

KUR'AN AYETLERİ
LATİN ALFABESİYLE ARAPÇA OKUNUŞLARI
TÜRKÇE ÇEVİRİSİ

CİLT 3

ŞURA-ZUHRUF-DUHAN-CASİYE-AHKAF
MUHAMMED-FETİH-HUCURAT-KAF-ZARİYAT
TUR-NECM-KAMER-RAHMAN-VAKİA-HADİD
MÜCADELE-HASR-MÜMTAHİNE-SAFF-CUMA
MÜNAFİKUN-TEGABUN-TALAK-TAHRİM-MÜLK
KALEM-HAKKA-MEARİC-NUH-CİN-MÜZZEMMİL
MÜDESSİR-KİYAMET-İNSAN-MÜRSELAD-NEBE
NAZİAT-ABESE-TEKVİR-İNFİTAR-MUT'AFFİFİN
İNŞİKAK-BURUC-TARİK-A'LA-GASİYE-FECR
BELED-ŞEMS-LEYL-DUHA-İNŞİRAH-TİN-ALAK
KADİR-BEYYİNE-ZİLZAL-ADİYAT-KARİA
TEKASÜR-ASR-HÜMEZE-FİL-KUREYŞ-MAUN
KEVSER-KAFİRÜN-NASR-TEBBET-İHLAS
FELAK-NAS

Şura Suresi (42/53), İniş sırası: 62
Sayfa 482, Şura 1-10 Ayetler, Cüz 25

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

حَم

Ha mim (42-1)

Ha, Mîm.

عَسَقَ

Ayn sîn kaf (42-2)

Ayn, Sîn, Kaf.

كَذَٰلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Kezalike yuhıy ileyke ve ilellezine min kablikellahül azızül hakım (42-3)

İşte böyle vahyeder sana ve senden öncekilere Azîz ve Hakîm olan Allah!

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Lehu ma fis semavati ve ma fil ard ve hüvel aliyyül azıym (42-4)

Göklerdeki ve yerdeki her şey O'nundur. Öylesine yüce, öylesine büyüktür O!

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ ۗ إِلَّا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Tekadüs semavatü yetefettarne min fevkıhinne vel melaiketü yüsebbihüne bi hamdi rabbihim ve yestağfirune li men fil ard e la innellahe hüvel ğafurur rahıym (42-5)

Gökler, üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyor. Melekler de Rablerinin hamdiyle tespih ediyorlar ve yeryüzündekiler için af diliyorlar. Gözünüzü açıp kendinize gelin! Allah'tır ancak hep affeden, hep merhamet eden.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۚ أَوْلِيَآءَ ۚ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Vellezınettehazu min dunihi evliyaellahü hafızun aleyhim ve ma ente aleyhim bi vekıl (42-6)

O'nun berisinden veliler edinenlere gelince, onlar üzerine gözcü de Allah'tır. Sen değilsin onlara vekil.

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ
يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

Ve keزالike evhayna ileyke kur'anen arabıyyel li tünzira ümmel kura ve men havleha ve tünzira yevmel cem'ı la raybe fil ferıkun fil cenneti ve ferıkun fis seıyr (42-7)

İşte böyle! Biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki, ülke ve medeniyetlerin anasını ve çevresindekileri uyarasın. Ve toplama günü konusunda da uyarıda bulunasın. Hiç kuşku yok o günde. Bir bölüm cennettedir, bir bölüm ateşte.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Ve lev şaellahü le cealehüm ümmetev vahıdetev ve lakiy yüdhılü mey yeşaü fı rahmetih vezzalimune ma lehüm miv velıyyiv ve la nesıyr (42-8)

Eğer Allah dileseydi onları bir tek ümmet elbette yapıverirdi. Fakat O, dilediği kişiyi/dileyeni rahmetine sokar. Zalimlere gelince, onlar için ne bir dost vardır ne de bir yardımcı.

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۚ أَوْلِيَاءَ ۖ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Emittehazu min dunihı evliya' fellahü hüvel velıyyü ve hüve yuhyil mevta ve hüve ala külli şey'in kadir (42-9)

Yoksa O'ndan başka veliler mi edindiler? Allah! O'dur gerçek dost. Ölüleri O diriltir. O herşeye güç yetirir.

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ ۚ إِلَى اللَّهِ ۚ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

Ve mahteleftüm fıhi min şey'in fe hukmühu ilellah zalikümüllahü rabbı aleyhi tevekkeltü ve ileyhi ünıb (42-10)

Herhangi bir şeyde ihtilafa düştüğünüzde onun hükmü Allah'a bırakılır. İşte budur Rabbim olan Allah! Yalnız O'na güvenip dayandım; yalnız O'na yönelirim ben.

Sayfa 483, Şura 11-15 Ayetler, Cüz 25

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ

أَزْوَجًا يَذْرُؤُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Fatirus semavati vel ard ceale leküm min enfüsiküm ezvacev ve minel en'ami ezvaca yezraüküm fih leyse ke mislihi şey' ve hüves semiu besiyır (42-11)

Gökleri ve yeri ortaya çıkarandır, Fâtır'dır O. Size, benliklerinizden eşler yapmıştır; davarlardan da çiftler. Bu tarz içinde üretiyor sizi. O'nun benzeri gibi bir şey yoktur. Gereğince işiten, gereğince görendir O.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Lehu mekalidüs semavati vel ard yebsütur riska li mey yeşaü ve yakdir innehu biküllü şey'in alım (42-12)

Göklerin ve yerin kilitleri/anahtarları O'nundur. Rızkı, dilediğine açıp bol bol verir. Kısarak, ölçüyle de verir. Gerçek şu ki, O herşeyi en iyi biçimde bilmektedir.

شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَىٰ أَن أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ

Şeraa leküm mined dini ma vessa bihi nuhav vellezi evhayna ileyke ve ma vessayna bihi ibrahime ve musa ve ıysa en ekıymüd dine ve la tete ferraku fih kebüra alel müşrikine ma ted'uhüm ileyh allahü yectebi ileyhi mey yeşaü ve yehdı ileyhi mey yünıb (42-13)

Sizin için, dinden, Nûh'a önerdiğini, sana vahyettiğini, İbrahim'e, Mûsa'ya ve İsa'ya önerdiğimizi şöyle diyerek kanunlaştırdı: "Dini dosdoğru tutun; onda bölünüp fırkalara ayrılmayın!" Onları çağırdığın bu tutum, şirke bulaşanlara çok ağır gelmiştir. Allah, dilediğini kendisi için seçer ve hakka yönelenleri kendisine iletir.

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّفُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِن بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٌ

Ve ma teferraku illa mim ba'di ma caehümül ılmü bağyem beynehüm ve lev la kelimetün sebkāt mir rabbike ila ecelim müsemmel le kudiye beynehüm ve lev la kelimetün sebkāt mir rabbike ila ecelim müsemmel le kudiye beynehüm ve innellezine urisül kitabe mim ba'dihim lefi şekkim minhü mürıb (42-14)

Kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki kıskançlık ve azgınlık

yüzünden fırkalara bölündüler. Eğer belli bir süreye kadar erteleme sözü Rabbinden gelmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Onların ardından Kitap'a mirasçı olanlar da onun hakkında, işkillendiren bir kuşku içindedirler.

فَلِذَلِكَ فَادْعُ^ط وَاسْتَقِمْ^ط كَمَا أُمِرْتَ^ط وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ^ط وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ^ط وَأُمِرْتُ^ط لِأَعْدِلَ^ط بَيْنَكُمْ^ط اللَّهُ رَبُّنَا^ط وَرَبُّكُمْ^ط لَنَا أَعْمَالُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ^ط لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا^ط وَبَيْنَكُمْ^ط اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا^ط وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

Fe li zalike fed'u vestekim kema ümirt ve la tettebi' ehvaehüm ve kul amentü bima enzelellahü min kitab ve ümirtü li a'dile beyneküm allahü rabbüna ve rabbüküm lena a'malüna ve leküm a'malüküm la huccete beynena ve beyneküm allahü yecmeu beynena ve ileyhil mesıyr (42-15)

İşte bunun için sen çağrıda bulun/dua et ve emrolunduğun gibi dosdoğru yürü! Onların boş arzularına uyma ve şöyle de: "Allah'ın Kitap'tan indirdiğine inandım. Aranızda adaleti sağlamakla emrolundum. Allah'tır, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz. Bizim amellerimiz bize, sizin amellerinizin size. Bizimle sizin aranızda delil yok. Allah bizi biraraya toplayacaktır/aramızı bulacaktır. Dönüş O'nadır."

Sayfa 484, Şura 16-22 Ayetler, Cüz 25

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ^ط حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

Vellezine yühaccune fillahi mim ba'di mestücube lehu hucetühüm dahıdatün inde rabbihim ve aleyhim ğadabüv ve lehüm azabün şedıd (42-16)

Kabul edilışinin ardından Allah hakkında tartışmaya girenlerin delilleri Rableri katında geçersizdir. Bunların üzerlerine öfke, kendilerine şiddetli bir azap vardır.

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ^ط وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

Allahüllezı enzelel kitabe bil hakkı vel mızan ve ma yüdrıke lealles saate karıb (42-17)

Gerçeğe ilişkin Kitap'ı ve adalet ölçüsünü indiren o Allah'tır. Nereden bileceksin, belki de kıyamet saati çok yakındır.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا^ط وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ
أَنَّهَا الْحَقُّ^ط أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Yesta'cilü bihellezine la yü'minune biha vellezine amenu müşfikune minha ve ya'lemune ennehel hakk e la innellezine yûmarune fis saati lefi dalalim beıyd (42-18)

Ona inanmayanlar onun çabucak gelmesini isterler. İman ederlerse ondan ürperirler ve bilirler ki o haktır. Dikkat edin, kıyamet saati hakkında tartışıp duranlar, geri dönüşü olmayan bir sapıklığın tam içindedirler.

اَللّٰهُ لَطِیْفٌ بِعِبَادِهِۦ ۚ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ ۖ وَهُوَ الْقَوِیُّ الْعَزِیْزُ

Allahü latıfüm bi ibadihi yezzüku mey yeşa' ve hüvel kaviyyül azız (42-19)

Allah, kullarına çok lütfkârdır; dilediğini rızıklandırır. O'dur en güçlü, O'dur en yüce...

مَنْ كَانَ یُرِیْدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُۥ فِی حَرْثِهِۦ ۖ وَمَنْ كَانَ یُرِیْدُ حَرْثَ الدُّنْیَا نُؤْتِهِۦ مِنْهَا وَمَا لَهُۥ فِی الْآخِرَةِ مِنْ نَّصِیْبٍ

Men kane yürıdü harsel ahıratı nezid lehü fı harsih ve men kane yürıdü harsed dünya nü'tihı minha ve ma lehu fil ahıratı min nesıyb (42-20)

Âhiret ekini isteyenin o ekinini artırırız; dünya ekini isteyene de ondan verimiz. Ama böylesi için âhirette bir nasip yoktur.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَآؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّینِ مَا لَمْ یَأْذَنْ بِهِۦ اَللّٰهُ ۚ وَلَوْ لَا کَلِمَةٌ اَلْفَصْلُ لَقَضِیَ بَیْنَهُمْ ۚ وَاِنَّ الظَّالِمِیْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ

Em lehüm şurakaü şerau lehüm mined dıni ma lem ye'zem bihillah ve lev la kelimetül fasli le kudiye beynehüm ve innez zalimine lehüm azabün elım (42-21)

Yoksa onların, dinden, Allah'ın izin vermediği şeyi kendileri için yasalaştıran ortakları mı var? Kesin ayrıma ilişkin söz olmasaydı, aralarında hüküm mutlaka verilirdi. O zalimler var ya, onlar için acıklı bir azap öngörülmüştür.

تَرٰی الظَّالِمِیْنَ مُشْفِقِیْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاَقَعُ بِهِمْ ۚ وَالَّذِیْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوْا الصَّٰلِحٰتِ فِی رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۖ لَهُمْ مَّا یَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِیْرُ

Teraz zalimine müşfikıyne mimma kesebu ve hüve vakıum bihim vellezine amenu ve amilus salihati fı ravdatil cennat lehüm ma yeşaune inde rabbihim zalike hüvel fadlüll kebir (42-22)

Kazandıkları, tepelerine inerken o zalimlerin korkudan titrediklerini göreceksin. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlarsa cennetlerin bahçelerindedir. Rableri katında kendileri için, diledikleri herşey vardır. İşte budur o büyük lütf. Sayfa 485, Şura 23-31 Ayetler, Cüz 25

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۖ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ۖ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

Zalikellezı yübbeşşirullahü ibadehullezine amenu ve amilus salihat kul la es'elüküm aleyhi ecran illel mevededdeti fil kurba ve mey yakterif haseneten nezid lehu fiha husna innellahe gafurun şekur (42-23)

Allah'ın, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi işler yapanlara müjdelediği, işte budur. De ki: "Ben, buna karşılık sizden, yakın akrabamı/Ehlibeytimi sevmeniz dışında bir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik/güzellik üretirse onun için, o ürettiğine bir güzellik daha ekleriz. Çünkü Allah Gafûr'dur, çok affeder; Şekûr'dur, iyiliğe karşılık verir/teşekkür eder.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ فَإِن يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۖ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Em yekuluneftera alellahi keziba fe iy yeşeillahü yahtim ala kalbik ve yemhullahül batile ve yühıkkul hakka bi kelimatih innehu alımüm bizatis sudur (42-24)

Yoksa, "yalan düzüp Allah'a iftira etti" mi diyorlar? Allah dilerse senin kalbini mühürler; bâtıli mahveder ve hakkı kendi sözleriyle gerçekleştirir. Kuşkusuz O, göğüslerin özündekini çok iyi bilir.

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

Ve hüvellezı yakbelüt tevbete an ibadihi ve ya'fu anis seyyiati ve ya'lemü ma tefalun (42-25)

Kullarından tövbeyi kabul eden O'dur. Çirkinlikleri/kötülükleri affeden O, yapıp ettiklerinizi bilen O...

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

Ve yestecıbüllelerine amenu ve amilu salihati ve yezıdühüm min fadlih vel kafirune lehüm azabün şedıd (42-26)

İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanların dualarını O cevaplıyor, lütfundan onlara fazlasını O veriyor. İnkârcılara da şiddetli bir azap var.

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا

يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

Ve lev besetallahür rizka li ibadihi le beğav fil erdı ve lakıy yünezzilü bi kaderim ma yeşa' innehu bi ibadihi habırum besıyr (42-27)

Eğer Allah, kulları için rızkı yayıp döşeseydi, yeryüzünde mutlaka azarlardı. Ama O, dilediğince ölçülü olarak indiriyor. Çünkü O, kullarından gereğince haberdardır, onları iyice görmektedir.

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ
الْحَمِيدُ

Ve hüvellezı yünezzilül ğayse mim ba'di ma kanetu ve yenşuru rahmeteh ve hüvel veliyyül hamıd (42-28)

O odur ki, kulları umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini yayar. Velî'dir O, Hamîd'dir.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ ۚ خَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَتْ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ
عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

Ve min ayatihı halkus semavati vel erdı ve ma besse fıhima min dabbeh ve hüve ala cem'ihim iza yeşaü kadır (42-29)

Gökleri ve yeri ve bu ikisi içinde yaydığı canlıları yaratması da O'nun ayetlerindendir. O, dilediği zamanda onları biraraya getirmeye kadirdir.

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

Ve ma esabeküm mim müsiybetin fe bima kesebet eydiküm ve ya'fu an kesır (42-30)

Size gelip çatan her musibet ellerinizin kazandığı yüzündendir. Allah birçoklarını da affediyor.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
نَصِيرٍ

Ve ma entüm bi mu'cizine fil ard ve ma leküm min dunillahi miv veliyyiv ve la nasiyr (42-31)

Siz yeryüzünde âciz bırakıcılar değilsiniz. Sizin, Allah'tan başka dostunuz da yoktur, yardımcınız da.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

Ve min ayatihil cevâri fil bahri kel a'lam (42-32)

Denizde o dağlar gibi akıp giden gemiler de O'nun ayetlerindendir.

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ؕ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

İy yeşe'yüskinir rıha fe yazlelne ravakide ala zahril inne fı zalike le ayatil li külli sabbarin şekur (42-33)

Dilerse rüzgârı durdurur da o akıp giden gemiler denizin sırtında donmuş gibi kalırlar. Gereğince sabreden, gereğince şükreden herkes için bütün bunlarda elbette ki ibretler vardır.

أَوْ يُوبِقْهُمْ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ

Ev yubıkhünne bima kesebu ve ya'fü an kesır (42-34)

Yahut onları, içindekilerin kazançları yüzünden mahveder. Ama birçoğunu affediyor;

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِنَا مَا لَهُمْ مِّن مَّحِيصٍ

Ve ya'lemellezine yücadilune fı ayatina ma lehüm mim mehiys (42-35)

Ki ayetlerimiz hakkında tartışıp duranlar kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.

فَمَا أُوتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

Fe ma utitüm min şey'in fe metaul hayatid odünya ve ma indellahi hayruv ve ebka lillezie amenu ve ala rabbihim yetevекkelun (42-36)

Size verilen şeyler, şu iğreti hayatın nimetidir. İnanıp Rablerine tevekkül edenler için Allah katında bulunan ise daha hayırlı, daha kalıcıdır.

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

Vellezine yectenibune kebairal ismi vel fevahışe ve iza ma ğadıbu hüm yağfirun (42-37)

Onlar, günahın büyüklerinden ve tüm iğrençliklerinden uzak dururlar. Öfkelendikleri zamansa, affedenler onlar olur.

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Vellezineştecabu li rabbihim ve ekamus salate ve emruhüm şura beynehüm ve mimma razaknahüm yünfikun (42-38)

Rablerinin çağrısına cevap verirler, namazı kılarlar. İşleri/yönetimleri, aralarında bir şûra'dır. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan infak ederler.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ

Vellezine iza esabehümül bağyü hüm yentesirun (42-39)

Kendilerine zulüm ve haksızlık gelip çattığında, yardımlaşırlar.

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

Ve cezaü seyyietin seyyietüm mislüha fe men afa ve asleha fe ecruhu alellah innehu la yühıbbüz zalımın (42-40)

Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez.

وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ

Ve lemenintesara ba'de zulmihi fe ülaike ma aleyhim min sebil (42-41)

Zulme uğratılışı ardından kendini savunana gelince, böyleleri aleyhine yol aranamaz.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

İnnemes sebilü alellezine yazlimunen nase ve yebğune fil erdı bi ğayril hakk ülaike lehüm azabıün elım (42-42)

Aleyhlerine yol aranacak olan şu kişilerdir ki, insanlara zulmederler ve yeryüzünde haksız yere taşkınlıklar sergilerler/saldırılarda bulunurlar. İşte böyleleri için acıklı bir azap vardır.

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

Ve le men sabera ve ğafera inne zalike le min azmil ümur (42-43)

Sabredip bağışlayan bilsin ki bu, işlerin en zorlularındandır.

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ ۖ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ

Ve mey yudlililahü fe ma lehu miv veliyyim mim ba'dih ve teraz zalimine lemma

raevül azabe yekulune hel ila meraddim min sebıl (42-44)

Allah'ın saptırdığına, O'ndan başka dost yoktur. Zalimlerin, azapla yüzyüze geldiklerinde, "Geri dönüşe bir yol yok mu?" diye söylendiklerini göreceksin.

Sayfa 487, Şura 45-51 Ayetler, Cüz 25

وَتَرَلَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الْذُلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ^ق
وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ^ق أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ

Ve terahüm yu'radune aleyha haşııyne minez zülî yenzurune min tarfin hafıyy ve kalellezıne amenu innel hasırınellezıne hasıru enfüsehüm ve ehlihıme yevmel kıyameh e la innez zalımıne fı azabım mükıym (42-45)

Ve göreceksin onları, zilletten ezilip büzülmüş halde ürkek bakışlarla bakarken, ateşe salınırlar. İnananlar şöyle derler: "Gerçek hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini perişan edenlerdir. Dikkat edin, zalimler, sürüp gidecek bir azabın içindedir."

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ^ق وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ سَبِيلٍ

Ve ma kane lehüm min evliyae yensurunehüm min dunillah ve mey yudlilillahü fe ma lehu min sebıl (42-46)

Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek velileri yoktur. Allah'ın saptırdığı kimse için artık hiçbir yol yoktur.

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ^ق مِنْ اللَّهِ^ج مَا لَكُمْ مِّنْ
مَّلَجٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ

İstecıbu li rabbiküm min kabli ey ye'tiye yevmül la meradde lehu minellah ma leküm mim melceiy yevmeiziv ve ma leküm min nekır (42-47)

Ertelenmesine Allah'tan izin çıkmayacak gün gelmeden önce, Rabbinizin çağrısına uyun. O gün, sığınacak yeriniz olmayacak; yaptıklarınızı inkârınız da mümkün olmayacak.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا^ط إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ^ق وَإِنَّا إِذَا
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً^ط فَرَحَ بِهَا^ط وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ^ط بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

Fe in a'radu fema erselnake aleyhim hafıza in aleyke illel belağ ve inna iza ezaknel insane minna rahmetenk feriha biha ve in tūsıbhüm seyyietüm bima kaddemet eydihim fe innel insane kefur (42-48)

Yüz çevirirlerse, biz seni onlar üzerine bekçi göndermemişiz. Sana düşen, tebliğden başkası değildir. Biz insana, bizden bir rahmet tattırdığımızda, onunla sevinip şımarır. Kendi ellerinin hazırladığından bir kötülük başlarına sarılınca, bakarsın insan, alabildiğine nankörleşmiştir.

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ اِنْتًا
وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ الذُّكُوْرَ

Lillahi mülküs semavati vel ard yahlüku ma yeşa' yehebü li mey yeşaü inasev ve yehebü li mey yeşaüz zükur (42-49)

Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine kız evlat bağışlar, dilediğine erkek evlatlar armağan eder.

اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنْتًا ۖ وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيْمًا ۚ اِنَّهُ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ

Ev yüzevvicühüm zükranev ve inasa ve yec'alü mey yeşaü akıyma innehu alımün kadir (42-50)

Yahut onları erkekler ve dişiler halinde çift verir. Dilediğini de kısır yapar. O'dur bilen, O'dur güç yetiren.

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِّنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ
رَسُوْلًا فَيُوْحِيْۤ اٰیٰتِهٖۤ مَا يَشَآءُ ۚ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيْمٌ

Ve ma kane li beşerin ey yükellimehüllahü illa vahyen ev miv verai hıcabın ev yurile rasulen fe yuhiye bi iznihi ma yeşa' innehu aliyyün hakım (42-51)

Allah, bir insanla ancak vahiy yoluyla yahut perde arkasından konuşur; yahut da bir resul gönderir de kendi izniyle dilediğini vahyeder. Yüceler yücesi O'dur; hüküm ve hikmet sahibi O'dur.

Sayfa 488, Şura 52-53 Ayetler, Cüz 25

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا ۚ مَا كُنْتَ تَدْرِىۤ مَا اَلْكِتٰبُ وَلَا
الْاِيْمٰنُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا نَّهْدٰىۤ بِهٖۤ مِّنْ نَّشَآءٍ مِّنْ عِبَادِنَا ۚ وَاِنَّكَ
لَتَهْدٰىۤ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ

Ve kezalike evhayna ileyke ruham min emrina ma kunte tedrı mel kitabü ve lel imanü ve lakin cealnahü nuran nehdı bihi men neşaü min ibadına ve inneke le

tehdı ila sıratım müstekıym (42-52)

İşte böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle kılavuzladığımız bir nur yaptık. Hiç kuşkusuz, sen, dosdoğru bir yola kılavuzluk etmekteisin.

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

Sıratıllahillezi lehu ma fis semavati ve ma fil ard e la ilellahi tesıyrul ümur (42-53)

Göklerde ve yerdeki her şeyin sahibi olan Allah'ın yoludur o. Gözünüzü açın, bütün iş ve oluşlar Allah'a varır!

Zuhruf Suresi (43/89), İniş sırası: 63
Sayfa 488, Zuhruf 1-10 Ayetler, Cüz 25

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

حَم

Ha mim (43-1)

Hâ, Mîm.

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

Vel kitabil mübin (43-2)

O ayan beyan konuşan Kitap'a yemin olsun ki,

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

İnna cealnahü kur'anen arabıyyen lealleküm ta'kılun (43-3)

Biz onu akıl erdiresiniz diye Arapça bir Kur'an yaptık.

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَىٰ حَكِيمٍ

Ve innehu fı ümmil kitabi ledeyna le aliyyün hakım (43-4)

Ve o, bizim katımızdaki ana Kitap'ta çok yüce, çok hikmetlidir.

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ

E fe nadribü ankümüz zikra safhan en küntüm kavmem müsrifin (43-5)
Siz, haddi aşanlardan/zulme sapanlardan oluşan bir toplumsunuz diye, o zikri/Kur'an'ı sizden uzak mı tutalım?

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

Ve kem erselna min nebiyyin fil evvelin (43-6)
Biz, öncekiler için de nice peygamberler gönderdik.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

Ve ma yet'tihim min nebiyyin illa kanu bihi yestehziun (43-7)
Onlara bir peygamber geldiğinde mutlaka onunla alay ediyorlardı.

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

Fe ehlekna eşedde minhüm batşev ve meda meselül evvelin (43-8)
Biz, gücü kuvveti onlardan daha üstün olanları da helâk etmişizdir. Öncekilerin örneği geçti.

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

Ve lein seeltehüm men halekas semavati vel erda le yekulünne halekahünnele azizül alim (43-9)

Yemin olsun, eğer onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, kesinlikle şöyle diyeceklerdir: "Onları, Azîz ve Alîm olan yarattı!"

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Ellezi ceale lekümül erda mehdev ve veale leküm fiha sübülele lealleküm tehtedun (43-10)

O, yerküreyi size bir beşik yaptı. Ve onda sizler için yollar oluşturdu ki, varacağınız yere varabilesiniz.

Sayfa 489, Zuhruf 11-22 Ayetler, Cüz 25

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا ۚ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

Vellezi nezzele mines semai maem bi kader fe enşarna bihi beldetem meyta kezalike tuhracun (43-11)

Gökten bir ölçüye bağlı olarak/bir kaderle su indirmiştir O. O suyla biz ölü bir beldeyi hayata kavuşturduk. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ

Vellezi halekal ezvace külleha ve ceale leküm minel fülki vel en'ami ma terkebun (43-12)

Tüm çiftleri de yaratan O'dur. Ve O, sizin için gemilerden ve hayvanlardan binmekte olduğunuz şeylere de vücut verdi;

لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ

Li testevu ala zuhurihi sümme tezküru nî'mete rabbiküm izesteveytüm aleyhi ve tekulu sübhanellezi sehara lena haza ve ma küнна lehu mukrinin(43-13)
Ki onların sırtlarına kurulasınız, sonra oraya kurulduğunuzda, Rabbinizin nimetini hatırlayıp da şöyle diyesiniz: "Adı ve kudreti yücedir bunu bizim emrimize verenin! Yoksa biz bunu kendimize yanaştıramazdık."

وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

Ve inna ila rabbina le münkalibun (43-14)

"Ve gerçekten biz, halden hale geçerek Rabbimize mutlaka döneceğiz."

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

Ve cealu lehu min ibadihi cüz'a innel insane le kefurum mübîn (43-15)

Kullarından O'na bir pay çıkardılar/bir parça isnat ettiler. Hiç kuşkusuz, insan apaçık bir nankördür.

أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ

Emittehaze memma yahlüku benativ ve asfaküm bil benin (43-16)

Yoksa Allah, yarattıklarından kızları kendine ayırdı da oğullarla seçkinleşmeyi size mi bıraktı?

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

Ve iza büşşira ehadühüm bima darabe lir rahmani meselen zalle vechühu müsveddev ve hüze kezıym (43-17)

Onlardan biri, Rahman'a benzer gösterdiği/Rahman'a isnat ettiği kız evlatla müjdelendiğinde, yüzü simsiyah kesilir de öfkeden yutkunur durur.

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْحَلِيِّ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٌ

È ve mey yüneşşeü fil hilyeti ve hüve fil hısami ğayrumübîn (43-18)

Süs içinde yetiştirilen, fakat çekişme ve savaşta yetersiz kalanı, öyle mi?

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا ۚ أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ ۖ سَتُكْتَبُ

شَهِدَتْهُمْ وَيُسْأَلُونَ

Ve cealül melaiketellezine hüm ibadür rahmani inasa e şehidu halkahüm setüktebü şehadetühüm ve yüs'elun (43-19)

Rahman'ın kulları olan melekleri, dışiler saydılar. Onların yaratılışına tanık mıydılar? Tanıklıkları yazılacak ve sorguya çekilecekler.

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ^{قُلْ} مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

Ve kalu lev şaer rahmanü ma abednahüm ma lehüm bi zalike min ilmin in hüm illa yahrusun (43-20)

Bir de dediler ki: "Rahman dileyeydi, onlara tapınmazdık." Bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Sadece saçmalıyorlar.

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ^{فَهُمْ بِهِ} مُسْتَمْسِكُونَ

Em ateynahüm kitabem min kablihı fe hüm bihi müstemsikun (43-21)

Yoksa onlara bundan önce bir kitap verdik de ona mı yapışmaktadırlar?

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ

Bel kalu inna vecedna abaena ala ümmetiv ve inna ala asarihim mühtedun (43-22)

Hayır, sadece şunu söylemişlerdir: "Biz atalarımızı bir ümmet/bir din üzerinde bulduk; onların eserlerini izleyerek biz de doğruya ve güzele varacağız."

Sayfa 490, Zuhruf 23-33 Ayetler Cüz 25

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ

Ve kezalike ma erselna min kablike fı karyetim min nezırin illa kale mütrafuha inna vecedna abaena ala ümmetiv ve inna ala asarihim muktedun (43-23)

İşte böyle! Senden önce de hangi kente bir uyarıcı göndermişsek oranın servetle şımarmış kodamanları mutlaka şöyle demişlerdir: "Biz atalarımızı bir ümmet/bir din üzerinde bulduk; onların eserlerine uyarak yol alacağız."

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ^{قَالُوا} آبَاءَكُمْ^{قَالُوا} إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ^{كُفِرُونَ}

Kale e ve lev ci'tüküm bi ehda mimma vecedtüüm aleyhi abaeküm kalu inna

bima ürsiltüm bihi kafirun (43-24)

Uyarıcı dedi: "Peki, ben size, atalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha iyi yol göstereni getirmiş olsam da mı?" Dediler: "Doğrusu, biz seninle gönderilen şeyi tanımıyoruz."

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

Fentekamna mihüm fenzur keyfe kane akıbetül mükezzibın (43-25)

Bunun üzerine onlardan öç aldık. Bir bak, nice olmuştur o yalanlayanların sonu!

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

Ve iz kale ibrahimü li ebıhi ve kavmihi inneni beraüm mimma ta'büdun (43-26)

Bir zaman İbrahim, babasına ve toplumuna şöyle demişti: "Ben, sizin taptıklarınızdan uzağım."

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

İllelezi fetarani fe innehu seyhedin (43-27)

"Yalnız beni yaratana kulluk ederim. Bana, O kılavuzluk edecektir."

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Ve cealeha kelimetem bakıyeten fı akıbihi leallehüm yarciun (43-28)

O, sözünü, kendinden sonra yaşayacak bir mesaj yaptı ki, insanlar hakka dönebilsinler.

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ

Vel metta'tü haülai ve abaehüm hatta caehümül hakku ve rasulüm mübın (43-29)

Ben, şunlar ve atalarını, kendilerine hak ve açık kanıtlı resul gelinceye kadar nimetlendirdim.

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ

Ve lemma caehümül hakku kalu haza sıhruv ve inna bihi kafirun (43-30)

Ne var ki, hak kendilerine geldiğinde şöyle dediler: "Bu bir büyü, biz bunu inkâr ediyoruz!"

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

Ve kalu lev la nüzzele hazel kur'anü ala racülim minel karyeteyni azıym (43-31)

Ve dediler: "Şu Kur'an, iki kent içinden büyük bir adama indirilmeli değil miydi?"

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۗ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۗ وَرَحِمْتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

E hüm yaksimune rahmete rabbik nahnü kaseмна beynahüm meıyşetehüm fil hayatid dünya ve rafa'na ba'dahüm fevka ba'dın deracatil li yettehıze ba'duhüm ba'dan suhriyya ve rahmetü rabbike hayrum mimma yecmeun (43-32)

Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Ve onların kimini kimine derecelerle üstün kıldık ki, bazısı bazısını tutup çalıştırsın. Rabbinin rahmeti, onların derleyip topladıklarından daha hayırlıdır.

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّن فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

Ve lev la ey yekunen nasü ümmetev vahıdetel le cealna li mey yekfüru bir rahmani li büyütihim şükufem min fiddativ ve mearice aleyha yazherun (43-33)

İnsanlar bir tek ümmet haline gelmeyecek olsalardı, o Rahman'a nankörlük edenlerin evlerine gümüşten tavanlar çatar, sırtlarına binip yükselecekleri merdivenler/asansörler yapardık.

Sayfa 491, Zuhruf 34-47 Ayetler, Cüz 25

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابٌ وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكُونَ

Ve li büyütihim ebvabev ve süruran aleyha yettekiun (43-34)

Evlerine kapılar, üzerlerinde yan yatacakları koltuklar yapardık;

وَزُخْرُفًا ۚ وَإِن كُلُّ ذَلِك لَمَّا مَتَّعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

Ve zuhrufa ve in küllü zalike lemma metaul haytiod dünya vel ahıratü inde rabbike lil müttekıyn (43-35)

Her yanda süsler oluşturduk. İşte bütün bunlar, şu iğreti dünya hayatının nimetidir. Rabbinin katındaki âhiret ise takva sahipleri içindir.

وَمَن يَعِشْ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

Ve mey ya'şü an zikir rahmani nükayyid lehu şeytanen fe hüve lehu karın (43-36)

Kim Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir şeytanı

musallat ederiz de o ona can yoldaşı olur.

وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

Ve innehum le yesuddunehum anis sebili ve yahsebune ennehum anis sebili ve yahsebune ennehum mühtedun (43-37)

Bu şeytanlar onları yoldan saptırırlar. Onlarsa kendilerinin hâlâ hidayet üzere olduklarını sanırlar.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَأَيَّتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

Ve innehum le yesuddunehum anis sebili ve yahsebune ennehum anis sebili ve yahsebune ennehum mühtedun (43-38)

Sonunda bize geldiğinde, şeytan yoldaşına şöyle der: "Keşke aramızda iki doğu arası kadar uzaklık olsaydı. Ne kötü yoldaşmışsın sen!"

وَلَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

Ve ley yenfeakümül yevme iz zalemtüm enneküm fil azabe müşterikun (43-39)

Bugün hiçbir şey işinize yaramayacaktır. Çünkü zulme sapmışsınız. Azapta ortaklık kuracaksınız.

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Ê fe ente tüşmius summe ev tehdil umye ve men kane fı dalalim mübın (43-40)

Sen şimdi sağırlara söz mü duyuracaksın; yoksa körlere, apaçık sapıklığa dalmışlara kılavuzluk mu edeceksin?!

فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

Fe imma nezhebenne bike fe inna minhüm müntekımun (43-41)

Ya biz, seni alıp götürdükten sonra onlardan öç alırlar;

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ

Ev nuriyenne kellezı veadnahüm fe inna aleyhim muktedoirun (43-42)

Yahut da onlara yönelttiğimiz tehdidi sana gösteririz. Biz onlarla başa çıkacak güçteyiz.

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Festemsik billezı uhiye ileyk inneke ala sıratım müstekıym (43-43)

Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl! Hiç kuşkusuz, sen, dosdoğru bir yol üzerindesin.

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

Ve innehu lezikrul leke ve li kavmik ve sevfe tûs'elun (43-44)

Gerçek şu: Bu Kur'an sana ve toplumuna elbetteki bir hatırlatıcı/bir düşündürücü/bir şeref/bir öğüttür. Bundan sorumlu tutulacaksınız.

وَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ

Ves'el men erselna min kablike mir rusûlina e cealna min dunir rahmani alihetey yu'bedun (43-45)

Senden önce gönderdiğimiz resullerimize sor: Rahman'dan başka kulluk/ibadet edilecek tanrılar yapmış mıyız?

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Ve le kad erselna musa bi ayatina ila fir'avne ve meleihı fe kale inni rasulü rabbil alemin (43-46)

Yemin olsun, Mûsa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve onun üst düzey adamlarına gönderdik de onlara dedi ki: "Ben âlemlerin Rabbi'nin resulüyüm."

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

Felemma caehüm bi ayatina iza hüm minha yadhakun (43-47)

Mûsa onlara ayetlerimizi getirdiğinde onlar bu ayetlere gülüyorlardı.

Sayfa 492, Zuhruf 48-60 Ayetler, Cüz 25

وَمَا نُزِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۖ وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Ve ma nûrihim min ayetin illa hiye ekberu min uhtiha ve ehaznahüm bil azabi leallahüm yarciun (43-48)

Onlara gösterir olduğumuz her ayet/alâmet, kızkardeşi ayet/alâmetten mutlaka daha büyüktür. Belki dönerler diye onları azapla da yakalamışsınız.

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ أَذْعُ لَنَا رَبُّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ

(43-49)

Ve kalu ya eyyühes sahirud'u lena rabbeke bima ahide indeke innena le mühtedun

Dediler ki: "Ey büyücü! Sana verdiği söz aşkına, Rabbine bizim için bir yakariver; biz artık doğru yola gireceğiz."

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

Felemma keşefna anhümül azabe izahüm yenküsün (43-50)

Fakat kendilerinden azabı kaldırdığımızda hemen yan çizmeye başladılar.

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ۚ قَالَ يَلْقَوْمَ الْإِنْسَ لِي مُلْكٌ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِي ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

Ve nada fir'avnü fı kamihi kale ya kavmi e leyse lı mülkü mısra ve hazihil enharu tecrı min tahtı e fe la tübsırün (43-51)

Firavun, toplumu içinde haykırıp şöyle dedi: "Ey toplumum! Mısır'ın mülk ve yönetimi benim değil mi? İşte şu nehirler benim altımdan akıyor. Görmüyor musunuz?"

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

Em ene hayrum min hazellezı hüve mehinüv ve la yekadü yübın (43-52)

"Yoksa ben şu zavallı, şu meramını anlatamayacak adamdan hayırlı değil miyim?"

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ

Fe lev la ülkıye aleyhi esviratüm min zehebin ev cae meahül melaiketü mukterinin (43-53)

"Ona altın bilezikler atılmalı, yanında/hizmetinde melekler bulunmalı değil miydi?"

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ ۖ فَاطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

Festehaffe kavmehu fe etauh innehüm kanu kavmen fasıkıyn (43-54)

İşte toplumunu böyle küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar yoldan sapmış bir toplum idiler.

فَلَمَّا ءَاسَفُونَا أُنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

Felemma asefununtekamna minhüm fe ağraknahüm ecmeıyn(43-55)

Onlar bizi bu şekilde öfkelerdirince, biz de onlardan öç aldık; hepsini suya gömüverdik.

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ

Fe cealnahüm selefev ve meselel lil ahırın (43-56)

Onları, sonra gelecekler için eski bir örnek yaptık.

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

Ve lemma duribebnü meryeme meselen iza kavmüke minhü yesıddun (43-57)
Meryem'in oğlu, bir örnek olarak ortaya konunca, senin toplumun buna karşı hemen bağırıp çağırmaya başladı.

وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ

Ve kalu e alihetüna hayrun em hu ma darabuhü leke illa cedela bel hüm kavmün hasımun (43-58)

Dediler ki: "Bizim tanrılarımız mı hayırlı, o mu?" Bunu sana sadece çekişme olsun diye örnek verdiler. Çekişmeyi seven bir toplumdur onlar.

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ

İn hüve illa abdün en'amna aleyhi ve cealnahü meselel li benı israil (43-59)
Meryem'in oğlu, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek yaptığımız bir kuldu.

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

Ve lev neşau le cealna minküm melaiketen fil erdı yahlüfun (43-60)

Eğer dileysek, içinizden, yeryüzünde size halef olacak melekler vücuda getirirdik.

Sayfa 493, Zuhruf 61-73 Ayetler, Cüz 25

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلْسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

Ve innehu le ilmül lissaati fe la temterunne biha vettebiun haza sıratum müstekıym (43-61)

Hiç kuşkusuz o, kıyamet saati için bir bilgidir. O halde sakın o saat hakkında şüpheye düşmeyin; bana uyun. Dosdoğru yol budur.

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

Ve la yesudodennekümüş şeytan innehu leküm adüvvün mübın (43-62)

Sakın şeytan sizi geri çevirmesin. O, sizin için açık bir düşmandır.

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Ve lemma cae ıysa bil beyyinati kale kad ci'tüküm bil hıkmeti ve li übeyyine leküm ba'dallezi tahtelifune fih fettekullahe ve etiy'un (43-63)

İsa, açık seçik kanıtlarla geldiğinde şöyle demişti: "Ben size hikmet getirdim ve tartışıp durduğunuz şeylerin bir kısmını size açıklayayım diye geldim. O halde, Allah'tan korkun ve bana itaat edin!"

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

İnnellahe hüve rabbi ve rabbüküm fa'büduh haza sıratum müstekıym (43-64)

"Kuşkusuz, Allah hem benim Rabbidir hem sizin Rabbiniz. O halde O'na kulluk/ibadet edin! İşte bu, dosdoğru bir yoldur."

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلِيمٍ

Fahtelefel ahzabü mim beynihim fe veylül lillezine zalemu min azabi yevmin elim (43-65)

Böyle iken, aralarından çıkan hizipler ihtilafa düştüler. Korkunç bir günün azabından vay haline o zulmedenlerin!

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Hel yenzurune illes saate en te'tiyehüm bağıtetev ve hüm la yeş'urun (43-66)

Hiç farkında olmadıkları bir sırada o saatin birdenbire kendilerine gelmesinden başka neyi bekliyorlar?

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

El ehillaü yevmeizim ba'duhüm li bâ'dın adüvvün illel müttekıyn (43-67)

Dostlar o gün birbirine düşman kesilirler. Ancak takvaya sarılanlar böyle değildir.

يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

Ya ibadi la havfün aleykümül yevme ve la entüm tanzenun (43-68)

"Ey kullarım! Bugün size korku yok; sizler tasalanmayacaksınız da!"

الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

Ellezine amenu bi ayatina ve kanu müslimin (43-69)

Onlar, ayetlerimize iman edip müslüman olmuşlardı.

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

Üdhulül cennete entüm ve ezvacüküm tuhberun (43-70)

Cennete girin! Siz ve eşleriniz ikramlarla ağırlanacaksınız."

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ
الْأَعْيُنُ ۖ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Yütafû aleyhim bi sıhafim min zehebiv ve ekvab ve fiha ma teştehihil enfüsü ve telezzül a'yün ve entüm fiha halidün (43-71)

Çevrelerinde altın tepsiler, kadehler dolaştırılır. Orada, nefislerin arzu duyacağı, gözlerin zevkleneceği her şey vardır. Ve siz orada sürekli kalacaksınız.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ve tilkel cennetülletı uristümuha bima küntüm ta'melun (43-72)

İşte size, yapıp ettiklerinize karşılık mirasçı kılındığınız cennet!

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ

Leküm fiha fakihetün kesıratüm miha te'külun (43-73)

Orada sizin için pek çok meyve var. Onlardan yiyeceksiniz.

Sayfa 494, Zuhruf 74-89 Ayetler, Cüz 25

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

İnnel mücrimine fı azabi cehenneme halidun (43-74)

Suçlular ise cehennem azabının içinde sürekli kalacaklardır.

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

La yüfetteru anhüm ve hüm fihi müblisun (43-75)

Azapları hafifletilmeyecektir; onun içinde ümitsiz kalacaklardır.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

Ve ma zalemnahüm ve lakin kanu hümüz zalimin (43-76)

Biz onlara zulmetmedik; onlar zalimlerin ta kendileriydi.

وَنَادَوْا يَمَلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ مَّا كُنْتُمْ

Ve nadev ya malikü li yakdı aleyna rabbük kale inneküm makisun (43-77)

Şöyle seslenecekler: "Ey Mâlik! Rabbin işimizi bitirversin." O şöyle diyecek:

"Hep böyle kalacaksınız!"

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

Lekad ci'naküm bil hakkı ve lakinne ekseraküm lil hakkı karihun (43-78)
Yemin olsun, size hakkı getirdik ama çoğunuz haktan tiksiniyorsunuz.

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ

Em ebramu emran fe inna mübrimun (43-79)

Yoksa bir iş ve oluştaki kesin karara mı vardılar? Kuşkusuz, biz de kesin kararlıyız.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۖ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ

Em yahsebune enna la nesmeu sirrahüm ve necvahüm bela ve rusülüne ledeyhüm yektübun (43-80)

Yoksa onların sırlarını, fısıltılarını duymadığımızı mı sanıyorlar? Hayır, öyle değil; elçilerimiz yanlarında yazıp duruyorlar.

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ

Kul in kane lirrahmani veledün fe ene evvelül abidin (43-81)

De ki: "Eğer Rahman'ın bir çocuğu olsaydı, ona kulluk edenlerin ilki ben olurum."

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

Sübhüne rabbis semavati vel erdı rabbil arşı amma yesıfun (43-82)

Göklerin ve yerin Rabbi, arşın Rabbi onların nitelendirmelerinden arınmıştır, yücedir.

فَذَرَهُمْ خَوْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

Fezerhüm yahudu ve yel'abu hatta yülaku yevmehümüllezı yuadun (43-83)

Bırak onları, kendilerine vaat edilen günlerine kavuşuncaya değin dalıp gitsinler; oynayıp oyalansınlar!

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

Ve hüvellezı fis semai ilahüv ve fil erdı ilah ve hüvel hakimül alım (43-84)

Göklerde ilah olan da O, yerde ilah olan da O. O'dur Hakîm, O'dur Alîm.

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ

السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Ve tebarakellezı lehu mülkü semavati vel erdı ve ma beynehüma ve indehu

İlmüs saah ve ileyhi türceun (43-85)

Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin mülkü/yönetimi kendine ait olan o Allah'ın şanı yücedir. Kıyamet saatine ilişkin bilgi O'nun katındadır. Siz de O'na döndürüleceksiniz.

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Ve la yemliküllezine yed'une min dunihiş şefaate illa men şehide bil hakkı ve hüm ya'lemun (43-86)

O'nun berisinden yakardıkları, şefaate sahip olamaz! Hakka tanık olanlar müstesna. Onlar, ilimden nasiplenmekteler.

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

Ve lein seeltühüm men halekahüm le yekulünnellahü fe enna yü'fekun (43-87)
Kendilerini kim yarattı diye onlara sorsan, yemin olsun, "Allah!" diyeceklerdir. Peki, nasıl döndürülüyorlar!

وَقِيلِهِ ۖ يَرْبِّ إِنَّا هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

Ve kıylıhı ya rabbi inne haülai kavmül la yü'minun (43-88)

Onun "Ey Rabbim" deyişine yemin olsun ki, bunlar iman etmez bir topluluktur.

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Fasfah anhüm ve kul selam fe sevfe ya'lemun (43-89)

Artık sen onlara aldırma, "Selam!" deyiver. Yakında bilecekler.

Duhan Suresi (44/59), İniş sırası: 64

Sayfa 495, Duhan 1-18 Ayetler, Cüz 25

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

حَم

Ha mım (44-1)

Hâ, Mîm.

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

Vel kitabil mübiyn (44-2)

O ayan beyan gösteren Kitap'a yemin olsun ki,

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ ۚ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ

İnna enzelnahü fı leyletim mübaraketin inna küнна münzirin (44-3)

Biz onu kutlu/bereketli bir gecede indirdik. Hiç kuşkusuz, biz uyarıcılarız.

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

Fıha yüfraku küllü emrin hakiym (44-4)

Hikmetlerle dolu her iş ve oluş o gecede ayırt edilir,

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ۚ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

Emram min ındina inna küнна mürsiliyn (44-5)

Katımızdan bir emir olarak. Hiç kuşkusuz biz, resuller göndeririz,

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Rahmeten mir rabbik innehu hüves semiy'ul aliym (44-6)

Senin Rabbinden bir rahmet olarak. Hiç kuşkusuz O, gereğince duyan, gereğince bilendir.

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ إِن كُنْتُمْ مُّوقِنِينَ

Rabbis semavati vel erdı ve ma beynehüma in küntüm mukıniyn (44-7)

Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbidir O, eğer görürcesine biliyor iseniz.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

La ilahe illa hüve yuhyı ve yümiyt rabbüküm ve rabbü abaikümül evveliyn (44-8)

Tanrı yoktur O'ndan başka! Diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir O, önceki atalarınızın da Rabbidir,

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

Bel hüm fı şekkiy yel'abun (44-9)

İş, onların sandığı gibi değil! Bir kuşku içinde oynayıp oyalanmaktadırlar.

فَازْ تَقَبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ

Fertekıb yevme te'tis semaü bi dühanim mübiyn (44-10)

Artık sen göğün açıkça izlenen bir duman getireceği günü gözle.

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

Yağşen nas haza azabün eliyim (44-11)

İnsanları kuşatıp sarar. İnletici bir azaptır bu.

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

Rabbenekşif annel azabe inna mü'minun (44-12)

"Ey Rabbimiz, kaldır bizden bu azabı. Biz gerçekten müminleriz."

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ

Enna lehümüz zikra ve kad caehüm rasulüm mübiyn (44-13)

Nerede onlarda öğüt almak? Yemin olsun, delillerle açıklayan bir resul gelmişti onlara.

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلِّمٌ مِّثْلُ نَحْنُ

Sümme tevellev anhü ve kalu muallemüm mecnun (44-14)

Ama ondan yüz çevirdiler ve şöyle dediler: "Eğitilmiş bir mecnun!"

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۖ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ

İnna kaşifül azib kaliylen inneküm aidun (44-15)

Biz azabı biraz kaldırırız; siz eski halinize tekrar dönersiniz.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ

Yevme nebtışül batşetel kübra inna müntekımun (44-16)

Gün gelir, en büyük vuruşla vururuz biz. Şu bir gerçek ki, intikam da alırız biz!

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ

Ve le kad fetenna kablehüm kavme fir'avne ve caehüm rasulün keriyim (44-17)

Kudretimize yemin olsun ki, onlardan önce Firavun'un kavmini de ince bir imtihana çektik de, asil ve onurlu bir resul geldi onlara.

أَنْ أَدُّوْا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُم رَسُولٌ أَمِينٌ

En eddu ileyye ibadellah inni leküm rasulün emiyn (44-18)

Şöyle sesleniyordu: "Ey Allah'ın kulları, bana gelin! Çünkü ben sizin için güvenilir bir resulüm."

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ ۖ إِنِّي ءَاتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

Ve el la ta'lu alellah innı atıküm bi sül'tanim mübiyn (44-19)

"Allah'a karşı ululuk taslamayın! Ben size apaçık bir kanıt getirmekteyim."

وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ

Ve innı uztü bi rabbı ve rabbiküm en tercumun (44-20)

"Ben, beni taşlamanızdan Rabbim ve Rabbinize sığındım."

وَإِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزَلُونِ

Ve il lem tü'minu lı fa'tezilun (44-21)

"Bana inanmadınızsa bari benden uzak durun!"

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ

Fe dea rabbehu enne haülai kavmüm mücrimun (44-22)

Sonra Rabbine, "Bunlar suç işleyen bir topluluktur." diye yakardı.

فَأَسْرَ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

Fe esri bi ibadı leylen inneküm müttebeun (44-23)

Bunun üzerine, Allah buyurdu: "O halde kullarımı geceleyin yola çıkar, çünkü takip edileceksiniz."

وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا ۖ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ

Vetrukil bahra rahva innehüm cündüm muğrakun (44-24)

"Denizi açık bırak, çünkü onlar, boğulmaya mahkûm edilmiş bir ordudur."

كَمْ تَرَكَوْا مِنْ جَنَّاتٍ وَوُجُوهِ

Kem teraku min cennativ ve uyun (44-25)

Geriye nice bahçeler, nice pınarlar bıraktılar.

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

Ve zürüv ve mekamin keriyim (44-26)

Nice ekinler, nice seçkin makamlar.

وَنَعَمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ

Ve na'metin kanu fiyha fakihiyin (44-27)

İçinde zevk sürdükleri nice nimetler.

كَذَٰلِكَ ۖ وَأُورِثْنَاهَا قَوْمًا ءَاخِرِينَ

(44-28)

Kezalike ve evrasnaha kavmen ahariyn

İşte böyle! Onlara başka bir toplumu mirasçı kıldık.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ

Fema beket aleyhimüs semaü vel erdu vema kanu münzariyn (44-29)

Gök de ağlamadı onlar için yer de. Yüzlerine bakılmadı bile!

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

Ve le kad necceyna benı israiyle minel azabil mühiyn (44-30)

Yemin olsun, İsrailoğullarını, rezil edici bir azaptan kurtardık.

مِنْ فِرْعَوْنَ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ

Min fir'avn innehu kane aliyem minel müsrifiyn (44-31)

Firavun'dan kurtardık. Firavun, haddi aşanların büyüklük taslayanlarından biriydi.

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

Ve lekadihternahüm ala ilmin alel alemiyn (44-32)

Yemin olsun, biz onları bir ilim sayesinde âlemlere üstün kılmıştık.

وَأَتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ

Ve ateynahüm minel ayati ma fihi belaüm mübiyn (44-33)

Onlara, içinde açık bir imtihan bulunan ayetler vermiştik.

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ

İnne haülai le yekülün (44-34)

Şimdi, şunlar tutmuş diyorlar ki:

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ

İn hiye illa mevtetünel ula ve ma nahnü bi münşeriyn (44-35)

"İlk ölümümüzden başkası yok! Biz diriltilecek filan değiliz!"

فَأْتُوا بِبَابِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

Fe'tu bi abaina in küntüm sadikiyn (44-36)

"Eğer doğru sözlülerseniz, atalarımızı geri getirin!"

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبَّعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

E hüm hayrun em kamü túbbeiv vellezine min kablihim ehleknahüm innehüm kanu mücrimiyn (44-37)

Onlar mı hayırlı yoksa Tübba' halkıyla onlardan önce gelenler mi? Onları helâk ettik; çünkü onlar, suç işlemiş insanlardı.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَلْعِينِ

Ve ma halaknes semavati vel erda ve ma beynehüma laibiyn (44-38)

Biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri eğlenmek için yaratmadık.

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Ma halaknahüma illa bil hakkı ve lakinne ekserahüm la ya'lemun (44-39)

İkisini de, sadece gerçeği göstermek üzere yarattık. Ama onların çokları bilmiyorlar.

Sayfa 497, Duhan 40-59 Ayetler, Cüz 25

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ

İnne yevmel fasli mikatühüm ecmeiyn (44-40)

Hiç kuşkusuz, ayırım günü, hepsinin buluşma zamanıdır/buluşma yeridir.

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

Yevme la yuğni mevlen ammevlen şey'ev ve la hüm yünsarun (44-41)

Bir gündür ki o, dostun dosta yararı olmaz. Onlara yardım da edilmez.

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

İlla mer rahımellah innehu hüvel aziyzür rahıym (44-42)

Allah'ın rahmet ettiği kimse müstesna. Allah Azîz'dir, Rahîm'dir.

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ

İnne şeceratez zekkum (44-43)

Şu bir gerçek ki zakkum ağacı,

طَعَامُ الْآثِيمِ

Taamül esiym (44-44)

Suçluların yemeğidir.

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

Kel mühl yağlı fil bütün (44-45)

Erimiş maden misali, karınlarda kaynar.

كَغَلِي الْحَمِيمِ

Ke ğalyil hamıym (44-46)

Sıcak suyun kaynaması gibi...

خُذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ

Huzuhü fa'tiluhü ila sevail cehıym (44-47)

"Tutun onu, cehennemın tam ortasına götürün!"

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

Sümme subbu fevka ra'sihı min azabil hamıym (44-48)

"Sonra başının üstüne, kaynar su azabından dökün!"

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

Zuk inneke entel aziyzül kerıym (44-49)

"Tat bakalım! Hani sen onurluydun, seçkindin."

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

İnne haza ma küntüm bihi temterun (44-50)

"İşte budur o kuşkulanıp durduğunuz şey."

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

İnnel müttekıyne fı mekamin emiyn (44-51)

Korunup sakınanlar, güvenli bir makamdadır;

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Fı cennativ ve uyun (44-52)

Bahçelerde, pınar başlarında.

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ

Yelbesune min sündüsiv ve istebrakım mütekabiliyn (44-53)

İnce ipekten, parlak atlastan giymiş olarak, karşılıklı oturmaktadırlar.

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

Kezali ve zevvecnahüm bi hurin ıyn (44-54)
İşte böyle! Onları iri gözlü hurilerle de eşleştirmişizdir.

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ
Yed'une fiha bi külli fakihetin aminiyn (44-55)
Orada, güvenli bir biçimde her türlü meyveyi isterler.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ
La yezukune fiyel mevte illel mevtetel ula ve vekahüm azabel cehıym (44-56)
Orada, ilk ölüm dışında ölüm tatmazlar. Allah onları cehennem azabından korumuştur.

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
Fadlem mir rabbik zalike hüvel fevzül azıym (44-57)
Rabbinden bir lütuf olarak böyledir. İşte budur o büyük başarı.

فَإِنَّمَا يَسِّرْنَاهُ لِبِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
Fe innema yessernahü bi lisanike leallehüm yetezekkerun (44-58)
Biz o Kur'an'ı senin dilinle/senin diline kolaylaştırdık ki, düşünüp öğüt alabilsinler.

فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ
Fertekıb innehüm mirtek (44-59)
Artık, beklemeye geç! Çünkü onlar da beklemekteler.

Casiye Suresi (45/37), İniş sırası: 65
Sayfa 498, Casiye 1-13 Ayetler, Cüz 25

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

حَمْ
Ha mım (45-1)
Hâ, Mîm.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

Tenzılül kitabı minellahil azızil hakım (45-2)

Azîz ve Hakîm olan Allah'tan Kitap'ın indirilişidir bu...

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ

İnne fis semavati vel erdı le ayatil lil mü'minin (45-3)

Kuşkusuz, göklerde ve yerde, iman sahipleri için sayısız ayetler vardır.

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Ve fı halkıküm ve ma yebüssü min dabbetin ayatül li kavmiy yukınun (45-4)

Ve sizin yaratılışınızda, her yana yaydığı canlılarda, kesinliği yakalayan bir topluluk için ibretler, işaretler vardır.

وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Vahtilafil leyli ven nehari ve ma enzelellahü mines semai mir rizkın fe ahya bihil erda ba'de mevtiha ve tasıfir riyahi ayatül li kavmiy ya'kılun (45-5)

Geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde, Allah'ın gökten bir rızık indirip de onunla yerküreyi ölümünden sonra hayata kavuşturmasında, rüzgârların herbir yana sevkedilişinde de aklını çalıştıran bir topluluk için izler, işaretler vardır.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ ۚ يُؤْمِنُونَ

Tilke ayatüllahi netluha aleyke bil hakk fe bi eyyi hadısım ba'dellahi ve ayatıhı yü'minun (45-6)

İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir ki, onları sana hak olarak okuyoruz. Hal böyle iken Allah'tan ve onun ayetlerinden sonra hangi hadise/söze inanıyorlar?!

وَيَلِّ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٌ

Veylül li külli effakin esım (45-7)

Yazıklar ve azaplar olsun günaha batmış her yalancı iftiracıya,

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Yesmeu ayatillahi tütla aleyhi sümme yüsırru müstekbıran ke el lem yesma'ha fe beşşirhü bi azabın elım (45-8)

Ki Allah'ın ayetlerinin kendisine okunuşunu dinler, sonra böbürlenmiş olarak

inadında devam eder. Sanki hiç duymamıştır onları. Artık acıklı bir azapla muştula böylesini!

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

Ve iza alime min ayatina şey'enittehazeha hüzüva ülaike lehüm azabüm mühin (45-9)

Ayetlerimizden birşeyin bilgisine ulaşınca, alaya aldı onu. İşte onlar içindir horlayıp yere batıran bir azap.

مَنْ وَرَأَاهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Miv veraihim cehennem ve la yuğni anhüm ma kesebu şey'ev ve la mettehazu min dunillahi evliya' ve lehüm azabün azıym (45-10)

Arkalarından cehennem! Kazanmış oldukları da Allah dışında edindikleri veliler de onlara hiçbir yarar sağlamayacaktır. Çok büyük bir azap vardır onlar için.

هَٰذَا هُدًى ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٍ

Haza hüda vellezine keferu bi ayati rabbihim lehüm azabüm mir riczin elim (45-11)

İyiye ve güzele bir kılavuzdur bu! Rablerinin ayetlerini inkâr edenler için, korkunç bir pislik azabı öngörülmüştür.

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ ۖ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Allahüllezi sehara lekümül bahra li tecriyel fülkü fıhi bi emrihi ve li tebteğu min fadlihı ve lealleküm teşkürun (45-12)

Allah size denizi boyun eğdirdi ki, içinde gemiler O'nun emriyle akıp gitsin, lütfundan istekte bulunasınız ve şükredebilesiniz.

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Ve sehara leküm ma fis semavati ve ma fil erdı cemıam minh inne fi zalike le ayatil li kavmiy yetefekkerun (45-13)

Göklerde ne var, yerde ne varsa tümünü, O'ndan bir lütuf olarak size boyun eğdirmiştir. Bunda, derin derin düşünen bir topluluk için elbette ibretler vardır.

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Kul lillezine amenu yağfiru lillezine la yercune eyyamellahi li yecziye kavmem bima kanu yeksibun (45-14)

İman edenlere söyle: "Allah'ın günlerini ummayanları affetsinler ki, O, bir toplumu kazandıklarıyla cezalandırsın."

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

Men amile salihan fe linefsih ve men esae fe aleyha sümme ila rabbiküm türceun (45-15)

Kim hayra ve barışa yönelik bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kötülük yapan da kendi aleyhine yapmış olur. Sonunda Rabbinize döndürölürsünüz.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

Ve le kad ateyna benı israil el kitabe vel hukme ven nübüvve ve razaknahüm minet tayyibati ve faddalnahüm alel alemin (45-16)

Yemin olsun, biz, İsrailoğullarına Kitap'ı, hükmetme gücünü, peygamberliği verdik, onları temiz yiyeceklerden rızıklandırdık ve kendilerini âlemler üzerine imtiyazlı kıldık.

وَءَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Ve ateynahüm beyyinatim minel emr femahtelefu illa mim ba'di ma caehümül ilmü bağyem beynehüm inne rabbeke yakdıy beynehüm yevmel kıyameti fıma kanu fıhi yahtelifun (45-17)

Onlara, iş ve yönetime ilişkin açık seçik belgeler verdik. Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki azgınlık ve kıskançlık yüzünden ihtilafa düştüler. Hiç kuşkusuz, Rabbin, onlar arasında, tartışıp durdukları şeyle ilgili olarak kıyamet günü hüküm verecektir.

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

Sümme cealnake ala şariatim minel emri fettebi'ha ve la tettebi' ehvaellezine la ya'lemun (45-18)

Daha sonra seni, iş ve yönetimde bir şeriat/bir yol, yöntem üzerine koyduk. Artık ona uy! Bilmeyenlerin keyifleri ardınca gitme!

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ
وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

İnnehüm ley yuġnu anke minellahi şey'a ve innez zalimine ba'duhüm evliyaü
ba'd vallahü veliyyül müttekiyn (45-19)

*Kuşkun olmasın ki onlar, Allah karşısında sana hiçbir yarar
sağlayamazlar/Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden uzaklaştıramazlar.
Zalimler birbirlerinin dostlarıdır; Allah ise takvaya sarılanların Velî'sidir.*

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Haza besairu lin nasi ve hüdev ve rahmetül li kavmiy yukınun (45-20)

*Bu Kur'an, insanların kalp gözlerini açacak ışıklardan oluşur. Gereğince inanan
bir toplum için de bir kılavuz ve bir rahmettir o.*

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

Em hasibel lezinecterahus seyyiati en nec'alehüm kellezine amenu ve amilus
salihati sevaem mahyahüm ve mematühüm sae ma yahkümun (45-21)

*Kötülöklere cesaretle dalanlar sanıyorlar mı ki, biz kendilerini, iman edip hayra
ve barışa yönelik işler yapanlarla aynı tutacağız. Hayatları ve ölümleri onlarla
aynı mı olacak?! Ne kötü hüküm veriyorlar bunlar!*

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ

Ve halekallahüs semavati vel erda bil hakkı ve li tucza küllü nefsim bima
kesebet ve hüm la yuzlemun (45-22)

*Ve Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Ta ki her benlik, kazancının
karşılığıyla, hiç kimse zulme uğratılmaksızın, yüz yüze getirilsin.*

Sayfa 500, Casiye 23-32 Ayetler, Cüz 25

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ ۖ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Feraeyte menittehaze ilahehu hevahü ve edallehüllahü ala ilmiv ve hateme ala
sem'ihı ve kalbihı ve ceale ala besarihi ğışaveh fe mey yehdihi mim ba'dillah
e fe la tezekkerun (45-23)

Kendisinin ilahı olarak kendi duygu ve arzusunu almış kişiyi gördün mü? Allah onu bir ilim üzerine saptırmış, kulağı ve kalbi üzerine mühür basmış, gözünün üstüne de bir perde çekmiştir. Allah'tan sonra ona kim kılavuzluk edecektir. Hâlâ düşünüp ibret almıyor musunuz?

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

Ve kalu ma hiye illa hayatüned dünya nemutü ve nahya ve ma yühliküna illed dehr ve ma lehüm bi zalike min ılm in hüme illa yezunun (45-24)

Dediler ki: "Şu dünya hayatımızdan başkası yok. Ölüyoruz, diriliyoruz. Bizi zamandan başkası helâk etmiyor." Onların bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Sadece sanıda bulunuyorlar.

وَإِذَا تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا بُبَابِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Ve iza tütla aleyhim ayatüna beyyinatim ma kane huccetehüm illa en kalü'tu bi abaina in küntüm sadikiyn (45-25)

Ayetlerimiz, karşılarında açık seçik mesajlar halinde okunduğunda, delilleri sadece şöyle demek olmuştur: "Doğru sözlüler iseniz atalarımızı getirin."

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Kullillahü yuhyiküm sümme yümütüküm sümme yecmeuküm ila yevmil kıyameti la raybe fihi ve lakinne ekseran nasi la ya'lemun (45-26)

De ki: "Sizi Allah yaşıyor; sonra sizi öldürecek, sonra da o hakkında hiç kuşku bulunmayan kıyamet gününde biraraya getirecek. Ama insanların çokları bilmiyorlar."

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ

Ve lillahi mülkü semavati vel ard ve yevme tekumüs saatü yevmeiziy yahserul mübtılun (45-27)

Göklerin ve yerin mülkü/saltanatı Allah'ındır. Kıyamet kopunca, işte o gün, gerçekleri hükümsüz kılanlar hüsrana uğrayacaklardır.

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

Ve tera külle ümmetin casiyeten küllü ümmetin tüd'a ila kitabiha elyevme tüzzevne ma küntüm ta'melun (45-28)

O gün tüm ümmetleri, toplanıp diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına davet edilir. Bugün, yapıp-ettiklerinizin karşılığıyla yüzyüze getireleceksiniz.

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Haza kitabuna yentiku aleyküm bil hakk inna künna nestensihu ma küntüm ta'melun (45-29)

Bu bizim kitabımız, karşınızda gerçeği söylüyor. Çünkü biz, yapıp ettiklerinizin kopyasını çıkarıyorduk / yaptıklarınızı kaydediyorduk.

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

Fe emmelzine amenu ve amilus salihati fe yüdhlühüm rabbühüm fı rametih zalike hüvel fevzül mübın (45-30)

İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanların durumu şu: Rableri onları rahmetine sokacaktır. İşte açık zafer budur.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

Ve emmellezine keferu e fe lem tekün ayatı tütla aleyküm festekbertüm ve küntüm kavmen mücrimin (45-31)

İnkâr ve nankörlüğe sapmış olanlara gelince, onlara şöyle denecek: "Ayetlerimiz karşınızda okunurdu ama siz büyüklük tasladınız, suç işleyen bir toplum oldunuz, öyle değil mi?"

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۚ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ

Ve iza kıyle inne va'dellahi hakkuv ves saatü la raybe fıha kultüm ma nedrı mes saatü in nezunnü illa zannev ve ma nahnü bi müsteykının (45-32)

Hani, size, "Hiç kuşkusuz, Allah'ın vaadi haktır, kıyamet saatinde de şüphe yoktur" dediğinde, siz şöyle demiştiniz: "Saat nedir, bilmiyoruz. Sadece birşeyler var sanıyoruz; kesin bir bilgimiz olmadığı için inanmıyoruz."

Sayfa 501, Casiye 33-37 Ayetler, Cüz 26

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ ۚ يَسْتَهْزِءُونَ

Ve beda lehüm seyyiatü ma amilu ve haka bihim ma kanu bihi yestehziun (45-

33)

Yaptıklarının kötülükleri karşlarına dikilmiş, alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıvermiştir.

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ

Ve kıylel yevme nensaküm kema nesitüm likae yevmiküm haza ve me'vakümün naru ve ma leküm min nasırın (45-34)

Şöyle denilir: "Unutuyoruz sizi bugün! Tıpkı sizin, bugününüze kavuşmayı unuttuğunuz gibi. İşte böyle! Sığınağınız ateştir; hiçbir yardımcınız da olmayacaktır."

ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَغَرَّتْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Zaliküm bi ennekümüttehaztüm ayatıllahi hüzüvev ve ğarratkümül hayatüd dünya felyevme la yuhracune minha ve la hüm yüsta'tebun (45-35)

Bunun sebebi şudur: "Siz, Allah'ın ayetlerini eğlence aracı yaptınız, dünya hayatı si zıaldattı/gurura itti. Bugün ateşten çıkarılmayacaklar, özür dilemeleri de kabul edilmeyecek."

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Fe lillahlil hamdū rabbis semavati ve rabbil erdı rabbil alemin (45-36)

Hamd; göklerin Rabbi, yerin Rabbi, âlemlerin Rabbi olan Allah'adır!

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Ve lehül kibriyaü fis semavati vel erdı ve hüvel azızül hakım (45-37)

Göklerde ve yerde ululuk/büyüklik O'nundur! Azîz'dir O, Hakîm'dir.

Ahkaf Suresi (46/35), İniş sırası: 66

Sayfa 501, Ahkaf 1-5 Ayetler, Cüz 26

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

حَم

Ha mim (46-1)

Hâ, Mîm.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

Tenzılül kitabi minellahil azızil hakım (46-2)

Hikmeti sınırsız, kudreti sonsuz Allah'tan, Kitap'ın indirilişidir bu...

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

Ma halaknes semavati vel erda ve ma beynehüma illa bil hakkı ve ecelim müsemma vellezine keferu amma ünziru mu'ridun (46-3)

Gökleri ve yeri ve ikisi arasındakileri hak olarak ve belirlenmiş bir süre için yarattık biz. Küfre batanlarsa uyarılmış oldukları şeyden yüz çevirmektedirler.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ۚ أَنْتَوْنِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Kul eraeytüm ma ted'une min dunillahi eruni maza haleku minel erdı em lehüm şirkün fis semavat itunı bi kitabim min kabli haza ev esaratim min ılmin in küntüm sadıkıyn (46-4)

De ki: "Allah dışında yakarmakta olduklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana, yerden neyi yarattılar onlar? Yoksa göklerde bir ortaklıkları mı var? Eğer doğru sözlü kişiler iseniz bundan önceki bir kitap, yahut bir bilgi kalıntısı getirin bana!"

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ ۚ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ

Ve men edallü mimmey yed'u min dunillahi mel la yestecıbü lehu ila yevmil kıyameti ve hüm an düaihim ğafilun (46-5)

Kıyamet gününe kadar kendisine cevap vermeyecek birilerine, Allah'ın berisinden yalvarıp durandan daha sapık kim vardır? Ve o yalvardıkları, onların yakarışından habersizdirler.

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

Ve iza huşiren nasû kanu lehüm a'daev ve kanu bi ibadetihim kafırın (46-6)

İnsanlar, haşredilmek üzere toplandığında, o taptıkları onlara düşman olurlar; onların ibadetlerini de inkâr ederler.

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Ve iza tütla aleyhim ayatüna beyyinatın kalellezine keferu lil hakkı lemma caehüm haza sıhrum mübın (46-7)

Herşeyi ayan beyan gösteren ayetlerimiz onlara okunduğunda, kendilerine gelmiş olan hakkı inkâr edenler şöyle derler: "Açık bir büyüdür bu!"

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Em yekulunefterah kul inifteraytühu fe la temlikune lı minellahi şey'a hüve a'lemü bima tüfidune fih kefa bihi şehıdem beynı ve beyneküm ve hüvel ğafurur rahıym (46-8)

Yahut da şöyle diyorlar: "Uyduruyor onu!" De ki: "Eğer uydursaydım onu, hiçbir şeye sahip olamazdınız Allah'tan kurtarmak için beni. İçine gömüldüğünüz yaygarayı en iyi bilen O'dur. Benimle sizin aranızda tanık olarak O yeter. Çok affedici, çok merhametlidir O."

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِ اتَّبَعِ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Kul ma küntü bid'am miner rusüli ve ma edrı ma yüfahü bı ve la biküm in ettebiu illa ma yuha ileyye ve ma ene ila nezırum mübın (46-9)

De ki: "Ben, resuller içinden bir türedi değilim! Bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Bana vahyedilenden başkasına da uymam! Ve ben, açıkça uyaran bir elçiden başkası da değilim."

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ ۖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ ۖ فَأَمَنَ ۖ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Kul eraeytüm in kane min indillahi ve kefartüm bihi ve şehide şahidüm mim benı israile ala mislihi fe amene vestekbertüm innellahe la yehdil kavmez

zalimin (46-10)

De ki: "Hiç düşündünüz mü? Eğer bu, Allah katından ise ve siz onu tanımamışsanız, İsrailoğullarından bir tanık da onun benzerine tanıklık edip inandığı halde, siz böbürlenmişseniz haliniz nice olur! Allah, zalimler topluluğuna kılavuzluk etmez."

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ ۖ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكَ قَدِيمٍ

Ve kalellezine keferu lillezine amenu lev kane hayram ma sebekuna ileyh ve iz lem yehtedu bihi fe seyekulune haza ifkûn kadım (46-11)

İnkâr edenler, inananlara şöyle derler: "Eğer bu, hayırlı bir şey olsaydı, bunlar ona inanmakta bizi geçemezlerdi." Bununla umduklarını bulamayınca şöyle diyecekler: "Bu, eski bir uydurmadır."

وَمِنْ قَبْلِهِ ۖ كَتَبَ مُوسَىٰٓ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

Ve min kablihı kitabü musa imamev ve rahmeh ve haza kitabüm müsaddikul lisanen arabıyyel li yünzirallezine zalemu ve büşra lil muhsinin (46-12)

Halbuki ondan önce, bir önder ve bir rahmet olarak Mûsa'nın kitabı var! Bu Kur'an da öncekileri tasdikleyen bir kitaptır. Zulmedenleri uyarsın, güzel davrananlara müjde olsun diye Arap dilindedir.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

İnnellezine kalu rabbünellahü sümmestekamu fe la havfün aleyhim ve la hüm yahzenun (46-13)

"Rabbimiz Allah'tır" deyip, sonra da dosdoğru yol alanlar var ya, onlar için hiçbir korku yoktur; onlar tasalanmayacaklardır da...

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Ülaike ashabül cenneti halidine fiha cezaem bima kanu ya'melun (46-14)

Cennet halkıdır onlar. Yapıp ettiklerine karşılık olarak sürekli kalacaklardır orada.

Sayfa 503, Ahkaf 15-20 Ayetler, Cüz 26

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ

وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Ve vessaynel insane bi valideyhi ihsana hamelethü ümmühu kürhev ve vedaathü kürha ve hamlühu ve fisalühu selasune şehra hatta iza beleğa eşüddehu ve belğa erbeyne seneten kale rabbi evzı'nı en eşküra nı'metekelletı en'amte aleyye ve ala valedeyye ve en a'mele salihan terdahü ve aslıh lı fı zürriyyeti innı tübtü ileyke ve innı minel müslimin (46-15)

Biz insana, anne babasına çok iyi davranmasını önerdik. Annesi onu zahmetle taşıdı, zahmetle doğurdu. Taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihayet, yiğitlik çağına gelip kırk yıla erdiğinde şöyle der: "Rabbim; beni, bana ve ebeveynime verdiğin nimete şükretmeye, hoşnut olacağın iyi bir iş yapmaya yönelt! Soyum içinde, benim için barışı gerçekleştir. Sana yöneldim ben, sana teslim olanlardanım ben!"

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

Ülaikellezine netekabbelü anhüm ahsene ma amilu ve netecavezü an seyyiatihim fı ashabil cenneh va'des sıdkillezı kanu yuadun (46-16)

Bunlar, cennet halkı arasında o kimselerdir ki, yaptıklarının en güzelini kabul ederiz, çirkinliklerini görmezlikten geliriz. Bu onlara verilmiş olan şaşmaz vaattir.

وَالَّذِي قَالَ لَوْلَدِيهِ أَفْ لَكُمْ أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَامِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Vellezı kale li valideyhi üffil leküma e teıdanını en uhrace ve kad haletil kurunü min kablı ve hüma yesteğıysanillahe veyleke amin inne va'dellahi hakk fe yekulü ma haza illa esatıyrul evvelın (46-17)

Birisi de ana babasına: "Yazık size, benden önce bir yığın nesil gelip geçtiği halde, siz bana, benim diriltileceğimi mi söylüyorsunuz?" dedi. Onlarsa; Allah'a sığınarak, "Yazıklar olsun; inansana, Allah'ın vaadi haktır" diye vahlanınca o şöyle dedi: "Bu, öncekilerin masallarından başkası değil!"

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

Ülaikellezine hakka aleyhimül kavlü fı ümemin kad halet min kablihîm minel cinni vel ins innehum kanu hasırın (46-18)

İşte bunlar, kendilerinden önce gelip geçmiş cin ve insan ümmetleri içinde, üzerlerine azap hak olanlardır. Hiç kuşkusuz onlar, hüsrana uğrayanlardır.

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا^ط وَلِيُوفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Ve li küllin derecatün mimmâ amilu ve li yüveffiyetüh ea' mâlehüm ve hüm la yuzlamun (46-19)

Herbirinin, yapıp ettiklerinden dereceleri vardır. Amellerinin karşılığı eksiksiz verilecektir, hiçbir haksızlığa uğratılmayacaklardır.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

Ve yevme yu'radullezine keferu alen nar ezhebtüm tayyibatiküm fı hayatikümüd dünya vestemta"üm biha fel yevme tüczevne azabel huni bima küntüm testekbirune fil erdı bi ğayril hakkı ve bima küntüm tefsükun (46-20)

Gün olur, inkâr edenler ateşe arz edilirler. Onlara denir ki: "İyiliklerinizi/ nimetlerinizi, o iğreti dünya hayatınızda silip süpürdünüz, onlarla zevklenip eğlendiniz. Bugünse alçaltıcı azapla cezalandırılacaksınız. Çünkü siz, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladınız ve gerçeğe ters düştünüz."

Sayfa 504, Ahkaf 21-28 Ayetler, Cüz 26

وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النَّذْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ^٢ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Vezkür eha ad iz enzera kavmehu bil ahkafi ve kad haletin nüzüru mim beyni yedeyhi ve min halfihı ella ta'büdu illellah innı ehafü aleyküm azabe yevmin azıym (46-21)

Âd kavminin kardeşini de an! O, kendinden önce ve sonra uyarıcıların gelip geçtiği Ahkaf'ta, toplumunu şöyle uyarmıştı: "Allah'tan başkasına kulluk/ibadet etmeyin! Gerçek şu ki, ben sizin büyük bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum."

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Kalu eci'tena li te'fikena an alihetina fe'tina bima teidüna in künte mines sadikiyn (46-22)

Dediler: "Sen bizi, tanrılarımızdan yüz geri etmek için mi geldin? Eğer doğru sözlülerden isen, bizi tehdit ettiğin şeyi ortaya getir."

قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

Kale innemel ilmü ındellahi ve übelligüküm ma ürsiltü bihi ve lakinnı eraküm kavmen techelun (46-23)

Dedi: "İlim, ancak Allah katındadır. Ben size, bana vahyedileni tebliğ ediyorum. Fakat sizin, cahillik edip duran bir toplum olduğunuzu görüyorum."

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أُوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ۚ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ ۖ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

Felemma raevhü aridam müstakbile evdiyetihim kalu haza aridum muntıruna bel hüve mesta'celtüm bih rihun fiha azabün elim (46-24)

Nihayet onu, vadilerine doğru gelen geniş bir bulut halinde görünce: "Ha, dediler, bu bize yağmur getirecek bir bulut!" Hayır, o, aceleden istediğiniz şeyin ta kendisi. Bir rüzgâr ki, içinde acıklı bir azap var.

تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

Tüdemmiru külle şey'im bi emri rabbiha fe asbehu la yüra illa mesakinühüm kezalike neczil kavmel mücrimin (46-25)

Rabbinin emriyle her şeyi yerle bir edecek. Sonunda o hale geldiler ki, konutlarından başka hiçbir şey görünmüyordu. Suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız biz.

وَلَقَدْ مَكَنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً ۖ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

Ve le kad mekkennahüm fima im mekkennaküm fihi ve cealna lehüm sem'av ve ebzarav ve efideten fe ma ağna anhüm sem'uhüm ve la ebsaruhüm ve la efidetühüm min şey'in iz kanu yechadune bi ayatillahi ve haka bihim ma kanu bihi yestehziun (46-26)

Yemin olsun, onlara, size vermediğimiz imkân ve kudreti vermiştik. Onlar için işitme gücü, gözler ve gönüller oluşturmuştuk. Fakat, işitme güçleri de gözleri de gönülleri de kendilerine hiçbir yarar sağlamadı/kendilerinden hiçbir şeyi uzaklaştıramadı; çünkü ayetlerimize karşı direniyorlardı. Ve alaya aldıkları şey, onları kuşatıp sardı.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا آيَاتِ لَّعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Ve le kad ehlekna ma havleküm minel kura ve sarrafnel ayati leallehüm yarciun (46-27)

Yemin olsun, sizi çevreleyen kentleri/medeniyetleri de helâk ettik. Belki dönerler diye ayetleri değişik biçimlerde sıralayıp durmuştuk.

فَلَوْلَا نَصَرَہُمْ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ؕ إِلَٰهَةً ۖ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ
وَذَٰلِكَ إِفْکُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ۚ

Fe lev la nesarahümlezinettehazu min dunillahi kurbanen aliheh bel dallu anhüm ve zalike ifkühüm ve ma kanu yeferun (46-28)

Allah'ın yanında yakınlık sağlamak için edindikleri ilahlar, onlara yardım etseydi ya! Tam aksine, onlardan uzaklaşıp kayboldular. Bu, onların yalanları, uydurup durduklarıydı.

Sayfa 505, Ahkaf 29-35 Ayetler, Cüz 26

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا ۖ فَلَمَّا فُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ

Ve iz sarafna ileyke neferam minel cinni yestemiunel kur'an felemma hadaruhü kalu ensitu felemma kudiye vellev ila kavmihim münzirin (46-29)

Bir zaman, cinlerden bir topluluğu, Kur'an'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Onu dinlemeye hazır hale geldiklerinde: "Susup dinleyin!" dediler. Dinleme bitirilince de uyarıcılar olarak kendi toplumlarına döndüler.

قَالُوا يَٰقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

Kalu ya kevmena inna semî'na kitaben ünzile min ba'di musa müsaddikal lima beyne yedeyhi yehdı ilel hakkı ve ila tarıkım müstekıym (46-30)

Dediler ki: "Ey toplumumuz! Biz; Mûsa'dan sonra indirilen, kendinden öncekini doğrulayan, hakka ve dosdoğru yola ileten bir Kitap dinledik."

يَٰقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ ۖ يَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم
مِّنۢ عَذَابِ أَلِيمٍ

Ya kavmena ecıbu daiyellahi ve aminu bihi yağfir leküm min zünubiküm ve yücirküm min azabin elım (46-31)

"Ey toplumumuz! Allah'ın davetçisine uyun, ona iman edin ki Allah,

günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi acıklı bir azaptan korusun!"

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ
أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Ve mel la yücib daiyellahi fe leyse bi bu'cizin fil erdı ve leyse lehu min dunihi evliya' ülaike fı dalalim mübın (46-32)

Allah'ın davetçisine uymayan, yeryüzünde hiç kimseyle yarışamaz/hiç kimseyi âciz bırakamaz. Böylesinin, Allah dışında/Allah'ın davetçisi dışında evliyası da olmaz. Böyleleri apaçık bir sapıklık içindedir.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَغْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَدَرٍ
عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّئَ الْمَوْتَىٰ ۚ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

E ve lem yerav ennellahellezi halekas semavati vel erda ve lem ya'ye bi halkihinne bi kadirin ala ey yuhyiyel mevta bela innehu ala külli şey'in kadir (46-33)

Görmediler mi ki; gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorgunluğa düşmeyen Allah, ölüleri diriltmeye de kadirdir. Evet, O her şeye kadirdir.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ
قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Ve yevme yu'radullezine keferu alen nar leyse haza bil hakk kalu bela ve rabbinakale fe zukul azabe bi ma küntüm tekfürun (46-34)

Gün gelir, o inkâr edenler, ateşe arz edilir. "Bu gerçek değil miymiş?" diye sorulur. "Elbette! Rabbimize yemin ederiz, gerçekmiş!" derler. Allah buyurur: "O halde, inkâr ettiğinizden ötürü tadın azabı!"

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ
يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ۚ بَلَاغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا
الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

Fasbir kema sabera ülül azmi miner rusüli ve la testa'cil lehüm ke ennehüm yevme yeravne ma yuadune lem yelbesu illa saatem min nehar belağ fe hel yühlekü illel kavmül fasikun (46-35)

Artık, resullerin azim sahibi olanlarının sabrettiği gibi sabret! O inkârcılar için acele etme! Tehdit edildikleri azabı gördükleri gün, gündüzün sadece bir saati kadar yaşamış gibi olurlar. Bir duyurudur bu. Sapmışlar topluluğundan başka kim helâk edilir!

Muhammed Suresi (47/38), İniş sırası: 99
Sayfa 506, Muhammed 1-11 Ayetleri, Cüz 26

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

Ellezine keferu ve saddu an sebilillahi edalle a'malehüm (47-1)

Küfre saplanıp Allah'ın yolundan alıkoyanların yapıp ettiklerini O, boşa çıkarmıştır.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

Vellezine amenu ve amilüs salihati ve amenu bima nüzzele ala muhammediv ve hüvel hakku mir rabbihim keffera anhüm seyyiatihim ve asleha balehüm(47-2)

İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar ve Muhammed'e indirilene -ki o onların Rablerinden bir haktır- inanmış olanlara gelince, Allah onların çirkin davranışlarını örtmüş ve gönüllerini barışa yöneltmiştir.

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

Zalike bi ennellezine keferuttebeul batile ve ennellezine amenüttebeul hakka mir rabbihim kezalike yadribüllahü lin nasi emsalehüm (47-3)

Bu böyledir; çünkü küfre batanlar boş ve tutarsıza uymuşlardır. İman edenler ise Rablerinden gelen hakka uymuşlardır. İşte Allah, insanlara kendi durumlarını bu şekilde örnekleyerek anlatır.

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثَخِنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَاِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۚ ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۖ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

Fe iza lekıytümüllezine keferu fe darber rikab hatta iza eshantümuhüm fe şüddül vesaka fe imma mennem ba'dü ve imma fidaen hatta tedaal harbü evzaraha zalik ve lev yeşaüllahü lentesara minhüm ve lakil li yeblüve ba'daküm

bi ba'd vellezine kutilu fı sebilillahi fe ley yüdülle a'malehüm (47-4)

Küfre batmışlarla burun buruna geldiğinizde, boyunlar vurulur. Nihayet onları bastırıp sindirdiğinizde, antlaşma bağını sıkı bağlayın. Artık bundan sonrası ya bir bağışlama ya bir fidyedir. Nihayet, harp, ağırlıklarını yere bırakır. İşte böyle! Eğer Allah dileseydi, onlardan öğ alırdı. Ama kiminizi kiminizle denemek için böyledir. Allah yolunda öldürülenlerin amelleri asla göz ardı edilmeyecektir.

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ

Se yehdihim ve yuslihu balehüm (47-5)

Onları doğruya ve güzele kılavuzlayacak ve kalplerini barışa yöneltecektir.

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ

Ve yüdhlühümül cennete arrafeha lehüm (47-6)

Ve onları, kendilerine tanımlamış olduğu o cennete koyacaktır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

Ya eyyühellezine amenu in tensurullahe yensurküm ve yüsebbit akdameküm (47-7)

Ey iman sahipleri! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

Vellezine keferu fe ta'sel lehüm ve edalle a'malehüm (47-8)

Küfre sapanlara gelince, kayıp ve yıkım onlara! Yapıp ettiklerini boşa çıkardı onların.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

Zalike bi ennehüm kerihu ma enzelellahü fe ahhbeta a'malehüm (47-9)

Bu böyledir; çünkü onlar Allah'ın indirdiğini tiksindirici bulmuşlardır, Allah da onların tüm amellerini boşa çıkarmıştır.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا

E fe lem yesiru fil erdı fe yenzuru keyfe kane akıbetüllezine min kablihim demmerallahü aleyhim ve lil kafirine emsalüha (47-10)

Onlar yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bir bakmıyorlar mı? Allah onları yerle bir etmiştir. Şu inkâr edenlere de onlara yapılanın aynısı yapılacaktır.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ

Zalike bi ennellahe mevlellezine amenu ve ennel kafirine la mevla lehüm (47-11)

Bu böyedir; çünkü Allah, iman edenlerin Mevlâ'sıdır. Küfre sapanların ise Mevlâ'sı yoktur.

Sayfa 507, Muhammed 12-19 Ayetleri, Cüz 26

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

İnnellahe yüdhlüllezine amenu ve amilus salihati cennatin tecrı min tahtihel enhar vellezine keferu yetemetteune ve ye'külune kema te'külül en'amü ven naru mesvel lehüm (47-12)

Şu bir gerçek ki Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Küfre sapanlarsa zevk edip eğlenmeye bakarlar; davarların yediği gibi yer içerler. Varacakları yer ateştir onların.

وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ

Ve keeyyüm min karyetin hiye eşeddü kuvvetem min karyetikelletı ahracetk ehleknahüm fe la nasıra lehüm (47-13)

Seni yerinden çıkaran o kentinden çok daha kuvvetlice nice kentler vardı ki, biz hepsini helâk ettik; hiçbir yardımcıları olmadı.

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۖ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ ۖ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

E fe men kane ala beyyinetim mir rabbihi ke men züyyine lehu suü amelihi vettebeu ehvaehüm (47-14)

Rabbinden açık bir kanıt üzere olan, amelinin çirkinliği kendisine süslü gösterilip de boş arzularına uyanlara benzer mi?

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ ءَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّن خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ

عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ
خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

Meselül cennetilleti vüidel müttekun Fiha enharum mim main ğayri asin ve enharum mil lebenil lem yeteğayyer ta'müh ve enharum min hamril lezetil liş şaribin ve enharum min aselim musaffa ve lehüm fiha min küllis semerati ve mağfiratüm mir rabbihim ke men hüve halidün fin nari ve süku maen hamimen fe kattaa em'aehüm (47-15)

Sakınanlara vaat olunan cennetin durumu şöyledir: Orada, bozulmayan sudan ırmaklar; tadı bozulmayan süttten nehirler, içenlere lezzet sunan bir şaraptan nehirler, süzme bir baldan oluşan nehirler var. Ve orada kendileri için her türlü meyvenin yanında, Rablerinden bir de bağışlanma var. Bu nimetler içindeki ile, sürekli ateşte olup da içirildiği sıcak su tarafından bağırsakları parçalanan kimse aynı olur mu?

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ

Ve minhüm mey yestemiü ileyk hatta iza harecu min indike kalu lillezine utül ilme maza kale anifen ülaikellezine tabeallahü ala kulubihim vettebeu ehvaehüm (47-16)

İçlerinden bir kısmı seni dinler, sonra senin yanından çıktıklarında, kendilerine ilim verilmiş olanlara şöyle sorarlar: "Az önce ne söyledi?" İşte bunlar, Allah'ın, kalplerine mühür bastığı kimselerdir, boş arzularının ardına düşmüşlerdir.

وَالَّذِينَ أَهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

Vellezinehtedev zadehüm hüdev ve atahüm takvahüm (47-17)

Kılavuzlarını bulmuş olanlara gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve korunma imkânlarını kendilerine vermiştir.

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ
إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ

Fe hel yenzurune illes saate en te'tiyehüm bağteh fe kad cae eşratuha fe enna lehüm iza caethüm zikrahüm (47-18)

Kıyametin ansızın tepelerine inmesinden başka neyi bekliyorlar? Onun belirtileri zaten gelmiştir. O onlara gelip çatınca, ibret almaları neye yarar?!

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

مُتَقَلِّبَكُمْ وَ مَثْوَلَكُمْ

Fa'lem ennehu la ilahe illellahü vestağfir li zembike ve lil mü'minine vel mü'minat vallahü ya'lemü mütekallebeküm ve mesvaküm (47-19)

Allah'tan başka tanrı olmadığını kuşkusuzca bil! Hem kendi günahın için hem de mümin erkeklerle mümin kadınlar için af dile. Allah sizin, dönüp dolaşacağınız yeri de varıp ulaşacağınız yeri de bilir.

Sayfa 508, Muhammed 20-29 Ayetleri, Cüz 26

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۖ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۖ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَأُولَٰئِكَ لَهُم

Ve yekulüllezine amenu lev la nüzzilet surah fe iza ünzilet suratüm muhkemetüv ve zükira fihel kıtalü raeytellezine fı kulubihim meraduy yenzurune ileyke nazaral mağşıyyi aleyhi minel mevti fe evla lehüm (47-20)

İman edenler derler ki: "Bir sure indirilseydi olmaz mıydı?" Fakat hükmü kesinleşmiş bir sure indirilip de içinde savaş da anılınca, kalplerinde maraz olanların, ölüm baygınlığına tutulmuş bir bakışla sana baktıklarını görürsün. Onlara uygun olan da odur.

طَاعَةً وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ

Taatüv ve kavlüv ma'rufün fe iza azemel emru fe lev sadékullahe le kane hayral lehüm (47-21)

İtaat ve güzel bir söz! İş budur. İş ciddileşince, Allah'a verdikleri söze sadık olsalardı kendileri için daha iyi olurdu.

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ

Fe hel aseytüm in tevelletüm en tüfsidu fil erdı ve tükattiu erhameküm (47-22)

Demek iş başına gelecek olsanız/savaştan geri kalacak olsanız, ülkede fesat çıkarıp rahimleri parçalayacaksınız.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ

Ülaikellezine leanehümüllahü fe esammehüm ve a'ma ebsarahüm (47-23)

İşte bunlardır, Allah'ın kendilerine lanet edip kulaklarını sağır, gözlerini de kör ettiği kimseler...

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَفْقَالُهَا

E fe la yetedebberunel kur'ane em ala kulubin akfalüha (47-24)

Peki bunlar, Kur'an'ın anlamını inceden inceye düşünüyorlar mı? Yoksa kalpleri üzerinde kilitler mi var?

إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۖ الشَّيْطَانُ
سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ

İnnelleziner teddu ala edbarihim min ba'di ma tebeyyene lehümül hüdeş şeytanü sevvele lehüm ve emla lehüm (47-25)

Hidayet kendilerine açıkça belli olduktan sonra arkalarına dönenlere şeytan fit vermiş, sonu gelmez arzuların/ümitlerin ardına takmıştır onları.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۖ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

Zalike bi ennehüm kalu lillezine kerihu ma nezzelellahü senütıy'uküm fı ba'dıl emr vallahü ya'lemü israrahüm (47-26)

Bu şundandır: Bunlar, Allah'ın indirdiğinden tiksinenlere, "Bazı işlerde size itaat edeceğiz." demişlerdi. Fakat Allah onların gizlediklerini biliyor.

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

Fe keyfe iza teveffethümül melaiketü yadribune vücuhehüm ve edbarahüm (47-27)

Melekler onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alacakları zaman, bakalım nasıl olacak?!

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ۖ فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

Zalike bi ennehümüttebeu ma eshatallahe ve kerihu rıdvanehu fe ahhbeta a'malehüm (47-28)

Olacak olan budur! Çünkü onlar, Allah'ı öfkелendiren şeylerin peşine düştüler, O'nun hoşnutluğundan tiksindiler; sonunda Allah bütün amellerini boşa çıkardı.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَاضٌ أَن لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ

Em hasibellezine fı kulubihim meradun el ley yuhricellahü adğanehüm (47-29)

Yoksa o kalplerinde maraz olanlar, Allah kendilerinin şiddetli kinlerini hiçbir zaman ortaya çıkarmayacak mı sandılar?

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

Ve lev neşau le eraynakehüm fe learafterhüm bisimahüm ve le ta'rifennehüm fı lahnıl kavı vallahü ya'lemü a'maleküm (47-30)

Dileseydik onları sana mutlaka gösterirdik de sen onları yüzlerinden kesinlikle tanırdın. Zaten sen onları, sözlerinin tarzından da tanırırsın. Allah tüm yaptıklarınızı biliyor.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ

Ve le neblüvenneküm hatta na'lemel mücahidine minküm vessabirine ve neblüve ahbaraküm (47-31)

Yemin olsun, içinizden gayret gösterip didinenlerle sabredenleri bilinceye kadar, sizi belalarla imtihan edeceğiz. Haberlerinizi de eleyip tarayacağız.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالُهُمْ

İnnellezine keferu ve saddu an sebıllahi ve şakkur rasule mim ba'di ma tebeyyene lehümül hüda ley yedurrullahe şey'a ve seyuhbitu a'malehüm (47-32)

Nankörlüğe sapıp Allah yolundan alıkoyanlar ve hidayet kendilerine tam bir şekilde belli olduktan sonra resule kafa tutanlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. O, onların amellerini işe yaramaz hale getirecektir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

Ya eyyühellezine amenu etiy'ullahe ve etiy'ur rasule ve la tübtılu a'maleküm (47-33)

Ey iman edenler! Allah'a itaat edin; resule de itaat edin! Amellerinizi işe yaramaz hale getirmeyin.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

İnnellezine keferu ve saddu an sebıllahi sümme matu ve hüm küffarun fe ley yağfirallahü lehüm (47-34)

İnkâr edip Allah yolundan döndüren, sonra da küfre saplanmış olarak ölenler yok mu, Allah onları asla affetmeyecektir.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرَكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ

Fe la tehinu ve ted'u ilis selmi ve entümül a'levne vallahü meaküm ve ley yetiraküm a'maleküm (47-35)

Gevşemeyin, üstün durumda olduğunuz halde antlaşmaya davet etmeyin! Allah sizinledir; amellerinizi asla yitirmeyecektir.

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۚ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ

İnnemel hayatüd dünya leibüv ve lehv ve in tü'minu ve tetteku yü'tiküm ücuraküm ve la yes'elküm emvaleküm (47-36)

Şu iğreti dünya hayatı, sadece bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder korunursanız, Allah, ödüllerinizi verecek ve sizden mallarınızı istemeyecektir.

إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُخَفِّكُمْ تَبْخُلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ

İy yes'elkümuha fe yuhfiküm tebhalu ve yuhric adğaneküm (47-37)

Eğer onları isteyip bunun için sizi zorlasaydı, cimrilik ederdiniz, böylece Allah şiddetli kinlerinizi ortaya çıkarırdı.

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِى سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَبْخُلُ ۖ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ ۚ وَاللَّهُ الْغَنَى ۚ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

Ha entüm haülai tüd'avne li tünfiku fı sebilillah fe minküm mey yebhal Fe innema yebhalu an nefsih vallahül ğaniyyü ve entümül fükara' ve in tetevellev yestebdil kavmen ğayraküm sümme la yekunu emsaleküm (47-38)

İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağırılan insanlarsınız. Ama bir kısmınız cimrilik ediyor. Oysaki, cimrilik eden kendi aleyhine cimrileşmiş olur. Allah Gani'dir; yoksul olan sizlersiniz. Eğer yüz çevirirseniz, Allah yerinize başka bir toplum getirir. Ve onlar, sizin benzerleriniz olmazlar.

Fetih Suresi (48/29), İniş sırası: 109

Sayfa 510, Fetih 1-9 Ayetler, Cüz 26

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirrahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا

İnna fetahna leke fetham mübına (48-1)

Şu bir gerçek ki, biz sana apaçık bir fetih nasip ettik.

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

Li yağfira lekellahü ma tekaddeme min zembike ve ma teahhara ve yütimme
nı'metehu aleyke ve yehdiyeke sıratam müstekıyma (48-2)

*Ki Allah senin günahından geçmiş olanı da gelecek olanı da bağışlasın,
nimetini senin üzerinde tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola kılavuzlasın.*

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا

Ve yensurakellahü nasran azıza (48-3)

Ve Allah sana onur ve kudret dolu bir yardımla destek verecektir.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۚ
وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Hüvellezı enzeles sekınete fı kulubil mü'minine li yezdadu imanem mea
imanihim ve lillahi cünudüs semavati vel ard ve kanellahü alımen hakıma (48-
4)

*O odur ki, müminlerin gönüllerine, imanları beraberinde iman geliştirsinler diye,
mutluluk ve huzur indirdi. Yalnız Allah'ındır göklerin ve yerin orduları. Alîm'dir
Allah, Hakîm'dir.*

لِيَدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

Li yüdhılel mü'minine vel mü'minati cennatin tecrı min tahtihel enharu halidine
fiha ve yükeffira anhum seyyiatihim ve kane zalike indellahi fevzen azıyma (48-
5)

*İnanmış erkekleri ve inanmış kadınları, altlarından ırmaklar akan cennetlere
sokması içindir bu. Sürekli kalıcıdırlar orada. Ve onların çirkin davranışlarını
örtüp gizlemesi içindir. İşte bu, Allah katında çok büyük bir kurtuluş ve eriştir.*

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ
ظَنَّ السَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

Ve yüazzibel münafıkıyne vel münafikati vel müşrikine vel müşrikatiz zannine billahi zannez sev' aleyhim dairatüs sev' ve ğadıbellahü aleyhim ve leanehüm ve eadde lehüm cehennem ve saet masıyra (48-6)

Ve Allah hakkında kötü sanılar besleyen erkek münafıklarla kadın münafıklara ve erkek putperestlerle kadın putperestlere, o kötülük girdabı başlarına dönesilere azap etsin dıyedir bu. Allah onlara öfkelenmiş, onları lanetlemiş ve kendilerine cehennem hazırlamıştır. Kötü bir varış yeridir o.

وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيْمًا

Ve lillahi cünudüs semavati vel ard ve kanellahü azızen hakıma (48-7)

Yalnız Allah'ındır göklerin ve yerin orduları. Azîz'dir Allah, Hakîm'dir.

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

İnna erselnake şahidev ve mübeşşirav ve nezıra (48-8)

Şu bir gerçek ki, biz seni, bir tanık, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ۚ وَتُعَزِّرُوْهُ وَتُوَقِّرُوْهُ وَتُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا

Li tû'minu billahi ve rasulihi ve tüazziruhu ve tuvekkiruh ve tusebbihuhu bükreten ve ezıyla (48-9)

Allah'a ve resulüne inanasınız, O'nu destekleyesiniz, O'nu yüce bilesiniz ve sabah akşam O'nu tespih edesiniz diye.

Sayfa 511, Fetih 10-15 Ayetler, Cüz 26

اِنَّ الَّذِيْنَ يُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُوْنَ اللّٰهَ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ ۚ فَمَنْ نَّكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ عَلَيْهِ اللّٰهُ فَاَسْوٰتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا

İnnellezine yübayiuneke innema yübayiunellah yedüllahi fevka eydihim fe men nekese fe innema yenküsu ala nefsih ve men evfa bi ma ahede aleyhülleha fe se yü'tıhi ecran azıyma (48-10)

O seninle el tutuşup sözleşenler var ya, onlar gerçekte Allah ile bey'atleşiyorlar. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir. Kim ahdi bozar, dönemlik ederse kendi aleyhine dönemlik etmiş olur. Ve kim Allah'a verdiği sözde vefalı davranırsa, Allah ona büyük bir ödül verecektir.

سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلَّفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَا اَمْوَالُنَا وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ

يَقُولُونَ بِالْأَسِنَّتِهِمْ مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Se yekulü lekel mühallelune minel a'rabi şeğaletna emvalüna ve ehluna festağfir lena yekulune bi elsinetihim ma leyse fi kulubihim Kul fe mey yemlikü leküm minellahi şey'en in erade biküm darran ev erade biküm nefa bel kanellahü bima ta'melune habıra (48-11)

Bedevilerden, geri bırakılmış olanlar sana şöyle diyecekler: "Bizleri, mallarımız ve ailelerimiz oyaladı. O halde bizim için Allah'tan af dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Allah size bir zarar dilerse, yahut bir yarar murat ederse, O'nun sizin için dilediğine kim engel olabilir?" Doğrusu şu ki, Allah, sizin yaptıklarınızdan haberdardır.

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا

Bel zanentüm el ley yenkaliber rasulü vel mü'minune ila ehlihim ebedev ve züyyine zalike fi kulubiküm ve zanentüm zannes sev' ve küntüm kavmen bura (48-12)

Siz sanmıştınız ki, resul de müminler de ailelerine bir daha asla dönmeyecekler. Bu düşünce kalplerinizde süslendi de çirkin bir sanıya saplandınız ve mahvolmuş bir topluluk haline geldiniz.

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

Ve mel lem yü mim billahi ve rasulihı fe inna a'tedna lil kafirine seıyra (48-13)
Kim Allah'a ve resulüne iman etmezse bilsin ki biz, inkârcılar için alevli bir ateş hazırladık.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Ve lillahi mülkü semavati vel ard yağfiru li mey yeşaü ve yüazzibü mey yeşa' ve kanellahü ğafurar rahıyma (48-14)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır! Dilediğini affeder, dilediğine azap eder. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

سَيَقُولُ الْمَخْلُفُونَ إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۖ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ ۚ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Se yekulül mühallelune izen talaktüm ila meğanime li te'huzuha zeruna

nettebi'küm yüridune ey yübeddilu kelimallah kul len tettebiuna kezaliküm kalellahü min kabl fe se yekulune bel tahsüdunena bel kanu la yefkahune illa kalıla (48-15)

Geri bırakılanlar, ganimetleri almak üzere gittiğiniz zaman şöyle diyecekler: "İzin verin, biz de size uyalım!" Onlar Allah'ın kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: "Bize asla uyamazsınız! Allah önceden de böyle buyurmuştu." Bu kez şöyle diyecekler: "Hayır, siz bizi kıskanıyorsunuz." İşin doğrusu şu ki, onlar çok az anlıyorlar/onlar, az bir kısmı hariç, anlamıyorlar.

Sayfa 512, Fetih 16-23 Ayetler, Cüz 26

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

Kul lil muhallefine minel a'rabi se tüd'avne ila kavmin üli be'sin şedidin tükatilunehüm ev yüslimun fe in tütıy'u yü'tikümüllahü ecran hasena ve in tetevellev kema tevelleytüm min kablü yüazzibküm azaben elıma (48-16)

Bedevilerden, geri bırakılmış olanlara de ki: "Siz yakında çok zorlu savaş veren bir kavimle çarpışmaya çağrılacaksınız. Ya onlarla çarpışırsınız, yahut onlar Müslüman olurlar. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir ödül verecektir. Yok eğer önceden döndüğünüz gibi yüz çevirirseniz, Allah sizi acıklı bir azapla cezalandırır."

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ ۚ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

Leyse alel a'ma haracüv ve la alel a'raci haracüv ve la alel meriydı harac ve mey yütılahe ve rasulehu yüdihlühü cennatin tecrı min tahtihel enhar ve mey yetevelle yüazzibhü azaben elıma (48-17)

Köre zorlama yoktur, topala zorlama yoktur, hastaya da zorlama yoktur. Kim Allah'a ve resulüne itaat ederse, Allah onu altından ırmaklar akan cennetlere koyar. Kim de yüz çevirirse, Allah onu acıklı bir azapla cezalandırır.

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

Le kad radiyallahü anil mü'minine iz yübayiuneke tahteş şecerati fe alime ma

fı kulubihim fe enzeles sekinete aleyhim ve esabehüm fethan karıba (48-18)
Yemin olsun, Allah müminlerden, o ağacın altında sana bey'at ettikleri sırada hoşnut olmuştur. Onların gönüllerindeki bilmış, üzerlerine huzur ve sükûn indirmiş ve kendilerine yakın bir fetih nasip etmiştir.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

Ve meğanime kesiraten ye' huzuneha ve kânallahü aziyzen hakiyma (48-19)
Alacakları birçok ganimetler de nasip etmiştir. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

Ve adekümüllahü meğanime kesiraten te'huzuneha fe accele leküm hazihı ve keffe eydiyen nasi anküm ve li tekune ayetel lil mü'minine ve yehdiyeküm sıratam müstekıyma (48-20)

Allah size, elde edeceğiniz birçok ganimetler vaat etti. Şunu da size aceleden verdi ve insanların ellerini de sizden uzak tuttu ki bu, inananlara bir ibret olsun ve Allah sizi dosdoğru yola kılavuzlasın.

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

Ve uhra lem takdiru aleyha kad ehatallahü biha ve kanallahü ala külli şey'in kadıra (48-21)

Sizin güç yetireceğiniz başka ganimetler de vardır. Allah onları kuşatmış bulunuyor. Allah, her şey üzerinde Kadîr'dir.

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْوَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

Ve lev katelekümüllezine keferu le vellevül edbara sümme la yecidune veliyyev ve la nesıyra (48-22)

Eğer küfredenler sizinle savaşırsalardı, sırtlarını dönüp kaçacaklardı. Sonra, bir dost da bir yardımcı da bulamazlardı.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

Sünnetellahilletı kad halet min kabl Ve len tecide li sünnetillahi tebdıla (48-23)
Bu, Allah'ın öteden beri işleyip duran yolu yöntemidir. Allah'ın yol ve yönteminde hiçbir değişme bulamazsın.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

Ve hüvellezı keffe eydiyehüm anküm ve eydiyeküm anhüm bi batni mekkete mim ba'di en azferaküm aleyhim ve kanellahü bi ma ta'melune basıyra (48-24)
O odur ki, sizi onlarla galip getirdikten sonra Mekke'nin göbeğinde onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan uzak tuttu. Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

Hümüllezine keferu ve sadduküm anil mescidil harami vel hedye ma'kufen ey yeblüğa mehilleh ve lev la ricalüm mü'minune ve nisaüm mü'minatül lem ta'lemuhüm en tetauhüm fe tüşıybeküm minhüm mearratüm bi ğayri ilm li yüdhi'llahü fı rahmetihı mey yeşa' lev tezeyyelu le azzebnellezine keferu minhüm azaben elıma (48-25)

Onlar o kişilerdir ki, küfre sapıp sizi Mescid-i Haram'dan geri çevirdiler, bekletilen kurbanlık hediyelerin, yerlerine ulaşmasına engel oldular. Eğer kendilerini tanımadığınız için çiğneyeceğiniz ve bu bilgisizlik yüzünden üzüntü ve kınayıyla karşılaşacağınız inanmış erkeklerle inanmış kadınlar olmasaydı, iş başka türlü olurdu. Böyle olması, Allah'ın, dilediğini rahmetine sokması içindir. Onlar birbirlerinden ayrılmış olsalardı, inkâra sapanları acıklı bir azapla cezalandırırdık.

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ ۚ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

İz cealellezine keferu fi kulubihimül hamıyyete hameyyetel cahiliyyeti fe enzelellahü sekınetehu ala rasulihı ve alel mü'minine ve elzemehüm kelimetet takva ve kanu ehakka biha ve ehleha ve kanellahü bi külli şey'in alıma (48-26)
İnkâr edenler, kalplerine öfkeli taassubu, o cahiliye taassubunu yerleştirmişlerdi. Allah ise huzur ve mutluluğunu resulünün, inananların üstüne indirmişti. Onları, takva kelimesine bağlı tutmuştu. Zaten onlar buna layık ve ehil idiler. Allah her şeyi çok iyi bilmektedir.

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ ۗ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ
مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

Le kad sadekallahü rasulehür ru'ya bil hakk le tedhulünnel mescidel harame in
şaellahü aminine muhallıkıyne ruuseküm ve mükassırıyne la tehafun fe alime
ma lem ta'lemu fe ceale min duni zalike fethan karıba (48-27)

Yemin olsun ki Allah, resulüne o rüyayı hak olarak doğru çıkarmıştır. Allah
dilerse, başlarınızı tıraş etmiş, saçlarınızı kısaltmış olarak güven içinde, korku
duymadan Mescid-i Haram'a mutlaka gireceksiniz. Allah, sizin bilmediğinizi
bildi de bundan önce size yakın bir fetih nasip etti.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

Hüvellezı ersele rasulehu bil hüda ve dınil hakkı li yuzhirahu aled dını küllih Ve
kefa billahi şehıda (48-28)

O, resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, o dini tüm dinlere üstün kılsın.
Tanık olarak Allah yeter.

Sayfa 514, Fetih 29 Ayet, Cüz 26

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ۖ تَرَاهُمْ
رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ۖ سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ
أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ
شَطْرُهُ فَازَرَهُ فَأَسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْقِهِ ۖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ
لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

Muhammedür rasulüllah vellezine meahu eşiddaü alel küffari ruhamau
beynehüm terahüm rukkean süccedey yebteğune fadlem minellahi ve rıdvana
sımahüm fı vücuhihim min eseris sücud zalike meselühüm fit tevrati ve
meselühüm fil incıl ke zer'ın ahrace şat'ehu fe azerahu festağleza festeva ala
sukıhı yu'cibüz zürraa li yeğıyza bihimül küffar veadellahüllezine amenu ve
amilus salihati minhüm mağfiratev ve ecran azıyma (48-29)

Muhammed, Allah'ın resulüdür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı çok
çetin, kendi aralarında çok merhametlidirler. Sen onları rükû eder, secdeye
kapanır halde görürsün. Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ister dururlar.

Görünüşlerine gelince, yüzlerinde secdeeseri/izi vardır. Bu onların Tevrat'taki nitelikleri. İncil'deki nitelikleri de şöyle: Tıpkı bir ekin ki filizini çıkarmış, o filizi kuvvetlendirmiş. Filiz kalınlaştı, gövdesi üzerine dikildi. Ziraatçıları da imrendirir/hayran bırakır bu ekin. Allah böyle yapar ki, onlar sayesinde, inkâr edenleri öfkelenirsin. Allah onlardan iman edip hayra ve barışa yönelik işlen yapanlara bir bağışlanma ve büyük bir ödül vaat etmiştir.

Hucurat (49/18), İniş sırası: 105
Sayfa 514, Hucurat 1-4 Ayetleri, Cüz 26

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirrahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Ya eyyühellezine amenu la tükaddimu beyne yedeyillahi ve rasulihı vettekullah innellahe semiuun alim (49-1)

Ey iman edenler! Allah'ın ve resulünün önüne geçmeyin! Allah'tan korkun! Allah gerçekten çok iyi duyan ve gereğince bilendir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ ۚ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

Ya eyyühellezine amenu la terfeu asvateküm fevka savtin nebiiyi ve la techeru lehu bil kavli ke cehri ba'dıküm li ba'dın en tahbeta a'malüküm ve entüm la teş'urun (49-2)

Ey iman edenler! Seslerinizi o Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin! Kiminizin kiminize bağırarak konuştuğu gibi, onun huzurunda sözü yükseltmeyin! Yoksa siz hiç farkında olmadan amelleriniz eriyip gider.

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۖ لِلتَّقْوَىٰ ۚ لَهُم مَّغْفِرَةٌ ۖ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

İnnellezine yeğuddune asvatehüm inde rasulillahi ülaikel lezinemtehanellahü kulubehüm lit takva lehüm mağfiratüv ve ecrun azıym (49-3)

Allah resulünün huzurunda seslerini alçaltanlar var ya, onlar Allah'ın, gönüllerini takva için imtihan ettiği kişilerdir. Bir bağışlanma vardır onlar için, bir büyük ödül vardır.

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

İnnellezine yünaduneke miv verail hucürati ekserühüm la ya'kılun (49-4)

Hücrelerin arkasından sana seslenenlere gelince, onların çoğu aklını çalıştırmamaktadır.

Sayfa 515, Hucurat 5-11 Ayetleri, Cüz 26

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ve lev ennehüm saberu hatta tahruce ileyhim le kane hayral lehüm vallahü gafurur rahıym (49-5)

Eğer onlar, sen yanlarına çıkıncaya dek sabretmiş olsalardı, kendileri için elbette daha hayırlı olurdu. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ

Ya eyyühellezine amenu in caeküm fazikum bi nebein fe tebeyyenu en tüşıybu kavmem bi cehaletin fe tusbihu ala ma fealtüm nadımın (49-6)

Ey iman sahipleri! Özü sözü bozuk birisi size bir haber getirdiğinde, hemen araştırıp inceleyin/delil arayın! Yoksa bilgisizlikle bir topluluğu suçlar da yapmış olduğunuza pişmanlık duyar hale gelirsiniz.

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ ۚ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الرُّشِدُونَ

Va'lemu enne fıküm rasulellah lev yütıy'uküm fı kesırım minel emri le anittüm ve lakınnellahe habbebe ileykümül imane ve zeyyenehu fı kulubiküm ve kerrahe ileykümül küfra vel füsuka vel ısyân ülaike hümür raşidun (49-7)

Bilin ki, Allah'ın resulü içinizdedir. Eğer o çoğu işte size uysaydı, gerçekten zorlukla karşılaşır, sıkıntıya düşerdiniz. Ama Allah, imanı size sevdirmiş ve onu gönüllerinizde süslemiştir. Ve size küfrü, öz söz bozukluğunu, isyanı çirkin göstermiştir. Rüşte ermiş olanlar işte bunlardır;

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Fadlem minellahi ve nı'meh vallahü alımün hakım (49-8)

Allah'tan bir lütuf ve nimet olarak. Alîm'dir Allah, Hakîm'dir.

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا ۖ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

Ve in taifetani minel mü'mininaktetelu fe aslihu beynehüma fe im beğat ihdalüma alel uhra fe katilületü tebğiy hatta tefie ila emrillah fe in faet fe aslihu beynehüma bil adli ve aksitu innellahe yühıbbül müksitiyn (49-9)

Müminlerden iki zümre çarpışırlarsa, onların aralarında hemen barışı kurun! Eğer onlardan biri öteki aleyhine sınır tanımazlık edip saldırırsa, azgınlık edenle, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın. Eğer vazgeçerse, yine ikisi arasını adalet ve dürüstlikle sulh edin. Kuşkusuz, Allah adalette titiz davrananları sever.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

İnnemel mü'minune ihvetün fe aslihu beyne ehavayküm vettekullahe lealleküm türhamun (49-10)

Şu bir gerçek ki, müminler sadece kardeşirler. O halde kardeşleriniz arasında barışı sağlayın ve Allah'tan sakının ki, size merhamet edilebilsin.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ ۚ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Ya eyyühellezine amenu la yeshar kavmün min kavmin asa ey yekunu hayram minhüm ve la nisaüm min nisain asa ey yekünne hayram minhünn ve la telmizu enfüseküüm ve la tenabezu bil elkab bi'sel ismül füsuku ba'del iman ve mel lem yetüb fe ülaike hüümü zalimun (49-11)

Ey inananlar! Bir topluluk başka bir toplulukla alay etmesin! Olabilir ki, alay ettikleri topluluk kendilerinden hayırlıdır. Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesinler. Alay ettikleri, kendilerinden hayırlı olabilir. Öz benliklerinizi ayıplamayın/kendi nefislerinizde ayıplar aramayın; birbirinize lakaplar yakıştırmayın. İmandan sonra sapıklıkla adlanmak ne kötü şeydir! Kim ki tövbe etmez, işte böyleleri zalimlerdir.

Sayfa 516, Hucurat 12-18 Ayetler, Cüz 26

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۚ وَلَا

تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَّعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا
فَكَرَهُتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ

Ya eyyühellezine amenütenibu kesıram minez zanni inne ba'daz zanni ismüv ve la tecessesu ve la yağteb ba'düküm ba'da e yühıbbü ehadüküm ey ye'küle lahme ehıyhi meytan fe kerihetümuh vettekullah innellahe tevvabür rahıym (49-12)

Ey iman edenler! Zandan çok sakının! Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Sinsi casuslar gibi ayıp aramayın! Gıybet ederek biriniz ötekini arkasından çekiştirmesin! Sizden biri, ölmüş kardeşinin etini yemek ister mi? Bakın bundan iğrendiniz. Allah'tan sakının! Hiç kuşkusuz, Allah tövbeleri çok kabul eden, rahmeti sonsuz olandır.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ
إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Ya eyyühen nasü inna halaknaküm min zekeriv ve ünsa ve cealnaküm şüubev ve kabaile li tearafu inne ekrameküm indellahi etkaküm innellahe alımün habır (49-13)

Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve örfler yoluyla tanışıp kaynaşasınız diye sizi milletlere, boylara ayırdık. Hiç kuşkusuz, Allah katında en seçkininiz, sakınılması gereken şeylerden en çok sakınanınızdır. Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا ۖ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ
فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ

Kaletil a'rabü amenna kul lem tü'minu ve lakin kulu eslemna ve lemma yedhulil imanü fi kulubiküm ve in tütıy'ulahe ve rasulehu la yelitküm min a'maliküm şey'a innellahe ğafurur rahıym (49-14)

Bedeviler: "İman ettik." dediler. De ki: "Siz iman etmediniz. Ancak 'Müslüman' olduk deyin. İman sizin kalplerinize girmemiştir. Eğer Allah'a ve resulüne itaat ederseniz Allah, yapıp ettiklerinizden hiçbir şey eksiltmez. Çünkü Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir."

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

İnnemel mü'minunellezine amenu billahi ve rasulihı sümme lem yertabu ve cahedu bi emvalihim ve enfüsihim fı sebıllillah ülaike hümüs sadikun (49-15)

Müminler ancak şu kimselerdir ki, Allah'a ve resulüne iman ederler; sonra hiçbir

kuşkuya düşmezler ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda didinirler. İşte bunlardır, özü sözü birbirine uyanlar.

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Kul etüallimunellahe bi dınıküm vallahü ya'lemü ma fis semavati ve ma fil ard vallahü bi külli şey'in alım (49-16)

De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz? Oysaki Allah, gökte ne var, yerde ne var hepsini bilir. Allah her şeyi çok iyi bilmektedir."

يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا ۖ قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِلَّا بِمَا نَزَّلْتُ مِنَ الْكِتَابِ ۚ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yemünnune aleyke en eslemu kul la temünnu aleyye islameküm belillahü yemünnü aleyküm en hedaküm lil imani in küntüm sadıkiyn (49-17)

İslam'a girmelerini senin başına kakıyorlar. De ki: "İslamınızı benim başıma kakmayın! Aksine, eğer özü sözü doğru insanlarsanız, sizi imana kılavuzladığı için Allah, hepimizi minnet borcu altına sokar."

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

İnnellahe ya'lemü ğaybes semavati vel ard vallahü basıyrum bima ta'melun (49-18)

Şu bir gerçek ki, Allah göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıklarınızı iyice görmektedir.

**Kaf Suresi (50/45), İniş sırası: 34
Sayfa 517, Kaf 1-15 Ayetler, Cüz 26**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirrahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

ق وَالْقُرْءَانِ الْمَجِيدِ

Kaf vel kur'anil mecid (50-1)

Kaf. Şanı yüce, ilahî cömertlikle dolu Kur'an'a yemin olsun ki,

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

Bel acibu en caehum munzirum minhum fe kalel kafirune haza şey'un acib (50-2)

İş sanıldığı gibi değil! Kendilerine içlerinden bir uyarıcı geldi diye şaşıldılar da şöyle dediler o küfre batanlar: "Acayip şey bu!"

أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۖ ذَٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

E iza mitna ve kunna turaba zalike rac'um beyd (50-3)

Ölünce mi, biz toprak olunca mı? Çok uzak bir dönüştür bu."

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ۖ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ

Kad alimna ma tenkusul erdu minhum ve indena kitabun hafıyz (50-4)

Toprağın onlardan neyi eksilttiğini pek iyi bilmişsinizdir biz. Her şeyi saklayıp koruyan bir Kitap var katımızda.

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ

Bel kezzebu bil hakkı lemma caehum fe hum fi emrim meric (50-5)

Hayır, hayır! Onlar, hak kendilerine geldiğinde, onu yalanladılar. Şimdi perişan mı perişan bir durum içindedirler.

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

Ê fe lem yenzuru ile semai fevkahum keyfe beneynaha ve zeyyennaha ve ma leha min furuc (50-6)

Bakmadılar mı üstlerindeki göğe ki nasıl kurduk onu, nasıl süsleyip nakışladık?! Yırtığı, çatlağı da yoktur onun.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوْسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

Vel erda medednaha ve elkayna fiha ravasiye ve embetna fiha min kulli zevcim behic (50-7)

Yeryüzünü de biz uzatıp yaydık; denge noktaları yerleştirdik ona ve bitirdik onda, bakanları hayran bırakan her türlü çifti.

تَبَصُّرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

Tebsiratev ve zikra li kulli abdim munib (50-8)

İbretle bakılası, gönüller açıcı şeyler olarak; hakka yönelen her kula öğüt olarak.

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ ۖ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

Ve nezzelna mines semai maem mubaraken fe embetna bihi cennativ ve habbel hasıyd (50-9)

Gökten, kutlu ve bereketli bir su indirdik de onunla bahçeler yeşerttik, hasatlanacak daneler yetiştirdik.

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ

Ven nahle basikatil leha tal'un nedıyd (50-10)

Yüksek yüksek hurma ağaçları büyüttük. Birbirine girmiş kümeler halinde tomurcukları vardır onların.

رَزَقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتَةً كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

Rizkal lil ibadi ve ahyeyna bihi beldetem meyta kezalikel huruc (50-11)

Kullara rızık olsun diye. Ve o suyla ölü bir beldeye hayat verdik. İşte böyledir topraktan fışkırış.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ

Kezzebet kablehum kavmü nuhiv ve ashabur rassi ve semud (50-12)

Onlardan önce Nûh kavmi, Ress halkı, Semûd kavmi yalanlamıştı.

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ

Ve aduv ve fir'avnu ve ihvanu lut (50-13)

Âd, Firavun ve Lût'un halkı da...

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ

Ve ashahub eyketi ve kavmu tubba kulun kezzeber rusule fe hakka veıyd (50-14)

Eykeliler, Tübba' kavmi de. Hepsi resulleri yalanladı da duyurulan azap hak oldu.

أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

E fe ayına bil halkıl evvel bel hum fi lebsim min halkın cedid (50-15)

İlk yarıştan âciz kalıp yorulmuş muyduk? Hayır, yeni bir yaratıştan kuşku içinde olan onlardır.

Sayfa 518, Kaf 16-35 Ayetler, Cüz 26

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

Ve le kad halaknel insane ve na'lemu ma tuvesvisu bihi nefsu ve nahnü akrabu ileyhi min hablil verid (50-16)

Yemin olsun ki, insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz. Biz ona, şah damarından daha yakınız.

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

İz yetelekkal mutelekkıyani anil yemini ve anış şimali kaid (50-17)
Sağında ve solunda oturmuş iki görevli, kayıt yapmaktadır.

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

Ma yelfizu min kavlin illa ledeyhi rakıybun atid (50-18)
Bir söz sarfetmeye dursun, yanındaki gözcü hemen zaptederir.

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

Ve caet sekratul mevti bil hakk zalike ma kunte minhu tehıyd (50-19)
Ölüm sarhoşluğu hak olarak geldi. İşte bu, senin kaçıp durduğun şeydir.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

Ve nufiha fis sur zalike yevmul veıyd (50-20)
Ve sûra üflendi. İşte bu, geleceği vaat edilen gündür.

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

Ve caet kullu nefsim meaha saikuv ve şehid (50-21)
Her benlik, yanında bir güdücü, bir de tanık olduğu halde gelir.

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

Le kad kunte fi ğafletim min haza fe keşefna anke ğıtaeke fe besarukel yevme hadid (50-22)

Yemin olsun, sen bundan gaflet içindeydin. Ama perdeni üstünden kaldırıverdik. Bugün gözün keskin mi keskin.

وَقَالَ قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ

Ve kale karinuhu haza ma ledeyye atid (50-23)
Yoldaşı şöyle der: "İşte yanımdaki, hazır!"

الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

Elkıya fı cehenneme kulle keffarin anid (50-24)
Siz, ikiniz! Tüm nankörleri, inatçıları cehenneme atın!

مَنَّا عَ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

Mennail lil hayri mu'teim murib (50-25)

Durmadan hayrı engelleyeni, azgını, işkilciyi...

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

Ellezi ceale meallahi ilahen ahar fe elkiyahu fil azabiş şedid (50-26)

O ki, Allah'ın yanına başka bir ilah koydu. Artık atın onu, o şiddetli azabın içine!

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Kale kârinuhu rabbena ma atğaytuhu ve lakin kane fi dalalim beıyd (50-27)

Yoldaşı dedi ki: "Rabbimiz, onu ben azdırmadım. Onun kendisi, dönüşü olmayan bir sapıklık içindeydi."

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِالْوَعِيدِ

Kale la tahtesimu ledeyye ve kad kaddemtu ileykum bil veyd (50-28)

Allah buyurdu: "Huzurumda çekişmeyin! Ben size uyarıyı çok önceden göndermiştim."

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

Ma yubeddelul kavlu ledeyye ve ma enen bi zallamil lil abid (50-29)

"Benim huzurumda söz değiştirilmez ve ben kullara asla zulmetmem."

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ

Yevme nekulu li cehenneme helimtele'ti ve tekulu hel mim mezid (50-30)

O gün cehenneme: "Doldun mu?" deriz. O ise: "Daha yok mu?" der.

وَأُزِلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

Ve uzlifetil cennetu lil muttekıyne ğayra beıyd (50-31)

Ve cennet, takva sahiplerine yaklaştırılmıştır; hiç uzak değildir.

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ

Haza ma tuadune li kulli evvabin hafıyz (50-32)

İşte size vaat edilen budur. Allah'a sürekli yönelen, korunması gerekeni koruyan herkese...

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

Men haşiyer rahmane bil ğaybi ve cae bi kalbim munib (50-33)

Görmediği halde Rahman'dan ürperen ve Allah'a yönelik bir kalp getiren

herkese...

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

Udhuluha bi selam zalike yevmul hulud (50-34)

Esenlikle girin oraya! Sonsuzlaşma günüdür bu.

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

Lehum ma yeşaune fiha ve ledeyna mezid (50-35)

Orada onlar için istedikleri her şey var. Katımızda ise dahası da var.

Sayfa 519, Kaf 36-45 Ayetler, Cüz 26

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيسٍ

Ve kem ehlekna kablehum min karnin hum eşeddu minhum batşen fe nekkabu fil bilad hel mim mehiys (50-36)

Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik ki, vuruş ve tutuşları bunlardan daha zorluydu. Ülkelerde delikler açmışlardı/beldelerde kaçacak delik aradılar/beldeleri boydan boya dolaştılar. Var mı bir kaçacak yer?

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

İnne fi zalike le zikra li men kane lehu kalbun ev elkas sem'a ve huve şehid (50-37)

Hiç kuşkusuz, bunda, kalbi olan yahut tam bir tanık olarak kulak veren için mutlak bir öğüt vardır.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ

Ve le kad halaknes semavati vel erda ve ma beynehuma fi sitteti eyyamiv ve ma messena mil luğub (50-38)

Yemin olsun, biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yarattık. Ve bize hiçbir yorgunluk dokunmadı.

۳۸

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

Fasbr ala ma yekulune ve sebbih bi hamdi rabbike kable tuluiş şemsi ve kablel

ğurub (50-39)

Artık onların söylediklerine sabret ve Güneş'in doğuşundan önce de batışından önce de Rabbinin hamdiyle tespih et!

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ

Ve minel leyli fe sebbihhu ve edbaras sucud (50-40)

Gecenin bir kısmında ve secdelerin arkalarından O'nu tespih et!

وَأَسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

Vestemi'yevme yunadil munadi mim mekanin karib (50-41)

Haykıranın çok yakın bir yerden sesleneceği günü dinle!

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

Yevme yesmeunes sayhate bil hakk zalike yevmul huruc (50-42)

O gün o müthiş sesi hak olarak dinleyecekler. Ortaya çıkış/diriliş günüdür bu.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي ۖ وَنُمِيتُ ۚ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

İnna nahnu nuhyi ve numitu ve ileynel mesıyr (50-43)

Biz, evet biz hayat veriyoruz, biz öldürüyoruz. Ve dönüş yalnız bizedir.

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرًّا ۖ ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

Yevme teşekkalul erdu anhum siraa zalike haşrun aleyna yesir (50-44)

O gün, yer çatır çatır yarılıp onlardan çabucak uzaklaşır. Bu yalnız bizim için kolay olan bir haşretmedir.

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۖ فَذَكِّرْ بِالْقُرْءَانِ مَنْ يَخَافُ
وَ عِيدِ

Nahnu a'lemu bi ma yekulune ve ma ente aleyhim bi cebbarin fe zekkir bil kur'ani mey yehafu veıyd (50-45)

Biz onların neler söylediklerini çok iyi biliyoruz. Sen onların üstüne bir zorba değilsin. O halde, benim tehdidimden korkanlara sadece Kur'an'la öğüt ver.

Zariyat Suresi (51/60), İniş sırası: 67

Sayfa 519, Zariyat 1-6 Ayetler, Cüz 26

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالذَّرِيَّتِ ذَرَوَا

Vezzariyati zerva(51-1)

O tozutup savuranlara/o kırıp un ufak edenlere,

فَالْحَمِلَاتِ وَقُرَا

Fel hamilati vıkra (51-2)

O ağırlık taşıyanlara,

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرَا

Fel cariyati yusra (51-3)

O kolayca akıp gidenlere/o rahatça yüzenlere,

فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرَا

Fel mukassimati emra (51-4)

O iş ve oluşu bölüştürenlere yemin olsun ki,

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ

Fel mukassimati emra (51-5)

Hiç kuşkusuz, o size vaat olunan kesinlikle doğrudur.

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

Ve inned dine le vakı' (51-6)

Ve din, şaşmaz bir olgudur.

Sayfa 520, Zariyat 7-30 Ayetler, Cüz 26

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

Ves semai zatil hubuk (51-7)

Yemin olsun o ahenkli yollar taşıyan göğe,

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ

İnnekum le fi kavlim muhtelif (51-8)

Ki siz gerçekten tartışmalarla dolu bir söz içindesiniz.

يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ

Yu'feku anhu men ufik (51-9)

Yüzgeri çevrilen onun yüzünden çevrilir.

قُتِلَ الْخَرَّصُونَ

Kutilel harrasun (51-10)

Kahrolsun o düzenbaz yalancılar,

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ

Ellezine hum fi ğamratin sahun (51-11)

Ki onlar bir sersemlik içinde ne yaptıklarından habersizdirler.

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ

Yes'elune eyyane yevmud din (51-12)

Sorarlara: "Ne zaman o din günü?"

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

Yevme hum alen nari yuftenun (51-13)

O gün onlar ateş üzerinde deneme ve elemeye tâbi tutulacaklardır.

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

Zuku fitnetekum hazellezi kuntum bihi testa'cilun (51-14)

Tadin imtihan ve ıstırabınızı. İşte budur o çarçabuk gelmesini istediğiniz!

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

İnnel muttekıyne fi cennativ ve uyun (51-15)

Şu da bir gerçek ki, sakınıp korunanlar bahçelerde ve pınar başlarındadır;

ءَاخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ

Ahızine ma atahum rabbuhum innehum kanu kable zalike muhsinin (51-16)

Rablerinin kendilerine verdiği almış kişiler olarak. Doğrusu, onlar bundan önce de iyilik ve güzellik sergilemekteydiler.

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

Kanu kalilem minel leyli ma yehceun (51-17)

Gecenin pek azında uyumaktaydılar.

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

Ve bil eshari hum yestağfirun (51-18)

Seher vakitlerinde af dilemekteydi onlar.

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

Ve fi emvalihim hakkul lis saili vel mahrum (51-19)

İhtiyaç sahibi için, yoksul için bir hak vardı mallarında onların.

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ

Ve fil erdi ayatul lil mukinin (51-20)

Yeryüzünde ayetler vardır görürcesine bilenler için.

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

Ve fi enfusikum e fe la tubrurun (51-21)

Benliklerimizin içinde de. Hâlâ bakıp görmeyecek misiniz?

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

Ve fis semai rizkukum ve ma tuadun (51-22)

Sizin, rızkınız da göktedir, tehdit edildiğiniz şey de.

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ

Fe ve rabbis semai vel erdi innehu lehakkum misle ma ennekum tentıkun (51-23)

Göğün ve yerin Rabbine yemin olsun ki, o tıpkı sizin konuşabildiğiniz gibi kesin bir gerçektir.

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

Hel etake hadisu dayfi ibrahimel mukramin (51-24)

Geldi mi sana İbrahim'in ikram edilen konuklarının haberi?

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٍ مُّنْكَرُونَ

İz dehalu aleyhi fe kalu selama kale selam kavmum munkerun (51-25)

Hani, İbrahim'in yanına girmişlerdi de "Selam!" demişlerdi. İbrahim: "Selam! Tanınmayan bir topluluk bu." demişti.

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ

Ferağa ila ehlihi fe cae bi iclin semin (51-26)

Hemen ailesinin yanına gitti; semiz bir dana getirdi.

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

Fe karrabehu ileyhim kale e la te'kulun (51-27)

Danayı misafirlerin önüne sürdü. "Yemez misiniz?" dedi.

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

Fe evcese minhum hıyfeh kalu la tehaf ve beşşeruhu bi ğulamin alim (51-28)

O arada, içine bunlardan bir kuşku düştü. "Korkma!" dediler. Ve ona bilgin bir oğlan müjdelediler.

فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

Fe akbeletimraetuhu fi sarratin fe sakket vecheha ve kalet acuzun akıym (51-29)

Derken, karısı bir çığlık içinde döndü; yüzüne vurarak şöyle dedi: "Ben, doğurma yaşını geçmiş bir kocakarıyım!"

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

Kalu kezaliki kale rabbuk innehu huvel hakimul alim (51-30)

Dediler ki: "Rabbin öyle buyurmuştur. Hüküm ve hikmet sahibi O'dur, en iyisini bilen de O'dur."

Sayfa 521, Zariyat 31-51 Ayetler, Cüz 27

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

Kale fema hatbukum eyyuhel murselun (51-31)

İbrahim sordu: "Amacınız ne, ey elçiler?"

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

Kalu inna ursilna ila kavmim mucrimin (51-32)

Dediler: "Biz, suçlulardan oluşan bir topluma gönderildik."

لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ

Li nursile aleyhim hıcaratem min tıyn (51-33)

"Üzerlerine çamurdan taş atalım diye."

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ

Musevvemeten inde rabbike lil musrifin (51-34)

"Rabbin katında, sınır tanımazlar için işaretlenmiş taşlar."

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Fe ahracna men kane fiha minel mu'minin (51-35)

Orada, müminlerden kim varsa çıkardık.

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ

Fe ma vecedna fiha ğayra beytim minel muslimin (51-36)

Artık orada, bir ev dışında, müslümanlardan/Allah'a teslim olanlardan hiç kimse bulamıyorduk.

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

Ve terakna fiha ayetel lillezine yehafunel azabel elim (51-37)

Acıklı azaptan korkanlar için orada bir işaret bıraktık;

وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

Ve fi musa iz erselnahu ila fir'avne bi sultanim mubin (51-38)

Mûsa'da da. Biz onu açık bir kanıtla Firavun'a gönderdik.

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ ۖ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

Fe tevella bi ruknihi ve kale sahirun ev mecnun (51-39)

O tüm gücüyle/tüm seçkin adamlarıyla birlikte yüz çevirdi ve şöyle dedi: "Bir büyücü yahut mecnun."

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ

Fe ehaznahu ve cunudehu fe nebeznahum fil yemmi ve huve mulim (51-40)

Bunun üzerine, onu da ordusunu da yakalayıp suyun ortasına fırlattık. Kendi kendini kınayıp duruyordu.

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

Ve fi adin iz erselna aleyhimur rihal akıym (51-41)

Âd kavminde de bir ibret var. Onlar üzerine, her şeyi yerinden söken rüzgârı göndermiştik.

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ

Ma tezeru min şey'in etet aleyhi illa cealetu kir ramim (51-42)

Üzerinden geçtiği her şeyi kül haline getirmeden bırakmıyordu.

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ

Ve fi semude iz kıyle lehum temetteu hatta hıyn (51-43)

Semûd'da da bir ibret var. Onlara şöyle denmişti: "Bir vakte kadar yiyip içip eğlenin."

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

Fe atev an emri rabbihim fe ehazethumus saikatu ve hum yenzurun (51-44)

Daha sonra onlar, Rablerinin emrine kafa tuttular da gözleri baka baka yıldırım kendilerini yakaladı.

فَمَا اسْتَبْطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ

Femestetau min kıyamiv ve ma kanu muntəsırın (51-45)

Ne kalkıp kaçabildiler ne de kendilerine yardım eden oldu.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

Ve kavme nuhim min kabl innehum kanu kavmen fasikiyn (51-46)

Daha önce de Nûh kavmini batırmıştık. Çünkü onlar da doğruluktan ayrılmış bir topluluktu.

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

Ves semae beneynaha bi eydiv ve inna le musıun (51-47)

Göğe gelince, onu biz ellerimizle kurduk. Hiç kuşkusuz, biz, genişleticileriz.

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

Vel erda feraşnaha fe nı'mel mahidun (51-48)

Yeri de biz döşedik. Ne güzel döşeyicileriz!

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Ve min kulli şey'in halakna zevceyni leallekum tezekkerun (51-49)

Herşeyden iki çift yarattık ki düşünüp anlayabilesiniz.

فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ ۖ إِنَّى لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Fe firru ilallah inni lekum minhu nezirum mubin (51-50)

O halde Allah'a kaçın/sığının! Ben size O'ndan gelmiş açıklayıcı bir uyarıcıyım.

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ ۖ إِنَّى لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Ve la tec'alu meallahi ilahen ahar inni lekum minhu nezirum mubin. (51-51)

Allah'ın yanına başka bir ilah koymayın! Ben size O'ndan gelmiş açıklayıcı bir

uyarıcıyım.

Sayfa 522, Zariyat 52-60 Ayetler, Cüz 27

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

Kezalike ma etellezine min kablihim mir rasulin illa kalu sahirun ev mecnun (51-52)

İşte böyle! Onlardan önce herhangi bir resul geldiğinde, mutlaka şöyle dediler: "Ya büyüçüdür ya deli."

أَتَوَصَّوْا بِهِۦٓ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَٰغُونَ

E tevasav bih bel hum kavmun tağun (51-53)

Bunu aralarında vasiyetleştiler mi? Hayır, azıp sapmış bir topluluk bunlar.

فَقَوْلَ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ

Fe tevelle anhum fe ma ente bi melun (51-54)

Artık onlardan yüz çevir. Sen bu yüzden kınanmayacaksın.

وَذِكْرُ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

Ve zekkir fe inne zikra tenfeul mu'minin (51-55)

Hatırlat/öğüt ver; çünkü hatırlatıp öğüt vermek müminlere yarar sağlar.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

Ve ma halaktul cinne vel inse illa li ya'budun (51-56)

Ben, cinleri ve insanları bana ibadet etmeleri/benim için iş yapıp değer üretmeleri dışında bir şey için yaratmadım.

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ

Ma uridu minhum mir rizkiv ve ma uridu ey yut'imun (51-57)

Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni yedirip doyurmalarını da istemiyorum.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

İnnellahe huver razzaku zul kuvvetil metin (51-58)

Hiç kuşkusuz, Allah Rezzâk'tır, bol bol rızık verir. Kuvvet sahibidir, Metîn'dir, güçlü ve dayanıklıdır.

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ

Fe inne lellezine zalemu zenubem misle zenubi ashabihim fe la yesta'cilun (51-59)

Şu bir gerçek ki, zulmedenlerin, tıpkı arkadaşlarının günahları gibi günahları vardır. O halde acele etmesinler.

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

Fe veylul lillezine keferu miy yevmihimullezi yuadun (51-60)

O vaat edildikleri günlerinden dolayı vay kâfirlerin haline!

Tur Suresi (52/49), İniş sırası: 76

Sayfa 522, Tur 1-14 Ayetler, Cüz 27

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالطُّورِ

Vet tur (52-1)

Yemin olsun Tûra,

وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ

Ve kitabim mestur (52-2)

Satır satır yazılmış Kitap'a,

فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ

Fî rakkım menşur (52-3)

Ki açılıp yayılmış ince deri üzerine yazılmıştır.

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

Vel beytil ma'mur (52-4)

Yemin olsun düzenli bir biçimde bakılan o eve,

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

Ves sakfil merfu' (52-5)

Yemin olsun yükseltilmiş tavana,

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

Vel bahril mescur (52-6)

Yemin olsun o alevlerle kaynatılıp köpürtülmüş denize,

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

İnne azabe rabbike le vakı' (52-7)

Ki hiç kuşkusuz, senin Rabbinin azabı meydana gelecektir.

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

Ma lehu min dafi' (52-8)

Ona engel olacak hiçbir şey yoktur.

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

Yevme temurus semau mevra (52-9)

O gün gök bir çalkanişla çalkanır.

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

Ve tesirul cibalu seyra (52-10)

Ve dağlar bir yürüyüşle yürür.

فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ

Fe veyluy yevmeizil lil mukezzibin (52-11)

Vay hallerine o gün, yalanlayanların,

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

Ellezine hum fi havdıy yel'abun (52-12)

Ki onlar bir batağa dalmış oynamaktadırlar.

يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً

Yevme yude'une ila nari cehenneme de'a (52-13)

O gün cehenneme bir kakılışla kakılırlar.

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

Hazihin narulleti kuntum biha tukezzibun (52-14)

"İşte budur yalanlayıp durduğunuz ateş!"

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

E fe sihrun haza em entum la tubsirun (52-15)

"Bu da mı büyü?! Yoksa siz mi görmüyordunuz?"

أَصْلَوْهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Islavha fasbiru ev la tasbiru sevaun aleykum innema tüczevne ma kuntum ta'melun (52-16)

"Dalın ona! Artık ister sabredin ister sabretmeyin. Sizin için hepsi birdir. Siz ancak yapıp ettiğiniz şeylerin karşılığıyla yüzyüze geleceksiniz."

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

Innel muttekıyne fi cennativ ve neıym (52-17)

Korunup sakınanlar; cennetler, nimetler içindedir.

فَكَهَيْنَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

Fakihine bima atahum rabbuhum ve vekahum rabbuhum azabel cehıym (52-18)

Rablerinin kendilerine verdikleriyle keyif çatarlar. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Kulu veşrabu heniem bima kuntam ta'melun (52-19)

"Yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak afiyetle yiye, için!"

مُتَّكِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْنُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

Muttekiine ala sururim masfufeh ve zevvecnahum bi hurin ıyn (52-20)

Art arda dizilmiş koltuklar üzerinde yaslanmış olarak." Ve biz onları parlak, iri gözlü hurilerle eşleştirmişizdir.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

Vellezine amenu vettebeathum zurriyyetuhum bi imanım elhakna bihim zurriyyetehum ve ma eletnahum min amelihim min şey' kullumriim bima kesebe rahin (52-21)

İman edip zürriyetleri de imanda kendilerine uyanların, soy soplarını da kendilerine katmışızdır. Ve kendi amellerinden kendilerinin hiçbir şeyini eksiltmemişizdir. Her kişi, kazandığı karşılığında bir rehindir.

وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

Ve emdednahum bi fakihetiv ve lahmim mimma yeştehun (52-22)
Biz onlara canlarının çektiği meyveden ve etten ikram ettik.

يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيَةٌ

Yetenazeune fiha ke'sel la lağvun fiha ve la te'sim (52-23)
Orada bir kadeh tokuştururlar ki, içinde ne bir boş laf var ne de günaha sokuş.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ

Ve yetufu aleyhim ğilmanil lehum keennehum lu'luum meknun (52-24)
Çevrelerinde, kendilerine özgülənmiş genç uşaklar dolaşır; sanki sedeflerinde saklı inciler.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

Ve akbele ba'duhum ala ba'dıy yetesaelun (52-25)
Birbirlerine dönüp soruşurlar. Ve derler:

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

Kalu inna kunna kablu fi ehline muşşıkıyn (52-26)
"Daha önce biz, ailemiz içinde endişe ile ürperiyorduk."

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِ وَوَقْنَا عَذَابَ السَّمُومِ

Fe mennellahu aleyna ve vekana azabes semum (52-27)
"Allah bize lütufta bulundu ve bizi o iliklere işleyen azaptan korudu."

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

İnna kunna min kablu ned'uh innehu huvel berrur rahıym (52-28)
"Biz önceden O'na yakarıyorduk. Çünkü O'dur Berr, cömertçe iyilik eden; O'dur rahmeti sınırsız olan."

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٌ وَلَا مَجْنُونٌ

Fe zekkir fema ente bi nı'meti rabbike bi kahiniv ve la mecnun (52-29)
Artık hatırlat, öğüt ver! Rabbinin nimetine yemin olsun ki, sen ne kâhinsin ne de cin çarpmış.

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ

Em yekulune şairun neterabbesu bihi raybel menun (52-30)

Yoksa şöyle mi diyorlar: "O bir şairdir. Zamanın ölüm getiren felaketine çarpılmasını bekliyoruz."

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ

Kul terabbesu fe inni meakum minel muterabbisıyn (52-31)

De ki: "Bekleyin! Doğrusu sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim."

Sayfa 524, Tur 32-49 Ayetler, Cüz 27

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

Em te'muruhum ahlamuhum bihaza em hum kavmun tağun (52-32)

Acaba bunu onlara hayalleri mi emrediyor yoksa bunlar azmış bir topluluk mu?

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

Em yekulune tekavveleh bel la yu'minun (52-33)

Yoksa, "Onu uydurdu" mu diyorlar! Hayır, iman etmiyorlar.

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

Felye'tu bi hadisim mislihi in kanu sadikiyn (52-34)

Eğer doğru sözlü iseler, onun benzeri bir hadis/söz getirsinler.

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ

Em huliku min ğayri şey'in em humul halikun (52-35)

Yoksa onlar hiçbir şaysız mi yaratıldılar? Yoksa bizzat kendileri mi yaratıcıdır?

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

Em halekus semavati vel ard bel la yukinun (52-36)

Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattı? Hayır, onlar gerekli bilgiye ulaşamıyorlar!

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ

Em indehum hazainu rabbike em humul musaytırun (52-37)

Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mı? Yoksa güç ve egemenlik sahibi onlar mı?

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلَيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

Em lehum sullemuy yestemiune fih felyeti mustemiuhum bi sultanim mubin(52-38)

Yoksa onlara özgü bir merdiven var da onun üzerinde mi dinliyorlar? Eğer böyleyse, dinleyenleri açık bir kanıt getirsin.

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ

Em lehul benatu ve lekumul benun (52-39)

Yoksa kızlar O'na, oğullar size mi?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُتَّقِلُونَ

Em tes'eluhum ecran fe hum mim mağramim muskalun (52-40)

Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da bir borç yüzünden onlar, yük altına mı giriyorlar?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

Em indehumul ğaybu fe hum yektubun (52-41)

Yoksa gayb yanlarında da yazıp duruyorlar mı?

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

Em yuridune keyda fellezine keferu humul mekidun (52-42)

Yoksa bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Doğrusu şu ki, o inkâr edenlerin kendileri tuzağa yakalanmışlardır.

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Em lehum ilahun ğayrullah subhanellahi amma yuşrikun (52-43)

Yoksa Allah'tan başka bir ilahları mı var? Uzaktır Allah, onların ortak koştuklarından.

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ

Ve iy yerav kisfem mines semai sakıtay yekulu sehabum merkum (52-44)

Gökten bir parçanın düştüğünü görseler şöyle derler: "Üstüste yığılmış bulutlar!"

فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

Fe zerhum hatta yulaku yevmehumullezi fihi yus'akun (52-45)

Bayılıp yere serilecekleri günlerine kavuşuncaya kadar bırak onları!

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

Yevme la yuğni anhum keyduhum şey'ev ve la hum yunsarun (52-46)

O gün, tuzakları kendilerine bir yarar sağlamayacak; onlara yardım da edilmeyecek!

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Ve inne fillezine zalemu azaben dune zâlike ve lakinne ekserahum la ya'lemun (52-47)

Zulmedenler için bundan başka bir azap da vardır. Fakat onların çokları bilmiyorlar.

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

Vasbir li hukmi rabbike fe inneke bi a'yunina ve sebbih bi hamdi rabbike hıyne tekum (52-48)

Rabbinin hükmüne sabret! Kuşkusuz, sen bizim gözlerimizin önündesin. Kalktığında, Rabbinin hamdiyle tespih et!

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ

Ve minel leyli fesebbihhu ve idbaran nucum (52-49)

Gecenin bir bölümünde ve yıldızların ardından da O'nu tespih et!

Necm (53/62), İniş sırası: 23

Sayfa 525, Necm 1-26 Ayetler, Cüz 27

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

Ven necmi iza heva (53-1)

Yemin olsun inip çıktığı zaman yıldıza/fışkırıp çıktığı zaman çimene/süzülüp aktığı zaman Ülker Yıldızı'na/aşağı indiği zaman o parçalar halinde ağır ağır gelene,

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

Ma dalle sahibukum ve ma ğava (53-2)

Ki arkadaşınız ne saptı ne de azdı.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

Ve ma yentıku anil heva (53-3)

O; kuruntudan, keyfinden konuşmuyor.

إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

İn huve illa vahyuy yuha (53-4)

İndirilmiş bir vahiyden başkası değildir o.

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

Allemehu şedidul kuva (53-5)

Kuvvetleri çok müthiş olan belletip öğretti onu ona.

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ

Zu mirrah festeva (53-6)

Akıl, güzellik ve güç sahibidir. Doğrulup dikildi.

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ

Ve huve bil ufukıl a'la (53-7)

En yüksek ufuktadır o.

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

Summe dena fe tedella (53-8)

Sonra iyice yaklaştı ve sarktı,

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

Fe kane kabe kavseyini ev edna (53-9)

İki yayın beraberliği gibi, belki ondan da yakındı.

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

Fe evha ila abdihi ma evha (53-10)

Böylece vahyetti kuluna vahyettiğini.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

Ma kezebel fuadu ma raa (53-11)

Kalp yalanlamadı gördüğünü.

أَفْتَمَرُوهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

Efe tumarunehu ala ma yera (53-12)

Onun gördüğü şey hakkında kuşkuya düşüp onunla çekişiyor musunuz?

وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

Ve le kad raahu nezleten uhra (53-13)

Yemin olsun ki onu bir başka inişte de görmüştü.

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ

Inde sidratil munteha (53-14)

Son sınır ağacı, Sidretül Munteha yanında.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ

Indeha cennetul me'va (53-15)

O ağacın yanındadır sığınılacak bahçe.

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ

İz yağşes sidrate ma yağşa (53-16)

O vakit kuşatıp sarıyordu Sidre'yi kuşatıp saran,

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ

Ma zağal besaru ve ma tağa (53-17)

Göz ne kayıp şaştı ne azıp haddi aştı.

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ

Le kad raa min ayati rabbihil kubra (53-18)

Yemin olsun ki Rabbinin en büyük ayetlerinden bir kısmını gördü.

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ

E fe raeytumul late vel uzza (53-19)

Gördünüz mü Uzza'yı, Lât'ı.

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْآخِرَىٰ

Ve menates salisetel uhra (53-20)

Ve ötekini, üçüncüsü olan Menât'ı.

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ

E lekumuz zekeru ve lehul unsa (53-21)

Erkek size, dişi Allah'a mı?

تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ

Tilke izen kismetun dıyza (53-22)

İşte bu, insafsız bir bölüştürme.

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ

İn hiye illa esmaun semmeytumuh entum ve abaukum ma enzelellahu biha min sultan iy yettebiune illaz zane ve ma tehvel enfus ve le kad caehum mir rabbihimul huda (53-23)

Bunlar, sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka şeyler değildir. Onlar hakkında Allah bir kanıt indirmemiştir. Onlar, sadece sanıya, bir de nefislerin hoşlandığı şeylere uyuyorlar. Yemin olsun, onlara hidayet Rablerinden gelmiştir.

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ

Em lil insani ma temenna (53-24)

İnsan için, her özleyip hayal ettiği var mı acaba?

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ

Fe lillahil ahıratu ve ula (53-25)

Sonrası da öncesi de/âhiret de dünya da Allah'ındır.

وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ

Ve kem mim melekin fis semavati la tuğni şefaathum şey'en illa mim ba'di ey ye'zenellahu li mey yeşau ve yerda (53-26)

Göklerde nice melekler var ki, şefaathler hiçbir işe yaramaz. Allah'ın, dilediği ve hoşnut olduğu kimseler için izin vermesinden sonraki durum müstesna.

Sayfa 526, Necm 27-44 Ayetler, Cüz 27

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَىٰ

İnnellezine la yu'minune bil ahıratı le yusemmunel melaiket tesmiyetel unsa (53-27)

O âhirete inanmayanlar, meleklerle mutlaka dışilerin adlarını takarlar.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

Ve ma lehum bihi mim ilm iy yettebiune illez zann ve innez zanne la yuğni minel hakkı şey'a (53-28)

Onların bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Yalnızca sanıya uyuyorlar. Sanı ise haktan hiçbir şey kazandırmaz.

فَاعْرِضْ عَنْ مَنِ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

Fe a'rıd am men tevella an zikrina ve lem yurid illel hayated dünya (53-29)

Bizim zikrimizden/Kur'an'ımızdan yüz çeviren ve iğreti dünya hayatından başka bir şey istemeyen kimseden, sen de yüz çevir.

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى

Zalike mebleğuhum minel ilm inne rabbeke huve a'lemu bi men alle an sebilihi ve huve a'lemu bi menihteda (53-30)

Onların, ilimden ulaşacakları şey işte budur. Kuşkusuz, yolundan sapmış olanı Rabbin çok iyi bilir. Hidayet üzere yürüyen de en iyi O bilir.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى

Ve lillahi ma fis semavati ve ma fil erdı li yecziyellezine esau bima amilu ve yecziyellezine ahsenu bil husna (53-31)

Göklerde ne var yerde ne varsa Allah'ındır. Bu, Allah'ın; yaptıklarıyla kötülük sergileyenleri cezalandırması, güzel davranıp güzel düşünenleri de güzellikle ödüllendirmesi içindir.

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى

Ellezine yectenibune kebairal ismi vel fevahışe illel lememe inne rabbeke vasiul mağfirah huve a'lemu bi kum iz enşeeukum minel erdı ve iz entum ecinnetun fi butuni ummehatikum fe la tuzekku enfusekum huve a'lemu bi menitteka (53-32)

Öyle kişilerdir ki onlar, günahın büyüklerinden ve iğrençliklerden çekinip

*kaçınırlar. Bazı küçük sürçmeler hariç. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin affı geniş
olandır. Sizi en iyi bilen O'dur: Hem sizi topraktan oluşturduğu zaman hem de
annelerinizin karınlarında ceninler halinde bulunduğunuz zaman. O halde
kendi kendinizi temize çıkmış göstermeyin; kimin sakındığını en iyi bilen O'dur.*

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى

E fe raeytellezi tevella (53-33)

O yüz geri döneni gördün mü?

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى

Ve a'ta kalilev ve ekda (53-34)

Azıcık verdi, sonra inatla sıkıca tuttu.

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى

Eindehu ılmul ğaybi fe huve yera (53-35)

Gaybın bilgisi onun yanında da o mu görüyor?

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى

Em lem yunebbe' bima fi suhufi musa (53-36)

Yoksa haber verilmedi mi ona, Mûsa'nın sayfalarındakiler?

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى

Ve ibrahimellezi veffa (53-37)

Ve o çok vefalı İbrahim'in sayfalarındakiler...

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

Ella teziru vaziratuv vizra uhra (53-38)

Gerçek şu ki, hiçbir günahkâr bir başka günahkârın yükünü sırtlamaz.

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى

Ve el leyse lil insani illa ma sea (53-39)

Gerçek şu ki, insan için çalışıp didindiğinden başkası yoktur.

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى

Ve enne sa'yehu sevfe yura (53-40)

Ve onun çalışıp didinmesi yakında görülecektir.

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى

Summe yuczahul cezael evfa (53-41)
Sonra karşılığı kendisine hiç eksiksiz verilecektir.

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ
Ve enne ila rabbikel munteha (53-42)
Hiç kuşkusuz, son varış Rabbinedir.

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى
Ve ennehu huve adhake ve ebka (53-43)
Hiç kuşkusuz, güldüren de O'dur, ağlatan da...

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا
Ve ennehu huve emate ve ahya (53-44)
Hiç kuşkusuz, öldüren de O'dur, dirilten de...

Sayfa 527, Necm 45-62 Ayetler, Cüz 27

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ
Ve ennehu halekaz zevceyniz zekara vel unsa (53-45)
Hiç kuşkusuz, iki çifti, erkeği ve dişiği yaratan O'dur;

مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ
Min nutfetin iza tumna (53-46)
Meni halinde atıldığı zaman bir spermden...

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْآخِرَىٰ
Ve enne aleyhin neş'etel uhra (53-47)
Hiç kuşkusuz, o ikinci oluşum da O'nun işidir.

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ
Ve ennehu huve ağna ve akna (53-48)
Hiç kuşkusuz, zenginlik veren de O'dur, nimete boğan da...

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ
Ve ennehu huve rabbuş ş'i'ra (53-49)
Hiç kuşkusuz, Şi'ra yıldızının/şuurlanmanın Rabbi de O'dur.

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

Ve ennehu ehleke adenil ula (53-50)

Hiç kuşkusuz, daha önceden gelmiş olan Âd'ı helâk etti.

وَتَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ

Ve semude fema ebka (53-51)

Semûd'u da. Böylece geriye bir şey bırakmadı.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ

Ve kavme nuhim min kabl innehum kanû hum azleme ve atğa (53-52)

Daha önce de Nûh kavmini. Çünkü onlar, evet onlar zulmettiler, azdılar.

وَالْمُوتَفِكَةَ أَهْوَىٰ

Vel mu'tefikete ehva (53-53)

Altı üstüne gelmiş kentleri de yere geçirdi O.

فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ

Fe ğaşşaha ma ğaşşa (53-54)

Sarıp doladı onlara, sarıp doladığını.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ

Fe bi eyyi alai rabbike tetemara (53-55)

Peki, Rabbinin nimetlerinden hangisinde kuşkuya düşüyorsun?

هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ

Haza nezirum minen nuzuril ula (53-56)

Bu da ilk uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır.

أَزِفَتِ الْكَازِفَةُ

Ezifetil azifeh (53-57)

Yaklaşmakta/yaklaşacak olan yaklaştı.

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

Leyse leha min dunillahi kaşifeh (53-58)

Onu Allah'tan başka kaldıracak/uzaklaştıracak yok.

أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ

E fe min hazel hadisi ta'cebun (53-59)
Şimdi siz bu sözden mi hayrete düşüyorsunuz?

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ
Ve tadhakune ve la tebkun (53-60)
Gülüyorsunuz, ağlamıyorsunuz.

وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ
Ve entum samidun (53-61)
Ve siz, kibirlenip kafa tutarak sersemce somurtuyorsunuz.

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا
Fescudu lillahi va'budu (53-62)
Artık Allah için secdeye kapanın, ibadet edin/iş yapıp değer üretin!

Kamer Suresi (54/55), İniş sırası: 37
Sayfa 527, Kamer 1-6 Ayetler, Cüz 27

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

أَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ
Ikterabetis saatu venşakkal kamer (54-1)
Saat yaklaştı, Ay yarıldı.

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ
Ikterabetis saatu venşakkal kamer (54-2)
Bir ayet/alâmet görseler yüz çeviriyorlar ve şöyle diyorlar: "Sürüp giden bir büyüdür bu!"

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ
Ve kezzebu vettebeu ehvaehum ve kullu emrin mustekirr (54-3)
Yalanladılar; kendi heves ve kuruntularına uydular. Oysaki her iş ve oluş karara, ölçüye ve düzene bağlanmıştır.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

Ve le kad caehum minel embai ma fihi muzdecer (54-4)

Yemin olsun ki, onlara haberlerden, içinde ihtar, sakındırma ve tehdit bulunanı gelmiştir.

حِكْمَةً بَلِغَةً^ط فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

Hıkmetum baliğatun fema tuğnin nuzur (54-5)

Doruk noktaya çıkmış, isabeti tartışmasız bir hikmettir o. Ama uyarılar yarar sağlamıyor.

فَقَوْلٌ عَنْهُمْ^ط يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُّكْرٌ

Fe tevelle anhum yevme yed'ud dai ila şey'in nukur (54-6)

O halde yüz çevir onlardan sen de; o çağırıcının alışılmadık/ürpertirci şeye çağırdığı günde,

Sayfa 528, Kamer 7-27 Ayetler, Cüz 27

خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنتَشِرٌ

Huşşean ebsarihum yahrucune minel ecdasi keennehum ceradum munteşir (54-7)

Kaymış olarak gözleri, çıkarlar kabirlerden. Sanki çekirgelerdir, çıvgın mı çıvgın!

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ^ط يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ

Muhtıyne ilel a' yekulul kafirune hāza yevmun azir (54-8)

Boyunları büküktür çağıranın önünde. Derler ki o küfre saplananlar: "Çok zorlu bir gün bu!"

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

Kezzebet kablehum kavmu nuhın fekezzebu abdena ve kalu mecnunuv vezducir (54-9)

Onlardan önce Nûh kavmi yalanlamıştı. Yalanladılar kulumuzu ve "Mecnundur bu!" dediler. Ve durduruldu kulumuz.

فَدَعَا رَبَّهُ^ط أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرْ

Fe dea rabbehu enni mağlubun fentesir (54-10)

Bunun üzerine yakardı Rabbine, "Yenilgiye uğradım işte, yardım et!" diye...

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

Fe fetahna ebvabes semai bimaim munhemir (54-11)

Biz de açtık gök kapılarını seller gibi akan bir su ile.

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

Ve feccernel erda uyunen feltekal mau ala emrin kad kudir (54-12)

Ve yarıdık/fıskırttık yeryüzünü pınar pınar. Sonunda kesin ölçülere bağlanmış bir oluş üzere birleşti sular.

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ

Ve hamelnahu ala zati elvahiv ve dusur (54-13)

Ve taşıdık onu levhalar ve çivilerden oluşturulan şey üstünde.

تَجْرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ

Tecri bi a'yunina cezael li men kane kufir (54-14)

Akıp gidiyordu gözlerimizin önünde, bir ödül olarak nankörlüğe uğratılan kişi için.

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

Ve le kad teraknaha ayeten fe hel mim muddekir (54-15)

Yemin olsun ki, biz onu bir ibret ve işaret olarak arkaya bıraktık. Yok mu araştırıp öğüt alacak?

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ

Fe keyfe kane azabi ve nuzur (54-16)

Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

Ve le kad yessernal kur'ane liz zikri fe hel mim muddekir (54-17)

Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ

Kezzebet adun fe keyfe kane azabi ve nuzur (54-18)

Âd da yalanlamıştı. Ama nasıl oldu azabım ve uyarılarım!

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ

İnna erselna aleyhim rihan sarsaran fi yevmi nahsim mustemir (54-19)

Biz onların üzerine uğursuzluğu kesiksiz bir günde, dondurucu/uğultulu bir kasırga gönderdik.

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

Zenziun nase ke ennehum a'cazu nahlim munkair (54-20)

İnsanları, köklerinden sökülmüş hurma kütükleri gibi kaldırıp atıyordu.

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ

Fe keyfe kane azabi ve nuzur (54-21)

Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Ve le kad yessernel kur'ane liz zikri fe hel mim muddekir (54-22)

Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

Kezzebet semudu bin nuzur (54-23)

Semûd da uyarıları yalanlamıştı.

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِدَّا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

Fe kalu ebeşeram minna vahiden nettebiuhu inna izel lefi dalaliv ve suur (54-24)

Şöyle demişlerdi: "İçimizden bir tek insana mı uyacağız? Vallahi böyle bir durumda biz, sapıklık ve çılgınlık içine düşeriz."

أَعْلَقَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشِرُّ

Eulkiyez zikru aleyhi mim beynina bel huve kezzabun eşir (54-25)

"Aramızdan öğüt ona mı verildi? Hayır, o yalancı küstahın biridir."

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشْرِ

Seya'lemune gadem menil kezzabul eşir (54-26)

Yarın bilecekler, kimmiş yalancı küstah!

إِنَّا مُرْسِلُونَ النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

Inna murslun nakati fitnetel lehum fertekıbhum vastabir (54-27)

Bir imtihan aracı olarak kendilerine dişi deveyi göndereceğiz. Artık gözetle onları ve sabret!

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

Ve nebbi'hum ennel mae kismetun beynehum kullu şirbim muhtedar (54-28)
Suyun, aralarında bölüşdürüleceğini onlara bildir. Her su alış/içiş nöbetledir/içilecek her miktar hazırlanmıştır.

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

Fe nadev sahibehum fe teata fe akar (54-29)
Arkadaşlarını çağırdılar, o da hançerini kapıp deveyi boğazladı.

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

Fe keyfe kane azabi ve nuzur (54-30)
Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ

(54-31)
*İnna erselna aleyhim sayhatev vahıdeten fe kanu ke heşimil muhtezir
Biz, onlar üzerine bir tek ses gönderdik de ağılcının serptiği kuru ot gibi kırılıp ufalandılar.*

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Ve le kad yessernel kur'ane liz zikri fe hel min muddekir (54-32)
Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!

كَذَّبَتْ قَوْمٌ لُوطٍ بِالَّذُرِّ

Kezzebet kavmu lutim bin nuzur (54-33)
Lût kavmi de uyarıları yalanladı.

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالَ لُوطٌ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

İnna erselna aleyhim hasıben illa ale lutnecceynahum bi sehar (54-34)
Biz de üzerlerine çakıl taşları fırlatan bir rüzgâr gönderdik. Sadece Lût'un ailesini, seher vakti kurtarmıştık,

نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

Ni'metem min indina kezalike neczi men şaker (54-35)

Katımızdan bir nimet olarak. Şükreden işte böyle ödüllendiririz biz.

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ

Ve le kad enzerahum batsetena fe temarav bin nuzur (54-36)

Yemin olsun, Lût onları bizim yakalayışımız hakkında uyarmıştı da onlar, uyarılarla ilgili olarak kuşkulanıp çekişmişlerdi.

وَلَقَدْ رَوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

Ve le kad raveduhu an dayfihi fe tamesna a'yunehum fe zuku azabi ve nuzur(54-37)

Yemin olsun, Lût'un misafirlerinden nefislerini tatmin etmek istemişlerdi de onların gözlerini silme kör etmiştik. Hadi, tadın azabımı ve uyarılarımı?

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ

Ve le kad sabbehahum bukraten azabum mustekirr (54-38)

Yemin olsun, sabahleyin erkenden, kararlı ve oturaklı bir azap yakaladı onları.

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

Fe zuku azabi ve nuzur (54-39)

Hadi, tadın azabımı ve uyarılarımı!

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

Ve le kad yessernel kur'ane liz zikri fe hel mim muddekir (54-40)

Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ

Ve le kad cae ale fir'avnen nuzur (54-41)

Yemin olsun, Firavun hanedanına da uyarılar gelmişti.

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ

Kezzebu bi ayatina kulliha fe ehaznahum ahze azizim muktedir (54-42)

Ayetlerimizin tümünü yalanladılar da biz de onları onurlu ve güçlü birine yaraşır bir yakalayışla yakaladık.

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

E kuffarukum hayrun min ulaikum em lekum beraetun fiz zubur (54-43)

Sizin kâfirleriniz, ötekilerden hayırlı mı? Yoksa zübürlerinde/kutsallaştırılmış

hizip kitaplarında sizin için bir beraat/dokunulmazlık mı var?

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ

Em yekufune nahnu cemium muntəsır (54-44)

Yoksa, "Biz, yardımlaşan/yenilmez bir topluluğuz" mu diyorlar?

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

Seyuhzemul cem'u ve yuvelluned dubur (54-45)

O topluluk, bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklar.

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَىٰ وَآمْرٌ

Belis saatu mev'iduhum ves saatu edha ve emerr (54-46)

Hayır, buluşma zamanları kıyamet saatidir. Ne korkunç, ne acıdır o saat!

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

İnnel mucrimine fi dalaliv ve suur (54-47)

Kuşkusuz, suçlular, şaşkınlık ve çılgınlık içindedir.

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

Yevme yushabune fin nari ala vucuhihim zuku messe sekar (54-48)

O gün yüzleri üstüne ateşe sürüklenirler. "Cehennemin dokunuşunu tadın bakalım!"

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

İnna kulle şey'in halaknahu bi kader (54-49)

Şu bir gerçek ki, biz herşeyi bir ölçüye göre/bir kaderle yarattık.

Sayfa 530, Kamer 50-55 Ayetler, Cüz 27

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

Ve ma emruna illa vahıdetun ke lemhım bil besar (54-50)

Emrimiz bir tektir, bir göz kırpmaya gibidir.

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ

Ve le kad ehlekna eşyaakum fe hel mim muddekir (54-51)

Yemin olsun, biz sizin benzerlerinizi hep yok ettik. Fakat düşünen mi var?

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

Ve kullu şey'in fealuhu fiz zubar (54-52)

Onların yapmış oldukları herşey defterlerdedir.

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ

Ve kullu sağıyıriv ve kebirim mustetar (54-53)

Küçük büyük tümü, satır satır yazılmıştır.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

İnnel muttekıyne fi cennativ ve neher (54-54)

Korunup sakınanlar; bahçelerde, nehir kıyılarındadır.

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

Fî mak'adi sıdkın ında melikim muktedir (54-55)

Güçlü bir padişahın/bir Melîk'in katında, özü sözü birlere has oturma yerlerinde...

Rahman Suresi (55/78), İniş sırası: 89

Sayfa 530, Rahman 1-16 Ayetler, Cüz 27

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

الرَّحْمَنُ

Er rahman. (55-1)

O Rahman,

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

Alleme lkur'ane (55-2)

Öğretti Kur'an'ı,

خَلَقَ الْإِنْسَانَ

Halekal insane. (55-3)

Yarattı insanı,

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

Allemehul beyan (55-4)

Belletti ona duygu ve düşüncelerini ifade etmeyi.

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

Êş şemsu vel kameru bi husban (55-5)

Güneş ve Ay. Hesaba bağlıdır herbirinin her şeyi.

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

Ven necmu veş şeceru yescudan (55-6)

Çimen/yıldız ve ağaç secde ediyorlar.

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

Ves semae rafeaha ve vedaal mizan (55-7)

Ve gök. Yükseltti onu. Ve koydu şaşmaz ölçüyü, mizanı.

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

Ella tatğav fil mizan (55-8)

Azgınlık etmeyin ölçü ve tartıda, saptırmayın mizanı.

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

Ve ekiymul vezne bil kıstı ve la tuhsirul mizan (55-9)

Ölçüyü titizlikle, adaletle koruyun ve hüsrana araç yapmayın mizanı.

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

Vel erda vedaaha lil enam (55-10)

Ve yerküre. Koydu onu toprakta yaşayacak yaratıklar için.

فِيهَا فَكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

Fiha fakihetuv ven nahlu zatul ekmani (55-11)

Bir meyve var onda. Ve salkımlarla donatılmış hurma ağaçları.

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

Vel habbu zul asfi ver rayhan (55-12)

Çimli ve samanlı dâne ve hoş kokulu otlar vardır.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. (55-13)

Bu böyle iken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ

Halekal'insane min salsalin kelfahhari (55-14)

İnsanı, pişirilmiş çamur gibi kuru bir balçıktan yarattı.

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ

Ve hale kâlcanne min maricin min narin (55-15)

Cini de ateşin dumansızından yarattı.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. (55-16)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

Sayfa 531, Rahman 17-40 Ayetler, Cüz 27

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

Rabbulmeşrikayni ve rabbulmağribeyni (55-17)

İki doğunun Rabbi de O'dur, iki batının Rabbi de.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. (55-18)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

Mereclbahreyni yeltekiyani. (55-19)

Salmıştır iki denizi; buluşup kucaklaşıyorlar.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

Beynehumâ berzahun la yebğiyani (55-20)

Bir ayırıcı var aralarında; kendi sınırlarını aşmıyorlar.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. (55-21)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

Yahrucu minhumellu'lu velmercanu (55-22)

Çıkıyor onlardan inci ile mercan.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. (55-23)

Peki Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

Ve lehulcevarilmunşeatu fiylbahri kela'lami (55-24)

Denizde koca dağlar gibi akıp giden o görkemli gemiler de O'nundur.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani (55-25)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

Kullu men 'aleyha famin (55-26)

Yer üzerinde bulunan herkes yok olacaktır.

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

Ve yebka vechu rabbike zulcelali vel'ikrami. (55-27)

Sadece o bağış ve celal sahibi Rabbinin yüzü kalacaktır.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani (55-28)

Peki, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

Yes'eluhu men fiyssemavati vel'ardı kulle yevmin huve fiy şe'nin (55-29)

Göklerde ve yerde kim varsa O'ndan ister. O, her an yeni bir iş ve oluştadır.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. (55-30)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ النَّقْلَانِ

Senefruğu lekum eyyuhessekaleni (55-31)

Ey ağırlıklı ve onurlu iki toplum/ey insan ve cin toplulukları! Sizinle de meşgul olacağız.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani (55-32)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

يَمْعَشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَأَنْفُذُوا ۚ لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

Ya ma'sherelcinni vel'insi inisteta'tum en tenfusu min aktarissemavati vel'ardı fenfuzu la tenfizune illa bisultanin. (55-33)

Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin bucaklarından/köşelerinden geçip gitmeye gücünüz yeterse, hadi geçin gidin. Bilgi ve güç dışında bir şeyle geçip gidemezsiniz!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. (55-34)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

Yurselu 'aleykuma şuvazun min narin ve nuhasun fela tentesirani. (55-35)

İkinizin de üzerine ateşten bir alev ve erimiş bakır/duman gönderilir de başarılı olamazsınız.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani (55-36)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

Feizenşakkatesissemau fekanet verdeten keddihani (55-37)

Gök yarılarak, eriyip kızarmış yağ/kırmızıya boyanmış deri gibi bir gül haline geldiği zaman,

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani (55-38)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

Feyevmeizin la yus'elu 'an zenbihi insun vela cannun (55-39)
O gün günahlarından ne cin sorguya çekilir ne de insan.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani (55-40)
Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?

Sayfa 532, Rahman 41-67 Ayetler, Cüz 27

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسَيِّئِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ

Yu'refulmucrimune bisiymahum feyu'hazu binnevası vel'akdami. (55-41)
Suçlular, yüzlerinden tanınır da yakalanırlar perçemlerinden ve ayaklarından.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. (55-42)
Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayacaksınız yalan?

هَٰذِهِ ۖ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

Hazihi cehennemulletiy yukezzibu bihelimucrimune (55-43)
İşte bu, günahkârların yalanlayıp durdukları cehennemdir.

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ

Yetufune beyneha ve beyne hamiymin anin (55-44)
Onlar, onunla kaynar su arasında dolaşırlar.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani (55-45)
Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۖ جَنَّاتَانِ

Ve limen hafe mekame rabbihi cennetani. (55-46)
Rabbinin makamından korkan kimseye iki cennet var.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani (55-47)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayabilirsiniz yalan?

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ

Ževata efnanin (55-48)

İkisi de çeşit çeşit ağaçlarla/bitkilerle doludur.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani (55-49)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ

Fiyhima 'aynani tecriyani (55-50)

O cennetlerde iki nehir var, kaynayıp akan.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. (55-51)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

Fiyhima min kulli fakihetin zevcani (55-52)

O cennetlerde iki çift var her meyvadan.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Febieyyi alai rabbikuma tukezziban. (55-53)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

Muttekiiyne ala furuşim betainuha min istebrak ve cenel cenneteyni dan. (55-54)

Astarları atlastan döşeklere yaslanırlar. İki cennetin meyveleri elle alınacak kadar yakındır.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban (55-55)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

Fihinne kasıratut tarfi lem yatmishunne insun kablehum ve la can. (55-56)

O cennetlerde, bakışlarını eşlerine dikmiş öyle dilberler vardır ki, daha önce onları ne cin kirletmiştir ne de insan.

فَبِأَيِّ ءَالٍ رَّبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban. (55-57)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

Ke ennehunnel yakıtı vel mercan. (55-58)

Sanki yakut onlar, sanki mercan...

فَبِأَيِّ ءَالٍ رَّبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ

Fe be eyyi alai rabbikuma tukezziban (55-59)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَانُ

Hel cezaul ihsani illel ihsan. (55-60)

İhsanın karşılığı sadece ihsan...

فَبِأَيِّ ءَالٍ رَّبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban. (55-61)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

Ve min dunihi cennetan. (55-62)

İkisinden başka, iki cennet daha var.

فَبِأَيِّ ءَالٍ رَّبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban (55-63)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlıyorsunuz?

مُذْهَبَتَانِ

Mudhammetan (55-64)

İkisi de yeşil mi yeşil...

فَبِأَيِّ ءَالٍ رَّبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban (55-65)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ

Fihima aynani neddahatan. (55-66)

İkisinde de iki kaynak var, sürekli fışkıran.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban (55-67)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

Sayfa 533, Rahman 68-78 Ayetler, Cüz 27

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ

Fihima fakihetuv ve nahluv ve rumman (55-68)

İkisinde de meyve, hurma ve nar var.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban (55-69)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

Fihinne hayratun hisan (55-70)

İçlerinde iyi mi iyi, güzel mi güzel hanımlar var.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban (55-71)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

Hurum maksuratun fil hıyam (55-72)

Çadırlar içinde bekletilen huriler var.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban (55-73)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

لَمْ يَطْمِئْنُوهُمْ إِلَّا نَجْنٌ

Lem yatmishunne insun kablehum ve la can (55-74)

Daha önce onları ne cin kirletmiştir ne de insan.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban (55-75)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ

Muttekiiyne ala rafravin hudriv ve abkariyyin hısan (55-76)

Yeşil yastıklarda, emsalsiz döşekler üzerinde yatarlar yan.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

Fe bi eyyi alai rabbikuma tukezziban (55-77)

Rabbinizin nimetlerinden hangisini sayarsınız yalan?

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

Tebarakesmu rabbike zil celali vel ikram. (55-78)

İkram ve kudret sahibi Rabbinin ismi öyle yüce ki...

Vakıa Suresi (56/96), İniş sırası: 46

Sayfa 533, Vakıa 1-16 Ayetler, Cüz 27

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

İza veka'atilvaki'atu. (56-1)

O beklenen müthiş olay olduğunda,

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ

Leyse livak'atiha kazibetun. (56-2)

Yoktur onun oluşunu yalanlayacak.

خَافِضَةً رَّافِعَةً

Hafıdatun rafi'tun. (56-3)

Kimini alçaltır, kimini yükseltir.

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

İza ruccehil'ardu reccen. (56-4)

Yerküre bir sarsılışla sarsıldığında,

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا

Ve bussetilcibalu bessen. (56-5)

Dağlar bir serpilişle serpildiğinde,

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا

Ve fekanet hebaen munbessen. (56-6)

Hepsi un ufak olup dağılmıştır.

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

Ve kuntum ezvacen selaseten. (56-7)

Ve sizler, üç çift/sınıf oluvermişsinizdir.

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

Feashabulmeymeneti ma ashaulmeymeneti. (56-8)

İşte uğur ve mutluluk yâranı. Nedir uğur ve mutluluk yâranı?

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

Ve ashabulmeş'emeti ma ashabulmeş'emeti. (56-9)

İşte şomluk ve bunalım yâranı. Nedir şomluk ve bunalım yâranı?

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

Vessabikunessabikune. (56-10)

Ve oluştta önde gidenler, yarışta önde gidenler...

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

Ulaikelmukarrabune. (56-11)

İşte onlardır yaklaştıranlar.

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Fiy cennatin na'ıymi. (56-12)

Nimetlerle dolu bahçelerdedirler.

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

Sulletun minel'evveliyne. (56-13)

Büyük kısmı öncekilerden,

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

Ve kaliylun minel'ahıriyne. (56-14)

Az bir kısmı da sonrakilerden.

عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ

'ala sururin medunetun. (56-15)

Süslü, nakışlı tahtlar üzerinde,

مُتَكَبِّينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ

Muttekiiyne 'aleyha mutekabiliyne. (56-16)

Onlar üstünde karşılıklı yan gelip yaslanırlar.

Sayfa 534, Vakıa 17-50 Ayetler, Cüz 27

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ

Yetufu 'aleyhim veldanun muhalledune. (56-17)

Gencecik uşaklar dolanır çevrelerinde. Sürekli hizmete adanmışlardır.

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ

Biekvabin ve ebariyya ve ke'sin min ma'ıynin. (56-18)

Sürahiler, ibrikler ve öz kaynağından içkilerle doldurulmuş kadehler eşliğinde.

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ

La yusadda'une 'anha ve la yunzifune. (56-19)

Ne başları döner ondan ne de akılları karışır.

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ

Ve fakihetin mimma yetehayyerune. (56-20)

Ve meyveler, gönüllerince seçtiklerinden.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

Ve lahmi tayrin mimma yeştehune. (56-21)

Ve kuş eti iştahlarınca beğendiklerinden.

وَحُورٌ عَيْنٌ

Ve hurun 'ıynun. (56-22)

Ve genç kadınlar, iri ve siyah gözlü.

كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ

Keemsalillu'luilmeknuni. (56-23)

Titizlikle korunan inciler misali;

جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Cezaen bima kanu ya'melune. (56-24)

Yaptıklarına karşılık olarak.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا

La yesme'une fiyha lağven ve la te'siymen. (56-25)

Ne boş bir laf işitirler orada ne de günaha sokacak bir şey.

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

İlla kıylen selamen selamen. (56-26)

Sadece "selam, selam!" denir.

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

Ve ashabulyemiyni ma ashabulyemiyni. (56-27)

Uğur ve mutluluk yârânı. Nedir uğur ve mutluluk yârânı?

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

Fiy sidrin mahdudin. (56-28)

Dikensiz kirazlar,

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ

Ve talhın mendudin. (56-29)

Meyve dizili muz ağaçları,

وَزَيْلٍ مَّمْدُودٍ

Ve zıllın memdudin. (56-30)

Uzayan gölgeler,

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

Ve main meskubin. (56-31)

Akıp dökülen sular,

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

Ve fakihetin kesiyretin. (56-32)

Birçok meyveler arasındadırlar.

لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

La maktu'atin ve la memnu'atin. (56-33)

Ne tükenir ne yasaklanır.

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

Ve furuşin merfu'atin. (56-34)

Yükseğe yerleştirilmiş döşekler içinde.

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً

İnna enşe'nahunne inşaen. (56-35)

Biz kadınları da güzel bir biçimde yeniden yaratmış,

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

Fece'alnahunne ebkaren. (56-36)

Hepsini bakireler yapmışızdır,

عُرُبًا أَتْرَابًا

'Uruben etraben. (56-37)

Yaşıt cilveli dilberler halinde,

لِّأَصْحَابِ الْيَمِينِ

Liashabilyemiyni. (56-38)

Uğur ve mutluluk yârânı için.

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ

Sulletun minel'evveliyne. (56-39)

Bir bölümü öncekilerden.

وَتِلْكَ مِّنَ الْآخِرِينَ

Ve sulletun minelahiriyye. (56-40)
Bir bölümü de sonrakilerden.

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ
Ve ashabuşşimali ma ishabuşşimali. (56-41)
Ve şomluk ve uğursuzluk yâranı. Nedir şomluk ve uğursuzluk yâranı?

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ
Fiy semumin ve hamiymin. (56-42)
İlklere işleyen bir ateş ve kaynar su içinde,

وَزِلِّ مِّنْ يَّحْمُومٍ
Ve zillîn min yahmumin. (56-43)
Simsiyah bir gölge altındadırlar.

لَّا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ
La baridin ve la keriymin. (56-44)
Ne serindir ne de cömert.

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ
İnnehum kanu kable zalike mutrefiyye (56-45)
Çünkü şomluk yâranı, bundan önce servet ve refahla şımaranlardı.

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ
Ve kanu yusırrune 'alelhınsil'azıymı. (56-46)
O büyük günah üzerinde ısrar edip dururlardı.

وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعْنَا لَمَبْعُوثُونَ
Ve kanu yekulune eiza mitna ve kunna turaben ve 'izamen einne lemeh'usune.
(56-47)
Ve şöyle derlerdi: "Ölünce mi, toprak ve kemik haline gelince mi, sahi o zaman mı yeniden diriltileceğiz?"

أَوَّابًاؤُنَا الْأَوَّلُونَ
Eve abaunel'evvelune. (56-48)
"Önceki atalarımız da mı?"

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

Kul innel'evveliyne vel'ahıriyne (56-49)
De ki: "Öncekiler de sonrakiler de."

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

Lemecmu'une ila miykati yevmin ma'lumin (56-50)

Bilinen bir günün buluşma vakti/buluşma yerinde mutlaka biraraya getirileceklerdir.

Sayfa 535, Vakıa 51-76 Ayetler, Cüz 27

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

Summe innukum eyyuheddallunelmukezzibune. (56-51)

Ve siz de ey sapık yalanlayıcılar!

لَأَكُلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ

Leakilune min şecerin min zakkumin. (56-52)

Zakkumdan bir ağaçtan mutlaka yiyeceksiniz/yiyecekler.

فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

Femaliune minhelbutune. (56-53)

Karınları dolduracaklar ondan,

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

Feşaribune 'aleyhi minelhamiyimi. (56-54)

Üzerine içecekler kaynar sudan,

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ

Feşaribune şurbelhiymi. (56-55)

Susuzluktan çıkmış develerin içişi gibi içecekler.

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

Haza nuzuluhum yevmeddiyyini. (56-56)

Din gününde ağırlanışları böyledir.

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

Nahnu halaknakum felevla tusaddikune. (56-57)

Sizi biz yarattık, biz! Tasdik etseydiniz olmaz mıydı?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

Efereeytum ma tumnune. (56-58)

Akıttığınız meniği gördünüz mü?

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

Eentum tahlukunehu em nahnulhalikune. (56-59)

Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa yaratıcılar bizler miyiz?

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

Nahnu kadderna beynekumulmevte ve ma nahnu bimesbukıyne. (56-60)

Ölümü aranızda biz takdir ettik. Biz önüne geçilecekler değiliz.

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

'Ala en nubeddile emsalekum ve nunşiekum fiy ma la ta'lemune. (56-61)

Yerinize diğer benzerlerinizi getireceğiz ve sizi bilemeyeceğiniz bir şekilde yeniden oluşturacağız.

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

Ve lekad 'alimtumunneş'etel'ula felevla tezekkerune. (56-62)

Yemin olsun, ilk yaratışı/yaratılışı bildiniz. Peki düşünüp ibret alsanız olmaz mı?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

Efereeytum ma tahrusune. (56-63)

Ekmekte olduğunuzu gördünüz mü?

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

Eentum tezre'unehu em nahnuzzari'une. (56-64)

Siz mi bitiriyorsunuz onu, yoksa bitirenler bizler miyiz?

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

Lev neşa'u lece'alnahu hutamen fezaltum tefekkehune. (56-65)

Dileseydik, onu kuru bir çöp haline getirirdik de başlardınız şu şekilde gevelemeye:

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ

İnna lemuğremune. (56-66)
"Vallahî, kayba uğrayıp borçlandık."

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
Bel nahnu mahrumune. (56-67)
"Doğrusu mahrum bırakıldık biz."

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ
Efereeytumulmaelleziy teşrebune. (56-68)
Şu içmekte olduğunuz suya baktınız mı?

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ
Eentum enzeltumuhu minelmizni em nahnulmunzilune. (56-69)
Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indirenler bizler miyiz?

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
Lev neşa'u ce'alnahu ucacen felevla teşkurune. (56-70)
Dileseydik, onu tuzlu yapıverirdik. Peki şükretmeniz gerekmez mi?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ
Efereeytumunnarelletiy turune. (56-71)
Çakıp çakıp çıkardığınız o ateşi gördünüz mü?

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ
Eentum enşe'tum şecereteha em nahnul munşiyune. (56-72)
Onun ağacını siz mi yarattınız yoksa yaratıp oluşturan bizler miyiz?

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ
Nahnu ce'alnaha tezkireten ve meta'an lilmukviyne. (56-73)
Biz onu hem bir ibret hem de çöl yolcularına bir nimet kıldık.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ
Fesibbih bismi rabbikel'azıymi. (56-74)
O halde o yüce Rabbinin adını tespih et!

فَلَا أُفْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ
Fela uksimu bimevakı'innnucumi. (56-75)
İş onların sandığı gibi değil! Yıldızların doğup batma, kayıp düşme noktalarına

yemin ediyorum.

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

Ve innehu lekasemun lev ta'lemune 'azıymun. (56-76)

Ve eğer bilerseniz, gerçekten büyük bir yemindir bu.

Sayfa 536, Vakıa 77-96 Ayetler, Cüz 27

إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ

İnnehu lekur'anun keriyun. (56-77)

O, kesinlikle şerefli bir Kur'an'dır.

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

Fiy kitamin meknunin. (56-78)

Titizlikle saklanan bir Kitap'tadır.

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

La yemessuhu illelmutahherune (56-79)

Ona, arındırılmışlardan başkası dokunmaz.

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

Tenziylun min rabbil'alemiyne. (56-80)

Âlemlerin Rabbi'nden indirilmiştir.

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ

Efebihazelhadiysi entum mudhinune. (56-81)

Şimdi siz, bu sözü mü kirletip küçümseyeceksiniz/bu sözle mi alttan alıp gevşek davranacaksınız/bu sözle mi yağcılık edeceksiniz?

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ

Ve tec'alune rizkakum ennekum tukezzibune. (56-82)

Rızkınızı, yalanlamanızdan ibaret mi kılıyorsunuz?

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

Felevla iza beleğatilhulkume. (56-83)

Ya o canın boğaza gelip dayandığı zaman!

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

Ve entum hiyneizin tenzurune. (56-84)

İşte o zaman siz bakakalırsınız!

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

Ve nahnu akrebu ileyhi minkum ve lakin la tubsirune. (56-85)

Biz ona sizden daha yakınız, ama siz görmezsiniz.

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

Felevla in kuntum ğayre mediyniye. (56-86)

Madem ceza görmeyecek kişilersiniz,

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Terci'uneha in kuntum sadikiyne. (56-87)

Eğer doğru sözlülerseniz, onu geri çevirsenize.

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

Feemma in kane minelmukarrebiye. (56-88)

Eğer o, yaklaştıranlardan ise;

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ

Feravhun ve reyhanun ve cennetu na'ıymin. (56-89)

Rahatlık, güzel rızık ve nimetlerle dolu cennet var ona.

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

Ve emma in kane min ashabilyemiyni. (56-90)

Eğer kutlu, uğurlu kişilerdense,

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

Feselamun leke min ashabilyemiyni. (56-91)

"Selam sana kutlu ve uğurlu kişilerden!" denir ona.

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ

Ve emma in kane minelmukezzibiyneddalliye. (56-92)

Eğer yalanlayan sapıklardansa;

فَنُزِّلُ مِنْ حَمِيمٍ

Fenuzulun min hamiymin. (56-93)

Kaynar sudan bir ziyafet,

وَتَصْلِيَةٌ جَدِيمٍ

Ve tasliyetu cahıymin. (56-94)

Ve cehenneme saliverilme var ona.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

İnne haza lehuve hakkulyakıyni. (56-95)

İşte budur, o tartışmasız, o kesin gerçek!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

Fesebbih bismi rabbikel'azıymi. (56-96)

Artık, o yüce Rabbinin adını tespih et!

Hadid Suresi (57/29), İniş sırası: 112

Sayfa 536, Hadid 1-3 Ayetler, Cüz 27

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Sebbeha lillahi ma fiyssemavati velardı ve huvel'aziyzulhakiymu (57-1)

Göklerde ve yerdeki her şey Allah'ı tespih etmektedir. Azîz'dir O, Hakîm'dir.

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Lehu mulkussemavati vel'ardı yuhyiy ve yumiytu ve huve 'ala kulli şey'in kadiyun. (57-2)

Göklerin ve yerin mülkü ve yönetimi O'nundur; diriltir, öldürür. Her şey üzerinde kudret sahibidir O.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Huvel'evvelu vel'ahıru vezzahiru velbatını ve huve bikulli şey'in 'aliymun. (57-3)

Evvel'dir O, başlangıcı yoktur; Âhir'dir O, sonu yoktur; Zâhir'dir O, her şeyde belirir; Bâtın'dır O, gözlerden gizlenmiştir. Her şeyi en güzel biçimde bilendir o.

Sayfa 537, Hadid 4-11 Ayetler, Cüz 27

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ
يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Huvelleziy halekassemavati vel'arda fiy sitteti eyyamin summesteva 'alel'arşı
ya'lemu ma yelicu fiylardı ve ma yahrucu minha ve ma yenzilu minessemai ve
ma ya'rucu fiyha ve huve me'akum eyne ma kuntum vallahu bima ta'melune
besiyrun. (57-4)

*O, odur ki, göklerle yeri altı günde yarattı, sonra arş üzerinde egemenlik kurdu.
Yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve onda yükseleni bilir. O, nerede
olursanız olun sizinle beraberdir. Allah, işleyip üretmekte olduklarınızı en iyi
şekilde görmektedir.*

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

Lehu mulkussemavati vel'ardı ve ilellahi turce'ul'umuru (57-5)

*Göklerin de yerin de mülkü ve yönetimi O'nundur. İşler ve oluşlar Allah'a
döndürülür.*

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Yuliculleyla fiynnehari ve yulicunnehare fiylleyli ve huve 'aleymun bizatissuduri.
(57-6)

*Geceyi gündüzün içine sokar O; gündüzü de gecenin içine sokar. Göğüslerin
sakladıklarını çok iyi bilendir O.*

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

Aminu billahi ve resulihi ve enfiku mimma ce'alekum mustahlefiyne fiyhi
felleziyne amenu minkum ve enfeku lehum ecrun kebiyrun. (57-7)

*Allah'a resulüne iman edin; sizi üzerinde buyruk sahibi yaptığı şeylerden
başkalarına bol bol verin! İçinizden iman eden ve infakta bulunanlar için çok
büyük bir ödül vardır.*

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۖ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Ve ma lekum la tu'minune billahi verresulu yed'ukum litu'minu birabbikum ve kad ehaze miysakakum in kuntum mu'iniyne. (57-8)

İman sahipleri iseniz size ne oluyor da Allah'a güvenmiyorsunuz? Oysaki Resul sizi Rabbinize inanmaya çağırıyor, sizden kuvvetli bir söz de almıştır.

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

Huvelleziy yunezzilu 'ala 'abdihi ayiten beyyinatın liyuhricekum minezzilimati ilennuri ve innallahe bikum lereufun rahıymun (57-9)

O, odur ki, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye kulu üzerine, gerçeği apaçık gösteren ayetler indiriyor. Allah size karşı gerçekten çok şefkatli, çok merhametlidir.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Ve malekum ella tunfiku fiy sebiylellahi ve lillahi miyrasussemavati vel'ardı la yesteviy minkum men enfeka min kabliftethı ve katele ulaike a'zamu dereceten minelleziyne enfeku min ba'du ve katelu ve kullen ve'adallahulhusna vallahu bima ta'melune habiyrun. (57-10)

Allah yolunda harcama yapmanıza engel ne var ki?.. Göklerin ve yerin mirası zaten Allah'ındır. Sizin, Fetih'ten önce infakta bulunan ve çarpışmaya gireniniz, bunu yapmayanlarla aynı değildir. Onlar, derece yönünden Fetih'ten sonra infakta bulunup çarpışmaya girenlerden çok daha üstündür. Allah hepsine güzellik vaat etmiştir. Allah, işleyip ürettiklerinizi en iyi biçimde haber almaktadır.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ ۖ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ

Men zelleziy yukridullahe kardan hasenen feyuda'ifehu lehu ve lehu ecrun kerıymun (57-11)

Allah'a kim güzel bir borç verecek ki, O onun verdiğini kat kat artırsın. Böyle birisi için onur verici bir ödül de vardır.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
بُشْرَاكُمْ أَلَيْسَ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Yevme terelmu'miniyne velmu'minati yes'a nuruhum beyne eydiyhim ve bieymanihim buşrakumulyevme cennatun tecriy min tahtihel'enharu haliduyne fiyha zalike huvelfevzul'azıymu. (57-12)

Gün olur, mümin erkeklerle mümin kadınları, ışıkları önlerinde ve sağ yanlarında koşar görürsün. Şöyle denilir: "Bugün size, altlarından ırmaklar akan cennetler müjdeleniyor. Sürekli kalıcısınız içlerinde." İşte büyük başarının ta kendisidir bu.

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ
قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُۥ بَابٌ بَاطِنُهُ
فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ

Yevme yekululmunafikune velmunafikatu lilleziyne amenunzurna naktebis min nurikum kıylerci'u veraekum feltemisu nuren feduribe beynehum bisurin lehu babun batınuhu fiyhirrahmetu ve zahiruhu min kıbelihul'azabu. (57-13)

O gün ikiyüzlü erkeklerle ikiyüzlü kadınlar, iman edenlere şöyle derler: "Bize bakın da ışığınızdan bir parça alalım." Şöyle denir onlara: "Arkanıza dönün de bir ışık arayın." Nihayet aralarına kapısı olan bir sur çekilir. İçinde rahmet vardır onun. Dış tarafı ise azap.

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَأَرْتَبْتُمْ وَغَرَّكُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ

Yunadunehum elem nekun me'akum kalu bela ve lakinnekum fetentum enfusekum ve terabbastum vertebtum ve ğarretkumul'emaniyyu hatta cae emrullahi ve ğarrekum billahilğaruru. (57-14)

Onlara seslenirler: "Biz sizinle değil miydik?" Derler ki: "Evet, bizimleydiniz. Ancak siz kendinizi yaktınız, bekleyip durdunuz, şüphe ettiniz, hayal ve kuruntular/hurafeler/anlamını bilmeden okuyuşlar sizi aldattı; nihayet Allah'ın emri geldi. O yaman aldatıcı, sizi Allah ile aldattı."

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ مَأْوَكُمْ النَّارُ ۖ هِيَ مَوْلَاكُمْ ۖ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Felyevme la yu'hazu minkum fidyetun ve la minelleziyne keferu me'vakumunnaru hiye mevlakum ve bi'selmesiyrü. (57-15)

Bugün artık ne sizden fidyeye alınır ne de küfre sapanlardan. Varacağınız yer ateştir. Odur sizin mevlânız. Ne kötü dönüş yeridir o!

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ۖ

Elem ye'ni lilleziyne amenu en tahşe'a kulubuhum lizikrillahi ve ma nezele minelhakkı vela yekunu kelleziyne utulkitabe min kablu fetale 'aleyhimul'emedu fekaset kulubuhum ve kesiyrun minhum fasikune. (57-16)

İnananlar için hâlâ vakti gelmedi mi ki, kalpleri Allah'ın zikri/Kur'an'ı ve Hak'tan inen için ürpersin de daha önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçmiş de kalpleri kaskatı kesilmiş kimseler gibi olmasınlar. Onların çoğu yoldan çıkmıştır.

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
İ'lemu ennallahe yuhyiyl'arda ba'de mevtiha kado beyyenna lekumul'ayati le'allekum ta'kılune. (57-17)

Bilin ki Allah, toprağa ölümünden sonra hayat verir. Ayetleri size açık seçik bildiriyoruz ki, aklınızı işletebilesiniz.

إِنَّ الْمُسَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

İnnelmusaddikiyne velmusaddikati ve akredullahe kardan hasenen yuda'afu lehum ve lehum ecrun keruymun (57-18)

Şu bir gerçek: Sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, bir de Allah'a güzelce borç verenler için karşılıklar kat kat yapılır. Onlar için, onur verici bir ödül de vardır.

Sayfa 539, Hadid 19-24 Ayetler, Cüz 27

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۖ وَالشُّهَدَاءُ ۖ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

Velleziyne amenu billahi ve rusulihı ulaik humussıddiykune veşşuhedau'inde

rabbihim lehum ecruhum ve nuruhum velleziyne keferu ve kezzebu biayatina ulaik ashabulcahıymi (57-19)

Allah'a ve resulüne inananlar var ya, özü sözü doğru kişiler onlardır. Rableri katında tanık olanlar/şehitlik mertebesine erenler de onlardır. Onların ödülleri ve ışıkları vardır. Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar cehennemın dostu olacaklardır.

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي
الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا
ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا ۚ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۚ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

l'lemu ennemelhayatuddnuya le'ibun ve lehvun ve ziyetun ve tefahurun beynekum ve ziyetun ve tefahurun biynekum ve tekasurun fiyl'emvali vel'evladi kemeseli ğaysin a'cebelkuffare nebatuhu summe yekunu hutamen ve fiyl'ahireti 'azabun şeduydun ve mağfiretun minallahi ve rıdvanun ve melhayatuddunya illa meta'ulğururi. (57-20)

Bilin ki, şu iğreti dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden, bir süsten, aranızda bir övünmeden, mallarda ve evlatlarda çoğalma yarışından başka şey değildir. Bir yağmur misali ki, çıkardığı bitkiler çiftçilerin hoşuna gider. Ama biraz sonra o ot kurur, sapsarı kesildiğini görürsün. Nihayet bir ot ufantısı haline gelir. Âhirette şiddetli bir azap var, Allah'tan bir af ve hoşnutluk da var. Dünya hayatı bir aldaniş/gurur aracından başka şey değildir.

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Sabiku ila mağfiretin min rabbikum ve cennetin 'arduha ke'ardissemay vel'ardı u'iddet lilleziyne amenu billahi ve rusulihı zalike fadlullahi yu'tiyhi men yeşa'u vallahu zulfadlil'azıymi. (57-21)

Rabbinizden bir affa ve Allah ile resulüne inananlar için hazırlanmış bulunan, eni de yerle göğün eni kadar olan bir cennete doğru yarışarak koşun. Bu, Allah'ın dilediğine vereceği bir lütuftur. Allah, o büyük lütfun sahibidir.

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِی الْأَرْضِ وَلَا فِی أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِی كِتَابٍ مِّن قَبْلِ
أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Ma esabe min musıybetin fiyl'ardı ve la fiy enfusikum illa fiy kitabın min kabli en nebreeha inne zalike 'alellahi yesiyrın. (57-22)

Yeryüzünde ve kendi benliklerinizde meydana gelen hiçbir musibet yoktur ki,

biz onu yaratmadan önce bir Kitap'ta belirlenmiş olmasın. Bu, Allah için çok kolaydır.

لَكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

Likeyla te'sev 'ala ma fatekum ve la tefrahu bima atakum vallahu la yuhıbbu kulle muhtalin fehurin. (57-23)

Böyle yapılmıştır ki, elinizden çıkana üzülüp ümitsizliğe düşmeyesiniz ve Allah'ın size verdiğiyle sevinip şırmamayasınız. Çünkü Allah, kendini beğenip övünenlerin hiçbirini sevmez.

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

Elleziyne yebhalune ve ye'murunennase bilbuhli ve men yetevelle feinnallahe huvelğaniyyulhamiydu. (57-24)

Onlar; cimrilik eden, insanlara da cimriliği emreden kişilerdir. Yüz çeviren bilsin ki, Allah Ganî'dir, Hamîd'dir.

Sayfa 540, Hadid 25-29 Ayetler, Cüz 27

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

Lekad erselna rusulena bilbeyyinati ve enzelna me'ahumulkitabe velmiyzane liyekumennasu bilkıstı ve enzelnelhadiyde fiyhi be'sun şediydun ve menafi'u linnasi ve liya'lemallahu men yensuruhu ve rusulehu bilğaybi innallahe kaviyyun 'aziyzun. (57-25)

Yemin olsun, biz, resullerimizi açık seçik delillerle gönderdik ve onlarla birlikte Kitap'ı ve ölçüyü de indirdik ki, insanlar adaleti ayakta tutsunlar/adaletle doğrulsunlar. Ve demiri de indirdik. Onda zorlu bir kuvvet ve insanlar için birçok yarar vardır. Allah bu sayede, kendisine ve resullerine, gayba inanarak kimin yardım edeceğini bilecektir. Allah Kavî'dir, Azîz'dir.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ۚ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۚ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ

Ve lekad erselna nuhan ve ibrahiyme ve ce'alna fiy zurriyyetihimennubuvvete velkitabe feminhum muhtedin ve kesiyrun minhum fasikune. (57-26)

Yemin olsun, Nûh'u ve İbrahim'i de resul olarak gönderdik. Peygamberliği ve Kitap'ı bunların soyları arasına koyduk. O soylardan bir kısmı hidayete ermiştir. Ama onlardan çoğu, yoldan çıkmış olanlardır.

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ

Summe kaffeyna 'ala asarihim birusulina ve kaffeyna bi'iysebnî meryeme ve ateynahul'inciyle ve ce'alna fiy kulubilleziynettebe'uhu re'feten ve ramheten ve rehbaniiyyetenibtede'uha ma ketebnaha 'aleyhim illebtığae rıdvanillahi fema re'avha hakka ri'ayetihâ feateynnelleziyne amenu minhum ecrehum ve kesiyrun minhum fasikune. (57-27)

Sonra onların eserleri üzere, resullerimizi art arda gönderdik. Meryem'in oğlu İsa'yı da onların ardınca gönderdik. Ona İncil'i verdik; ona uyanların gönüllerine şefkat ve merhamet koyduk. Bir bid'at olarak ortaya çıkardıkları ruhbaniyeti, onlar üzerine biz yazmamıştık. Allah'ın rızasını kazanmak için ortaya çıkardılar. Ama ona gerektiği şekilde saygılı olmadılar. Onların, iman edenlerine ödülleri verdik. Onlardan çoğu yoldan çıkmış olanlardır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَءَامِنُوا بِرَسُولِهِ ۖ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِّن رَّحْمَتِهِ ۖ وَيَجْعَلَ لَكُم نُورًا تَمْشُونَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Ya eyyuhelleziyne amenuttekkullahe ve aminu biresulihi yu'tikum kifleyni min rahmetihi ve yec'al lekum nuren temşune bihi ve yağfir lekum vallahu ğafurun rahıymun. (57-28)

Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve onun resulüne inanın ki size rahmetinden iki nasip versin: Size, kendisiyle yol açacağınız bir ışık lütfetsin ve sizi affetsin. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

لَّيْلًا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Liella ya'leme ehlulkitabî ella yakdirune 'ala şey'in min fadlillahi ve ennelfadle biyedillahi yu't'yhi men yeşa'u'vallahu zulfadlil'azıymî (57-29)

Böylece, Ehl-i Kitap, Allah'ın lütfundan hiçbir şeyi kotarma gücünde olmadıklarını bilsinler. Lütuf, Allah'ın elindedir; onu dilediğine verir. Allah, büyük lütfun sahibidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

Kad semi'allahu kavlelletiy tucadiluke fiy zevciha ve teştekiy ilellahi vallahu yesme'u tehavurekuma innallahe semiy'un basıyrun. (58-1)

Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyetle bulunan kadının sözünü işitmiştir. Allah, ikinizin karşılıklı konuşmasını işitir. Çünkü Allah en iyi işiten, en iyi görendir.

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِمَّنِ نِسَائِهِمْ مِمَّا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ ۚ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا آلِي وَلَدْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ

Elleziyne yuzahirune minkum min nisaihim ma hunne ummehatihim in ummehatuhum ilellaiy velednehum ve innehum leyekulune munkeren minelkavli ve zuren ve innallahe le'afuvvun gafurun. (58-2)

İçinizden, kadınlarına zihar edenlerin, o kadınlar anneleri değildir. Onların anneleri ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Böyleleri, kabul edilemez bir söz ve boş bir lakırdı sarf ediyorlar. Bununla birlikte Allah, gerçekten çok affedici, çok bağışlayıcıdır.

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۚ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ۚ ذَلِكُمْ تُوَعَّظُونَ بِهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Velleziyne yuzahirune min nisaihim summe ye'udune lima kalu fetahriyru rekabetin min kabli en yetemassa zalikum tu'azune bihi vallahu bima ta'melune habiyrun. (58-3)

Kadınlarına zihar edip sonra sarf etmiş oldukları söze geri dönenler, ilişkiye girmelerinden önce, özgürlüğünü yitirmiş bir benliği özgürlüğüne kavuşturacaklardır. İşte size yöneltilen öğüt budur. Allah, yapıp etmekte olduklarınızdan gereğince haberdardır.

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ۚ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ۚ ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Femen lem yecid fesıyamu şehreyni mutetabi'ayni min kabli en yetemassa
femen lem yesteti' feit'amu sittiyne miskiynen zalike litu'minu billahi ve resulihı
ve tilke hududullahi ve lilkafireyne 'azabun eliymin (58-4)

Özgürlüğe kavuşturma imkânını bulamayan, ilişkiye girmelerinden önce,
aralıksız iki ay oruç tutacaktır. Buna da gücü yetmeyen, altmış yoksulu
doyuracaktır. Bütün bunlar Allah'a ve resulüne inanasınız diyedir. Ve işte
bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Küfre sapanlara korkunç bir azap vardır.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُتِبُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَقَدْ
أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

İnnelleziyne yuhaddunallahe ve resulehu kubitu kema kubitelleziyne min
kablihim ve kad enzelnâ ayatin beyyinatın v uhumullahu cemiy'an
feyunebbiuhum bima 'amilu ahsahullahu ve nesuhu e lilkafireyne 'azabun
muhiynun (58-5)

Allah'a ve resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin çarpılıp
tepelendikleri gibi çarpılıp tepeleneceklerdir. Biz, gerçekleri apaçık gösteren
ayetler indirmişizdir. Küfre sapanlar için, rezil edici bir azap vardır.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۖ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Yevme yeb'as vallahu 'ala kulli şey'in şehiydun (58-6)

Gün olur, Allah onların hepsini diriltir ve yapıp ettiklerini onlara haber verir. Allah
onu iyice sayıp zaptetmiştir, onlarsa unutmuşlardır. Allah, her şey üzerinde tam
bir tanıktır.

Sayfa 542, Mücadele 7-11 Ayetler, Cüz 28

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ
ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا
أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ۖ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Elem tere ennallahe ya'lemu ma fiyssemavati ve ma fiyl'ardı ma yekunu min
necva selasetin illa huve rabi'uhum ve la hamsetin illa huve sadisuhum ve la
edna min zalike ve la eksere illa huve me'ahum iyne ma kanu summe
yunebbiuhum bima 'amilu yevmelkıyameti innallahe bikulli şey'in 'aliymun (58-

7)

Görmez misin ki Allah, göklerde olanları da yeryüzünde olanları da bilir. Üç kişi, aralarında fısıldaşmaya görsün, dördüncüleri O'dur; beş kişi fısıldaşmaya görsün altıncıları O'dur. Bundan az da olsalar çok da olsalar, O mutlaka onlarla beraberdir; nerede bulunurlarsa bulunsunlar. Sonra onlara, yapıp ettiklerini kıyamet günü haber verecektir. Allah her şeyi bilmektedir.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْأَثَمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُ لَهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Elem tere illeleziyne nuhu 'aninneceva summe ye'udune lima nuhu 'anhu ve yetenacevne bil'ismi vel'udvani ve ma'siyetirresuli ve iza cauke hayyevke bima lem yuhayyike bilillahu ve yekulune fiy enfusihim lev la yu'azzibunallahu bima nekulu hasbuhum cehennemu yaslevneha febi;'selmasıyru (58-8)

Görmedin mi şu fısıldaşmaktan yasaklananları ki, biraz sonra, yasaklanmış oldukları şeye dönüyorlar ve günah, düşmanlık, peygambere isyan konusunda fısıldaşıyorlar. Sana geldiklerinde, seni Allah'ın selamlamadığı biçimde selamlıyorlar. Kendi içlerinde ise şöyle diyorlar: "Söylediğimiz şey yüzünden Allah bize azap etse ya!" Cehennem yeter onlara. Girecekler oraya. Ne kötü dönüş yeridir o!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْأَثَمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَتَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

Ya eyyuhelleziyne amenu iza tenaceytum fela tetenacev bil'ismi vel'udvani ve ma'siyetirresuli ve tenacev bilbirri vettakva vettekullahelleziy ileyhi tuhşerune. (58-9)

Ey iman edenler! Aranızda fısıldaştığınız zaman, günah, düşmanlık ve resule isyan hususlarında fısıldaşmayın; hayırda erginlik/dürüstlük ve takva konusunda fısıldaşın. Huzurunda haşredileceğiniz Allah'tan sakının!

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Innemennecva mineşşeytani liyahzunelleziyne amenu ve leyse bidarrihim şey'en illa biiznillahi ve 'alellahi felyetevekkelilmu'minune. (58-10)

Fısıltı, inananları kederlendirmek için ancak şeytandan gelir. Bununla birlikte o, Allah'ın izni olmadıkça inananlara hiçbir zarar veremez. Müminler sadece Allah'a güvenip dayansınlar.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Ya eyyuhelleziyne amenu iza kıyle lekum tefessehu fiylmecalisi fefsehu
yefsehillahu lekum ve iza kıylenşuzu fenşuzu yerfe'llahulleziyne amenu
minkum velleziyne utul'ilme derecatin vallahu bima ta'melune habiyrun.' (58-
11)

*Ey iman edenler! Size, "Meclislerde yer açın!" dendiğinde, yer açın ki Allah da
sizin için genişlik sağlasın. "Kalkın!" dendiğinde de kalkın ki Allah, içinizden
inanenlarla kendilerine ilim verilmiş olanların derecelerini yükseltsin. Allah,
yaptıklarınızdan haberdardır.*

Sayfa 543, Mücadele 12-21, Cüz 28

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ
صَدَقَةٌ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Ya eyyuhelleziyne amenu iza naceytumurresule fekaddimu beyne yedey
necvakum sadekaten zalike hayrun lekum ve atheru fein lem tecidu feinnallahe
ğafurun rahıymun (58-12)

*Ey iman edenler! Resulle gizlice konuşacağınız zaman, bu gizli
konuşmanızdan önce bir sadaka verin! Bu, sizin için daha hayırlı ve daha
temizdir. Eğer bu imkânı bulamazsanız bilin ki, Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.*

ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقْتُمْ ۚ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ
عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Eeşfaktum en tukaddimu beyne yedey necvakum sadekatin feiz lem tef'alu ve
taballahu 'aleykum feekiymussalate ve atuzzekate ve etıy'allahe ve resulehu
vallahu habiyrun bima ta'melune (58-13)

*Gizli konuşmanızdan önce, sadakalar vermekten ürperdiniz mi? Çünkü
yapmadınız. Allah size tövbe nasip etti. Artık namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a
ve resulüne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.*

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ

وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Elem tere illeleziyne tevellev kavmen ğadıballahu 'aleyhim ma hum minkum ve la minhum ve yahlifune 'alelkezibi ve hum ya'lemune. (58-14)

Allah'ın kendilerine öfkelendiği bir kavmi dost edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler ne de onlardan. Bilip durdukları halde yalana yemin ediyorlar.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

E'addallahu lehum 'azaben şedıyden innehum sae ma lanu ya'melune. (58-15)

Allah, onlar için şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ne kötüdür onların yapmakta oldukları!

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

İttehazu eymanehum cunneten fesaddu 'an sebiylillahi felehum 'azabun muhiynun. (58-16)

Yeminlerini kalkan edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Küçük düşürücü bir azap var onlar için.

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Len tuğniye 'anhum emvaluhum ve la evladuhum minallahi şey'en ulaik ashabunnari hum fiyha halidune. (58-17)

Onların malları da çocukları da kendilerine, Allah'a karşı hiçbir şey sağlamaz. Ateş halkıdır onlar. Sürekli kalacaklardır orada.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ

Yevme yeb'asuhumullahu cemiy'an feyahlifune lehu kema yahlifune lekum ve yahsebune ennehum 'ala şey'in ela innehum humulkazibune. (58-18)

Allah onları tekrar dirilttiği gün, size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve bir şey yaptıklarını sanacaklar. Dikkat edin, onlar yalancıların ta kendileridir.

أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

İstahvese 'aleyhimuşşeytanu feensahum zikrallahi ulaike hızbuşşeytani ela inne hızbeşşeytani humulhasirune. (58-19)

Şeytan onları kuşattı da Allah'ın zikrini/Kur'an'ını onlara unutturdu. İşte bunlar şeytanın hizbidir. Dikkat edin! Şeytanın hizbi hüsrana uğrayanların ta

kendileridir.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

İnnelleziyne yuhaddunallahe ve resulehu ulaike fiyl'ezelliyne (58-20)
Allah'a ve resulüne kafa tutanlar en aşağılık kişiler arasındadırlar.

كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

Ketaballahu leağlibenne ene ve rusuliy innallahe kaviyyun 'aziyyun. (58-21)
Allah, "Ben ve resullerim mutlaka galip geleceğiz!" diye yazmıştır. Allah çok güçlüdür, Azîz'dir.

Sayfa 544, Mücadele 22 Ayet, Cüz 28

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

La tecidu kavmen yu'minune billahi velyevmil'ahiri yuvaddune men haddallahe ve resulehu ve lev kanu abaehum ev ebnaehum ev ihvanehum ev 'aşıyretelum ulaike ketebe fiy kulubihimul'iymane ve eyyedehum biruhın minhu ve yudhıluhum cennatin tecriy min tahtihel'enharu halidiyne fiyha radiyallahu 'anhum ve radu 'anhu ulaike hizbullahi ela inne hizballahi humulmuflihune. (58-22)

Allah'a ve âhiret gününe inanan bir topluluğun, Allah'a ve resulüne karşı çıkanlarla sevgiye dayalı bir dostluk kurduğunu göremezsin. Bunlar onların ister babaları olsun, ister çocukları olsun, ister kardeşleri olsun, ister akrabaları olsun. Allah onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendisinden bir ruhla desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır; sürekli kalacaklardır orada. Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Allah'ın hizbi işte bunlardır. Dikkat edin, Allah'ın hizbi, başarıya ulaşanların ta kendileridir!

Haşr Suresi (59/24), İniş sırası: 95

Sayfa 544, Haşr 1-3 Ayetler, Cüz 28

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Sebbeha lillahi ma fiyssemavati ve ma fiyl'arardı ve huvel'aziyzulhakiymu. (59-1)

Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tespih etmiştir. Azîz'dir O, Hakîm'dir.

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۚ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا ۖ وَظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ
اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ۖ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ ۚ يُخْرِبُونَ
بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

Huvelleziy ahrecelleziyne keferu min ehlilkitabi min diyarihim lievvelil haşri ma zanantum en yahrucu ve zannu ennehum mani'atuhum husunuhum minallahi feetahumullahu min haysu lem yahtesibu ve kazefe fiy kulubihimurru'be yuhribune buyutehum bieydiyhim ve eydiylmu'miniyne fa'tebiru ya ulil'absari. (59-2)

Ehlikitap'tan küfre sapanları, ilk toplanma gününde yurtlarından O çıkardı. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız; onlarsa kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını zannetmişlerdi. Ama Allah onlara hiç ummadıkları yerden geldi, yüreklerine korku saldı; kendi evlerini kendi elleriyle ve iman sahiplerinin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ibret alın, ey gözleri olanlar!

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۚ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

Ve lev la en keteballahu 'aleyhimulcelae le'azzebehum fiyddunya ve lehum fiyl'ahireti 'azabunnari. (59-3)

Eğer Allah onlar üzerine sürgünü yazmamış olsaydı, onlara mutlaka dünyada azap ederdi. Âhirette de onlara ateş azabı vardır.

Sayfa 545, Haşr 4-9 Ayetler, Cüz 28

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Zalike biennehum şakkullahe ve resulehu ve men yuşakkillahe feinnallahe şediydul'ıkabi. (59-4)

Çünkü onlar, Allah'a ve resulüne kafa tuttular. Kim Allah'a kafa tutarsa, bilsin ki Allah'ın azabı çok çetindir.

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ

Ma kata'tum min liynetin ev terektumuha kaimeten 'ala usuliha febiiznillahi ve liyuhziyelfasikiyne. (59-5)

Bir hurma ağacını kestiniz, yahut onu kökleri üzerine dikili bıraktınızsa, bu Allah'ın izniyledir; yoldan çıkmışları rezil etmesi içindir.

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ve ma efaalahu 'ala resulihi minhum fema evceftum 'aleyhi min haylin ve la rikabin ve lakinnallahe yusellitu rusulehu 'ala men yeşa'u vallahu 'ala kulli şey'in kadiyrun. (59-6)

Allah'ın onlardan resulüne aktardığı ganimetlere gelince, siz onun için ne at bindiniz ne deve sürdünüz; ama Allah, resullerini dilediği kimselerin üzerine salar. Allah her şeyi yapmakta sonsuz kudret sahibidir.

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا ءَاتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Ma efaallahu 'ala resulihi min ehlikura felillahi ve lirresuli ve liziylkurba velyetama velmesakiyni vebnissebiyli key la yekune duleten beynel'ağniyai minkum ve ma atakumurresulu fehuzuhu ve ma nehakum 'anhu fentehu vettekullahe innallahe şediydul'ıkabi. (59-7)

Allah'ın, kentler halkından resulüne zahmetsizce aktardığı mal ve nimetler şunlar içindir: Allah, Peygamber, yakınlar, yetimler, yoksullar, yolda kalmışlar. Bu böyle düzenlenmiştir ki, o mal ve nimetler sizden yalnız zengin olanlar arasında dönüp duran bir kudret aracı olmasın. Resul size ne verdiyse onu alın; sizi neden yasakladıysa ona son verin ve Allah'tan korkun. Hiç kuşkusuz, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

Lelfukarailmuhaciriyn-elleziyne uhricu min diyarihim ve emvalihim yebteğune
fadlen minallahi ve rıdvanen ve yensurunallahe ve resulehu ulaike
humussadikune. (59-8)

*Sözü edilen o mallar, göçmen yoksullar içindir. Onlar ki, yurtlarından çıkarılıp
mallarından yoksun bırakılmışlardır; Allah'tan bir lütuf ve bir hoşnutluk
peşindedirler; Allah'a ve resulüne yardım ederler. İşte onlardır, özü sözü doğru
olanlar.*

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا
يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُوَقِّ شَخَّ نَفْسِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Velleziyne tebevveuddare vel'iymane min kablihim yuhıbbune men hacere
ileyhim ve la yecidune fiy sudurihim haceten mimma utu ve yu'sirune 'ala
enfusihim ve lev kane bihim hasasatun ve men yuka şuhha nefsihi feulaike
humulmuflihune. (59-9)

*Onlardan önce yurda konmuş ve imana sarılmış olanlar, kendilerine hicret
edenleri severler. Onlara verilenlerden ötürü göğüslerinde bir ihtiyaç
duymazlar. Kendilerinin ihtiyaçları olsa bile, ötekileri kendi nefslerine tercih
ederler. Nefsinin cimriliğinden/doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin
ta kendileridir.*

Sayfa 546, Haşr 10-16 Ayetler, Cüz 28

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ
رَّحِيمٌ

Velleziyne cau min ba'dihim yekulune rabbenağfir lena ve liihvaninelleziyne
sebekuna bil'iymani ve la tec'al fiy kulubina ğullen lilleziyne amenu rabbena
inneke raufun rahıymun. (59-10)

*Onlardan sonra gelenler de şöyle derler: "Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman
etmiş kardeşlerimizi affet; kalplerimizde, inananlara karşı bir düşmanlık
bırakma! Rabbimiz, sen çok şefkatli, çok merhametlisin!"*

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

لَئِنْ أَخْرَجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ
وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

Elem tere illeleziyne nafeku yekulune lihvanihimulleziyne keferu min ehlikitabi
lein uhriktum lenahrucenne me'akum ve la nutiy'u fiykum ehaden ebeden ve in
kutiltum lenensurennekum vallahu yeşhedu innehum lekazibune. (59-11)

Görmedin mi o ikiyüzlülüğe sapanları ki, Ehlikitap'tan inkâra giden dostlarına
şöyle diyorlar: "Eğer toprağınızdan çıkarılırsanız, yemin olsun sizinle birlikte
biz de çıkacağız. Sizinle ilgili olarak hiçbir zaman kimseye boyun eğmeyeceğiz.
Eğer sizinle savaşılırsa mutlaka size yardım edeceğiz." Allah tanıktır ki onlar
kesinlikle yalancılardır.

لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ
نَّصَرُوهُمْ لَيُولَيَنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ

Lein uhricu la yahrucune me'ahum ve lein kutilu la yensurunehum ve lein
nesaruhum leyuvellunel'edbare summe la yunsarune. (59-12)

Eğer çıkarılırsalar onlarla beraber çıkmazlar; eğer savaşa maruz bırakılırsalar
onlara yardım etmezler; yardım etmeye kalksalar da mutlaka arkalarını dönüp
kaçarlar. Sonunda kendilerine de yardım edilmez.

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِّنَ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

Leentum eşeddu rehbeten fiy sudurihim minallahi zalike biennehum kavmun la
yefkahune. (59-13)

Onların gönüllerinde, korku bakımından siz, Allah'tan daha zorlusunuz. Bu
böyledir, çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ ۚ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ
شَدِيدٌ ۚ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

La yukatilunekum cemiy'an illa iy kuran muhassemetin ev min verai cudurin
be'suhum beynehum şediydun tahsebihum cemiy'an ve kulubuhum şetta
zalike biennehum kavmun la ya'kılune. (59-14)

Onlar sizinle toplu halde değil ancak müstahkem kaleler içinde yahut duvarlar
arasından savaşabilirler. Onların kendi aralarındaki problemleri/çıkmazları
çetindir/ciddidir. Sen onları birlik/beraberlik halinde sanıyorsun, oysaki onların
kalpleri darmadağınık/parça parçadır. Böyledir; çünkü onlar akıllarını
işletmeyen bir topluluktur.

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ۖ ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Kemeselilleziyne min kablihim kariyben zaku vebule emrihim ve lehum 'azabun

eliymun (59-15)

Kendilerinden biraz önce günahlarının vebalini tadanlara benziyorlar. Acı bir azap var onlara...

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

Kemeselişseytani iz kale lil'insanikfur felemma kefare kale inniy beriy'un minke inniy ehafullahe rabbel'alemiyne. (59-16)

Durumları, şeytanın durumuna benziyor. Hani, şeytan insana, "Küfret/inkâr et!" der, insan küfür ve inkâra sapınca da şöyle konuşur: "Vallahi ben senden uzağım; ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım!"

Sayfa 547, Haşr 17-24 Ayetler, Cüz 28

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

Fekane 'akibetehuma ennehuma fiynari halideyni fiyha ve zalike cezauzzalimiyne. (59-17)

Bu yüzden ikisinin de sonu, içinde sürekli kalacakları ateşe girmek oldu. Zalimlerin cezası işte budur.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْتَرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ya eyyuhelleziyne amenuttekuallahe veltenzur nefsun ma kaddemet liğadin vettekullahe innallahe habiyrun bima ta'melune. (59-18)

Ey iman edenler! Allah'tan korkun! Ve her benlik, yarın için önden ne gönderdiğine bir baksın. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

Ve la tekunu kelleziyne nesullahe feensahum enfusehum ulaike humulfasikune. (59-19)

O kimseler gibi olmayın ki, Allah'ı unuttular da Allah da onlara öz benliklerini unutturdu. Yoldan çıkmışların ta kendileridir onlar.

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ

La yesteviy ashabunnari ve ashabulcenneti ashabulcenneti humulfaizune. (59-20)

Ateşin dostlarıyla cennetin dostları bir olmaz. Cennetin dostları,

kurtuluşu/zaferi elde edenlerin ta kendileridir.

لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Lev enzelna hazelkur'ane 'ala cebelin lereeytehu haşi'an mutesaddi 'an min haşyetillahi ve tilkel'emsalu nadribuha linnasi le'allehum yetefekkerune. (59-21)

Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, her halde sen onu huşû ile boynunu bükmüş, çatlayıp yarılmış görürdün. Biz bu örnekleri insanlara hep veriyoruz ki, inceden inceye düşünebilsinler.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

Huvallahulleziy la ilahe illa huve 'alimulğaybi veşşehadeti huverrahmanurrahıymu. (59-22)

Öyle Allah ki O, tanrı yok O'ndan başka. Gaybı da görünen âlemi de bilen O! Rahman O, Rahîm O.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لِّلْكَافِرِينَ لَافُكًا ۚ أَلَمْ يَكُنْ لِّلْمُؤْمِنِينَ لَافُكًا ۚ أَلَمْ يَكُنْ لِّلْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

Huvallahulleziy la ilahe illa huve elmelikulkuddususselamul mu'minul muheyminul 'aziyzul cebbarul mutekebbiru subhanallahi 'amma yuşrikune. (59-23)

Öyle Allah ki O, ilah yok O'ndan gayrı! Melik, Kuddûs, Selâm, Mümin, Müheymin, Azîz, Cebbâr, Mütekebbir. Allah, onların ortak koşmalarından yücedir, arınmıştır.

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ ۚ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Huvallahul halikul - bariy-ulmusavviru lehum'esma ulhusna yusebbihu lehu ma fiyssemavati vel'ardı. Ve huvel'aziyzulahakiymu. (59-24)

Allah'tır O! Haalik, Bâri', Musavvir'dir O! En güzel isimler/Esmâül Hüsna O'nundur. Göklerde ne var, yerde ne varsa O'nu tespih eder. Azîz'dir O, Hakîm'dir.

Mümteherine Suresi (60/13), İniş sırası: 111

Sayfa 548, Mümteherine 1-5 Ayetler, Cüz 28

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Ya eyyuhelleziyne amenu la tettehizu 'aduvviy ve 'aduvvekum evliyaee tulkune ileyhim bilmeveddeti ve kad keferu bima caekum minelhakki yuhricunerresule ve iyyakum en tu'minu billahi rabbikum in kuntum harectum cihaden fiy sebiyli vebtigaa merdatiy tusirruna ileyhim bilmeveddeti ve ene a'lemu bima ahfeytum ve ma a'lentum ve men yef'alhu minkum fekad dalle sevaessebiyli. (60-1)

Ey iman sahipleri! Düşmanımı ve düşmanınızı dostlar yerine tutmayın! Onlar, size Hak'tan geleni inkâr ettikleri, Rabbiniz Allah'a inandığınız için Peygamber'i ve sizi yurdunuzdan çıkardıkları halde, siz onlara sevgi sunuyorsunuz. Benim yolumda gayret sarf etmek, benim hoşnutluğumu kazanmak için seferber olduğunuz halde, içinde onlara sevgi gizliyorsunuz. Sizin gizlediğinizi de açığa vurduğunuz da en iyi ben bilirim. Sizden kim bunu yaparsa denge yolundan sapmış olur.

إِنْ يَتَقَفُّوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

İn yeskafukum yekunu lekum a'daen ve yebsutu ileykum eydiyehum ve elsinetehum bissui ve veddu lev tekfurune. (60-2)

Onlar sizi ele geçirirlerse size düşman olurlar; ellerini ve dillerini size kötülükle uzatırlar, inkâra sapmanızı isterler.

لَنْ تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Len tenfe'akum erhamukum ve la evladukum yevmelkiyameti yefsılu beynekum vallahu bima ta'melune basıyrun (60-3)

Kıyamet gününde ne hısımlarınızın ne de çocuklarınızın size hiçbir yararı olmaz. O, sizi birbirinizden ayıracaktır. Allah, işleyip ürettiklerinizi açık açık görmektedir.

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

Kad kanet lekum usvetun hasenetun fiy ibrahiyme velleziyne me'ahu iz kalu likavmihim inna bureau minkum ve mimma ta'budune min dunillahi keferna bikum ve beda beynena ve beynekumul'adavetu velbağdau illa kavle ibrahiyme liebiyi leestağfirenne leke ve ma emliku leke minallahi min şey'in rabbena 'aleyke tevekkelna ve ileyke enebna ve ileykelmesıru (60-4)

İbrahim'le, beraberinde olanlarda sizin için çok güzel bir örnek vardır. Hani, onlar toplumlarına şöyle demişlerdi: "Biz sizden de Allah dışındaki kulluk ettiklerinizden de uzağız. Sizi tanımıyoruz. Sizinle bizim aramızda, siz Allah'a, yalnız Allah'a inanıncaya kadar, sürekli düşmanlık ve nefret olacaktır." Ancak İbrahim babasına şöyle demişti: "Senin için hep af dileyeceğim ama Allah'tan sana gelecek şeyi geri çevirme gücüm yoktur. Ey Rabbimiz! Yalnız sana güveniyoruz, yalnız sana yöneliyoruz! Dönüş yalnız sanadır!"

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Rabbena la tec'alna fitneten lilleziyne keferu vağfir lena rabbena inneke entel'azizül hakim. (60-5)

"Ey Rabbimiz! Bizi, küfre sapanlar için bir fitne/imtihan aracı yapma! Bağışla bizi ey Rabbimiz! Sen, yalnız sen sonsuz kudretin, sonsuz hikmetin sahibisin."

Sayfa 549, Mümtetine 6-11 Ayetler, Cüz 28

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَهُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ

Lekad kane lekum fiyhim usvetun hasenetun limen kane yercullahe velyevmel'ahire ve men yetevelle feinnallahe huvelğaniyyulhamiydu. (60-6)

Yemin olsun, onlarda sizin için, Allah'ı ve âhiret gününü arzu edenlere çok güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirirse şunu bilsin ki, Allah, sınırsız zengindir; tüm övgülerin sahibidir.

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۚ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

'Asallahu en yec'ale beynekum ve beynelleziyne 'adeytum minhum meveddeten vallahu kadiyrun vallahu ğafurun rahıymun. (60-7)

Olabilir ki Allah sizinle, onlardan düşman olduklarınız arasına bir sevgi koyar. Allah'ın gücü herşeye yeter. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ
أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

La yenhakumullahu 'anilleziyne lem yukatilukum fiyddiyni ve lem yuhricukum min diyarikum en teberruhum ve tuksitu ileyhim innallahe yuhıbbulmuksitiyne (60-8)

Allah sizi, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez. Allah, adaleti ayakta tutanları sever.

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ
وَضَلَّوْا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ

İnnema yenhakumullahu 'anilleziyne katelukum fiydiyni ve ahrecukum min duyarikum ve zaheru 'ala ıhracikum en tevellevhum ve men yetevellehum feulaike humuzzalimune (60-9)

Allah sizi; ancak din hakkında sizinle savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran, çıkarılmanıza yardım eden kimselerle dost olmaktan yasaklar. Böyleleriyle dost olanlar, zalimlerin ta kendileridir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ
أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۚ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۚ لَا
هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۚ وَءَاتُوهُنَّ مَّا أَنْفَقُوا ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ ۚ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ
وَسَلُّوا مَّا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ ذَلِكُمْ ۚ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ

Ya eyyuhelleziyne amenu iza caekumulmu'minatu muha ciratin femtehınuhunne allahu a'lemu biymanihinne fein 'alimtumuhunne mu'minatin fela terci'uhunne ilelkuffari la hunne hıllun lehum ve la hum yehillune lehunne

ve atuhum ma enfeku ve la cunaha 'aleykum en tenkihuhunne iza ateytumuhunne ucurehunne ve la tumsiku bi'isamilkevafiri ves'elu ma enfaktum velyes&elu ma enfeku zalikum hukmullahi yahkumu beynekum vallahu 'aliymun hakuymun. (60-10)

Ey iman sahipleri! Mümin kadınlar hicret ederek size geldiklerinde onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir ya! Eğer onların mümin hanımlar olduklarını anlarsanız, onları kâfirlere döndürmeyin. Ne bu mümin kadınlar o kâfirlere helaldir ne de o kâfirler bunlara helaldir. Bu kadınlar için harcadıklarını o kâfirlere geri verin. Mehirlerini kendilerine verdiğiniz takdirde, bu kadınları nikâhlamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Kâfirlerin iffet ve nikâhlarına yapışmayın. Kâfirlere gitmeyi yeğleyen kadınlar için harcadıklarınızı onlardan geri isteyin; onlar da size gelen mümin kadınlar için harcadıklarını geri istesinler. Bu, Allah'ın hepinize buyruğudur. Aranızda hüküm veriyor. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

Ve in fatekum şey'un min ezvacikum ilelkuffari fe'akabtum featulleziyne zehebet ezvacuhum misle ma enfeku vettekullahelleziy entum bihi mu'minune (60-11)

Eğer, kâfirler tarafına geçmiş eşleriniz yüzünden birşeyleriniz inkârcılara gider, sonra da onlardan size kaçan kadınlar yüzünden ödeme sırası size gelirse, eşleri gitmiş olan müminlere, harcadıkları miktarı verin. Kendisine inandığınız Allah'tan korkun.

Sayfa 550, Mümtetine 12-13 Ayetler Cüz 28

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ ۚ فَبَايِعْنَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Ya eyyuhennebiyyu iza caekelmu'minatu yubayı'neke ala en la yuşrikne billahi şey'en ve la yesrikne ve la yezniyne ve la yaktulne evladehunne ve la yet'tiye bibuhtanin yefteriynehu beyne eydiyhinne ve erculihinne ve la ya'siynene fiy ma'rufin febayı'hunne vestağfir lehunnallahe innallahe ğafurun rahıymun. (60-12)

Ey Peygamber! İnanmış kadınlar sana gelip Allah'a hiçbir şeyi ortak

koşmamaları, hırsızlık etmemeleri, zina etmemeleri, çocuklarını öldürmemeleri, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup ortaya sürmemeleri, iyilik ve güzelliği belirlenmiş bir işte sana isyan etmemeleri hususunda seninle bey'atleşmek isterlerse, onlarla bey'atleş ve onlar için Allah'tan af dile! Kuşkusuz, Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ
الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

Ya eyyuhelleziyne amenu la tetevellev kavmen ğadıballahu 'aleyhim kad yesiu minel'ahireti kema yeiselkuffaru min ashabilkuburi. (60-13)

Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir toplulukla dostluk kurmayın! Çünkü bunlar âhiretten ümitlerini kesmişlerdir. Tıpkı, kabir halkından olan inkârcıların, ümitlerini kestikleri gibi...

Saff Suresi (61/14), İniş sırası: 108
Sayfa 550, Saff 1-5 Ayetler, Cüz 28

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Sebbeha lillahi ma fiyssemavati ve ma fiyl'ardı ve huvel'aziyzulhakiymu (61-1)
Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah'ı tespih etmiştir. Azîz'dir O, Hakîm'dir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

Ya eyyuhelleziyne amenu lime tekulune ma la tef'alune (61-2)

Ey iman sahipleri! Yapmayacağınız şeyi neden söylüyorsunuz?

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

Kebure makten 'indallahi en tekulu ma la tef'alune. (61-3)

Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında büyük bir günahdır.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ ۖ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُومٌ

İnnallahe yuhıbbulleziyne yukatilune fiy sebiylihi saffen keennehum bunyanun mersusun. (61-4)

Allah kendi yolunda, duvarları birbine perçinlenmiş bir bina gibi, saf bağliyerek

çarpişanları sever.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَلْقَوْنِي لِمَ تُوذُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

Ve iz kale musa likavmihi ya kavmi lime tu'zuneniy ve kad ta'lemune enniy resulullahi ileykum felemma zağu ezağallahu kulubehum vallahu la yehdiylkavmelfasikiyne. (61-5)

Hani, Mûsa, toplumuna şöyle demişti: "Ey toplumum! Benim size gönderilen Allah elçisi olduğumu bilip durduğunuz halde, beni neden incitiyorsunuz?" Onlar bozulup sapınca Allah da onların kalplerini eğriltti. Çünkü Allah, sapıklardan oluşmuş bir topluluğu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

Sayfa 551, Saff 6-14 Ayetler, Cüz 28

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنَّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي ۖ اسْمُهُ أَحْمَدُ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Ve iz kale 'ıysebnu meryeme ya beniy israiyle inniy resulullahi ileykum musaddikan lima beyne yedeyye minettevratı ve mubeşşiren biresulin ye'tiy min ba'diy-ismuhu ahmedu felemma caehum bilbeyyinati kalu haza sıhrun mubiynun (61-6)

Meryem oğlu İsa'nın da şöyle dediğini hatırla: "Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim. Benden önce Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmet adında bir elçiye müjdeleyici olarak gönderildim." Fakat İsa'nın müjdelediği elçi onlara apaçık deliller getirdiğinde: "Bu, katıksız bir büyüdür!" dediler.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Ve men azlenu mimmeniftera 'alellahilkezibe ve huve yud'a ilel'islami vallahu la yehdiylkavmezzalimiye. (61-7)

İslam'a/Allah'a teslim olmaya çağrılıp durduğu halde, yalanlar düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim vardır? Allah, zulme bulaşmış kişiler topluluğunu doğruya ve güzele iletmez.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ ۖ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Yuriydune liyutfiu nurallahi biefvahihim vallahu mutimmu nurihi velev

kerihelkafirune. (61-8)

İstiyorlar ki, ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürsünler. Ama Allah, küfre batanlar hoş görmeseler de nurunu tamamlayacaktır.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

Huvelleziy ersele resulehu bilhuda ve diynilhakkı liyuzhirehu 'aleddiyyi kullihı velev kerihelmuşrikune (61-9)

Resulünü hidayet ve hak dini getirmek üzere o gönderdi ki, ortak koşanlar hoşlanmasa bile, onu tüm dinlerden üstün kılsın.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

Ya eyyuhelleziyne amenu hel edullukum 'ala ticaretin tunciykum min 'azabin eliymin (61-10)

Ey iman sahipleri! Dikkatlerinizi, sizi korkunç bir azaptan kurtaracak bir ticarete çekeyim mi:

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

Tu'minune billahi ve resulihi ve tucahidune fiy sebiylillahi biemvalikum ve enfusikum zalikum hayrun lekum in kuntum ta'lemune. (61-11)

Allah'a ve onun resulüne inanır, Allah yolunda mallarınız ve canlarınızla didinirsiniz. İşte bu, sizin için en hayırlısıdır; eğer bilerseniz.

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً ۖ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Yağfir lekum zunubekum ve yudhilkum cennatin tecriy min tahtihel'enharu ve mesakine tayyibeten fiy cennati 'adnin zalikelfevzul'azıymu (61-12)

Günahlarınızı affeder ve sizi, altından nehirler akan bahçelere, sürekli cennetlerdeki temiz, bereketli barınaklara yerleştirir. İşte bu en büyük başarıdır.

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۖ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

Ve uhra tuhibbuneha⁶ nasrun minallahi ve fethun kariybun ve beşşirilmu'miniyne. (61-13)

Seveceğiniz daha başka şeyler de var: Allah'tan bir yardım, çok yakın bir fetih... İman sahiplerine müjde ver!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا نَت طَّائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

Ya eyyuhelleziyne amenu kunu ensarallahi kema kale 'ıysebnu meryeme lilhavariyyiye men ensariy ilellahi kalelhavariyyune nahnu ensarullahi feamenet taifetun min benuy israiyle ve keferet taifetun feeyyednelleziyne amenu 'ala 'aduvyihim feasbehu zahiriye (61-14)

Ey iman sahipleri! Allah'ın yardımcıları olun! Hani, Meryem oğlu İsa, havarilere: "Allah'a gidişte benim yardımcılarım kimdir?" demişti de, havariler: "Biz, Allah'ın yardımcılarıyız!" cevabını vermişlerdi. Bunun ardından, İsrailoğullarından bir zümre iman etmiş, bir zümre de küfre sapmıştı. Nihayet biz, iman sahiplerini düşmanlarına karşı güçlendirdik de onlar üstün geldiler.

**Cuma Suresi (62/11), İniş sırası: 96
Sayfa 552, Cuma 1-8 Ayetler, Cüz 28**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
Yesebbihu lillahi ma fiyssemavati ve ma fiyl'ardıl elmelikilkuddusil-'aziyzilhakiymi. (62-1)

Göklerdeki ve yerdeki o Melik, o Kuddûs, o Azîz, o Hakîm Allah'ı tespih ediyor.

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Huvelleziy be'ase fiyl'ummiyyiye resulen minhum yetlu 'aleyhim ayatihi ve yuzekkiyhim ve yu'allimuhumulkitabe velhıkmete ve inkanu min kablu lefiy dalalin mubiynin. (62-2)

O Allah'tır ki, ümmîlere içlerinden bir resul göndermiştir de o, onlara Allah'ın ayetlerini okur, onları arıtıp temizler, onlara Kitap'ı ve hikmeti öğretir. Onlar bundan önce tam bir sapıklık içine gömülmüşlerdi.

وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Ve ahariyne minhum lemha yelhaku bihim ve huvel'aziyzulhakiymu. (62-3)

O resulü, ümmîlerden olup da henüz onlara katılmamış bulunan başka kimselere de gönderdi. O'dur Azîz, O'dur Hakîm.

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Zalike fadlullahi yu'tiyhi men yeşa'u vallahu zulfadlil'azıymı. (62-4)

İşte bu, Allah'ın lütfudur ki, onu dilediğine verir. Allah, büyük lütfun sahibidir.

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۚ
بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

Meselulleziyne hummiluttevrate summe lem yahmiluha kemeselilhımarı yahmilu esfaren bi'se meselulkavmilleziyne kezzebu biayatillahi vallahu la yehdiylkavmezzalimiyye. (62-5)

Sırtlarına Tevrat yükletilip de sonra onu taşımayanların durumu, kutsal kitap parçaları taşıyan eşeğin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan topluluğun vücut verdiği örnek ne kötüdür! Allah, zulme sapmış bir topluluğu doğruya ve güzele ulaştırmaz.

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا
الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Kul ya eyyuhelleziyne hadu in ze'amtum ennekum evliya lillahi min duninnasi fetemennevulmevte in kuntum sadikiyye. (62-6)

De ki: "Ey Yahudiler! Eğer insanlar arasında yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunu sanıyorsanız, buna gerçekten inanıyorsanız, hadi ölümü isteyin!"

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

Ve la yetemennevnehu ebeden bima kaddemet eydiyhim vallahu 'aliymun bizzalimiyye (62-7)

Ama onlar, ellerinin üretilip önden gönderdikleri yüzünden ölümü asla temenni edemezler. Allah, zalimleri bilmektedir.

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ۖ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Kul innelmevtelleziy tefirrone minhu feinnehu mulakiykum summe tureddune ila 'alimilğaybi veşşehadeti feyunebiikukum bima kuntum ta'melune. (62-8)

Şunu da söyle: "O kaçmakta olduğunuz ölüm, işte o, size mutlaka ulaşacaktır. Sonra, görülmeyeni de görüleni de bilene döndürüleceksiniz. O, size yapıp etmiş olduklarınızı haber verecektir."

Sayfa 553, Cuma 9-11 Ayetler, Cüz 28

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ
اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Ya eyyuhelleziyne amenu iza nudiye lissalati min yevmilcumu'ati fes'av ila zikrillahi ve zerulbey'a zalikum hayrun lekum in kuntum ta'lemune (62-9)

Ey inananlar! Cuma günü, namaz için çağrı yapıldığında, Allah'ı anmaya/Allah'ın Zikri'ne koşun! Alışverişi bırakın! Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Feiza kudiyetissalatu fenteşiru fiyl'ardı vebteğu min fadlillahi vezkurullahe kesiyren le'allekum tuflihune. (62-10)

Namaz kılınıncı hemen yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan nasibinizi arayın! Allah'ı çok anın ki, kurtuluşa erebilesiniz.

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا أَنفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا ۚ قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ مِّنَ اللَّهِوٍ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۚ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

Ve iza reev ticareten ev lehveninfaddu ileyhâ ve terekuke kaimen kul ma 'ındallahi hayrun millehvi ve minetticareti vallahu hayrurrazikiyne. (62-11)

Bir ticaret yahut oyun, eğlence görür görmez, dağılıp ona yöneldiler de seni ayaküstü bıraktılar. Onlara de ki: "Allah katında bulunan, eğlenceden de ticaretten de hayırlıdır! Ve Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

Münafikun Suresi (63/11), İniş sırası: 103

Sayfa 553, Münafikun 1-4 Ayetler, Cüz 28

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ ^ق وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ
وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

İza caekelmunafikune kalu neşhedu inneke leresulullahi vallahu ya'lemu inneke leresulullahi vallahu yeşhedu innelmunafikiyne lekazibune (63-1)

Münafıklar sana geldikerinde: "Senin kesinlikle Allah'ın elçisi olduğuna tanıklık ederiz." derler. Senin kesinlikle O'nun elçisi olduğunu Allah zaten biliyor. Ve Allah tanıklık eder ki, münafıklar kesinlikle yalancıdırlar.

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ^ج إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İttehazu eymanehum cunneten fesaddu 'ansebiylillahi innehum sae ma kanu ya'melune. (63-2)

Yeminlerini bir kalkan edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Onların yapmakta oldukları ne kötüdür!

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

Zalike biennehum amenu summe keferu fetubi'a 'ala kulubihim fehüm la yefkahune. (63-3)

Bu durumun sebebi şudur: Onlar iman ettiler, sonra küfre saptılar da kalpleri üzerine mühür basıldı. Artık onlar incelikleri anlamazlar.

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ^ط وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ ^ط كَانَتْهُمْ خُشْبٌ
مُسْنَدَةً ^ط يَحْسِبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ^ج هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ^ج قَتَلَهُمُ اللَّهُ ^ط
أَنَّى يُؤْفَكُونَ

Ve iza reeytehum tu'cibuke ecsamuhum ve in yekulu tesma' likavlihim keennehum huşubun musennedetun yahsebune kulle sayhatin 'aleyhim humul'aduvvu fahzerhum katelehumullahu enna yu'fekune. (63-4)

Onları gördüğünde gövdeleri hoşuna gider. Bir şey konuşsalar sözlerine kulak verirsin. Onlar birbirine dayandırılmış keresteler/Hint kumaşı giydirilmiş kütük parçaları gibidirler. Her bağırtyı aleyhlerinde zannederler. Düşmandır onlar; sakın onlardan! Allah onları kahretsin! Nasıl da aldatıp döndürülüyorlar!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأَ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

Ve iza kıyle lehum te'alev yestağfir lekum resulullahi levvev ruusehum ve reeytehum yesuddune ve hum mustekbirune. (63-5)

Onlara, "Hadi gelin, Allah resulü sizin için af dilesin!" dendiğinde kafalarını öteye çevirirler. Ve sen onların böbürlenmiş bir halde dönüp gittiklerini görürsün.

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

Sevun 'aleyhim estağferte lehum em lem testağfir lehum len yağfirallahu lehum innallahe la yehdiylkavmelfasikiyne. (63-6)

Sen onlar için ha af dilemişsin ha dilememişsin. Aleyhlerindeki sonuç aynı kalacaktır. Allah onları asla affetmeyecektir. Çünkü Allah, sapıklar topluluğunu doğruya ve güzele iletmez.

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا ۖ وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

Humulleziyne yekulune la tunfiku 'ala men 'inde resulillahi hatta yenfaddu ve lillahi hazainussemavati vel'ardı ve lakinnelmunafikiyne la yefkahune. (63-7)

Onlar: "Allah resulünün yanındakilere infak edip bir şey vermeyin ki dağılıp gitsinler!" diyen kişilerdir. Oysaki göklerin ve yerin hazineleri, Allah'ın tekindedir. Ama münafıklar bunu anlamazlar.

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ۚ وَاللَّهُ الْعَزِزُّ وَلِرَسُولِهِ ۚ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

Yekulune lein reca'na ilelmediyneti leyuhricennel'e'azzu minhel'ezelle ve lillahlil'izzetu ve liresulihi ve lilmu'miniyne ve lakinnelmunafikiyne la ya'lemune. (63-8)

Şöyle derler: "Eğer Medine'ye dönersek, yemin olsun ki, itibarlı ve baskın olan, ezik ve zayıf olanı oradan çıkaracaktır!" Güç ve itibar Allah'a, onun resulüne ve iman sahiplerine özgüdür. Ama münafıklar bunu bilmezler.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Ya eyyuhelleziyne amenu la tulhikum emvalukum ve la evladukum 'an zikrillahi

ve men yef'al zalike feulaike humulhasirune. (63-9)

Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız, sizi, Allah'ı anmaktan/Allah'ın zikri olan Kur'an'dan alıkoymasın! Böyle bir şey yapanlar, hüsrana uğramışların ta kendileridir.

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا
أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ

Ve enfiku mimma rezaknakum min kabli en ye'tiye ehadekumulmevtu feyekule rabbi lev la ahharteniy ila ecelin kariybin feassaddeka ve ekun minessalihiyne.

(63-10)

Sizden birine ölüm gelip de, "Ey Rabbim, yakın bir süreye kadar beni geciktirseydin de içtenliğimi belgelemek için birşeyler vererek iyilik ve barış sevenler olsaydım!" demesinden önce, size rızık olarak verdiklerimizden dağıtın.

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ve len yuahhirallahu nefsen iza cae eceluha vallahu habiyrun bima ta'melune.

(63-11)

Allah, süresi gelmiş olan bir canı geriye asla bırakmaz! Ve Allah, yapıp etmekte olduklarınızı çok iyi haber almaktadır.

Tegabün Süresi (64/18), İniş sırası: 107

Sayfa 555, Tegabün 1-9 Ayetler, Cüz 28

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ۖ وَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Yusebbihu lillahi ma fiyssemavati ve ma fiyl'ardı lehulmulku ve lehulhamdu ve huve 'ala kulli şey'in kadiyrun. (64-1)

Göklerdekiler ve yerdekiler Allah'ı tespih ediyor. O'nundur mülk ve yönetim; O'nun içindir tüm övgüler. Her şeye gücü yetendir O.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Huvelleziy halekakum feminkum kafirun ve minku mu'minun vallahu bima

ta'melune basıyrun. (64-2)

O'dur sizi yaratan! Sizin bir kısmınız küfre sapmıştır, bir kısmınız iman etmiştir. Ve Allah, işleyip ürettiklerinizi çok iyi görmektedir.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

Halekassemavati vel'arda bilhakki ve savverekum feahsene suverekum ve ileyhilmasıyru. (64-3)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı; sizi biçimlendirdi ve görünüşlerinizi güzel yaptı. Yalnız O'nadır dönüş.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Ya'lemu ma fiyssemavati vel'ardı ve ya'lemu ma tusirrunne ve ma tu'linune vallahu 'aliymun bizatissuduri. (64-4)

O bilir, göklerde ne var, yerde ne var! Ve bilir sizin gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da. Allah, göğüslerin özünü çok iyi bilir.

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Elem ye'tikum nebeulleziyne keferu min kablu fezaku vebale emrihim ve lehum 'azabun eliyimun. (64-5)

Sizden önce küfre sapanların haberleri gelmedi mi size? Onlar, yapıp ettiklerinin vebalini tattılar. Ve onlar için korkunç bir azap vardır.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا ۚ وَاسْتَغْنَى اللَّهُ ۚ وَاللَّهُ غَنِیُّ حَمِيدٌ

Zalike biennehu kanet te'tiyhim rusuluhum bilbeyyinati fekalu ebeşerun yehdunena fekeferu ve tevellev vestağnallahu vallahu ğanıyyun hamıydun. (64-6)

Bu böyledir. Çünkü resulleri onlara apaçık deliller getirip dururken onlar: "Bir insan mı bize kılavuzluk edecek?!" deyip küfre saptılar ve yüz çevirdiler. Ve Allah hiçbir şeye muhtaç olmadığını gösterdi. Allah, sınırsız zenginliğin, sonsuz övgülerin sahibidir.

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَّنْ يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Ze'amelleziyne keferu en len yub'asu kul bela ve rabbiy letub'asunne summe letunebbeunne bima 'amiltum ve zalike 'alellahi yesiyrun. (64-7)

Küfre sapanlar asla diriltilmeyeceklerini sandılar. De ki: "Rabbime yemin ederim ki, sandığınız gibi değil! Yemin olsun ki, mutlaka diriltileceksiniz; yine Yemin olsun ki, yaptıklarınız size mutlaka haber verilecektir. Ve bu, Allah için çok kolaydır."

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Feaminu billahi ve resulihi vennurilleziy enzalna vallahu bima ta'melune habiyrun. (64-8)

Artık Allah'a, onun resulüne ve size indirdiğimiz nura inanın. Allah, yapmakta olduklarınızı iyiden iyiye haber almaktadır.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۖ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Yevme yecme'ukum liyevmicem'ı zalike yevmutteğabuni ve men yu'min billahi ve ya'mel salihan yukeffir 'anhu seyyiatihi ve yudhılu cennatin tecriy min tahtihel'enharu halidiyne fiyha ebeden zalikelfevzul'azıymu. (64-9)

"Toplanma günü" için sizi bir araya getirdiği gün, karşılıklı aldatış ve aldanışların ortaya çıktığı gündür. Kim Allah'a iman eder, barışa ve hayra yönelik iş yaparsa Allah onun çirkinliklerini örter ve kendisini altından nehirler akan bahçelere, içlerinde sürekli kalmak üzere yerleştirir. İşte büyük başarı budur.

Sayfa 556, Tegabün 10-18 Ayetler, Cüz 28

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Velleziyne keferu ve kezzebu biayatina ulaike ashabunnari halidiyne fiyha ve bi'selmasıyru. (64-10)

Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte bunlar, içinde sürekli kalacakları ateşin dostlarıdır. Ne kötü dönüş yeridir orası!

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Ma esabe min musıybetin illa biiznillahi ve men yu'min billahi yehdi kalbehu vallahu bikulli şey'in 'aliymun. (64-11)

Allah'ın izni olmadıkça hiçbir musibet gelip çatmaz. Kim Allah'a inanırsa Allah O'nun kalbini doğruya ve güzele kılavuzlar. Ve Allah her şeyi en iyi biçimde bilmektedir.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

Ve etiy'ullahe ve etiy'urresule fein tevelleytum feinnema 'ala resulinelbelağulmubiyinu. (64-12)

Allah'a itaat edin, resule de itaat edin. Eğer yüz çevirerseniz resulümüze düşen, apaçık bir tebliğden başkası değildir.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

Allahu la ilahe illa huve ve 'alellahi felyetevekkelilmu'minune. (64-13)

Allah! İlah yok O'ndan başka! Yalnız Allah'a güvenip dayanır iman sahipleri.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Ya eyyuhelleziyne amenun inne min ezvacikum ve evladikum 'aduvven lekum fahzeruhum ve in ta'fu ve tasfehu ve tağfiru feinnallahe ğafurun rahıymun. (64-14)

Ey iman edenler! Şu bir gerçek ki, eşlerinizin ve evlatlarınızın içinden size bir düşman vardır; onlara karşı dikkatli olun! Eğer affeder, ellerini tutar, hatalarını görmezden gelerseniz, kuşkusuz, Allah da affedici, merhamet edici olur.

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

Ennema emvalukum ve evladukum fitnetun vallahu 'indehu ecrun 'azıymun. Şu da bir gerçek ki, mallarınız ve çocuklarınız bir imtihan aracıdır. Allah'a gelince, onun katında büyük bir ödül vardır.

(64-15)

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ۚ وَمَنْ يُوقْ شَحًّا نَفْسِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Fettekullahe mesteta'tum vesme'u ve etiy'u ve enfiku hayren lienfusikum ve men yuka şuhha nefsihi feulaike humulmufluhune. (64-16)

O halde, gücünüz ölçüsünde Allah'tan korkun, dinleyin, itaat edin. Ve benlikleriniz için bir hayır olarak infakta bulunun. Nefsinin cimrilik ve doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ
İn tukridullahe kardan hasenen yuda'ıfhu lekum ve yağfir lekum vallahu şekurin
haliymun. (64-17)

Eğer Allah'a gönül hoşluğuyla bir şey borç verirsiniz O, onu sizin için katlayarak artırır ve sizin hatalarınızı bağışlar. Allah Şekûr'dur, şükredenlere karşılık verir; Halîm'dir, yumuşak ve merhametli davranır.

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
'Alimulğaybi veşşehadetil'aziyzulhakiymu. (64-18)
Görünmeyen ve görünen âlemleri bilendir O; Azîz'dir, Hakîm'dir.

Talak Suresi (65/12), İniş sırası: 100
Sayfa 557, Talak 1-5 Ayetler, Cüz 28

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ۖ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

Ya eyyuhennebiyyu iza tallaktumunnisae fetallikuhunne li'iddetihinne ve ahsıl'iddete vettekullahe rabbekum la tuhricuhunne min buyutihinne ve la yahrucne illa en ye'tiyne bifahişetin mubeyyinetin ve tilke hududullahi ve men yete'adde hududallahı fekad zaleme nefsehu la tedriy le'allellahe yuhdisu ba'de zalike emren. (65-1)

Ey Peygamber! Kadınları boşadığınız zaman iddetlerine doğru boşayın ve iddeti iyi sayın! Rabbiniz olan Allah'tan korkun! Onları evlerinden çıkarmayın; onlar da çıkmasınlar. Apaçık ve belgeli bir yüz­süzlük yapmaları durumu müstesna. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Allah'ın sınırlarını çiğneyen kendi benliğine zulmetmiş olur. Bilemezsin, belki Allah bundan sonra yeni bir iş/oluş ortaya çıkarır.

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا نَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ ۚ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

Feiza belağne ecelehunne feemsikuhunne bima'rufin ev farikuhunne bima'rufin ve eşhidu zevey 'adlin minkum ve ekıymuşşehadete lillahi zalikum yu'azu bihi men kane yu'minu billahi velyevmil'ahıri ve men yettekıllahe yec'al lehu mahrecen. (65-2)

Sürelerini doldurma noktasına geldiklerinde o kadınları ya örfün gerektirdiği biçimde tutun yahut da yine örfün gerektirdiği şartlarla onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de tanık tutun. Tanıklığı Allah için tam bir biçimde yapın. Allah'a ve âhiret gününe inanan kişiye işte bu şekilde öğüt verilmektedir. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu nasip eder.

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

Ve yezukhu min haysu la yahtesibu ve men yetevekkel 'alellahi fehuve hasbuhu innallahe baliğu emrihi kad ce'alallahu likulli şey'in kadren. (65-3)

Ve onu hiç beklemediği yönden rızıklandırır. Kim Allah'a dayanıp güvenirse O, ona yeter. Hiç kuşkusuz, Allah, emrini yerine getirecektir. Allah her şey için bir ölçü/bir kader belirlemiştir.

وَاللّٰى يَيْسُنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِّسَائِكُمْ اِنْ اُرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ اشْهُرٍ وَاللّٰى لَمْ يَحِضْنَ ۚ وَاُولٰٓئِ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِهِ يُسْرًا

Vellaiy yeisne minelmehıydı min nisaikum inirtebtum fe'iddetuhunne selasetu işhurin vellaiy lem yehıdne ve ulatul'ahmali eceluhunne en yeda'ne hamlehunne ve men yettekıllhe yec'al lehu min emrihi yusren. (65-4)

Âdetten kesilen kadınlarınızın iddet bekleme sürelerinde kuşkuya düşerseniz, onların iddetleri üç aydır. Hiç âdet görmemiş kadınların süreleri de böyledir. Gebe olan kadınların süreleri ise yüklerini bırakmalarına kadardır. Kim Allah'tan korkarsa, O ona işinde bir kolaylık nasip eder.

ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهُ اِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۚ وَيُعْظِمْ لَهُ ۚ اَجْرًا

Zalike emrullahi enzelehu ileykum ve men yettekıllahe yukeffir 'anhu seyyiatihi ve yu'zum lehu ecen. (65-5)

İşte bu, Allah'ın size indirmiş olduğu emridir. Kim Allah'tan korkarsa O, onun çirkinliklerini örter ve onun ödülünü büyütür.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ وَاتَّمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسْتَزِيعٌ لَهُ أُخْرَىٰ

Eskinuhunne min haysu sekentum min vucdikum ve la tudarruhunne litudayyiku 'aleyhinne ve in kunne ulati hamlin feenfiku 'aleyhinne hatta yeda'ne hamlehunne fein erda'ne lekum featuhunne ucurehunne ve'temiru beynekum bima'rufin ve in te'asertum feseturdu'u lehu uhra (65-6)

O kadınları, imkânlarınız ölçüsünde, barındığınız yerin bir kısmında barındırın. Onları baskı altında tutmak için onlara zarar verme yönüne gitmeyin. Eğer hamile iseler yüklerini bırakıncaya kadar onlara nafaka verin. Eğer sizin için çocuk emziriyorlarsa, ücretlerini de verin. Aranızda örfe uygun biçimde konuşup tartışın. Eğer anlaşmakta zorluk çekerseniz o zaman, doğmuş olan çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirecektir.

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۚ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا ءَاتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

Liyunfik zu se'a tin min se'atihi ve men kudire 'aleyhi rizkuhu felyunfik mimma atahillahu la yukellifullahu nefsen illa ma ataha seyec'alullahu ba'de 'usrin yusren. (65-7)

Geniş imkâna sahip olan bu geniş imkânından harcasın. Rızkı kendisine ölçü ile verilmiş olan da Allah'ın kendisine verdiğiinden infak etsin. Allah hiçbir benliği, kendisine verdiği şey dışında yükümlü tutmaz. Allah, bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır.

وَكَايْنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۚ فَحَاسِبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا تُنْكِرًا

Ve keeyyin min karyetin 'atet 'an emri rabbiha ve rusulihi fehasebnaha hisaben şediden ve 'azzebnaha 'azaben nukren. (65-8)

Nice kentler vardı ki, azgınlık edip Rabbinin ve onun resullerinin emrinden çıktılar da biz onları çok zorlu bir hesaba çektik ve onlara, görülmemiş bir azapla azap ettik.

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَقِبَهُ أَمْرُهَا خُسْرًا

Fezakat vebale emriha ve kane 'akıbetu emriha husren. (65-9)

Böylece onlar, yaptıklarının vebalini tattılar ve işlerinin sonu hüsrana oldu.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

E'addallahu lehum 'azaben şediden fettekullahe ya ulil'elbabi ellizyne amenu kad enzelallahu ileykum zikren. (65-10)

Allah onlar için şiddetli bir azap hazırladı. Artık Allah'tan korkun, ey iman etmiş akıl ve gönül sahipleri! Allah size bir Zikir/bir uyarıcı/bir düşündürücü indirmiştir.

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

Resulen yetlu 'aleykum ayatillahi mubeyyinatin liyuhricelleziyne amenu ve 'amilussalihati minezzulumati ilennuri ve men yu'min billahi ve ya'mel salihan yudhilhu cennatin tecriy min tahtihel'enharu halidiyne fiyha ebeden kad ahsenallahu lehu rizkan. (65-11)

Bir elçi indirmiştir ki, iman edip hayra ve barışa yönelik işler sergileyenleri, karanlıklardan nura çıkarmak için Allah'ın ayetlerini açık seçik okur. Allah'a inanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanları Allah, altlarından ırmaklar akan cennetlere/bahçelere koyacaktır. Onlar orada sonsuza dek kalıcıdır. Allah böylesi için rızkı gerçekten güzelleştirmiştir.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

Allahulleziy haleka seb'a semavatin ve minel'ardı mislehunne yetenezzelul'emru beynehunne lita'lemu ennallahe ala kulli şey'in kadirun ve ennallahe kad ehata bikulli şey'in 'ilmen (65-12)

Allah O'dur ki, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yaratmıştır. Emir/iş ve oluş onlar arasında sürekli iner ki, Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın bilgi bakımından her şeyi kuşattığını bilesiniz.

Tahrim Suresi (66/12), İniş sırası: 106

Sayfa 559, Tahrim 1-7 Ayetler, Cüz 28

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَرْوَاحِكَ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ya eyyuhennebiyyu lime tuharrimu ma ehallellahu leke tebtęıy merdate ezvacike vallahu ğafurun rahıymun. (66-1)

Ey Peygamber! Allah'ın sana helal kıldığı şeyi, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek neden haramlaştırıyorsun? Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Kad feredallahu lekum tehıllete eymanikum vallahu mevlakum ve luvel'alıymulhakıymu. (66-2)

Allah size, yeminlerinizi çözmeyi farz kılmıştır. Ve Allah, sizin Mevlâ'nızdır. Alîm'dir O, her şeyi bilir; Hakîm'dir O, hikmetleri sonsuzdur.

وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ ۖ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ ۖ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ ۖ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ

Ve iz eserrennebiyyu ila ba'dı ezvacihi hadiysen felemma nebbeet bihi ve ezharehullahu 'aleyhi 'arrefe ba'dahu ve a'reda 'anba'dın felemma nebbeeha bihi kalet men enbeeke haza kale nebbeeniyel'aliymulhabiyru. (66-3)

Hani, Peygamber, eşlerinden birine bir sözü gizlice söylemişti. Sonra eşi bu sözü duyurup Allah da onu Peygamber'e bildirince, Peygamber sözün bir kısmını açıklamış, bir kısmından vazgeçmişti. Peygamber, sözü eşine bildirdiğinde o: "Bunu sana kim haber verdi?" demişti. Peygamber de: "O her şeyi bilen, her şeyden haberi olan bana bildirdi." diye cevaplamıştı.

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

İn tetuba ilillahi fekad sağat kulubukuma ve in tezahera 'aleyhi feinnallahe huve mevlahu ve cibriylu ve salihulmu 'miniyne velmelaiketü ba'de zalike zahiyrun. (66-4)

Eğer ikiniz, ey hanımlar, Allah'a tövbe ederseniz ne iyi, çünkü kalpleriniz kaydı; yok eğer Peygamber'e karşı dayanışmaya girerseniz hiç kuşkusuz bizzat Allah, onun destekçisidir. Cebrail'le iman sahiplerinin barışçıları da. Bütün bunlardan

sonra melekler de ona arka çıkarlar.

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَتَّبِعْنَ عِبْدَتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا

'Asa rabbuhu in tallakakune en yubdilehu ezvacen hayren minkunne muslimatin mu'munatin kanitatin taibatın 'abidatin saihatın seyyibatın ve ebkaren. (66-5)

O sizi boşarsa, kim bilir belki de Rabbi ona sizin yerinize sizden daha hayırlı eşler nasip eder: Allah'a teslim olan, iman sahibi, gönülden bağlı, tövbe etmesini seven, ibadete düşkün, yolculuk edebilen dullar ve bâkireler.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Ya eyyuhelleziyne amenu kuenfusekum ve ehliykum naren ve kuduhen nasu velhicaretu 'aleyha melaiketun ğulazın şidadın la ya'sunallahe ma emerehum ve yef'alune ma yu'merune. (66-6)

Ey iman sahipleri! Kendilerinizi ve ailelerinizi öyle bir ateşten koruyun ki, yakıtı insanlarla taşlardır. O ateşin başında çok katı, çok sert melekler vardır. Onlar, kendilerine emir verdiği konuda Allah'a isyan etmezler ve emredildikleri şeyi yaparlar.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ya eyyuhelleziyne keferu la ta'tezirulyevme innema tuczevne ma kuntum ta'melune. (66-7)

Ey küfre sapanlar! Özür dilemeyin bugün! Çünkü siz yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak cezalandırılıyorsunuz.

Sayfa 560, Tahrim 8-12 Ayetler, Cüz 28

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزَىٰ اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ya eyyuhelleziyne amenu tubu ilellahi tevbeten nesuhan asa rabbukum en

yukeffire 'ankum seyyiatikum ve yudhilekum cennatin tecriy min tahtihel'enharu yevme la yuhzillahunnebiyye velleziyne amenu me'ahu nuruhum yes'a beyne eydiyhim ve bieymanihim yekulune rabbena etmin lena nurena vağfir lena inneke 'ala kulli şey'in kadiyrun. (66-8)

Ey iman edenler! Etkili öğüt veren bir tövbe ile Allah'a yönelin. Umulur ki Rabbiniz, çirkinliklerinizi ve günahlarınızı örter ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere yerleştirir. O gün Allah, peygamberi ve onunla birlikte inananları utandırmayacaktır. Onların ışığı önlerinden ve sağ yanlarından koşup gelir. Şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Işığımızı tamamla ve bizi bağışla! Sen her şeye Kadîr'sin, her şeye gücün yeter."

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Ya eyyuhennebiyyu cahidilkuffare velmunafikiyne vağluz 'aleyhim ve me'vahum cehennemu ve bi'selmasıyru. (66-9)

Ey Peygamber! Küfre sapanlarla ve münafıklarla mücadele et ve onlara karşı sert davran! Varacakları yer cehennemdir onların. Ne kötü dönüş yeridir o!

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ ۖ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

Dareballahu meselen lilleziyne keferumreete nuhın vemreete lutin kaneta tahte 'abdeyni min 'ibadina salihayni fehanetahuma felem yuğniya 'anhuma minallahi şey'en ve kıyledhulennare me'addahiliyne. (66-10)

Allah, küfre sapanlarla ilgili olarak Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki barışçı kulun nikâhı altında idiler, onlara hıyanet ettiler de eşleri, Allah'tan onlara gelecek olanı hiçbir şeyle geri çeviremediler. Şöyle dendi onlara: "Girin ateşe diğer gireceklerle birlikte!"

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Ve da reballahu meselen lilleziyne amenumreete fir'avne iz kalet rabbibni liy 'indeke beyten fiylcenneti ve necciniy min fir'avne ve 'amelihi ve necciniy minelkavmizzalimiyne. (66-11)

Allah, iman edenlerle ilgili olarak da Firavun'un karısını örnek verdi. Hani, o şöyle demişti: "Ey Rabbim! Benim için katında, cennette bir barınak yap; beni, Firavun'dan, onun yapıp ettiğinden kurtar; beni zulme sapmış topluluktan da kurtar."

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقْتَ
بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا الَّتَيْنِ

Ve meryemebe 'imranelletiy ahsanet ferceha fenefahna fiyhi min ruhina ve saddekati bikelimati rabbiha ve kutubihi ve kanet minelkanitiyne. (66-12)

Ve Allah, ırzını bir kale gibi koruyan İmran kızı Meryem'i de örnek verdi. Biz onun içine ruhumuzdan üfledik. Ve o, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdikledi de içten bağlananlardan oldu.

Mülk Suresi (67/30), İniş sırası: 77

Sayfa 561, Mülk 1-12 Ayetler, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirrahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Tebarekelleziy biyedihiilmulku ve huve 'ala kulli şey'in kadiyrun. (67-1)

Mülk ve yönetim elinde bulunan o Allah ne yücedir! O, her şeye Kadîr'dir.

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْغَفُورُ

Elleziy halekalmevte velhayate liyebluvekum eyyukum ahsenu 'amelen ve huvel'azizzulğafuru. (67-2)

Hanginizin daha güzel iş yapacağını belirlemek için sizi imtihana çekmek üzere ölümü ve hayatı yaratan O'dur. Azîz'dir O, Gafûr'dur.

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ۚ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ ۚ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ

Elleziy haleka seb'a semavatin tıbakan ma tera fiy halkırrahmani min tefavutin ferci'ilbasare hel tera min futurin. (67-3)

Birbiriyle uyum ve ahenk içinde yedi gökleri yaratan da O'dur. O Rahman'ın yaratışında/yarattıklarında herhangi bir uyuşmazlık, aykırılık, çelişme göremezsin. Bir kez daha bak! Bir çatlaklık, bir uyuşmazlık görüyor musun?

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

Summerci'ilbasare kerreteyni yenkalib ileykelbesaru hasien ve huve hasiyrun.

(67-4)

Sonra bakışı iki kez daha döndür! Umudunu kesmiş olarak döner sana göz.
Utanmış, bitkin düşmüştür o.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ ۖ وَأَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

Ve lekad zeyyennessemaeddunya bimesabiyha ve ce'alnaha rucumen
lişşeyatıyni ve a'tedna lehum 'azabesse'ıyri. (67-5)

Yemin olsun ki, biz en yakın göğü kandillerle süsledik ve onları şeytanlara ateş
taneleri yaptık. O şeytanlar için çılgın ateş azabını da hazırladık.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Ve lilleziyne keferu birabbihim 'azabu cehenneme ve bi'selmasıyru. (67-6)

Ve Rablerine karşı nankörlük edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü bir
dönüş yeridir o!

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ

İza ulku fiyha semi'u leha şehiykan ve hiye tefuru. (67-7)

Onun içine atıldıklarında, onun derinden gelen sesini işitirler. Feveran
etmektedir o.

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ
نَذِيرٌ

Tekadu temeyyezu minelğayzı kullema ulkiye fiyha fevcun seelehum
hazenetuha elem yet'kum neziyrun (67-8)

Öfkesinden çatlayacak hale gelir. İçine bir grup atıldıkça, onun bekçileri
bunlara sorarlar: "Size hiçbir uyarıcı gelmedi mi?"

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ كَبِيرٍ

Kalu bela kad caena neziyrun fekezzebna ve kulna ma nezzelellahü min şey'in
in entüm illa fiy dalalin kebiyrin (67-9)

Derler ki: "Gelmedi olur mu? Bize uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık. Ve: 'Allah
bir şey indirmemiştir, siz büyük bir sapıklık içindesiniz, başka değil!' şeklinde
konuştuk."

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

Ve kalu lev kunna nesme'u ev na'kılı ma kunna fiy ashabisse'ıyri. (67-10)

Ve derler ki: "Eğer söz dinleseydik yahut aklımızı çalıştırsaydık şu çılgın ateşin dostları arasında olmazdık."

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

Fa'teref'u bizenbihim fesuhkan liashabisse'ıyri.(67-11)

Günahlarını işte böyle itiraf ettiler. Çılgın ateşin halkına böyle kahr yaraşır.

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

İnnelleziyne yahşevne rabbehum bilğaybi lehum mağfiretun ve ecrun kebiyrun (67-12)

Görmedikleri halde Rablerinden ürperenlere gelince, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

Sayfa 562, Mülk 13-26 Ayetler, Cüz 29

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Ve esirru kavlekum evicheru bihi innehu 'aliymun bizatissuduri (67-13)

Sözünüzü ister gizleyin ister onu açıklayın; şu bir gerçek ki O, göğüslerin özünü çok iyi bilir.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Ela ya'lemu men haleka ve huvelletıyfulhabiyru.(67-14)

Yaratmış olan bilmez mi/Allah, yarattığı kimseyi bilmez mi? Latîf'tir O, Habîr'dir.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۚ
وَالِيهِ النُّشُورُ

Huvelleziy ce'ale lekumul'arda zelulen femşu fiy menakibiha ve kulu min rizkıhi ve ileyhinnuşuru. (67-15)

O, yeri sizin için boyun eğer yaptı. Haydi, onun omuzlarında yürüyün ve Allah'ın rızıklarından yiyin. Dönüş O'nadır.

ءَأَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

Eemintum men fiyssemai en yahsife bikumul'arda feiza hiye temuru. (67-16)

O göktekinin, sizi yere batırmayacağından emin misiniz? O zaman yer aniden çalkalanmaya başlar.

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

Em emintum men fiyssemai en yursile 'aleykum hasıben feseta'lemune keyfe neziyri. (67-17)

O göktekinin, çakıl taşları taşıyan bir rüzgârı üzerinize salmayacağından emin misiniz? O zaman bileceksiniz nasılmış uyarım!

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

Ve lekad kezzebileziyne min kablihim fekeyfe kane nekiyri. (67-18)

Yemin olsun, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Ama nasıl olmuştu benim azabım?!

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

Evelem yerev ilettayri fevkahum saffatin ve yakbıdne ma yumsikuhunne illerrahmanu innehu bikulli şey'in basıyrun. (67-19)

Üstlerinde, kanatlarını açıp kapayarak uçun kuşları hiç görmediler mi? Onları Rahman'dan başkası tutmuyor. Kuşkusuz O, her şeyi görmektedir.

أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ ۚ إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ

Emmen hazelleziy huve cundun lekum yansurukum min dunirrahmani inilkafirune illa fiy ğururin. (67-20)

Rahman'a karşı/Rahman'dan başka size yardım edecek ordunuz kimdir? İnkârcılar bir aldaniş/gurur içindeler; hepsi bu!

أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَّجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

Emmen hazelleziy yerzukurum in emseke rizkahu bel leccu fiy 'utuvvin ve nufurin. (67-21)

Peki, O, rızkını tutarsa kim var sizi rızıklandırarak? Hayır, bir azgınlık ve nefret içinde inat etmekte.

أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

Efemen yemşiy mukibben 'ala vechihi ehda emmen yemşiy seviyyen 'ala sıratın mustekıymin. (67-22)

Peki, yüzüstü kapanarak yürüyen mi daha düzgün gider yoksa dosdoğru yol üzerinde dik ve düzgün yürüyen mi?

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

Kul huvelleziy enşeeekum ve ce'ale lekumussem'a vel'ebsare vel'ef'idete kaliylen ma teşkurune. (67-23)

De ki: "Sizi oluşturan O'dur. O size, işitme gücü, gözler ve gönüller verdi. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!"

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

Kul huvelleziy zereekum fiyl'ardı ve ileyhi tuhşerune. (67-24)

De ki: "Sizi, yeryüzünde yaratıp yayan O'dur. O'nun huzurunda haşredileceksiniz."

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Ve yekulune meta hazelva'du in kuntum sadikiyne. (67-25)

Derler ki: "Eğer doğru sözlülerseniz, bu vaat de zaman?"

قُلْ إِنَّمَا أَلْغَلُمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Kul innemel'ılu 'indallahi ve innema ene neziyrun mubiynun. (67-26)

De ki: "Bilgi Allah'ın katındadır. Bana gelince, ben ancak açıkça uyaran biriyim."

Sayfa 563, Mülk 27-30 Ayetler, Cüz 29

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ

Felemma reevhu zulfeten siyet vucuhulleziyne keferu ve kıyle hazelleziy kuntum bihi tedde'une. (67-27)

Onu yakından gördüklerinde, inkâr edenlerin yüzleri kötüleşti. Şöyle denildi: "O habire çağırıp durduğunuz şey budur."

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

Kul ereeytum in ehlekeniyallahu ve men me'ıye ev rahımena femen yuciyrulkafiriyne min 'azabin eliymin. (67-28)

Söyle onlara: "Diyelim ki, Allah beni ve beraberindekileri öldürdü, yahut bize acıdı. Peki, kâfirleri korkunç bir azaptan kim kurtaracak?"

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ ءَامَنَّا بِهِ ۚ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Kul huverrahmanu amenna bihi ve 'aleyhi tevekkelna feseta'lemune men huve fiy dalalin mubiynin. (67-29)

De ki: "Rahman'dır O, O'na inandık biz ve yalnız O'na güvendik. Yakında bileceksiniz kimmiş apaçık sapıklığın içinde."

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ

Kul ereeytum in asbeha maukum gavren feman ye'tiykum bimain me'inyin. (67-30)

Şunu da söyle: "Bir sabah suyunuz çekilirse, kim getirecek fışkırıp akan bir su size?"

Kalem Suresi (68/52), İniş sırası: 2 Sayfa 563, Kalem 1-15 Ayetler, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

Nun velkalemi ve ma yesturune. (68-1)

Nûn! Yemin olsun kaleme ve satır satır yazdıklarına

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٌ

Ma ente binı'meti rabbike bimecnunin. (68-2)

Ki sen, cin tasallutuna uğramış değilsin; Rabbinin nimeti sayesinde,

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

Ve inne leke leecren gayre memnunin. (68-3)

Senin için kesintisiz bir ödül var.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

Ve inneke le'ala hulukın 'azıymin. (68-4)

Ve gerçekten sen, çok büyük bir ahlak üzerindesin.

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ

Fesetubsıru ve yubsırune.(68-5)

Yakında göreceksin, onlar da görecekler,

بِأَبْيِكُمْ الْمَفْتُونُ

Biyyikumulmeftunu.(68-6)

Hanginizmiş fitneye tutulan, deliren!

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

İnne rabbeke huve a'lemu bimen dalle'an sebiylihi ve huve a'lemu bilmuhtediye.(68-7)

Senin Rabbin, evet O'dur kendi yolundan kimin saptığını en iyi bilen. Ve O'dur kimin doğruya ve güzele kılavuzlandığını en iyi bilen.

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

Fela tuti'ilmukezzibiyne (68-8)

O halde, yalanlayanlara itaat etme!

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

Veddu lev tudhinu feyudhinune.(68-9)

İstediler ki sen, alttan alıp gevşek davranasın/yağcılık edesin de onlar da yağcılık etsinler/yumuşaklık gösterebilirler.

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

Ve la tuti' kulle hallafin mehiyni.(68-10)

Şunların hiçbirine eğilme, uyma: Çok yemin eden, bayağı/alçak,

هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بِنَمِيمٍ

Hemmâzin meşşâin binemiymîn.(68-11)

Alaycı/gammaz, koğuculuk için dolaşıp duran,

مَّنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

Menna'ın lilhayri mu'tedin esiymin.(68-12)

Hayrı engelleyen, sınır tanımaz saldırgan, günaha batmış,

عُتْلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ

'utullin ba'de zalîke zeniymin. (68-13)

Kaba/obur, bütün bunlardan sonra da soyu bozuk, kötülükle damgalı.

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

En kane za malin ve beniyne. (68-14)

Mal ve oğullar sahibi olmuş da ne olmuş?

إِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

İza tutla 'aleyhi ayatuna kale esatıyrulevveliyne. (68-15)

Ayetlerimiz ona okunduğunda şöyle der: "Daha öncekilerin masalları!"

Sayfa 564, Kalem 16-42 Ayetler, Cüz 29

سَنَسِمْهُ عَلَى الْخُرْطُومِ

Senesimuhu 'alelhurtumi. (68-16)

Yakında biz onun hortumu üzerine damga basacağız/burnunu sürteceğiz.

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

İnna belevnahum kema belevna ashabelcenneti iz aksemu leyasri munneha musbihıyne. (68-17)

Biz onları, o bahçe sahiplerini belalandırdığımız gibi belalandırdık. Hani, onlar sabaha çıktıklarında, bahçeyi mutlaka kesip biçeceklerine yemin etmişlerdi.

وَلَا يَسْتَنْثُونَ

Ve la yestesnune.(68-18)

Hiçbir istisna tanımıyorlardı.

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

Fetafe 'aleyha taifun min rabbike ve hum naimune. (68-19)

Ama onlar uyumaktayken, Rabbinden gelen bir dolaşıcı bahçeyi dolaştı da,

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

Feasbehat kessariymi.(68-20)

O, simsiyah kesiliverdi.

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

Fetenadev musbihıyne.(68-21)

Sabaha çıktıklarında birbirlerine seslendiler:

أَنْ أَغْدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَرَمِينَ

Eniğdu 'ala harsikum in kuntum sarimiyne. (68-22)

"Hadi, eğer biçecekseniz ekininize erken gidin."

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

Fentaleku ve hum yetehafetune. (68-23)

Yola koyuldular. Aralarında fısıldaşıyorlardı:

أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ

En la yedhulennehelyevme 'aleykum miskiynun. (68-24)

"Hey! Bugün oraya bir yoksul girip yanınıza gelmesin!"

وَعَدُوا عَلَى حَرْدٍ قَدِيرِينَ

Ve ğadev 'ala hardin kadiriyne. (68-25)

Sadece engellemeye, şiddete güçleri yeten kişiler olarak erkenden vardılar.

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ

Felemma reevha kalu inna ledallune. (68-26)

Fakat bahçeyi görünce: "Yahu biz yanlış gelmişiz." dediler.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

Bel nahnu mahrumune. (68-27)

"Hayır, hayır! Biz mahrum edilenleriz."

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

Kale evsetuhum elem ekul lekum levha tusebbihune. (68-28)

Ortancaları/ılımlı olanı şöyle dedi: "Ben size söylemedim mi? Tespih etseydiniz ya!"

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

Kalu subhane rabbina inna kunna zalimiyne. (68-29)

O zaman dediler ki: "Tespih ederiz seni, ey Rabbimiz! Gerçekten biz zalimler olduk."

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ

Feakbele ba'duhum 'ala ba'dın yetelavemune. (68-30)

Bunun üzerine birbirlerini kınamaya başladılar.

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ

Kalu ya weylena inna kunna tağıyne. (68-31)

"Yazıklar olsun bize, dediler, biz gerçekten azgınlarmışız."

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رٰغِبُونَ

'asa rabbuna en yubdilena hayren minha inna ila rabbina rağıbune. (68-32)

"Umarız, Rabbimiz bize onun yerine daha hayırlısını verir. Biz de her şeyimizle Rabbimize yöneliriz."

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ اَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

Kezalikel'azabu ve le'azabul'ahireti ekberu lev kanu ya'lemune. (68-33)

İşte böyledir azap! Âhiretin azabı ise gerçekten çok daha büyüktür. Bir bilselerdi!

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ

İnne ilmuttekiyne 'inde rabbihim cennatin ne'ıymi. (68-34)

Takva sahipleri için, Rableri katında nimetlerle dolu cennetler vardır.

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

Efenec'alulmuslimiye kelmucrimiyne. (68-35)

Biz, Müslümanları/Allah'a teslim olanları, suçlular gibi yapar mıyız?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

Ma lekum keyfe tahkumune. (68-36)

Neniz var sizin, nasıl hüküm veriyorsunuz?

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

Emlekum kitabun fiyhi tedrusune. (68-37)

Yoksa sizin bir kitabınız var da ondan ders mi görüyorsunuz?

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ

İnne lekum fiyhu lema tehayyerune. (68-38)

Onda, keyfinize uyan her şeyi rahatça buluyorsunuz.

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلٰغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ

Em lekum eymanun 'aleyne baliğatun ila yevmilkiyameti inne lekum lema

tahkumune. (68-39)

Yoksa sizin lehinize üzerimizde kıyamete kadar uzanacak yeminler mi var da siz ne hükmederseniz oluverecek!

سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ

Selhum eyyuhum bizalike ze'iyun. (68-40)

Sor onlara: "Böyle bir şeye hangisi kefil?"

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

Emlehum şureka'u felye'tu bişurekaihim in kanu sadikiyne. (68-41)

Yoksa kendilerinin ortakları mı var? Eğer doğru sözlüler iseler, çağıriversinler ortaklarını!

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

Yevme yukşefu 'an sakın ve yud'avne ilessucudi fela yestetiy'une. (68-42)

Baldırın çıplak kalacağı, secdelere çağrılacakları gün, onu da yapamayacaklar.

Sayfa 565, Kalem 43-52 Ayetler, Cüz 29

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

Haşi'aten ebsaruhum terhekuhum zilfefun ve kad kanu yud'avne ilessucudi ve lum salimune (68-43)

Gözleri yere eğilmiş, benliklerini zillet kaplamıştır. Onlar, sapasağlam oldukları zaman da secde etmeye çağrılıyorlardı.

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

Fezerniy ve men yukezzibu bihazelhadiysi senestedricuhum min haysu la ya'lemune. (68-44)

Bu sözü yalanlayanla beni baş başa bırak. Onları, bilmedikleri yerden yakalayacağız.

وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

Ve umliy lehum inne keydiy metiynun. (68-45)

Süre tanıyorum onlara. Tuzağım gerçekten zorludur benim.

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ

Em tes'eluhum ecren fehüm min mağremin muskalune. (68-46)

Bir ücret mi istiyorsun kendilerinden de onlar, bir borç altında eziliyorlar!

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

Em 'indehumulğaybu fehüm yektubune. (68-47)

Yoksa gayb, yanlarında da onlar mı yazıyorlar?

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ

Fasbir lihukmi rabbike ve la tekun kesahıbilhuti iz nada ve huve mekzumun.

(68-48)

Artık Rabbinin hüküm vermesi için sabret! Balığın dostu Yûnus gibi olma! Hani o, hiçkırıktan boğulur bir halde yakarmıştı.

لَوْلَا أَن تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

Levla en tedarekehu nı'metun min rabbihi lenubize bil'arai ve huve mezmumun. (68-49)

Eğer ona, Rabbinden bir nimet ulaşmasaydı, horlanmış bir halde cascavlak bir yere atılırdı.

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

Fectebahu rabbuhu fece'alehu minessalihıyne.(68-50)

Fakat Rabbi onu seçilip yüceltti ve barışseverlerden yaptı.

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

Ve in yekadulleziyne keferu leyuzlikuneke biebsarihim lemma semi'uzzikre ve yekulune innehu lemeconun. (68-51)

O küfre sapanlar, Zikir'i/Kur'an'ı işittiklerinde az kalsın gözleriyle seni devireceklerdi. "Bu tam bir cinlidir." diyorlardı.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

Ve ma huve illa zikrun lil'alemiyne.(68-52)

Oysaki o Zikir/Kur'an âlemler için bir öğütten başka şey değildir.

Hakka Suresi (69/52), İniş sırası: 78

Sayfa 565, Hakka 1-8 Ayetler, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirrahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

الْحَاقَّةُ

Elhakkatu. (69-1)

el-Hâkka/geleceği kuşkusuz olan şey!

مَا الْحَاقَّةُ

Melhakkatu. (69-2)

Nedir o hâkka?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

Ve ma edrake melhakkatu. (69-3)

O hâkkanın niteliğini sana bildiren nedir?

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

Kezzebet semudu ve 'adun bilkari'ati. (69-4)

Semûd ve Âd kâriayı/başa çarpan olayı yalanlamıştı.

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

Feemma semudu feuhliku bittağiyeti. (69-5)

Bunun üzerine Semûd, bir doğal felaket ile helâk edildi.

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

Ve emma 'adun feuhliku biriyhın sarsarin 'atiyetin. (69-6)

Âd ise gürleyen sesle gelen rüzgârlı bir fırtınayla mahvedildi.

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى
كَأَنَّهُمْ أَعْجَارٌ نَحْلٌ خَاوِيَةٌ

Sahhareha 'aleyhim seb'a leyalin ve semaniyete eyyamin husumen feterelkavme fiyha sar'a keennehum a'cazu nahlin haviyetin. (69-7)

Onu, onların üzerine yedi gece, sekiz gün hiç ara vermeden saldı. Topluluğu
orada yerlere serilmiş görürsün. İçleri boşaltılmış hurma kütükleri gibidirler.

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ

Fehel tera hehum min bakıyetin. (69-8)
Onlardan geri kalan birşey görüyor musun?

Sayfa 566, Hakka 9-34 Ayetler, Cüz 29

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ

Ve cae fir'avnu ve men kablehu velmu'tefikatu bilhatıeti. (69-9)

Firavun da ondan öncekiler de altı üstüne gelmiş kentlerde aynı hataya vücut verdiler.

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَّابِيَةً

Fe'asav resule rabbihim feehazehum ahzeten rabiyeten. (69-10)

Rablerinin resulüne isyan ettiler de O da onları, şiddeti arttıkça artan bir yakalayışla yakaladı.

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

İnna lemma tağalmau hamelnakum fiylcariyeti. (69-11)

Su azıp köpürdüğünde, biz sizi o akıp giden de taşıdık,

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ

Linec'aleha lekum tezkireten ve te'iyeha uzunun va'iyetun. (69-12)

Ki onu size bir hatırlatıcı/düşündürücü yapalım ve kavrayabilen kulak kavrasın.

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ

Feiza nufiha fiysuri nefhatun vahıdetun. (69-13)

Sûra bir üfleyişle üflendiğinde,

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

Ve humiletil'ardu velcibalu fedukketa dekketen vahıdeten. (69-14)

Yer ve dağlar yükletilip birbirine bir çarpılışla parça parça edildiğinde,

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

Feyevmeizin veka'atilvakı'atu. (69-15)

İşte o gün, olması gereken olmuştur.

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

Venşakkatissema'u fehiye yevmeizin vahiyetun. (69-16)
Gök yarılmıştır. O gün o, lime lime sarkmıştır.

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ
Velmeleku 'ala ercaiha ve yahmilu 'arşe rabbike fevkahum yevmeizin
semaniyetun. (69-17)
Melek de onun kenarlarındadır. Rabbinin arşını, o gün onların üstündeki sekiz taşır.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ
Yevmeizin tu'radune la tahfa minkum hafiyetun. (69-18)
O gün arz olunursunuz; hiçbir saklınız, gizliniz kalmaz.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَأُوا كِتَابِيَهٗ
Feemma men utiye kitabehu bi yemiynihi feyekulu haumu'krau kitabiye. (69-19)
Öz kitabı sağından verilen: "İşte kitabım, okuyun!" der.

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حِسَابِيَهٗ
İnniy zanentu enniy mulakın hısabiyeh. (69-20)
"Kendi hesabıma kavuşacağımı sezmiştim zaten."

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ
Fehuve fiy 'ıyşetin radiyetin (69-21)
Artık o, hoşnutluk veren bir yaşayış içindedir.

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ
Fiy cennetin 'aliyetin. (69-22)
Yüksek bir bahçe içindedir.

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ
Kutufuha daniyetun. (69-23)
Devşirilmesi kolaydır onun.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ
Kulu veşrebu heniyen bima esleftum fiyl'eyyamilhaliyeti. (69-24)
Geçmiş günlerde sunduklarınızın karşılığı olarak afiyetle yiyin, için.
وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيَهٗ

Ve emma men utiye kitabehu bişimalihi feyekulu ya leyteniy lem ute kitabiyeh.
(69-25)

Öz kitabı sol taraftan verilene gelince o şöyle der: "Ah, ne olurdu, bana kitabım verilmeseydi!"

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَّةٌ

Ve lem edri ma hisabiyeh. (69-26)

"Hesabımın ne olduğunu hiç bilmemiş olsaydım."

يَلَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ

Ya leyteha kanetilkadiyete. (69-27)

"Ah, ne olurdu, iş bitmiş olsaydı!"

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ

Ma ağna 'anniy maliyeh. (69-28)

"Hiçbir işime yaramadı malım."

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ

Heleke 'anniy sultaniyeh. (69-29)

"Sökülüp gitti benden saltanatım."

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

Huzuhu feğulluhu (69-30)

"Tutun onu, derhal bağlayın onu!"

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ

Summel cehıyme salluhu (69-31)

"Sonra cehenneme sallayın onu!"

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

Summe fiy silsi letin zer'uha seb'une zira'an feslukuhu (69-32)

"Sonra, boyu yetmiş arşın olan bir zincirde yollayın onu!"

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

İnnehu kane la yu'minu billahil'a zıymı. (69-33)

"Çünkü o, yüce Allah'a inanmıyordu."

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Ve la yehuddu 'ala ta'amil miskiyni (69-34)
"Yoksulu doyurmaya özendirmiyordu."

Sayfa 567, Hakka 35-52 Ayetler, Cüz 29

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

Feleyse lehulyevme hahuna hamiymun. (69-35)
"Bugün onun için burada bir sıcak dost yoktur."

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ

Ve la ta'amun illa min ğisliynin. (69-36)
"Yıkananların atık sularından başka yemek de yoktur."

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ

La ye'kuluhu illelhatiune. (69-37)
"Ki o atık suyu sadece günahkârlar yer."

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

Fela uksimu bima tubsırune. (69-38)
Hayır, sandıkları gibi değil! Yemin ederim gördüklerinize,

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

Ve ma la tubsırune. (69-39)
Ve görmediklerinize!

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

İnnehu lekavlu resulin keriymin. (69-40)
Ki o, çok soylu bir elçinin sözüdür.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ

Ve ma huve bikavli şa'ırin kaliylen ma tu'minune. (69-41)
Bir şairin sözü değildir o. Ne kadar da az inanıyorsunuz?

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

Ve la bilkavli kahinin kaliylen ma tezekerune. (69-42)
Bir kâhinin sözü de değildir o. Ne kadar da az araştırıp düşünüyorsunuz?

تَنْزِيلٍ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

Tenziylun min rabbil'alemiyne. (69-43)

Älemlerin Rabbi'nden bir indirir o.

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ

Velev tekavvele 'aleyna ba'dal'ekaviyli. (69-44)

Eğer bazı lafları bizim sözlerimiz diye ortaya sürseydi,

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

Leehazna minhu bilyemiyni. (69-45)

Yemin olsun, ondan sağ elini koparırdık.

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

Summe lekata'na minhulvetiye. (69-46)

Sonra ondan can damarını mutlaka keserdik.

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

Fema minkum min ehadin 'anhu haciziye. (69-47)

Sizin hiçbiriniz ona siper de olamazdınız.

وَإِنَّهُ لَتَذْكُرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

Ve innehu letezkiyetun lilmuttekiyne. (69-48)

Gerçek şu ki o, sakınanlar için tam bir uyarıcı ve düşündürücüdür.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ

Ve inna lena'lemu enne minkum mukezzibiye. (69-49)

Ve biz, iğinizden onu yalanlayanların bulunduğunu kesinlikle biliyoruz.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

Ve innehu lehasretun 'alelkafiriye. (69-50)

Ve o, küfre sapanlar için tam bir hasrettir.

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

Ve innehu lehakkulyakiyni. (69-51)

Ve o, kesin bilginin tam gerçeğidir.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

Fesebbih bismi rabbikel'azıymı. (69-52)
Hadi artık, yüce Rabbinin adını tespih et!

Mearic Suresi (70/44), İniş sırası: 79
Sayfa 567, Mearic 1-10 Ayetler, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

Şeele sailun bi'azabin vakı'ın. (70-1)
Soran birisi, geleceği kuşkusuz azabı sordu.

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

Lilkafirne leyse lehu dafi'un. (70-2)
Küfre sapanlar içindir o. Yoktur onu savacak.

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

Minallahi ziylme'arici (70-3)
Yükselme boyutlarının/derecelerinin sahibi Allah'tandır o.

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

Ta'ruculmelaiketu verruhu ileyhi fiy yevmin kane mikdaruhu hamsiyne elfe senetin. (70-4)

Melekler ve Rûh, miktarı ellibin yıl olan bir günde yükselirler O'na.

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

Fasbir sabren cemiyyen. (70-5)
Artık güzel bir sabırla sabret!

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا

İnnehum yerevnehu be'iyden. (70-6)
Onlar onu çok uzak görüyorlar.

وَنَرَاهُ قَرِيبًا

Ve nerahu kariyben. (70-7)

Biz ise onu çok yakın görüyoruz.

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

Yevme tekunussema'u kelmuhli. (70-8)

O gün gök, erimiş bir maden gibi olur.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

Ve tekunulcibalu kel'ihni. (70-9)

Dağlar, atılmış, renkli yün gibi olur.

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

Ve la yes'elu hamiymun hamiymen. (70-10)

En yakın dostlar birbirlerinin halini sormaz/bir dost bir dostundan bir şey isteyemez.

Sayfa 568, Mearic 11-39 Ayetler, Cüz 29

يُبَصِّرُونَهُمْ ۚ يَوْمَ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ

Yubassarunehum yeveddulumucrimu lev yeftediy min 'azabi yevmeizin bibeniyhi. (70-11)

Birbirlerine gösterilirler. Suçlu, o günün azabından kurtulmak için oğullarını fidye vermeyi bile ister.

وَصَاحِبَتِهِ ۖ وَأَخِيهِ

Ve sahibetihi ve ehıyhi. (70-12)

Eşini, kardeşini,

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ

Ve fasıyletihilletiy tu'viyhi. (70-13)

Kendisini kucaklayıp barındıran ailesini.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

Ve men fiyl'ardı cemiyan summe yunciyhi. (70-14)

Ve yeryüzündeki insanların tümünü fidye verip kendisini kurtarmayı ister.

كَلَّا إِنَّهَا لَأُظَىٰ

Kella inneha leza. (70-15)

Hayır, hayır! O, alevlenen bir ateştir.

نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ

Nezza'aten lişşeva. (70-16)

Yakar kavurur deriyi/koparıp götürür kolu bacağı.

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ

Ted'u men edbere ve tevella. (70-17)

Çağırır, sırtını dönüp uzaklaşanı,

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ

Ve cema'a feev'a. (70-18)

Toplayıp kasada yığanı/depolayanı.

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

İnnel'insane hulika helu'an. (70-19)

İşin gereği şu ki insan; aceleci, hırslı, sabırsız, tahammülsüz yaratılmıştır.

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

İza messehuşşerru cezu'an. (70-20)

Kendisine kötülük/hoşnutsuzluk dokununca basar bağırır.

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

Ve iza messehulhayru menu'an. (70-21)

Kendisine hayır ve nimet ulaşınca ondan başkalarının yararlanmasına engel olur.

إِلَّا الْمُصَلِّينَ

İllelmusalliyne. (70-22)

Namaz kılıp dua edenler müstesna.

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

Elleziynehum 'ala salatihim daimune. (70-23)

Bunlar, namazlarında sürekli dirler.

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ

Velleziyne fiy emvalihim hakkun ma'lumun. (70-24)

Bunların mallarında belirli bir hak vardır:

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

Lissaili velmahrumi. (70-25)

Yoksul ve yoksun için.

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

Velleziyne yusaddikune biyevmiddiyni. (70-26)

Bunlar, din gününü içtenlikle doğrularlar.

وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ

Velleziyne hum min 'azabi rabbihim muşrikune. (70-27)

Bunlar, yalnız Rablerinin azabından ürperirler.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

İnne 'azabe rabbihim ğayru me'munin. (70-28)

Gerçekten de Rablerinin azabı emin olunmayacak bir azaptır.

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوحِهِمْ حَافِظُونَ

Velleziyne hum lifurucihim hafizune. (70-29)

Bunlar, cinsiyet organlarını titizlikle korurlar.

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ

İlla 'ala ezvacihim ev ma meleket eymanuhum feinnehum ğayru melumiyne.

(70-30)

Ancak onlar, eşleriyle, imkânlarının sahip olduğu şeyler konusunda kınanamazlar.

فَمَنْ أَبْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

Femenibteġa verae zalike feulaike humul'adune. (70-31)

Kim bunun ötesini isterse, işte böyleleri sınırı aşanların ta kendileridir.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رُءُونَ

Velleziyne hum liemanatihim ve 'ahdihim ra'une. (70-32)

Bunlar, kendilerindeki emanetlere ve ahitlerine sadık kalırlar.

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

Velleziyne hum bişehadatihim kaimune. (70-33)

Bunlar, tanıklıklarını tam yaparlar.

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

Velleziyne hum 'ala salatihim yuhafizune. (70-34)

Ve bunlar, namazlarını/dualarını korurlar.

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ

Ulaike fiy cennatin mukremune. (70-35)

İşte bunlar cennetlerde ikram göreceklerdir.

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ

Femalilleziyne keferu kibelege muhtı'iyne. (70-36)

O nankörlere ne oluyor ki, sana doğru, o yandan, bu yandan boyunlarını uzatarak geliyorlar;

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ

Anilyemiyni ve 'anişşimali 'ızıyne. (70-37)

Sağdan ve soldan parçalar halinde.

أَيُّطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

Eyatme'u kullumriin minhum en yudhale cennete na'iymin. (70-38)

Onlardan herbiri nimet bahçesine konulacağını mı umuyor?

كَلَّا ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ

Kella inna halaknahum mimma ya'lemune. (70-39)

Hayır, ummasınlar! Gerçek şu ki biz onları, bildikleri şeyden yarattık.

Sayfa 569, Mearic 40-44 Ayetler, Cüz 29

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ

Fela uksimu birabbilmeşariki velmeğaribi inna likadirune. (70-40)

İş onların sandığı gibi değil! Doğuların ve batıların Rabbine yemin olsun ki, biz gerçekten gücü yetenleriz;

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

Ala en nubeddile hayren minhum ve ma nahnu bimesbukıyne. (70-41)

Onları kendilerinden daha üstün olanlarla değiştirmeye... Ve biz önüne geçilebilecekler değiliz.

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

Fezerhum yehudu ve yel'adune. (70-42)

Bırak onları! Dalsınlar, oynasınlar kendileri için belirlenen günlerine ulaşınca kadar.

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاحًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

Yevme yahrucune minel'ecdasi sira'an keennehum ila nusubin yufidune. (70-43)

O gün, kabirlerden fırlayarak çıkarlar. Dikilmiş putlara doğru akın akın gider gibidirler.

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

Haşi'aten ebsaruhum terhekuhum zilletun zalikelyevmulleziy kanu yu'adune. (70-44)

Gözleri yere eğik; bir zillet kuşatmıştır onları. İşte bu gündür onlara vaat edilmiş olan.

Nuh Suresi (71/28), İniş sırası: 71

Sayfa 569, Nuh 1-10 Ayetleri, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۚ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

İnna erselna nuhan ila kavmihi en enzir kavmeke min kabli en ye'tiyehum 'azabun eliymin (71-1)

Biz, Nûh'u, "Toplumunu, kendilerine korkunç bir azap gelmeden önce uyar!" diye kavmine gönderdik.

قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Kale ya kavmi inniy lekum neziyun mubiynun. (71-2)

O dedi ki: "Ey toplumum! Hiç kuşkunuz olmasın, ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

Eni'budullahe vettekuhu ve etiy'uni. (71-3)

"O halde, Allah'a ibadet edin! O'ndan korkun! Ve bana itaat edin ki,

يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۚ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Yağfir lekum min zunubikum ve yuahhirkum ila ecelin musemmen inne ecelellahi iza cae la yuahharu lev kuntum ta'lemune. (71-4)

Allah, günahlarınızı affetsin ve sizi belirli bir süreye kadar ertelesin. Çünkü Allah'ın eceli geldiğinde ertelenmez. Bir bilebilseydiniz!"

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

Kale rabbi inniy de'avtu kavmiy leylen ve neharen. (71-5)

Nûh şöyle yakardı: "Ey Rabbim! Ben toplumumu gece ve gündüz davet ettim."

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاءِي إِلَّا فِرَارًا

Felem yezidhum du'aiy illa firaren. (71-6)

"Fakat çağırım, onların kaçışlarını artırmaktan başka bir işe yaramadı."

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا

Ve inniy kullema de'avtuhum litağfire lehum ce'alu ezabi'ahum fiy azanihim vestağşev siyabehum ve esarru vestekberustikbaren. (71-7)

"Ben onları, sen kendilerini affedesin diye çağırdıkça, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiseleriyle sarılıp sarmalandılar, inat ve ısrar ettiler ve kibirlendikçe kibirlendiler."

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا

Summe iniy de'avtuhum ciharen. (71-8)

"Sonra onları daha açık bir biçimde çağırdım."

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

Summe inniy a'lentu lehum ve esrertu lehum israren. (71-9)

"Daha sonra bir başka duyuru yönelttim. Ve onları gizli gizli de çağırdım."

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

Fekultüstağfiru rabbekum innehu kane gaffaren. (71-10)

Ve şöyle dedim: "Rabbinizden af dileyin! O, bağışlamayı çok sevendir."

Sayfa 570, Nuh 11-28 Ayetleri, Cüz 29

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

Yürsilissemae 'aleykum midraren. (71-11)

"Göğü üzerinize bol bol yağmur taşıyıcı olarak gönderir."

وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

Ve yumdidkum biemvalin ve beniyne ve yec'al lekum cennatin ve yec'al lekum enharen. (71-12)

"Sizi, mallar ve oğullarla güçlendirir, size yeşil bahçeler lütfeder. Ve sizin için nehirler akıtır."

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

Malekum la tercune lillahi vekaren. (71-13)

"Ne oluyor size de Allah için bir vakar ümidinde olmuyorsunuz?"

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

Ve kad halekakum atvaren. (71-14)

"O ki, sizi halden hale/evreden evreye geçirerek yarattı."

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

Elem terev keyfe halekallahu seb'a semavetin tıbakan. (71-15)

"Görmediniz mi, Allah yedi göğü ahenkli bir bütün olarak nasıl yarattı?"

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا

Ve ce'alelkamere fiyhinne nuren ve ce'aleşşemse siracen. (71-16)

"Ve Ay'ı, bunlar içinde bir nur yaptı ve Güneş'i bir kandil haline getirdi."

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

Vallahu enbetekum minel'ardı nebaten. (71-17)

"Ve Allah sizi bir bitki olarak yerden bitirdi."

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

Summe yu'ıydukum fiyha ve yuhricukum ihracen. (71-18)

"Sonra sizi yere geri gönderiyor ve sonra bir çıkarışla tekrar çıkarıyor."

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا

Vallahu ce'alelekumul(arda bisatan. (71-19)

"Allah size yeryüzünü bir yaygı yaptı,

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

Litesluku minha subulen ficacen (71-20)

Ki ondan geniş yollar edinip de yürüyesiniz."

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا

خَسَارًا

Kale nuhun rabbi innehum 'asavniy vettebe'u men lem yezidhu maluhu ve veleduhu illa hasaren. (71-21)

Nûh dedi ki: "Rabbim! Onlar bana isyan ettiler de malı ve çocuğu kendisine hüsrandan başka bir artış getirmeyen kişiye uydular."

وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا

Ve mekeru mekren kubbaren (71-22)

"Çok büyük hileler sergilediler/çok büyük tuzaklar kurdular."

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ

وَنَسْرًا

Ve kalu la tezerune alihetekum ve la tezerunne vedden ve la suva'an ve la yeğuse ve ye'uuka ve naren (71-23)

Dediler ki: "İlahlarınızı sakın bırakmayın! Ved'di, Süva'ı asla bırakmayın! Yeğus'u, Yeuk'u, Nesr'i de bırakmayın!"

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

Ve kad edallu kesiyren ve la tezidizzalimiyye illa dalalen. (71-24)

"Çoklarını saptırdılar. Sen de o zalimler için şaşkınlıktan başka bir şeyi artırma."

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

Minma hatiyatihim uğriku feudhihu naren felem yecidu lehum min dunillahi ensaren. (71-25)

Hataları yüzündendir ki boğuldular, ateşe atıldılar. Kendileri için, Allah dışında yardımcıları bulamadılar.

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

Ve kale nuhun rabbiy la tezer 'alel'ardı minelkafirîne deyyaren (71-26)

Nûh şöyle yakardı: "Rabbim! Yeryüzünde, kâfirlerden yurt tutacak/gezip dolaşacak hiç kimse bırakma!"

إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

İnneke in tezerhum yuodilla 'ibadeke ve la yehidu illa faciren keffaren (71-27)

"Çünkü eğer sen onları bırakırsan, kullarını saptırırlar ve kötülük üreten nankörden başkasını doğurmazlar."

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

Rabbiğfirliy ve livalideyye ve limen de hale beytiye mu'minen ve lilmu'miniyne velmu'minati ve la tezidizzalimiyye illa tebaren. (71-28)

"Rabbim! Beni, anne babamı, inanmış olarak evime gireni, tüm inanmış erkekleri ve inanmış kadınları affet! Zalimlerin de sadece helâk ve perişanlığını artır!"

Cin Suresi (72/28), İniş sırası: 40

Sayfa 571, Cin 1-13 Ayetler, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا

Kul uhiye ileyye ennehusteme'a neferun minelcinni fekalu inna semı'na kur'anen 'aceben. (72-1)

De ki: "Cinlerden bir topluluğun dinleyip şunu söyledikleri bana vahyolundu: 'Gerçekten biz, hayranlık verici bir Kur'an dinledik.'"

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَن تُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

Yehdiy ilerruşdi feamenna bihi ve len nuşrike birabbina ehaden. (72-2)

"Doğruya ve hayra kılavuzluyor. Biz de inandık ona. Artık Rabbimize hiç

kimseyi asla ortak koşmayacağız."

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

Ve ennehu te'ala ceddu rabbina mettehaze sahibeten ve la veleden. (72-3)

"Rabbimizin adı/kudreti/işi/gayreti çok yücedir. O, ne bir dişi dost edinmiştir ne de bir çocuk."

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

Ve ennehu kane yekulu sefiyhuna 'alellahi şetatatana. (72-4)

"Doğrusu, bizim beyinsiz, Allah hakkında saçma lakırdı ediyormuş."

وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

Ve enna zanenna en len tekulen'insu velcinnu 'alellahi keziben. (72-5)

"Biz sanmıştık ki, ne insanlar ne de cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler."

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

Ve ennehu kane ricalun minel'insi ye'uzune biricalin minelcinni fezaduhum rehekan. (72-6)

"Gerçek şu ki, insanlardan bazı erkekler, cinlerden bazı erkeklere/cinlerin şerrinden bazı erkeklere sığınarlardı da onların şımarıklık ve azgınlığını artırırlardı."

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

Ve ennehum zannu kema zanentum en len yeb'asallahu ehaden. (72-7)

"Onlar, tıpkı sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi asla diriltmeyeceğini/peygamber göndermeyeceğini sanmışlardı."

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَةً حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا

Ve enna lemesnessemae fevedednaha muliet haresen şediden ve şuhuben. (72-8)

"Biz göğe gerçekten dokunduk da onu titiz ve güçlü bekçilerle ve kayıp giden ışınlarla/alevlerle doldurulmuş bulduk."

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا

Ve enna kunna nak'udu minha meka'ide lîssem'ı femen yestemi'il'ane yecid lehu şihahaben resaden. (72-9)

"Biz eskiden, onun, dinlemek için oturulan yerlerinde otururduk. Ama şu anda kim dinlemeye kalksa kendisini gözetleyen bir alev/ışık bulur."

وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

Ve enna la nedriy eşerrun uriyde bimen fiyl'ardı em erade bihim rabbuhum reşeden. (72-10)

"Doğrusu, bilmiyoruz, yeryüzündeki şuurllulara şer mi istendi, yoksa Rableri onlar için doğru ve güzel olanı mı istemiştir."

وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا

Ve enna minnessalihune ve minna dune zalike kunna taraika kıdeden. (72-11)

"Şu da bir gerçek ki, bizden hayra yönelenler/barışçılar vardır; ama bizden, başka türlü olanlar da vardır. Dilim dilim yollar olmuşuz biz."

وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُنْعِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُنْجِزَهُ هَرَبًا

Ve enna zanenna en len nu'cizallahe fiyl'ardı ve len nu'cizehu hereben. (72-12)

"Ve biz şunu sezdik: "Biz yeryüzünde Allah'ı asla âciz bırakamayız; kaçarak da onu âciz bırakamayız."

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ؕ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۚ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا
وَلَا رَهْقًا

Ve enna lema semi'nelhuda amenna bihi femen yu'min birabbihî fela yehafu bahsen ve la rehekan. (72-13)

"Biz, doğruya ve güzele kılavuzlayanı dinleyince, ona inandık. Rabbine inanan kişi ne hakkının eksik verilmesinden korkar ne de tecavüze uğrayıp kuşatılmaktan."

Sayfa 572, Cin 14-28 Ayetleri, Cüz 29

وَأَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ؕ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

Ve enna minnelmuslimune ve minnelkasitune femen esleme feulaike teharrev reşeden. (72-14)

"Nihayet, bizden Allah'a teslim olanlar da var, haksızlığa sapıp çizgiden çıkanlar da var. Allah'a teslim olanlar, işte onlar, doğruyu ve hayrı aramışlardır."

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

Ve emmelkasitune fekanu licehenneme hataben. (72-15)

"Haksızlığa sapanlar ise cehenneme odun olmuşlardır."

وَالَّذِينَ اسْتَفْتَوْا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا

Ve en levistekamu 'alettariykati lees kaynahum maen ğadekan (72-16)

Eğer yolda, kıvamında yürüselerdi, onları bol bir su ile suvarırdık,

لِنَقْتَنَّهُمْ فِيهِ ۚ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ ۖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

Lineftinehum fiyhi ve men yu'rid 'an zikri rabbihi yeslukhu 'azaben sa'aden. (72-17)

Ki onları, onun içinde imtihan edelim. Kim Rabbinin zikrinden/Kur'an'dan yüz çevirirse Rabbi onu, gittikçe yükselen bir azaba sokar.

وَأَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

Ve ennelmesacide lillahi fela ted'u ma'allahi ehaden (72-18)

Hiç kuşkusuz, mescitler/secdeler Allah içindir. O halde, Allah ile birlikte bir başkasına yakarmayın/Allah'ın yanında bir başkası için çağrıda bulunmayın.

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

Ve ennehu lemma kame 'abdullahi yed'uhu kadu yekunune 'aleyhi libeden. (72-19)

Allah'ın kulu kalkmış O'na yakarırken, onlar onun üzerine keçeleşir gibi üşüşüyorlardı.

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

Kul innema ed'u rabbiy ve la uşriku bihi ehaden (72-20)

De ki: "Ben ancak Rabbime yakarırım/çağırırım. Ve hiç kimseyi O'na ortak koşmam."

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

Kul inniy la emliku lekum darran ve la reşeden (72-21)

De ki: "Ben size zarar verme gücüne de ışık ve aydınlık verme gücüne de sahip değilim."

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

Kul inniy len yuciyreniy minallahi ehadun ve len ecide min dunihi multehaden. (72-22)

De ki: "Allah'tan beni hiç kimse kurtaramaz ve O'nun dışında bir sığınak da asla bulamam."

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ۚ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ

جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

İlla belağan minallahi ve risalatihî ve men ya'sillahe ve resulehu feinne lehu nare cehennemê halidiyne fiyha ebeden (72-23)

"Ancak Allah'tan bir tebliğ ve O'nun mesajlarından bir şeyler sunabilirim." Allah'a ve O'nun resulüne isyan edenler için cehennem ateşi vardır. Sürekli içinde kalacaklardır.

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

Hatta iza reev ma yu'adune feseya'lemune men ed'afu nasiren ve ekallu 'adeden. (72-24)

Sonunda, onlar kendilerine vaat edileni gördüklerinde, yardımcı bakımından daha zayıf kim, sayı bakımından daha az kim, bileceklerdir.

قُلْ إِنِ ادْرَىٰ أَقْرَبُ مَا تُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

Kul in edriy ekariybun ma tu'adune em yec'alu lehu rabbiy emeden. (72-25)

De ki: "Bilmiyorum, size vaat edilen şey yakın mıdır yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyacaktır?"

عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

'Almulğaybi fela yuzhiru 'ala ğaybihi ehaden (72-26)

Gaybı bilendir O. Gaybı konusunda hiç kimseyi yardımcı yapmıyor.

إِلَّا مَنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

İlla menirteda min resulin feinnehu yesluku min beyni yedeyhi ve min halfihi resaden. (72-27)

Seçtiği bir elçi müstesna. Çünkü O, resulünün önünden ve arkasından gözetleyiciler yürütür.

لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

Liya'leme en kad ebleğu risalati rabbihim ve ehata bima lediyhim ve ahsa kulle şey'in 'adeden. (72-28)

Ki onların, Rablerinin elçiliklerini hedefine tam ulaştırdıklarını bilsin. Allah, onların katında bulunan şeyleri kuşatmış ve her şeyi inceden inceye sayıya bağlamıştır.

Müzzemmil Suresi (73/20), İniş sırası: 3
Sayfa 573, Müzzemmil 1-19 Ayetler, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ

Ya eyyuhelmuzzemmilu. (73-1)

Ey giysisine bürünüp yatan!

قُمْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

Kumilleyle illa kaliylen (73-2)

Geceleyin kalk! Kısa bir süre hariç,

نُصِفْهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا

Nısfehu evinkus minhu kaliylen (73-3)

Gecenin yarısını ayakta ol yahut bundan biraz eksilt!

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

Ev zid 'aleyhi ve rettililkur'ane tertiylen (73-4)

Yahut buna biraz ekle! Ve Kur'an'ı ağır ağır, düşününe düşününe oku!

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

İnna senulkıy 'aleyke kavlen sekıylen (73-5)

Doğrusu, biz senin üzerine ağır bir söz bırakacağız.

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا

İnne naşietelleyli hiye eşeddu vat'en ve akvemu kıylen (73-6)

Şu bir gerçek ki, yeni bir oluşa koyulmak üzere geceleyin kalkan, yer tutma bakımından daha güçlü, söz bakımından daha etkilidir.

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا

İnne leke fiynnehari sebhan taviylen (73-7)

Kuşkusuz, gündüz boyu senin için uzun bir dolaşma/yoğun bir uğraş vardır.

وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

Vezkurisme rabbike ve tebettel ileyhi tebtiylen (73-8)
Rabbinin adını an ve tüm benliğine O'na yönel!

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا
Rabbulmeşriki velmağribi la ilahe illa huve fettehızhu vekiylen (73-9)
Doğunun ve batının Rabbidir O. Tanrı yoktur O'ndan başka. O'nu vekil et!

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا
Vasbir 'ala ma yekulune vehcurhum hecren cemiylen (73-10)
Onların söylediklerine sabret! Ve güzelce ayrıl onlardan.

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَىٰ النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا
Ve zerniy velmukezzibiyne uliynna'meti ve mehhilhum kaliylen (73-11)
Benimle, o nimete boğulmuş yalanlayıcıları baş başa bırak! Birazcık süre tanı onlara.

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا
İnne ledeyna enkalen ve cahıymen (73-12)
Bizim yanımızda bukağılar var, cehennem var!

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا
Ve ta'amen za ğussatin ve 'azaben eliylen (73-13)
Boğazdan zor geçen bir yiyecek, korkunç bir azap var,

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا
Yevme tercuful'ardu velcibalu ve kanetilcibalu kesiyben mehiylen (73-14)
O günde ki yer ve dağlar sarsılır ve dağlar eriyip akan bir kum yığınınına dönüşür.

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا
İnna erselna ileykom resulen şahiden 'aleykum kema erselna ila fir'avne resulen. (73-15)
Biz size, üstünüze tanık olan bir resul gönderdik. Tıpkı Firavun'a bir resul gönderdiğimiz gibi.

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا
Fe'asa fir'avnurresule feehaznahu ahzen vebiylen (73-16)
Ama Firavun, resule isyan etti de biz onu korkunç bir tutuşla tutuverdik.

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

Fekeyfe tettekune in kefertum yevmen yec'alulvildane ŧiyben (73-17)

Eğer inkâr ve nankörlüğe saparsanız, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çeviren o günden nasıl korunacaksınız?

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

Essemau munfetirun bihi kane va'duhu mef'ulen (73-18)

Gök bile o yüzden parçalanır. O'nun vaadi gerçekleşmiştir.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

İnne hazihi tezkiretun femen ŧaettehaze ila rabbihi sebiylen (73-19)

Bu, bir öğüt verici, düşündürücüdür. Dileyen, Rabbine doğru, bir yol edinir.

Sayfa 574, Müzzemmil 20 Ayet, Cüz 29

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَنْ لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ ۖ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۖ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

İnne rabbeke ya'lemu enneke tekumu edna min suluseyilleyli ve nısfehu ve sulusehu ve taifetun minelleziyne me'ake vallahu yukaddirulleyle vennehare 'alime en len tuhsuhu fetabe 'aleykum fakreu ma teyessere minelkur'ani 'alime en seyekunu minkum merda ve aharune yadribune fiyl'ardı yebteğune min fadlillahi ve aharune yukatilune fiy sebiylillahi fakreu ma teyessere minhu ve ekiymussalate ve atuzzekate ve akridullahe kardan hasenen ve ma tukaddimu lienfusikum min hayrin teciduhu 'ındallahi huve hayren ve a'zame ecren vestağfirullahe innallahe ğafurun rahıymun. (73-20)

Hiç kuşkun olmasın, Rabbin senin durumunu biliyor. Gecenin üçte ikisinden daha azını, yarısını, üçte birini ayakta geçiriyorsun. Seninle beraber olanlardan bir grup da öyle. Allah, geceyi de gündüzü de ölçüye bağlamıştır. Sizin onu kuşatamayacağınızı bildi de size tövbe nasip etti. O halde Kur'an'dan, kolay

geleni okuyun. Sizden hastalar olacağını bildi. Bir kısmının yeryüzünde dolaşıp Allah'ın lütfundan bir şeyler isteyeceklerini, diğer bir kısmının da Allah yolunda çarpışacaklarını bildi. O halde Kur'an'dan, kolay geleni okuyun! Namazı kılın! Zekâtı verin. Güzel bir ödünçle Allah'a ödünç verin! Öz benlikleriniz için önden gönderdiğiniz iyiliğin, Allah katında hayrını daha çok, ödülünü daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan af dileyin. Hiç kuşkusuz, Allah çok affedici, çok esirgeyicidir.

Müdessir Suresi (74/56), İniş sırası: 4
Sayfa 574, Müddessir 1-17 Ayetleri, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

Ya eyyuhelmuddessiru. (74-1)

Ey giysisine bürünüp kenara çekilen!

قُمْ فَأَنْذِرْ

Kum feenzir. (74-2)

Kalk da uyar!

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ

Ve rabbeke fekebbir. (74-3)

Rabbinin yüceliğini duyur!

وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ

Ve siyabeke fetahhir. (74-4)

Temizle giysilerini!

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

Verrucze fehcur. (74-5)

Uzaklaştır kendinden pisliği!

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ

Ve la temnun testeksiru. (74-6)

Çok bularak başa kakma yaptığın iyiliği!

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

Ve lirabbike fasbir. (74-7)

Ve yalnız Rabbin için dayanıklı kıl benliği!

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ

Feiza nukire fiynnakuri. (74-8)

O boruya üfürüldüğünde,

فَذَلِكَ يَوْمٌ مِّنْ يَّوْمٍ عَسِيرٍ

Fezalike yevmeizin yevmun 'asiyrun. (74-9)

İşte o gün çok zorlu, çok çetin bir gündür.

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

'Alelkafiriye ğayru yesiyrin (74-10)

Küfre batmışlar için hiç de kolay değildir.

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا

Zernuy ve men halaktu ve hıyden (74-11)

Benimle, yarattığım kişiyi baş başa bırak!

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا

Ve ce'altu lehu malen memduden (74-12)

Hesapsız bir mal verdim ona.

وَبَنِينَ شُهُودًا

Ve beniyne şuhuden. (74-13)

Göz doyurucu oğullar verdim.

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا

Ve mehhedtu lehu temhiyden. (74-14)

Alabildiğine imkânlar döşedim onun için.

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ

Summe yatme'u en eziyde. (74-15)

Tüm bunlardan sonra hırs ile daha da artırmamı istiyor.

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا

Kella innehu kane liayatina 'aniyden. (74-16)

Hayır, iş sanıldığı gibi değil! O, bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesildi.

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا

Seurhikuhu sa'uden (74-17)

Ben onu dik bir yola süreceğim.

Sayfa 575, Müdessir 18-47 Ayetler, Cüz 29

إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ

İnnehu fekkere ve kaddere. (74-18)

Derin derin düşündü o; ölçtü biçti.

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

Fekutile keyfe kaddere (74-19)

Kahrolası, nasıl bir ölçü kullandı!

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

Summe kutile keyfe kaddere (74-20)

Bir kez daha kahrolası, nasıl bir ölçü kullandı?!

ثُمَّ نَظَرَ

Summe nezare. (74-21)

Sonra baktı.

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

Summe 'abese ve besere (74-22)

Sonra yüzünü buruşturdu, kaşlarını çatı.

ثُمَّ أَدْبَرَ وَأَسْتَكْبَرَ

Summe edbere vestekbere (74-23)

Sonra arkasını döndü ve böbürlendi.

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ

Fekale in haza illa sihrun yu'seru (74-24)

Şöyle dedi: "Bu, rivayet edilerek gelen bir büyüden başka şey değil."

إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

İn haza illa kavulubeşeri. (74-25)

"İnsan sözünden başka bir şey değil bu."

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ

Seusliyihi sekare (74-26)

Onu Sekar'a fırlatacağım.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ

Ve ma edrake ma sekaru (74-27)

Bilir misin nedir Sekar?

لَا تُبْقِ وَلَا تَذَرُ

La tubkıy ve la tezeru (74-28)

Ortada bir şey bırakmaz, hiçbir şeyi görmezlik etmez o.

لَوْحَةً لِلْبَشَرِ

Levvahatun lilbeşeri. (74-29)

İnsan için tablolar/levhalar/ekranlar sunandır o.

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

'Aleyha tis'ate 'aşere. (74-30)

Üzerinde ondokuz vardır onun.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۖ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ
كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا ۖ وَلَا
يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۚ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى
لِلْبَشَرِ

Ve ma ce'alna ashabennari illa melaiketen ve ma ce'alna 'iddetehum illa
fitneten lilleziyne keferu liyesteykinnelleziyne utulkitabe ve yezdadelleziyne
amenu iymanen ve la yertabelleziyne utulkitabe velmu'minune ve
liyekullelleziyne fiy kulubihim meredun velkafirune maza eradallahu bihaza
meselen kezalike yudillullahu men yeşa'u ve ma ya'lemu cunude rabbike illa

huve ve ma hiye illa zikra lilbeşeri. (74-31)

Biz, cehennem yârânını hep melekler yaptık. Ve biz, onların sayılarını da küfre sapanlar için bir imtihandan başka şey yapmadık. Ta ki, kendilerine kitap verilenler iyice ve apaçık bilsinler. İman etmiş olanların imanı artsın. Kendilerine kitap verilmiş olanlarla iman sahipleri kuşkuya düşmesin. Kalplerinde hastalık olanlarla küfre sapmış bulunanlar da; "Allah bununla neyi örneklendirmek istiyor?" desinler. İşte böyle. Allah, dilediğini/dileyeni saptırır, dilediğini/dileyeni de doğruya ve güzele kılavuzlar. Rabbinin ordularını ancak O bilir. Bu, insan için bir öğüt verici ve düşündürücüden başka şey değildir.

كَأَلَّا وَالْقَمَرَ

Kella velkameri. (74-32)

Hayır, sandıkları gibi değil! Yemin olsun Ay'a,

وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ

Velleyli iz edbede (74-33)

Yemin olsun geceye, sırtını döndüğünde;

وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ

Vessubhi îza esfere. (74-34)

Yemin olsun sabaha, ağarıp ışıdığıında,

إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ

İnneha leihdelkuberi (74-35)

Ki o gerçekten en büyüklerden biridir.

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ

Neziyren lilbeşeri (74-36)

İnsan için bir uyarıcıdır.

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

Limen şae minkum en yetekaddeme ev yeteahhare (74-37)

Sizden, öne geçmek yahut arkaya kalmak/erken davranmak yahut gecikmek isteyen için.

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

Kullu nefsin bima keşebet rehiynetun. (74-38)

Her benlik öz kazancının bir karşılığıdır.

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

İlla ashabelyemiyni. (74-39)

Uğur ve bereket yârânı müstesna.

فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ

Fiy cennatin yetesaelune (74-40)

Bahçelerdedirler. Birbirlerine soruyorlar,

عَنِ الْمُجْرِمِينَ

'Anilmucrimiyne. (74-41)

Suçlular hakkında:

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

Ma selekekum fiy sekare. (74-42)

"Sizi Sekar'a sürükleyen nedir?"

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ

Kalu lem neku minelmusalliyne (74-43)

Cevap verdiler: "Namaz kılıp dua edenlerden değildik."

وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمُسْكِينِ

Ve lem neku nut'ı mulmiskiyne (74-44)

"Yoksulu yedirip doyurmuyorduk."

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ

Ve kunna nehudu me'alhaidiyne (74-45)

"Boş lakırdılara dalanlarla dalar giderdik."

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ

Ve kunna nukezzibu biyevmiddiyni (74-46)

"Din gününü yalanlıyorduk."

حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِينَ

Hatta etanelyekıynu (74-47)

"Nihayet, tartışılmaz ve karşı çıkılmaz bilgi önümüze dikildi."

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ

Fema tenfe'uhum şefa'atuşşafi'ıyne. (74-48)

Artık yarar sağlamaz onlara şefaathçilerin şefaati.

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ

Fema lehum 'anittezkireti mu'ridıyne (74-49)

Ne oluyor onlara da öğüt verip düşündüren şeyden yüz çeviriyorlar?

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ

Keennehum humurun mustenfiretun (74-50)

Sağa sola kaçısan yaban eşekleri gibidirler,

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

Ferret min kasveretin (74-51)

Arslandan ürkmüşlerdir.

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً

Bel yuriydu kullumriin minhum en yu'ta suhufen muneşşereten (74-52)

İçlerinden her kişi de istiyor ki, kendisine açılıp saçılmış sayfalar verilsin.

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

Kella bella yehafunel'ahirete (74-53)

Hayır, öyle şey olmaz! Doğrusu şu ki, âhiretten korkmuyorlar.

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ

Kella innehu tezkiretun. (74-54)

Hayır, iş, sandıkları gibi değil! O bir öğüt verici/bir düşündürücüdür.

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

Femen şae zekerehu. (74-55)

Dileyen düşünür onu, öğüt alır.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

Ve ma yezkurune illa en yeşaallahu huve ehluttakva ve ehlulmağfireti. (74-56)

Ve onlar, Allah'ın dilediği dışında, öğüt alamazlar. Sakındırmaya ve affetmeye

ehil olan O'dur.

Kıyamet Suresi (75/40), İniş sırası: 31
Sayfa 576, Kıyamet 1-19 Ayetler, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

La uksimu biyevmilkıyameti. (75-1)

Hayır, öyle değil!

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

Ve la uksimu binnefsillevvameti. (75-2)

Öyle değil! Kendisini ısrarla kınayan benliğe de yemin ederim.

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ

Eyahsebul'insanu ellen necme'a 'ızamehu. (75-3)

İnsan, kendisinin kemiklerini asla bir araya toplamayacağımızı mı sanıyor?

بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ

Bela kadiriye 'ala en nusevviye benanehu (75-4)

Hayır, sandığı gibi değil! Biz onun parmak uçlarını da tam bir biçimde düzenlemeye gücü yetenleriz.

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

Bel yuriydul'insanu liyefcure emamehu (75-5)

Fakat insan kendi önünde rezillik sergilemeyi ister.

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ

Yes'elu eyyane yevmulkıyameti. (75-6)

"Kıyamet günü nerede/ne zaman?" diye sorar.

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ

Feiza berikalbesaru. (75-7)

Göz şimşek çaktığında,

وَحَسَفَ الْقَمَرُ

Ve hasefelkameru. (75-8)

Ay tutulduğunda,

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

Ve cumi'aşşemsu velkameru. (75-9)

Ve Güneş'le Ay biraraya getirildiğinde,

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ

Yekulul'insanu yevmeizin eynelmeferu. (75-10)

Der ki insan o gün: "Kaçılacak yer nerede?"

كَلَّا لَا وَزَرَ

Kella la vezere. (75-11)

Hayır, yok sığınacak yer!

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

İla rabbike yevmeizinilmustekarru. (75-12)

Varılıp durulacak yer Rabbinin huzurudur o gün.

يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

Yunebbeul'insanu yevmeizin bima kaddeme ve ahha re. (75-13)

Haber verilir insana o gün önden gönderdiği de arkaya bıraktığı da.

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِٗٓ بَصِيرَةٌ

Belil'insanu 'ala nefsihi besiyretun. (75-14)

Gerçek şu ki insan, öz benliği üzerine yönelmiş keskin ve derin bir bakıştır;

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

Ve lev elka me'aziyrehu. (75-15)

Dökse de ortaya tüm mazeretlerini.

لَا تُحَرِّكْ بِهِٓ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِٓ

La tuharrik bihi lisaneke lita'cele bihi. (75-16)

Onu aceleye getiresin diye dilini onunla hareketlendirme!

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ

İnne'aleyna cem'ahu ve kur'anehu. (75-17)

Onu toplamak ve okumak bize düşer.

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْءَانَهُ

Feiza kare'nahu fettebı'kur'anehu (75-18)

O halde, biz onu okuduğumuzda, sen onun okunuşunu izle.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

Summe inne 'aleyna beyanehu. (75-19)

Sonra onu açıklamak da bizim işimiz olacaktır.

Sayfa 577, Kıyamet 20-40 Ayetler, Cüz 29

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

Kella bel tuhibbunel'acilete. (75-20)

Hayır, hayır! Siz hemencecik geleni seversiniz.

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

Ve tezerunel'ahirete. (75-21)

Ve sonradan geleceği terk edersiniz.

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

Vucuhun yevmeizin nadıretun (75-22)

Yüzler vardır o gün parıltılı,

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

İla rabbiha nazıretun (75-23)

Rabbine doğru bakan.

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

Ve vucuhun yevmeizin basire'un (75-24)

Ve yüzler vardır o gün, asık/buruk,

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

Tezunnu en yuf'ale biha fakıretun (75-25)

Kendisine, bel kıracak bir hesap yöneleceğini sezinler.

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

Kella iza beleğatitterakiye (75-26)

İş, onların sandığı gibi değil! Can, köprücüklere dayandığında,

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

Ve kıyle men rakın (75-27)

"Kim var okuyup üfleyecek?" denilir!

وَضَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

Ve zanne ennehulfraku (75-28)

Sezinlemiştir ki odur ayrılık.

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

Velteffetissaku bissakı (75-29)

Dolaşmıştır el ayak/kol bacak.

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

İla rabbike yevmeizinilmesaku (75-30)

Rabbine doğrudur o gün sevkیات.

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّى

Fela saddeka ve la salla (75-31)

Ne tasdik etti ne yakardı/ne sadaka verdi ne namaz kıldı.

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

Ve lakin kezzebe ve tevella (75-32)

Tam aksine, yalanladı, gerisin geri döndü.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى

Summe zehebe ila ehlihi yetemetta (75-33)

Sonra da çalım sata sata ailesine gitti.

أُولَى لَكَ فَأُولَى

Evla leke feevla (75-34)

Çok uygundur sana bu bela, çok uygun!

ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ

Summe evlaleke feevla (75-35)

Evet, çok uygundur sana bu bela, çok uygun!

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

Eyahsebul'insanu en yutreke suden (75-36)

İnsan, başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ

Elem yeku nutfeten min meniyyin yumna (75-37)

O, dökülen meniden bir sperm değil miydi?

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ فَلَقَ فَسَوَّىٰ

Summe kane 'alekaten fehaleka fesevva (75-38)

Sonra o, bir çiğnem et oldu da Allah onu yarattı, ardından düzgün bir şekle ulaştırdı.

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

Fece'ale minhuzzeyceynizzekere vel'unsa. (75-39)

Nihayet ondan iki çifti, erkeği ve dişiye vücuda getirdi.

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

Eleyse zalike bikadirin 'ala en yuhyiyelmevra (75-40)

Peki bunu yapan, ölüyü diriltmeye güç yetiremez mi?

İnsan Suresi (76/31), İniş sırası: 90

Sayfa 577, İnsan 1-5 Ayetler, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا

Hel eta alel'insani hıynüm mined dehri lem yekun şey'en mezkura (76-1)

İnsan üzerinden, henüz anılan bir şey olmadığı bir süre geçmedi mi zamandan?

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

İnna halaknel'insane min nutfetin emşacin nebteliyhi fece'alnahu semiy'an basıyra. (76-2)

Doğrusu, biz insanı karışım olan bir spermden yarattık. Halden hale geçiririz onu. Sonunda onu işitici, görücü yaptık.

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

İnna hedeynahussebiyle imma şakirav ve imma kefura (76-3)

Biz onu yola kılavuzladık. Artık ya şükredici olur ya nankör.

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا

İnna a'tedna lilkaferiye selasile ve ağlalen ve se'ıyren (76-4)

Biz, nankörler için zincirler, bukağılar ve kızgın bir ateş hazırladık.

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

İnnel'ebtare yeşrebune min ke'sin kane mizacuha kafura (76-5)

İyilere gelince, onlar, karışımı kâfur olan bir kadehten içerler.

Sayfa 578, İnsan 6-25 Ayetler, Cüz 29

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

Aynen yeşrebu biha 'ıbadullahi yufecciruneha tefciyra (76-6)

Bir kaynak ki, Allah'ın kulları ondan içerler ve onu fışkırtarak akıtırlar.

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

Yufune binnezri ve yehafune yevmen kane şerruhu mustetiyyren (76-7)

Onlar verdikleri sözü tam bir biçimde yerine getirirler ve kötülüğü salgın olan bir günden korkarlar.

وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

Ve yut'imunetta'ame 'ala hubbihi miskiynen ve yetiyemen ve esiyren. (76-8)

Yoksula, yetime ve esire, yemeği severek yedirirler.

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا

İnnema nut'imukum livechillahi la nuriydu minkum cezaen ve la şukuren (76-9)

"Biz size yalnız ve yalnız Allah rızası için yediriyoruz. Sizden bir karşılık da bir teşekkür de istemiyoruz;

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

İnna nehafu min rabbina yevmen 'abusen kamtariyren (76-10)

Çünkü biz, asık suratlı, sert bir gün yüzünden Rabbimizden korkarız." derler.

فَوَقَّاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا

Fevkahumullahu şerre zalikelyevmi ve lakkahum nadreten ve sururen. (76-11)

Allah da onları o gününün şerrinden korumuş ve kendilerini bir parlaklığa, bir sevince ulaştırmıştır.

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

Ve cezahum bima saberu cenneten ve hariyren (76-12)

Sabretmelerine karşılık olarak da onları bir bahçe ve ipekle ödüllendirmiştir.

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

Muttekiiyne fiyha 'alel'eraiki la yerevne fiyha şemsen ve la zemheriyren (76-13)
Koltuklar üzerine yaslanarak otururlar orada. Ne bir güneş görürler orada ne de kavurucu bir soğuk...

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا

Ve daniyeten 'aleyhim zıluha ve zullilet kutufuha tezliyen (76-14)

Bahçenin gölgeleri üzerlerine eğilmiştir. Ve bahçenin meyveleri iyice yaklaştırılmıştır.

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

Ve yutafu 'aleyhim bianiyetin min fiddatin ve ekvabin kanet kavariyle (76-15)

Çevrelerinde, gümüşten ve billurdan kaplar dolaştırılır. Kupalardır onlar.

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

Kavariyle min fiddatin kadderuha takdiyren (76-16)

Gümüşten kupalar ki, tam diledikleri ölçüde belirlemişlerdir onları.

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

Ve yuskavne fiyha ke'sen kane mizacuha zencebiylen (76-17)

Orada kendilerine karışımı zencefil olan bir kadehten içirilir.

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

'Aynen fiyha tusemma selsebiylen (76-18)

Bir pınar ki, orada, selsebil diye anılır.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا

Ve yetufu 'aleyhim vildanun muhalledune izâ reeytehum hasibtehum lu'luen mensuren (76-19)

Dolaşır çevrelerinde, sürekli görevlendirilmiş gençler. Görseydin onları, dizilmiş inciler sanırdın.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا

Ve iza reeyte semme reeyte ne'ıymen ve mulken kebiyren (76-20)

Oraya baktığında, nereye göz atsan büyük bir nimet, büyük bir mülk ve yönetim görürsün.

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ۖ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

'Aliyehum siyabu sundusin hudrun ve istebrakun ve hullu esavire min fiddatin ve sekahum rabbuhum şeraben tahuren (76-21)

Üzerlerinde yeşil ince ipeklerle, sırmalı, kalın ipeklerden giysiler vardır. Gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Ve Rableri onlara tertemiz bir içki ikram etmiştir.

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا

İnne haza kane lekum cezaen ve kane sa'yukum meşkuren (76-22)

İşte bu size bir ödüdür. Ve sizin gayretiniz şükranla karşılanmıştır.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا

İnna nahnı nezzelna 'aleykelkur'ane tenziylen (76-23)

Biz indirdik o Kur'an'ı sana parça parça, biz!

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا

Fasbir lihukmi rabbike ve la tuti' minhum asimen ev kefuren (76-24)

O halde, Rabbinin hükmü karşısında sabret ve onların günahkârlarına da nankörlerine de boyun eğme.

وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

Veskurisme rabbike bukreten ve asiylan (76-25)

Rabbinin adını sabahtan da akşamdan da an!

Sayfa 579, İnsan 26-31 Ayetler, Cüz 29

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

Ve minelleyli fescud lehu ve sebbihhu leylen taviylen (76-26)

Gecenin bir kısmında da O'na secde et! Ve geceleyin O'nu uzunca tespih et/uzun bir gece boyu O'nu tespih et!

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

İnne haulai yuhıbbunel'acilete ve yezerune veraehum yevmen sekıylen (76-27)

Bunlar, hemen gelecek olanı seviyorlar da ötelerindeki zorlu bir günü ihmal ediyorlar.

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمَثَلَهُمْ تَبْدِيلًا

Nahnu halaknahum ve şededna esrehum ve iza şî'na beddelna emsalehum tebdıylen. (76-28)

Biz yarattık onları ve kuvvetli yaptık bağlarını/eklemlerini. Dilediğimizde benzerleri ile değiştiririz onları.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

İnne hazihi tezkiretun femen şaettehaze ila rabbihi sebiylen (76-29)

İşte bu, bir hatırlatıcı ve düşündürücüdür. Dileyen, Rabbine doğru, bir yol edinir.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

Ve ma teşaune illa en yeşaallahu innallahe kane 'aliymen hakiymen (76-30)

Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

Yudhilu men yeşau fiv rahmetihi vezzalimiye e'adde lehum 'azaben eliylen (76-31)

Dilediğini/dileyeni rahmetinin içine sokar. Zalimlere gelince, onlar için korkunç bir azap hazırlamıştır.

Mürselat Suresi (77/50),İniş sırası: 33
Sayfa 579, Mürselat 1-19 Ayetler, Cüz 29

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

Velmurselati 'urfen (77-1)

Yemin olsun, o art arda gönderilenlere/meleklerle/rüzgârlara/vahyin bölümlerine/kalplere inen doğuşlara,

فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا

Fel'asıfati 'asfen (77-2)

Esip de büküp devirenlere,

وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا

Vennaşirati neşren (77-3)

Dağıtıp yayanlara/diriltip harekete getirenlere,

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا

Felfarikati ferkan (77-4)

Gerektiği şekilde ayıranlara,

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا

Felmulkıyati zikren (77-5)

Öğüt ulaştıranlara/Kur'an'ı ulaştıranlara,

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا

'Uzren ev nuzren (77-6)

Özür yahut uyarı için,

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعٍ

İnnema tu'adune levakı'un (77-7)

Ki size duyurulmuş olan mutlaka gerçekleşecektir.

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

Feizennucumu tumiset (77-8)
Yıldızlar silinip süpürüldüğünde,

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ
Ve izessemau furicet (77-9)
Gök yarıldığında,

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ
Ve izelcibalu nusifet (77-10)
Dağlar un ufak edilip savrulduğunda,

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ
Ve izerrusulu ukkitet (77-11)
Resuller vakte bağlandığında,

لَا يَوْمٍ أُجِّلَتْ
Lieyyi yevmin uccilet (77-12)
Hangi gün için vakte bağlandılar?

لِيَوْمِ الْفَصْلِ
Liyevmilfasli (77-13)
Ayrım ve hüküm günü için.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ
Ve ma edrake ma yevmulfasli (77-14)
Ayrım ve hüküm gününü sana bildiren nedir?

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne (77-15)
Yalanlayanların vay haline o gün!

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ
Elem nuhlilikil'evveliyne (77-16)
Öncekileri helâk etmedik mi?

ثُمَّ نُنْبِئُهُمُ الْآخِرِينَ
Summe nutbi'uhumul'ahıriyne (77-17)
Sonra, geriden gelenleri de onların peşlerine takarız.

كَذَلِكَ نَفْعُ الْإِثْمِ بِالْإِثْمِ

Kezalike nef'alu bilmucrimiyne (77-18)

Biz, suçlulara işte böyle yaparız.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne. (77-19)

Yalanlayanların o gün vay haline!

Sayfa 580, Mürselat 20-50 Ayetler, Cüz 29

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

Elem nahlukkum min main mehiynin. (77-20)

Sizi basit bir sudan yaratmadık mı?

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

Fece'alnahu fiy kararın mekiynin (77-21)

Onu dayanıklı karargâhta tuttuk.

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

İla kaderin ma'lumin (77-22)

Bilinen bir ölçüye/süreye kadar.

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ

Fekaderna feni'melkadirune. (77-23)

Bir ölçüyle yaptık. Ne güzel ölçü koyanlarız biz!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne (77-24)

Vay başına o gün, yalanlayanların!

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

Elem nec'alil'arda kifaten (77-25)

Yeri, bir toplanma zemini yapmadık mı?

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

Ahyaen ve emvaten (77-26)

Diriler bakımından da ölüler bakımından da.

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيَ شَمِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا

Ve ce'alna fiyha revasiye şamihatın ve eskaynakum maen furaten. (77-27)

Orada oturaklı, başını yücelere kaldırmış dağlar oluşturduk. Ve size tatlı bir su içirdik.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne (77-28)

Vay haline o gün, yalanlayanların!

أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ

İntaliku ila ma kuntum bihi tukezzebune (77-29)

Haydi, yalanlamakta olduğunuz şeye gidin!

أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ

İntaliku ila zıllın ziy selasi şu'abin (77-30)

Haydi, üç çatallı gölgeye gidin!

لَا ظَلِيلٌ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ

La zaliylin ve la yuğniy minellehebi (77-31)

Ne gölgelendirir ne alevden korur.

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

İnneha termiy bişererin kelkasri (77-32)

Gerçekten o, köşke benzer kıvılcımlar saçar.

كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ

Keennehu cimaletun sufrun (77-33)

O kıvılcım sanki sarımtırak bir halat/bir deve kervanı/bakırdan bir ip gibidir.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne (77-34)

Vay haline o gün, yalanlayanların!

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

Haza yevmu la yentıkune (77-35)

Konuşamayacakları gündür bu!

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

Ve la yu'zenu lehum feya'tezirune (77-36)

İzin verilmez ki onlara özür dilesinler.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne (77-37)

Vay haline o gün, yalanlayanların!

هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۖ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ

Haza yevmulfasli cema'nakum vel'evveliyne (77-38)

Ayırma günüdür bu! Sizinle öncekileri bir yere topladık.

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ

Fein kane lekum keydun fekiyduni (77-39)

Eğer bir hileniz/bir tuzağınız varsa, hadi hile yapıp tuzak kurun bana!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne (77-40)

Vay haline o gün, yalanlayanların!

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

İnnelmuttekıyne fiy zılalin ve 'uyunin (77-41)

Takvaya sarılanlar gölgeler altında, su kaynaklarındadır.

وَفَوْكَهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

Ve fevakihe mimma yeştehune (77-42)

Canlarının çektiği meyvelerle yanyanadırlar.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Kulu veşrebu heniy'en bima kuntum ta'melune (77-43)

"Yapıp ürettiklerinize karşılık olarak afiyetle yiyip için."

إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

İnna kezalike necziylmuhsiniyne (77-44)

İşte böyle ödüllendiririz biz, güzellikler sergileyenleri!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne (77-45)
Vay haline o gün, yalanlayanların!

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ
Kulu ve temette'u kaliylen inneukum mucrimune (77-46)
Yiyin ve birazcık nimetlenin. Suçlularsınız siz.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne (77-47)
Vay haline o gün, yalanlayanların!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ
Ve iza kıyle lehumurke'u la yerke'une (77-48)
Onlara, "rukû' edin!" dendiğinde rukû etmezler.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne (77-49)
Vay haline o gün, yalanlayanların.

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ
Febieyyi hadiysin ba'dehu yu'minune (77-50)
Artık bundan sonra hangi hadise/söze iman edecekler?

Nebe Suresi (78/40), İniş sırası: 80
Sayfa 581, Nebe 1-30 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ
Amme yetesaelune (78-1)
Hangi şeyden sorup duruyorlar birbirlerine?

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ
Aninnebeil'azıymi (78-2)

O büyük haberden mi?

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

Elleziy hum fiyhi muhtelifune (78-3)

Ki onda tartışma içindedirler.

كَأَلَّا سَيَعْلَمُونَ

Kella seya'lemune (78-4)

Hayır, sandıkları gibi değil! Yakında bilecekler.

ثُمَّ كَأَلَّا سَيَعْلَمُونَ

Sümme kella seya'lemune (78-5)

Hayır, hayır! Düşündükleri gibi değil, yakında bilecekler.

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا

Elem nec'alil'arda mihaden (78-6)

Biz bu yeryüzünü bir beşik yapmadık mı?

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا

Velcibale evtaden (78-7)

Dağları birer kazık yapmadık mı?

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا

Ve halaknakum ezvacen (78-8)

Sizleri çiftler olarak yarattık.

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا

Ve ce'alna nevmekum subaten (78-9)

Sizin uykunuzu bir dinlenme/bir rahatlama/bir tür ölüm yaptık.

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

Ve ce'alnelleyile libasen (78-10)

Geceyi bir giysi yaptık.

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

Ve ce'alnennehare me'aşen (78-11)

Gündüzü, geçim için çalışma zamanı yaptık.

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا

Ve beneyna fevkakum seb'an şidaden (78-12)
Üstünüzde yedi sağlam/aşınmaz kurduk.

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا

Ve ce'alna siracen vehhacen (78-13)
Bir de parıl parıl parlayan kandil yerleştirdik.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا

Ve enzelna minelmu'sirati maen seccacen (78-14)
Sıkarak su çıkaranlardan şarıl şarıl bir su indirdik,

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا

Linuhrice bihi habben ve nebaten (78-15)
Ki çıkaralım onlardan dâneler ve otlar;

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا

Ve cennatin elfafen (78-16)
Ve içiçe girmiş bağlar/bahçeler.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا

İnne yevmelfasli kane miykaten (78-17)
Hiç kuşkusuz, o ayırma ve hüküm günü kesin olarak belirlenmiştir.

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

Yevme yunfehu fiyssuri fete'tune efvacen (78-18)
Sûra üfürüldüğü gün, bölükler halinde geleceksiniz.

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

Ve futihatissantau fekanet ebvaben (78-19)
Gök açılmış, kapı kapı oluvermiştir.

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

Ve suyiretilcibalu fekanet seraben (78-20)
Dağlar yürütülmüş, bir serap oluvermiştir.

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

İnne cehenneme kanet mirsaden (78-21)
Cehennem, bir gözetleme yeri olmuştur.

لِّلطَّغِيَّةِ مَأْبَأٌ

Littağıyne meaben (78-22)
Azgınlar için bir barınak.

لَّيْسَ فِيهَا أَحْقَابٌ

Labisiyne fiyha ahkaben (78-23)
Devirlerce kalacaklardır içinde.

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

La yezukune fiyha berden ve la şeraben (78-24)
Ne bir serinlik tadacaklar ne de bir içecek.

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا

İlla hamiymen ve ğassakan (78-25)
Sadece kaynar su, atık su,

جَزَاءً وَفَاةً

Cezaen vifakan (78-26)
Çok uygun bir karşılık olarak.

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

İnnehum kanu la yercune hisaben (78-27)
Doğrusu onlar böyle bir hesap ummuyorlardı.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا

Ve kezzebu biayatına kizzaben. (78-28)
Ayetlerimizi pervasızca yalanlamışlardı.

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

Ve kulle şey'in ahsaynahü kitaben (78-29)
Oysaki biz, her şeyi iyiden iyiye sayıp kitaplaştırmıştık.

فَذُوقُوا فَلَنْ نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

Fezuku felen neziydekum illa 'azaben (78-30)
"Hadi, tadıverin! Size azaptan başka bir şey asla artırmayacağız."

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

İnne lilmuttekıyne mefazen (78-31)

Takva sahipleri için bir kurtuluş ve bir zafer vardır.

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

Hadaika ve a'naben (78-32)

Sulak bahçeler, bağlar, üzümler,

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا

Ve keva'ibe etraben (78-33)

Göğüsleri turunç gibi yaşıtlar,

وَكَأْسًا دِهَاقًا

Ve ke'sen dihaikan (78-34)

Dopdolu kadehler vardır.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذْبًا

La yesme'üne fiyha lağven ve la kizzaben (78-35)

Orada ne bir boş söz duyarlar ne de bir yalan.

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا

Cezaen min rabbike 'ataen hısaben (78-36)

Rabbinden bir ödül, tam kıvamında bir bağış.

رَّبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا

Rabbissemavati vel'ardı ve ma beynehumerrahmani la yemlikune minhu hitaben. (78-37)

Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir O! Rahman'dır. O'nun huzurunda söze cüret edemezler.

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ۖ لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ

وَقَالَ صَوَابًا

Yevme yekumurruhu velmelaiketu saffen la yetekellemune illa men ezine lehurrahmanu ve kale savaben (78-38)

O gün, Rûh ve melekler saf bağlayıp kıyama geçerler. Rahman'ın izin verdiği

dışındakiler konuşamazlar. O izin verilen, doğruyu söyler.

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا

Zalikelyevmulhakku femen şaettehaze ila rabbihi meaben (78-39)

İşte budur hak olan gün! Artık dileyen, Rabbine varacak bir yol tutsun!

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ
يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرْبًا

İnna enzernakum 'azaben kariyben yevme yenzurulmer'u ma kaddemet yedahu ve yekululkafiru ya leyteniy kuntu turaben (78-40)

Biz sizi yakın bir azap ile uyardık. Bir gündedir ki o, kişi kendi ellerinin önden gönderdiğine bakar ve küfre sapan şöyle der: "Keşke toprak olsaydım!"

Nazirat Suresi (79/46), İniş sırası: 81

Sayfa 582, Nazirat 1-14 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا

Vennazi'ati ğarken (79-1)

Yemin olsun, çekip koparanlara/yay çekenlere/kuyudan su çekenlere/bağısız-bekçisiz koşan atlara/ayrılık yüzünden hasret çekenlere/daldırıp daldırıp çıkaranlara,

وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا

Vennaşıtati neştan (79-2)

Yemin olsun, rahatça, incitmeden çekenlere/düğümü hünerle çözenlere/bir yerden bir yere gidenlere/coşkuyla iç çekenlere,

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا

Vessabihati sebhan (79-3)

Yemin olsun, boşlukta yahut suda yüzüp gidenlere,

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا

Fessabikati sebkan (79-4)
Derken öne geçip yarışı kazananlara,

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا
Felmudebbirati emren (79-5)
Bir iş ve oluşu çekip çevirenlere,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ
Yevme tercufurracifetu (79-6)
Ki o gün şiddetle sarsacak olan sarsacaktır.

تَتَّبِعُهَا الرَّاادِفَةُ
Tetbe'uherradifetu (79-7)
Onu, ardısına gelen izleyecektir.

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ
Kulubun yevmeizin vacifetun (79-8)
Bazı kalpler o gün kaygıdan titreyecektir.

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ
Ebsaruha haşi'atun (79-9)
Onların gözleri yerlere eğilecektir.

يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ
Yekulune einna lemerdudune fiylhafireti (79-10)
"Biz gerçekten bu çukurda eski halimize döndürülecek miyiz?" diyorlar.

أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا نَّخِرَةً
Eiza kunna 'ızamen nehireten (79-11)
"Un ufak kemikler haline geldikten sonra, öyle mi!"

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ
Kalu tilke izen kerretun hasiretun (79-12)
"Hüsran dolu bir dönüştür bu öyleyse!" diye konuştular.

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ
Feinnema hiye zecretun vahıdetun (79-13)
Oysa ki o, sert bir komut sesinden ibarettir.

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

Feiza hum bissahireti (79-14)

Bir anda hepsi uyanıp ortaya geliverir.

Sayfa 583, Nazirat 15-46 Ayetler, Cüz 30

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى

Hel etake hadiysu musa (79-15)

Ulaştı mı sana Mûsa'nın haberi?

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

İz nadahu rabbuhu bilvadilmukaddesi tuven (79-16)

Hani, Rabbi ona, kutsal vadide, Tuva'da seslenmişti:

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

İzheb ila fir'avne innehu tağa (79-17)

"Firavun'a git! İyice azdı o."

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى

Fekul hel leke ila en tezekka (79-18)

"De ki ona: 'Arınıp temizlenmeye ne dersin?'"

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى

Ve ehdiyeke ila rabbike fetahşa (79-19)

"Seni Rabbine kılavuzlayayım da gönülden ürperesin!"

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى

Feerahul'ayetelkubra (79-20)

Derken, ona o en büyük mucizeyi gösterdi.

فَكَذَّبَ وَعَصَى

Fekezzebe ve 'asa (79-21)

Ama o yalanladı, isyan etti.

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى

Summe edbere yes'a (79-22)

Sonra, sırtını döndü; koşuyordu.

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ

Fehaşere fenada (79-23)

Derken, bir araya toplayıp bağırdı.

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

Fekale ene rabbukumul'a'la. (79-24)

Dedi ki: "Ben sizin en yüce rabbinizim."

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْزَةِ وَالْأُولَىٰ

Feehazehullahu nekale'ahireti vel'ula. (79-25)

Bunun üzerine Allah, onu sonraya ve önceye ibret olmak üzere bir ceza ile çarptı.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

İnne fiy zalike le'ubreten limen yahşa (79-26)

Kuşkusuz, bunda, içine ürperti düşen için tam bir ibret vardır.

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا

Eentum eşeddu halkan emissema'u benaha (79-27)

Siz mi daha zorsunuz yaratılışça, gök mü?

رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

Refe'a semkeha fesevvaha (79-28)

Onu O yapıp kurdu. Onun boyunu yükseltti; ardından ona ahenk ve düzen verdi.

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

Ve ağtaşe leyleha ve ahrece duhaha (79-29)

Gecesini kararttı, kuşluğunu ortaya çıkardı.

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا

Vel'arda ba'de zalike dehaha (79-30)

Bundan sonra da yeri yayıp deve kuşu yumurtası biçiminde yuvarlattı.

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا

Ahrece minha aeha ve mer'aha (79-31)

Ondan suyunu, otlağını çıkardı.

وَالْجِبَالِ أَرْسَاهَا

Velcibale ersaha (79-32)

Dağları, demir atmış gibi oturttu;

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

Meta'an lekum ve lien'amikum (79-33)

Sizin için ve hayvanlarınız için bir geçim aracı olarak.

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ

Feiza caetittammetulkubra (79-34)

O güç yetmez büyük felaket geldiğinde,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ

Yevme yetezekkerul'insanu ma se'a (79-35)

O gün insan, uğrunda gayret sarfettiği şeyi hatırlar.

وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ

Ve burrizetilcehiymu limen yera (79-36)

Gören kişi için cehennem apaçık ortaya çıkarılmıştır.

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ

Feemma men tağa (79-37)

Artık azmış olan,

وَأَثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

Ve aserelhayateddunya (79-38)

Ve iğreti hayatı yeğlemiş olan için,

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

Feinnelcahiyme hiyelme'va (79-39)

Cehennem, barınağın ta kendisidir.

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

Ve emma men hafe mekame rabbihi ve nehennefse 'anilheva (79-40)

Rabbinin yüceliğinden korkup nefsinin boş heveslerden yasaklamış olan içinse,

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

Feinnelcennete hiyel me'va (79-41)

Cennet, barınağın ta kendisidir.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا

Yes'eluneke 'anissa'ati eyyane mursaha (79-42)

O saatten soruyorlar sana, "gelip demir atması ne zaman?" diye.

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا

Fiyme ente min zikraha (79-43)

Nerede sende, onu hatırlatacak şey!

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا

İla rabbike muntehaha (79-44)

Ona ilişkin bilginin sonu Rabbine varır.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنِ يَخْشَاهَا

İnnema ente munziru men yahşaha. (79-45)

Sen sadece, ondan korkanları uyaransın.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

Keennehum yevme yerevneha lem yelbesu illa 'aşıyyeten ev duhaha. (79-46)

Onu gördükleri gün onlar, dünyada sanki bir akşam veya onun kuşluk vaktinden başka kalmamışa dönerler.

Abese Suresi (80/42), İniş sırası: 24

Sayfa 584, Abese 1-33 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirrahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ

Abese ve tevella. (80-1)

Yüzünü ekşitti ve öteye döndü;

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى

En caihul'a'ma (80-2)

Yanına kör adam geldi diye.

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكَّى

Ve ma yudriyke le'allehu yezzekka (80-3)

Nereden bilirsin, belki de o arınıp temizlenecek.

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى

Ev yezzekkeru fetenfe'ahuzzikra (80-4)

Belki de düşünüp taşınacak da öğüt kendisine yarayacak.

أَمَّا مَنْ أَسْتَعْنَى

Emma menistağna (80-5)

O, kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görene gelince,

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى

Feente lehu tesadda (80-6)

Ki sen ona yöneliyorsun;

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكَّى

Ve ma 'aleyke ella yezzekka. (80-7)

Sana ne onun arınmasından!

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى

Ve emma men caeke yes'a. (80-8)

O, koşarak sana gelen var ya;

وَهُوَ يَخْشَى

Ve huve yahşa. (80-9)

Odur içine ürperti düşen.

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى

Feente 'anhu telehha (80-10)

Sen ona aldırmazlık ediyorsun.

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

Kella inneha tezkiretun (80-11)

Hayır, hiç de öyle değil! O, bir düşündürücüdür.

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

Femen şae zekerehu (80-12)

Dileyen onu düşünüp öğüt alır.

فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ

Fiy suhufin mukerremetin (80-13)

Kutsanan bereketli sayfalardadır o.

مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

Merfu'atin mutahheretin (80-14)

Yüceltilen, tertemiz sayfalarda,

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

Bieydin seferetin (80-15)

Yazıcıların ellerinde;

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

Kiramiñ bereretin (80-16)

Ak pak, mübarek yazıcıların.

قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۚ

Kutilel'insanu ma ekferehu (80-17)

Kahrolası insan, ne kadar da nankördür!

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

Min eyyi şey'in halekahu (80-18)

Hangi şeyden yarattı onu?

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ

Min nutfetin halekahu fekadderehu (80-19)

Bir spermden! Yarattı onu, ölçülendirip biçimlendirdi onu.

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

Summessebiyle yesserehu (80-20)

Sonra, yolu kolaylaştırdı ona,

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

Summe ematehu feakberehu (80-21)
Sonra öldürdü onu, kabre koydurdu onu.

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ

Summe iza şea enşerehu (80-22)
Sonra dilediği zaman diriltip ortaya çıkardı onu.

كَأَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

Kella lemma yakdı ma emerehu (80-23)
Hayır, hayır! O, O'nun kendisine emrettiğini hiç yerine getirmedi.

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ

Felyenzuril'insanu ila ta'amihi (80-24)
Hadi, bakıversin insan, kendi yiyeceğine!

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

Enna sabebnelmae sabben (80-25)
Biz suyu döktük de döktük.

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا

Summe şakaknel'arda şakkan (80-26)
Sonra yeryüzünü yarıdık da yarıdık.

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

Feenbetna fiyha habben (80-27)
Ardından orada dâneler bitirdik.

وَعِنَبًا وَقَضْبًا

Ve 'ineben ve kadben (80-28)
Üzümler, yoncalar,

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

Ve zeytunen ve nahlen (80-29)
Zeytinlikler, hurmalıklar,

وَحَدَائِقَ غُلْبًا

Ve hadaika ğulben (80-30)
Gür çimenli, bol ağaçlı bahçeler,

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا
Ve fakiheten ve ebben (80-31)
Meyve, otlak/sebze.

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَمِكُمْ
Meta'an lekum ve lien'amikum (80-32)
Sizin ve hayvanlarınızın yararına.

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ
Feiza caetissahhatu (80-33)
Şiddetle çarpanın çıkardığı korkunç ses geldiğinde,

Sayfa 585, Abese 34-42 Ayetler, Cüz 30

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ
Yevme yefirrulmer'u min ehıyhi (80-34)
Bir gün ki o, kişi öz kardeşinden kaçır,

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ
Ve ummihi ve ebiyhi (80-35)
Öz annesinden, öz babasından,

وَصَاحِبَتِيهِ وَبَنِيهِ
Ve sahibetihi ve beniyhi (80-36)
Eşinden, oğullarından,

لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ
Likullimriin minhum yevmeizin şe'nun yuğniyhi (80-37)
O gün onlardan her kişinin kendisine yetecek bir uğraşı vardır.

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ
Vucuhun yevmeizin musfiredun (80-38)
Yüzler vardır o gün, pırıl pırıl,

ضَاحِكَةً مُسْتَبْشِرَةً

Dahiketun mustebşiretun (80-39)
Gülen, müjdelerle parıldayan.

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

Ve vucuhun yevmeizin 'aleyha ğaberetun (80-40)
Ve yüzler vardır o gün toza toprağa bulanmış.

تَرَاهُهَا قَتَرَةً

Terhekuha kateretun. (80-41)
Tozu toprağı da bir is bürümüştür.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ

Ulaike humulkeferetulfeceretu (80-42)
İşte bunlardır küfre sapanlar, kötülüğe batanlar.

Tekvir Suresi (81/29), İniş sırası: 7
Sayfa 585, Tekvir 1-20 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirrahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

İzeşşemsu kuvviret. (81-1)
Güneş büzülüp dürüldüğünde,

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

Ve izennucumunkederet (81-2)
Yıldızlar ışıklarını yitirdiğinde,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

Ve izelcibalu suyyiret. (81-3)
Dağlar yürütüldüğünde,

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

Ve izel'işaru 'uttilet. (81-4)

O bakmaya kıyılmayan develer kendi hallerine bırakıldığında,

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

Ve izelvuhuşu huşiret (81-5)

Vahşi hayvanlar bir araya toplandığında,

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

Ve izelbiharu succiret (81-6)

Denizler kaynatıldığında,

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

Ve izennufusu zuvvicet. (81-7)

Benlikler çiftleştirildiğinde,

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ

Ve izelmev'udetu suilet. (81-8)

O diri diri gömülen kız çocuğuna sorulduğunda,

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ

Bieyyi zenbin kutilet. (81-9)

Hangi günah yüzünden öldürüldü diye!

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

Ve izessuhufu nuşiret (81-10)

Sayfalar açılıp göz önüne konduğunda,

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

Ve izessema'u kuşitat (81-11)

Göğün örtüsü soyulup indirildiğinde,

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

Ve izelcahıymu su"iret. (81-12)

Cehennem kızıştırıldığında,

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

Ve izelcennetu uzlifet (81-13)

Cennet yaklaştırıldığında,

عَلِمْتُ نَفْسٍ مَّا أَحْضَرْتُ

'Alimet nefsun ma ahdaret (81-14)

Her benlik, önceden ne hazırlamışsa bilmiş olacaktır.

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ

Fela uksimu bilhunnesi (81-15)

Hayır, iş onların sandığı gibi değil! Yemin olsun o sinip gizlenenlere,

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

Elcevarilkunnesi (81-16)

Akıp akıp giderek yuvasına girenlere,

وَالَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ

Velleyli iza 'as'ase. (81-17)

Beriye geldiği ve geriye döndüğü zaman geceye,

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

Vessubhi iza teneffese. (81-18)

Ve soluyarak açıldığı zaman sabaha,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

İnnahu lekalu resulin keriymin. (81-19)

Ki o, çok değerli bir elçinin sözüdür.

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

Ziy kuvvetin 'inde ziy'l'arşı mekiynin. (81-20)

Çok güçlüdür o elçi, Arş sahibinin katında saygındır.

Sayfa 586, Tekvir 21-29 Ayetler, Cüz 30

مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ

Muta'ın sémme emiynin (81-21)

İtaat edilir orada kendisine, emindir.

وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ

Ve ma sahibukum bimecnunun (81-22)

Ve arkadaşınız bir cin çarpmış değildir.

وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

Ve lekad reahu bil'ufukılmubiyni (81-23)
Yemin olsun ki, onu apaçık ufukta gördü.

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ

Ve ma huve 'alelğaybi bidaniynin (81-24)
O, gayb konusunda cimri değildir.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

Ve ma huve bikavli şeytanin reciymın (81-25)
Ve o, kovulmuş şeytanın sözü değildir.

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

Feeyne tezhebune (81-26)
Hal böyle iken nereye gidiyorsunuz?

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

İn huve illâ zikrun lil'alemiyne (81-27)
O, âlemlere bir öğütten başka şey değildir.

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

Limen şae minkum en yestekiyme (81-28)
İçinizden, dosdoğru yürüme isteyen için.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Ve ma teşaune illa en yeşaallahu rabbul'alemiyne (81-29)
Âlemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz!

İnfitar Suresi (82/19), İniş sırası: 82
Sayfa 586, İnfitar 1-19 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirrahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ

İzessemaunfetaret (82-1)

Gök çatlayıp yarıldığı zaman,

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ

Ve izelkevakibun teseret. (82-2)

Yıldızlar dökülüp saçıldığı zaman,

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

Ve izelbiharu fucciret (82-3)

Denizler fışkırtıldığı zaman,

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

Ve izelkuburu bu'siret. (82-4)

Kabirler deşildiği zaman,

عَلِمْتُ نَفْسٍ مَّا قَدَّمْتُ وَأَخَّرْتُ

'Alimet nefsun ma kaddemet ve ahharet. (82-5)

Benlik, bilmiş olacaktır önden gönderdiğini de arkaya bıraktığını da.

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ

Ya eyyuhel'insanu ma ğarreke birabbikelkeriyemi. (82-6)

Ey insan! O sonsuz cömertliğin sahibi Kerîm Rabbine karşı seni aldatıp gururlu kılan nedir?!

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ

Elleziy halekake fesevvake fe'adeleke (82-7)

Rabbin ki seni yarattı, düzgün hale koydu, en güzel ölçülerle şekillendirdi.

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ

Fiy eyyi suretin ma şae rekkebeke. (82-8)

Dilediği herhangi bir biçimde seni oluşturdu.

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ

Kella bel tukezzibune biddiyni (82-9)

Hayır, iş sanıldığı gibi değil! Siz dini yalanlıyorsunuz.

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ

Ve inne 'aleykum lehafızıyne (82-10)

Ve şu kuşkusuz ki, sizin üzerinizde koruyucular, bekçiler var.

كِرَامًا كَاتِبِينَ

Kiramen katibiyne (82-11)

Çok değerli yazıcılar,

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

Ya'lemune ma tef'alune (82-12)

Bilirler yapmakta olduğunuzu.

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

İnnel'ebtare lefiy na'iymin (82-13)

Şu da kuşkusuz: İyiler tam bir nimet içindedir,

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

Ve innelfuccare lefiy cahıymin (82-14)

Kötülerse cehennemnin ta ortasında.

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ

Yasleneha yevmeddiyyini. (82-15)

Din günü girerler oraya.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

Ve ma hum 'anha biğaibiyne (82-16)

Onlar ondan, görülmeyecek şekilde uzaklaşmış değillerdir.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

Ve ma edrake ma yevmuuddiyni. (82-17)

Din gününün ne olduğunu sana bildiren nedir?

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

Summe ma edrake ma yevmuuddiyni. (82-18)

Evet, din gününün ne olduğunu sana bildiren nedir?

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

Yevme la temliku nefsun linefsin şey'en vel'emru yevmeizin lillahi (82-19)
Bir gündür ki o, bir benlik bir başka benlik için hiçbir şeye güç yetiremez. O gün, buyruk yalnız Allah'ındır!

Mutaffifin Suresi (83/36), İniş sırası: 86
Sayfa 587, Mutaffifin 1-26 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ

Veylun lilmutaffifiyne. (83-1)

Azap ve kaygı, tartıda ve ölçüde hile yapanlara olsun;

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ

Elleziyne izektalu 'alennasi yestevfune (83-2)

Ki onlar insanlardan alırken ölçüyü tam yaparlar,

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ

Ve iza kaluhum ev vezenuhum yuhsirune (83-3)

Onlara vermek üzere tartıp ölçtükleri zaman, eksiltmeye giderler.

أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

Ela yezunnu ulaike ennehum meb'usune (83-4)

Peki, bunlar kendilerinin diriltileceğini sanmıyorlar mı?

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ

Liyevmin 'azıymin (83-5)

Çok büyük bir gün için.

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

Yevme yekumunnasu lirabbil'alemiyne (83-6)

Bir gün ki, insanlar, âlemlerin Rabbi huzurunda kıyama geçerler.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ

Kella inne kitabelfuccari lefiy sicciynin (83-7)

Hayır, iş düşündükleri gibi değil! Rezilliğe batmışların kitabı, karanlık ve pis bir çukurun, Siccîn'in ta içindedir.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِّينٌ

Ve ma edrake ma sicciynun (83-8)

Siccîn'in ne olduğunu sana gösteren nedir?

كِتَابٍ مَّرْقُومٍ

Kitabun merkumun (83-9)

Rakamlandırılmış bir kitaptır o.

وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veylun yevmeizin lilmukezzibiyne (83-10)

Vay haline o gün, yalanlayanların!

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بَيَوْمِ الدِّينِ

Elleziyne yukezzibune biyevmiddiyni. (83-11)

Onlar ki din gününü yalanlarlar.

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

Ve ma yukezzibu bihi illa kullu mu'tedin esiymin (83-12)

Onu ancak her şımarıp azmış, günaha batmış olan yalanlar.

إِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

İza tutla aleyhi ayatuna kale esatıyrul'evveliyne (83-13)

Ayetlerimiz ona okunduğunda, "Daha öncekilerin efsaneleri!" deyiverir.

كَذَٰلِكَ رَآنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Kella bel rane 'ala kulubihim ma kanu yeksibune (83-14)

İşin esası o değil! Onların kazanmakta oldukları, kalplerinin üstünde pas oluşturmuştur.

كَذَٰلِكَ إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ

Kella innehum 'an rabbihim yevmeizin lemahcubune (83-15)

Hayır! Onlar o gün Rablerine karşı tam bir şekilde perdelenmişlerdir.

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

Summe innehum lesalulcahiymi (83-16)
Sonra onlar mutlaka cehenneme daleceklerdir.

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ
Summe yukalu hazelleziy kuntum bihi tukezzibune (83-17)
Sonra da: "İşte budur, o yalanlamakta olduğunuz şey!" denilecektir.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ
Kella inne kitabel'ebrari lefiy 'illiyiyne (83-18)
Hayır, sandıkları gibi değil! İyilik sergileyenlerin kitabı İlliyyûn'da, en yüce burçlardadır.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ
Ve ma edrake ma 'illiyune (83-19)
İlliyyûn'un ne olduğunu sana anlatan nedir?

كِتَابٍ مَّرْقُومٍ
Kitabun merkumun (83-20)
Rakamlanmış bir kitaptır o.

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ
Yeşheduhulmukarrebune (83-21)
Yaklaştırılmış olanlar tanıklık ederler ona.

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ
İnnelebrare. Lefiy na'iymin (83-22)
İyilik sergileyenler büyük bir nimetin tam içindedir.

عَلَى الْأَرَْائِكِ يَنْظُرُونَ
'Alel'eraiki yenzurune (83-23)
Koltuklar üzerinde seyre dalarlar.

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ
Ta'rifu fiy vucuhihim nadretenna'iymi (83-24)
Yüzlerinde nimetin sevinç parıltısını izlersin.

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ
Yuskavne min rahıykın mahtumin (83-25)

Katıksız, damgalı bir içecekten içirilirler,

خَتَمُهُ مِسْكٌ ۚ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ

Hitamuhu miskun ve fiy zalike felyetenafesilmutenasifune (83-26)

Ki sonu bir misktir. İşte, yarışanlar böyle bir şey için yarışsınlar!

Sayfa 588, Mutaffifin 27-36 Ayetler, Cüz 30

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ

Ve mizacuhu min tesniymin (83-27)

Onun katkısı Tesnîm'den; en yüce, en seçkin olandandır.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ

Aynen yeşrebu bihelmukarrebune (83-28)

Bir kaynak ki, iyice yaklaştırılmış olanlar içerler ondan.

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ

İnnelleziyne ecremu kanu minelleziyne amenu yadhakune (83-29)

Şu bir gerçek ki, suça batmış olanlar, iman sahiplerine gülerlerdi.

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

Ve iza merru bihim yeteğamezune (83-30)

Onların yanlarından geçerken birbirlerine kaş göz işareti yaparlardı.

وَإِذَا أُنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ أُنْقَلَبُوا فَكِهِينَ

Ve izenkalebu ila ehlihimumkalebu fekihiyne (83-31)

Ailelerine döndüklerinde, gülüp eğlenmeye koyulurlardı.

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ

Ve iza reevhum kalu inne haulai ledallune (83-32)

İnananları gördüklerinde: "Şunlar var ya! Şaşkın, sapık bunlar!" derlerdi.

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ

Ve ma ursilu 'aleyhim hafızıyne (83-33)

Oysaki kendileri, inananlar üzerine bekçi gönderilmemişti.

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

Felyevmelleziyne amenu minelkuffari yadhakune (83-34)

İşte bugün, iman sahipleri, küfre batmışlara gülüyorlar.

عَلَى الْأَرْأِئِكَ يَنْظُرُونَ

'Alel'eraiki yenzurune (83-35)

Koltuklar üzerinde seyrediyorlar.

هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

Hel suvvibelkuffaru ma kanu yef'alune (83-36)

Nankör kâfirler, yapmış olduklarıyla ödüllendirildiler mi?

İnşikak Suresi (84/25), İniş sırası: 83

Sayfa 588, İnşikak 1-13 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ

İzessemaunşakkat. (84-1)

Gök yarıp parçalandığı,

وَأَذِنتُ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

Ve ezinet lirabbiha ve hukkat. (84-2)

Ve Rabbini dinleyip de hakkın belirişine araç kılındığı zaman!

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

Ve izel'ardu muddet. (84-3)

Ve yer uzatıldığı,

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

Ve elkat ma fiyha ve tehallet (84-4)

Ve içindekini atıp boşaldığı,

وَأَذِنتُ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

Ve ezinet lirabbiha ve hukkat (84-5)

Ve Rabbini dinleyip de hakkın belirişine araç kılındığı zaman!

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

Ya eyyuhel'insanu inneke kadihun ila rabbike kedhan femulakıyhi (84-6)

Ey insan, sen Rabbine varmak için çok didinecek, sonunda O'na kavuşacaksın!

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

Femma men utiye kitabehu biyemiynihi (84-7)

O zaman kitabı sağdan verilen,

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

Fesevfe yuhasebu hısaben yesiyren (84-8)

Kolay bir hesapla hesaba çekilecek,

وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

Ve yenkalibu ila ehlihi mesruren (84-9)

Ve sevinçli olarak ailesine dönecektir.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

Ve emma men utiye kitabehu verae zahrihi (84-10)

Kitabı arka tarafından verilen,

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

Fesevfe yed'u suburen (84-11)

Bir ölüm çağırarak,

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا

Ve yasla se'iyren (84-12)

Ve korkunç ateşe girecektir.

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

İnnehu kane fiy ehlihi mesruren (84-13)

O, ailesi içinde sevinçli idi.

Sayfa 589, İnşikak 14-25 Ayetler, Cüz 30

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

İnnehu zanne en len yehure. (84-14)

Daha düşkün bir konuma asla geçmeyeceğini sanmıştı.

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

Bela inne rabbehu kane bihi basıyren (84-15)

Hayır! Rabbi onu iyice görmekteydi.

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ

Fela uksimü bişşefekı. (84-16)

İş, sandıkları gibi değil! Yemin ederim akşamın kızılılığına,

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

Velleyli ve ma veseka. (84-17)

Geceye ve derlediğine,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

Velkameri izetteseka (84-18)

Toparlandığı zaman Ay'a,

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ

Leterkebunne tabekan 'an tabekın. (84-19)

Ki siz boyuttan boyuta/halden hale mutlaka geçeceksiniz.

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Femalehum la yu'minune (84-20)

Peki onlara ne oluyor da iman etmiyorlar?!

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ

Ve iza kurie 'aleyhimülkur'anu la yescudune (84-21)

Karşılarında Kur'an okunduğu zaman secde etmiyorlar.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ

Belilleziyne keferu yukezzibune. (84-22)

Tam aksine, o küfre sapanlar yalanlıyorlar.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

Vallahu a'lemu bima yu'une (84-23)

Allah, içlerinde sakladıklarını çok iyi biliyor.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ

Febeşşirhüm bi'azabin eliymin (84-24)

O halde, onlara acıklı bir azap muştula!

اِلَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ

İllellezinye amenu ve 'amilussalihati lehum erun gayru memnunun. (84-25)

İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar müstesnadır. Onlar için kesintisiz bir ödül vardır.

Buruc Suresi (85/22), İniş sırası: 27

Sayfa 589, Buruc 1-11 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ

Vessemai zatilbüruci (85-1)

Yemin olsun o burçlarla dolu göğe,

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

Velyevmilmev'udi. (85-2)

O vaat olunan güne,

وَشَٰهِدٍ وَّمَشْهُودٍ

Ve şahidin ve meşhudin (85-3)

Tanıklık edene, tanıklık edilene/seyredene, seyredilene,

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُحُدُوْدِ

Kutile ashabül'uhdudi (85-4)

Ki gebertildi o hendekçi grup/o kamçıları hendek gibi iz bırakan herifler

النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ

En nari zatelvekudi. (85-5)

O tutuřturulan ateşin adamları,

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ

İz hüm 'aleyha ku'udün (85-6)

Onlar onun başında oturmuşlardı.

وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعُلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ

Ve hüm 'ala ma yef'alune bilmü'miniyne şühüdün (85-7)

Ve hepsi, müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

Ve ma nekamu minhüm illa en yü'minu billahil'aziyzilhamiydi. (85-8)

Onlardan sadece, Azîz ve Hamîd Allah'a iman ettikleri için öç alıyorlardı.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Elleziy lehu mülküsemavati vel'ardı vallahü 'ala külli şey'in şehidün. (85-9)

O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü kendisindir. Allah her şeye tanıktır.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

İnnelleziyne fetenülmü'miniyne velmü'minati sümme lem yetubu felehüm 'azabü cehenneme ve lehüm 'azabülhariykı. (85-10)

Şu bir gerçek ki, inanan erkeklerle inanan kadınlara işkence edip sonra da tövbe etmemiş olanlar için, cehennem azabı vardır. Onlar için yangın azabı da vardır.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

İnnelleziyne amenu ve 'amilussalihati lehüm cennatün tecriy min tahtihel'enharü zalikelfevzülkebiyrü. (85-11)

İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince onlar için, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Büyük başarı işte budur.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ

İnne batşe rabbike leşediydün (85-12)

Hiç kuşkusuz, Rabbinin yakalayışı/çarpışı çok şiddetlidir.

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ

İnnehu hüve yübdü ve yü'ıydü (85-13)

İlk yaratan da O'dur, tekrar yaratan da O'dur!!

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ

Ve hüvelğafurülvedudü (85-14)

Gafûr O'dur, Vedûd O!

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ

Zül'arşilmeciydü (85-15)

Arşın sahibidir; Mecîd'dir, şanı yüce olandır!

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

Fa"alün lima yüriydü (85-16)

İstedigini hemen yapandır.

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

Hel etake hadiysülcünudi (85-17)

Geldi mi sana orduların haberi?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ

Fir'avne ve semude (85-18)

Yani Firavun ve Semûd'un?

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ

Belilleziyne keferu fiy tekziybin (85-19)

Gerçek şu ki, inkâr edenler bir yalanlama içindedirler.

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

Vallahü min veraihim muhiytun (85-20)

Allah ise onları arkalarından kuşatmış bulunuyor.

بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ

Bel hüve kur'anün meciydün. (85-21)

İş onların iddialarının aksinedir! O, çok yüce bir Kur'an'dır.

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

Fiyy levhın mahfuzın (85-22)

Korunmuş bir levhada/Levh-i Mahfûz'dadır.

Tarık Suresi (86/17), İniş sırası: 36

Sayfa 590, Tarık 1-17 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

Vessemai vettarikı. (86-1)

Yemin olsun göğe ve Târik'a; o, gece gelene/o, tokmak gibi vurana/o, çıkıverip de yürek hoplatana.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ

Ve ma edrake mettariku (86-2)

Nereden bileceksin sen nedir Târik?

النَّجْمِ الثَّاقِبِ

Ennecmüssakıbü (86-3)

Parlayan, ışıyla karanlığı delen yıldızdır o.

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

İn küllü nefsin lemma 'aleyha hafizun (86-4)

Hiçbir benlik yoktur ki, üzerinde bir koruyucu/bir bekçi bulunmasın.

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

Felyenzuril'insanü mimme hulika (86-5)

İnsan, neden yaratılmış olduğuna bir baksın!

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

Hulika min main dafikın (86-6)

Fırlayan bir suyun bir parçacağından yaratıldı o.

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

Yahrücü min beynissulbi vetteraibi (86-7)

Bel ile kaburgalar arasından çıkar o su.

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

İnnehu 'ala rec'ihı lekadirün (86-8)

O Allah, o insanı tekrar hayata döndürmeye elbette kadirdir.

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ

Yevme tüblesserairü. (86-9)

Sırların/gizlilerin yoklanıp ortaya çıkarılacağı gün,

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

Fema lehu min kuvvetin ve la nasırin (86-10)

Artık onun için ne bir kuvvet vardır ne de bir yardımcı.

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

Vessemai zatirrec'ı (86-11)

Yemin olsun o, dönüşle/döndürümle dolu göğe,

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ

Vel'ardı zatissad'ı (86-12)

Çatlayışlarla/yarılışlarla dolu yere de yemin olsun,

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ

İnnehu likavlün faslün (86-13)

Ki o, tam bir biçimde ayırt eden bir sözdür;

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ

Ve ma hüve bilhezli (86-14)

Şaka değildir o.

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

İnnehüm yekiydune keyden (86-15)

Onlar ha bire tuzak kuruyorlar/oyun çeviriyorlar.

وَأَكِيدُ كَيْدًا

Ve ekiydü keyden (86-16)

Ben de tuzak kuruyorum.

فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا

Femehhililkafiriyne emhilhüm rüveyden (86-17)

O halde, o küfre batmışlara mühlet ver, süre tanı onlara birazcık...

A'la Suresi (87/19), İniş sırası: 8

Sayfa 591, A'la 1-19 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

Sebbihısme rabbikél'a'la (87-1)

Rabbinin o yüce adını tespih et!

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ

Elleziy haleka fesevva (87-2)

O ki yarattı, düzene koydu,

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ

Velleziy kaddere feheda (87-3)

O ki miktarını, şeklini belirledi, yolunu çizip aydınlattı.

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ

Velleziy ahrecelmer'a (87-4)

O ki otlağı çıkardı,

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ

Fece'alehu ğusaen ahva (87-5)

Sonra da onu sellerin sürüklediği morarmış bir atık haline getirdi.

سَنُفَرُّكَ فَلَا تَنْسَى

Senukriüke fela tensa. (87-6)

Seni/sana okutacağız da artık unutmayacaksın.

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ يُعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ

İlla ma şaallahü innehu ya'lemülcehre ve ma yahfa (87-7)

Allah'ın dilediği müstesna. O, açıklananı da gizleneni de bilir.

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ

Ve nüyessirüke lilyüsra (87-8)

Sana, en kolay olanı kolaylaştıracamız.

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ

Fezekkir in nefe'atizzikra (87-9)

Eğer hatırlatmak yarar sağlarsa hatırlat/öğüt ver!

سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَىٰ

Seyezzekkerü men yahşa (87-10)

İçine ürperti düşen, öğüt alacaktır.

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَىٰ

Ve yetecennebühel'eşka (87-11)

İç kararmış bedbaht ise ondan kaçınacaktır.

الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ

Elleziy yaslennarelkübra (87-12)

En büyük ateşe girer o.

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

Sümme la yemütü fiyha ve la yahya (87-13)

Sonra orada ne ölür ne de hayat bulur.

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ

Kad efleha men tezekka (87-14)

Benliğini arındıran/zekât veren, kurtuluşa gerçekten ermiştir.

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى

Ve zekeresme rabbihi fesalla (87-15)

Rabbinin adını anmış, namaz kılıp da dua etmiştir o.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

Bel tü'sirunelhayateddünya (87-16)

Doğrusu şu ki, siz şu iğreti hayatı yeğliyorsunuz.

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

Vel'ahiretü hayrün ve ebka. (87-17)

Oysaki sonraki hayat daha mutlu, daha kalıcıdır.

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

İnne haza lefissuhufel'ula (87-18)

Hiç kuşkusuz, bu Kur'an, ilk sayfalarda da elbette vardır.

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

Suhufi ibrahiyme ve musa (87-19)

İbrahim'in ve Mûsa'nın sayfalarında.

Gaşiye Suresi (88/26), İniş sırası: 68

Sayfa 591, Gaşiye 1-11 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

Hel etake hadiysülğaşıyeti. (88-1)

Geldi mi sana Ğaşiye'nin/her şeyi her yandan sarıp kaplayacak olanın haberi?

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

Vücuğun yevmeizin haşi'atün (88-2)

Yüzler vardır o gün zilletle öne eğilmiştir.

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

'Amiletün nasıbetün (88-3)
Çalışmış, boşa yorulmuştur.

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً
Tasla naren hamiyeten (88-4)
Kızıışmış bir ateşe dalarlar.

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ أَنِيبَةٍ
Tüska min 'aynin aniyetin (88-5)
Ateşimsi bir kaynaktan sulanırlar.

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ
Leyse lehüm ta'amün illa min dariy'ın (88-6)
Yırtıcı bir dikenden başka yemek yoktur onlar için.

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ
La yüsminü ve la yuğniy min cu'ın (88-7)
Ne semirtir ne açlıktan kurtarır.

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ
Vücuğun yevmeizin na'ımetün (88-8)
Yüzler de vardır o gün, nimetlerle mutlu.

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ
Lisa'yiha radiyetün (88-9)
Emek ve gayreti yüzünden hoşnuttur.

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ
Fiy cennetin 'aliyetin (88-10)
Yüksek bir bahçededir;

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً
La tesme'u fiyha lağıyeten (88-11)
Hiçbir boş söz işitmez orada,

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

Fiyha 'aynün cariyetün (88-12)
Akıp duran bir pınar vardır orada,

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ

Fiyha sürürin merfu'atün (88-13)
Yüksek sedirler vardır orada,

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ

Ve ekvabün mevdu'atün (88-14)
Hizmete sunulmuş kadehler,

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

Ve nemariku masfufetün (88-15)
Sıra sıra dizilmiş yastıklar,

وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ

Ve zerabıyyü mebsusetün (88-16)
Serilmiş seçme döşekler.

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

Efela yenzurune ilel'ibilli keyfe hulikat (88-17)
Bakmıyorlar mı o deveye, nasıl yaratıldı!

وَالِىَ السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

Ve ilessemai keyfe rufi'at (88-18)
Ve göğe ki, nasıl yükseltildi!

وَالِىَ الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

Ve ilelcibali keyfe nusıbet (88-19)
Ve dağlara ki, nasıl dikildi!

وَالِىَ الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

Ve ilel'ardı keyfe sutihat (88-20)
Ve yere, nasıl yayılıp döşendi!

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

Fezekkir innema ente müzekkirün (88-21)

Artık uyar/düşündür! Çünkü sen bir uyarıcı/düşündürücüsün.

لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ

Leste'aleyhim bimusaytirin (88-22)

Üzerlerine musallat bir despot değilsin.

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

İlla men tevella ve kefere (88-23)

Tersine giden, nankörlük eden başka.

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

Feyü'azzibühullahül'azabel'ekbere. (88-24)

Allah, böylesine en büyük azapla azap edecektir.

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ

İnne ileyna iyabehüm (88-25)

Hiç kuşkusuz, onların dönüşleri bizedir.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

Sümme inne 'aleyna hisabehüm (88-26)

Bunun ardından, hesapları da bizim elimizde olacaktır.

Fecr Suresi (89/30), İniş sırası:10

Sayfa 592, Fecr 1-14 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالْفَجْرِ

Vel fecri. (89-1)

Yemin olsun tan yerinin ağırma vaktine,

وَلَيَالٍ عَشْرٍ

Ve leyalin 'aşrin (89-2)

On geceye,

وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ

Veşşef'ı velvetri. (89-3)

Çifte ve teke,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ

Velleyli iza yesri. (89-4)

Yola koyulduğu zaman geceye.

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حَجْرِ

Hel fiy zalike kasemün liziy hıcrin. (89-5)

Nasıl, bunlarda akıl sahibi için bir yemin var mı?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

Elem tere keyfe fe'ale rabbüke bi'adin (89-6)

Görmedin mi ne yaptı Rabbin Âd kavmine?

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ

İreme zatil'imadi. (89-7)

Sütunlarla dolu İrem'e,

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ

Elletiy lem yuhlak mislüha fiylbiladi. (89-8)

Ki beldeler içinde onun benzeri yaratılmamıştı.

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

Ve semudelleziyne cabussahre bilvadi. (89-9)

Ve ne yaptı vadide kayaları oyan Semûd kavmine?

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

Ve fir'avne ziy'evtadi. (89-10)

Ve kazıklar sahibi Firavun'a.

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ

Elleziyne tağav fiylbiladi. (89-11)
Bunlar, ülkelerde azıp zulmetmişlerdi.

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ
Feekseru fiyhelfesade. (89-12)
Ve oralarda bozgunu çoğaltmışlardı.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ
Fesabbe 'aleyhim rabbüke sevta 'azabin (89-13)
Bu yüzden Rabbin, üzerlerine azap kamçısını yağdırıverdi.

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ
İnne rabbeke lebil mirsadi (89-14)
Çünkü Rabbin tam gözetleme yerindedir/tam bir biçimde gözetlemektedir.

Sayfa 593, Fecr 15-30 Ayetler, Cüz 30

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ
Femmell'insanü iza mebtelahü rabbühu feekremehu ve na'amehu feyekulü rabbiy ekremeni. (89-15)
İnsan böyledir; Rabbi kendisini deneyip de ona cömert davranır, nimet yağdırırsa: "Rabbim bana ikramda bulundu!" der.

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ
Ve emma iza mebtelahü fekadere 'aleyhi rizkahu feyekulü rabbiy ehaneni. (89-16)
Ama Rabbi onu sıkıntıya uğratıp rızkını ölçüye bağlarsa: "Rabbim bana ihanet etti!" der.

كَأَلَّا بِلَ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ
Kella bel la tükrimunelyetiyme. (89-17)
Doğrusu şu ki, siz yetime ikramda bulunmuyorsunuz.

وَلَا تَحْضُونِ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ
Ve la tehaddune 'ala ta'amilmiskiyni. (89-18)
Yoksulun doyurulmasını teşvik etmiyorsunuz.

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا

Ve te'külunettürase eklen lemme (89-19)

Mirası derleyip toplayıp yiyorsunuz.

وَتُحِبُّونَ أَمْالَ حُبًّا جَمًّا

Ve tühıbbunelmale hubben cemmen. (89-20)

Malı, devşirip depolatacak bir sevgiyle seviyorsunuz.

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

Kella iza dükketil'ardu dekken dekken (89-21)

İş böyle gitmeyecektir! Yer birbirine çarpılıp dümdüz hale getirildiğinde,

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

Ve cae rabbüke velmelekü saffen saffen (89-22)

Rabbin gelip melekler saf saf dizildiğinde,

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى

Ve ciy'e yevmeizin bicehenneme yevmeizin yetezekkerül'insanü ve enna lehüzzikra. (89-23)

O gün cehennem de getirilir. İşte o gün düşünüp anlar insan. Ama düşünüp hatırlamanın ona ne yararı var!

يَقُولُ يٰلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

Yekulü ya leyteniy kaddemtü lihayatiy. (89-24)

Der ki: "Keşke şu hayatım için önden bir şeyler gönderseydim."

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ

Feyevmeizin la yü'azzibü 'azabehu ehadün (89-25)

O gün hiç kimse O'nun azabı gibi azap edemez.

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

Ve la yusiku ve sakahu ehadün (89-26)

Ve hiç kimse O'nun vurduğu bağ gibi bağ vuramaz.

يَايْتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

Ya eyyetühennefsülmutmeynetü. (89-27)

Ey sükûna kavuşmuş benlik!

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

İrci'iy ila rabbiki radiyyeten merdıyyeten (89-28)
Dön Rabbine, razı etmiş ve razı edilmiş olarak!

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

Fedhuliy fiy 'ıbadiy (89-29)
Gir kullarımın arasına!

وَأَدْخُلِي جَنَّاتِي

Vedhuliy cennetiy (89-30)
Gir cennetime!

Beled Suresi (90/20), İniş sırası: 35
Sayfa 593, Beled 1-7 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ

La uksimü bilhazelbeledi (90-1)
Yemin ederim bu kente ki, iş onların sandığı gibi değildir!

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ

Ve ente hıllün bihazelbeledi. (90-2)
Sen bu kente mahremsin/bu kente gireceksin.

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

Ve validin ve ma velede (90-3)
Ve doğurana ve doğurduğuna da yemin olsun ki,

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

Lekad halaknel'insane fiy kebedin (90-4)
Biz insanı gerçekten bir sıkıntı ve zorluk içinde yarattık.

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

Eyahsebü en len yakdire 'aleyhi ehadün (90-5)

O sanıyor mu ki, hiç kimse ona asla güç yetiremeyecektir!

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا

Yekulü ehlektü malen lübeden (90-6)

"Yığınlarla mal telef ettim!" diyor.

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

Eyahsebü en lem yerehu ehadün (90-7)

Hiç kimsenin kendisini görmediğini mi sanıyor?

Sayfa 594, Beled 8-20 Ayetler, Cüz 30

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

Elem nec'al lehu 'ayneyni (90-8)

Biz ona vermedik mi iki göz,

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

Ve lisanen ve şefeteyni. (90-9)

Bir dil, iki dudak?

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

Ve hedeynahünnecdeyni (90-10)

Kılavuzladık onu iki tepeye.

فَلَا أَقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

Felaktehamel'akabete (90-11)

Akabeye, sarı yokuşa atılamadı o.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

Ve ma edrake mel'akabetü (90-12)

Sarı yokuşun ne olduğunu sana bildiren nedir?

فَكَرَبَةُ

Fekkü rekabetin (90-13)

Özgürlüğü zincirlenenin bağını çözmektir o.

أَوْ اطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

Ev it'amün fiy yevmin ziy mesğabetin (90-14)

Yahut da açlık ve perişanlık gününde doyurmaktır o,

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

Yetiymen za makrebetin (90-15)

Yakındaki bir yetimi,

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

Ev miskiynen za metrebetin (90-16)

Yahut ezilmiş, boynu bükük bir yoksulu.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

Sümme kane minelleziyne amenu ve tevasav bissabri ve tevasav bilmerhameti. (90-17)

Sonra da iman eden ve birbirlerine sabrı öneren, merhameti öneren kişilerden olmaktadır o.

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

Ol,eke ashabülmeymene (90-18)

İşte böyleleridir uğur ve bereket dostları.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

Velleziyne keferu biayatına hüm ashabülmeş'emeti (90-19)

Bizim ayetlerimizi tanımayanlara gelince bunlar; şomluk, uğursuzluk yâranıdır.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

'Aleyhim narün mü'sadetün (90-20)

Bunların üzerine, kilitlenecek bir ateş gelecektir.

Şems Suresi (91/15), İniş sırası: 26

Şems 594, Şems 1-15 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا

Veşşemsi ve duhaha (91-1)

Yemin olsun Güneş'e ve ışığının parladığı kuşluk vaktine,

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا

Velkameri iza tekaha (91-2)

Onu izlediğinde Ay'a,

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّلَهَا

Vennehari iza cellaha (91-3)

Onu iyice açtığı vakit gündüze,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا

Velleyli iza yağşaha (91-4)

Ve onu sarıp sarmaladığı zaman geceye.

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا

Vessmai ve ma benaha (91-5)

Göğe ve onu kurana,

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا

Vel'ardı ve ma tahaha (91-6)

Yere ve onu döşeyene.

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا

Ve nefsin ve ma sevvaha (91-7)

Nefse ve onu düzgün bir biçimde şekillendirene.

فَالْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

Feelhemeha fücureha ve takvaha (91-8)

Ardından da ona bozukluğunu ve takvasını ilham edene ki,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

Kad efleha men zekkaha (91-9)

Benliği temizleyip arındıran, gerçekten kurtulmuştur.

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

Ve kad habe men dessaha (91-10)
Onu kirletip örtense kayba uğramıştır.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا
Kezzebet semudü bitağvaha (91-11)
Semûd kavmi, azgınlığı yüzünden yalanladı.

إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا
İzinbe'ase eşkaha (91-12)
En haydutları ortaya fırladığı zaman,

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا
Fekale lehüm resulullahi nakatallahi ve sukyaha (91-13)
Allah'ın elçisi onlara şöyle demişti: "Allah'ın devesini ve onun su içme hakkını koruyun."

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا
Fekezzebuhü fe'akaruha fedemdeme 'aleyhim rabbühüm bizenbihim fesevaha (91-14)
Fakat elçiye inanmadılar da deveyi devirip boğazladılar. Bunun üzerine, Rableri onların günahlarını kendi başlarına geçirdi de o yurdu dümdüz etti.

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا
Ve la yehafi 'ukbaha (91-15)
Allah, işin sonundan korkacak değil ya!

Leyl Suresi (92/21), İniş sırası: 9
Sayfa 595, Leyl 1-21 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى
Velleyli iza yağşa (92-1)
Yemin olsun bürüyüp örttüğü zaman geceye,

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ

Vennehari iza tecella. (92-2)
Ve parıldadığı zaman gündüze,

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

Ve ma halekazzekere vel'ünsa (92-3)
Yemin olsun erkeği de dişiye de yaratana,

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ

İnne sa'yeküm leşetta (92-4)
Ki sizin emek ve gayretiniz mutlaka dağınık ve parça parçadır.

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ

Feemma men a'ta vetteka (92-5)
Kim verir ve sakınırsa,

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ

Ve saddeka bilhusna. (92-6)
Ve güzeli doğrularsa,

فَسَنِّيْسِرُّهُ ۖ لِّلْيُسْرَىٰ

Fesenüyessirühu lilyüsra (92-7)
Biz ona, en kolay olanı kolaylayacağız.

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

Ve emma men bahile vestağna (92-8)
Ama kim cimriliğe sapar ve kendisini tüm ihtiyaçların üstünde görür,

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

Ve kezzebe bilhusna (92-9)
Ve güzelliği yalanlarsa,

فَسَنِّيْسِرُّهُ ۖ لِّلْعُسْرَىٰ

Fesenüyessirühu lil'usra (92-10)
Biz onu, en zor olana sevk edeceğiz.

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ

Ve ma yuğniy 'anhü malühu iza teredda. (92-11)
Aşağı yuvarlandığında malı onu kurtarmayacaktır.

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ
İnne 'aleyna lel'hüda (92-12)
Yemin olsun, doğruya ve güzele kılavuzlamak sadece bizim işimizdir.

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ
Ve inne lena lel'ahirete vel'ula (92-13)
Sonrası da öncesi de sadece bizimdir.

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ
Feenzertüküm naren telezza (92-14)
Ben sizi, köpürerek yanan bir ateşe karşı uyardım.

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى
La yaslaha illel'eşka (92-15)
Şiddete çok düşkün bedbahttan başkası girmez ona.

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ
Elleziy kezzebe ve tevella (92-16)
Yalanlamış, sırtını dönmüştü o.

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى
Ve seyücennebühel'etka (92-17)
İyice sakınan da ondan uzak tutulur.

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ
Elleziy yü'tiy malehu yetezekka. (92-18)
O ki, temizlenip arınsın diye malını verir.

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ
Ve ma liehadin 'indehu min nı'metin tücza (92-19)
Onun katında hiç kimsenin, karşılığı verilecek bir nimeti yoktur/hiç kimsenin ona, karşılık olarak verilecek bir nimeti yoktur.

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ
İllebtiğae vechi rabbihil'a'la. (92-20)

Yüceler yücesi Rabbinin yüzünü özleyip istemek için veren hariç.

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ

Ve lesevfe yerda (92-21)

Yakında mutlaka hoşnut olacaktır.

Duha Suresi (93/11), İniş sırası: 11

Sayfa 595, Duha 1-3 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالضُّحَىٰ

Vedduha (93-1)

Yemin olsun kuşluk vaktine,

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ

Velleyli iza seca (93-2)

Gelip oturduğu vakit geceye ki,

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ

Ma vedde'ake rabbüke ve ma kala (93-3)

Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da.

Sayfa 596, Duha 4-11 Ayetler, Cüz 30

وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ

Ve lel'ahiretü hayrün leke minel'ula (93-4)

Sonrası, senin için öncesinden elbette ki daha mutlu ve kutlu olacaktır.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

Ve lesevfe yu'tıyke rabbüke feterda (93-5)

Rabbin sana verecek de sen hoşnut olacaksın!

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ

Elem yecidke yetiyemen feava (93-6)

O seni bir yetim olarak bulup da barınağa kavuşturmadı mı?

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

Ve vecedeke dallen feheda (93-7)

Seni şaşırması olarak bulup da kılavuzluğunu üstlenmedi mi?

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ

Ve vecedeke 'ailen feağna (93-8)

Seni aile geçindirme zorluğu içinde bulup da zengin etmedi mi?

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

Femmel yetiyme fela takher (93-9)

O halde, yetimi örseleme,

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

Ve emmessaile fela tenher (93-10)

Yoksulu/dilenciye azarlama!

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

Ve emma binî'meti rabbike fehaddis (93-11)

Ve Rabbinin nimetini söz ve fiillerinle dile getir!

İnşirah Suresi (94/8), İniş sırası: 12

Sayfa 596, İnşirah 1-8 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

Elem neşrah leke sadrek (94-1)

Açıp genişletmedik mi senin göğsünü!

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ

Ve vada'na 'anke vizreke (94-2)
İndirmedik mi üzerinden ağır yükünü!

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ
Elleziy enkada zahreke (94-3)
Ki o, belini çatırdatmıştı senin.

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ
Ve refa'na leke zikreke (94-4)
Ve yüceltmedik mi senin şanını!

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
Feinne me'al'usri yüsren (94-5)
Demek ki, zorluğun yanında bir kolaylık mutlaka var!

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
İnne me'al'usri yüsren (94-6)
Zorluğun yanında bir kolaylık muhakkak var!

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ
Feiza ferağte fensab (94-7)
O halde, boşalır boşalmaz yeni bir işe koyulup yorul!

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ
Ve ila rabbike ferğa (94-8)
Ve yalnız Rabbine yönelip doğrul!

Tin Suresi (95/8), İniş sırası: 28
Sayfa 596, Tin 1-5 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالزَّيْتُونَ
Vettiyni vezzeytuni. (95-1)

Yemin olsun incire, zeytine,

وَطُورِ سَيْنِينَ

Ve turi siyniye. (95-2)

Tûr-i Sîna'ya,

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

Ve hazelbeledil'emiyni (95-3)

Ve şu güvenli kente ki,

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

Lekad halaknel'insane fiy ahseni takviymin (95-4)

Biz insanı, gerçekten en güzel bir biçimde yarattık.

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

Sümme redednahü esfele safiliyne. (95-5)

Sonra da onu düşüklerin en düşüğüne/aşağıların en aşağısına çevirip attık.

Sayfa 597, Tin 6-8 Ayetler, Cüz 30

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

İnnelleziyne amenu ve amilussalihati felehum ecrun gayru memnuun (95-6)

İman edip hayra ve barışa yönelik iş üretenler müstesna. Bunlar için kesintisiz bir ödül vardır.

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ

Fema yukezzibuke ba'du bididin, (95-7)

Böyle iken dini sana ne yalanlatır?

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

Eleysallahu bi ahkemil hakimiyin (95-8)

Allah, yargıçların en güzel hüküm vereni değil mi?

Alak Suresi (96/19), İniş sırası: 1
Sayfa 597 Alak 1-19 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

Ikre' bismi rabbikelleziy halak (96-1)

Yaratan Rabbinin adıyla oku/çağır!

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

Halekal'insane min 'alak (96-2)

İnsanı, embriyodan/ilişip yapışan bir sudan/sevgi ve ilgiden/husûmetten yarattı.

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

Ikre' ve rabbükel'ekrem (96-3)

Oku! Rabbin Ekrem'dir/en büyük cömertliğin sahibidir.

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

Elleziy 'alleme bilkalem (96-4)

O'dur kalemle öğreten!

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

Allemel'insane ma lem ya'lem (96-5)

İnsana bilmediğini öğretti.

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَىٰ

Kella innel'insane leyatğa (96-6)

İş, sanıldığı gibi değil! İnsan gerçekten azar:

أَنْ رَّءَاهُ اسْتَغْنَىٰ

Erra a hustağna (96-7)

Kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görmüştür.

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ

İnne ila rabbikerrü' (96-8)

Oysa ki, dönüş yalnız Rabbinedir!

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى

Eraeytelleziy yenha (96-9)

Gördün mü o yasaklayanı,

عَبْدًا إِذَا صَلَّى

Abden iza salla (96-10)

Bir kulu namaz kılarken.

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى

Eraeyte in kane 'alelhüda (96-11)

Gördün mü! Ya o iyilik ve doğruluk üzere ise?!

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى

Ev emara bittakva (96-12)

Ya o, takvayı emrediyorsa!

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

Eraeyte in kezzebe ve tevella (96-13)

Gördün mü! Ya şu yalanlamış, sırt dönmüşse!

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى

Elem ya'lem biennallahe yera (96-14)

Bilmedi mi ki Allah gerçekten görür!

كَأَلَّا لَيْنَ لَمْ يَنْتَه لَنْسَفْعًا بِالنَّاصِيَةِ

Kella lein lem yentehi lenesfe'an binnasıyeh (96-15)

İş, sandığı gibi değil! Eğer vazgeçmezse yemin olsun, o alını mutlaka tutup sürteceğiz!

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ

Nasıyetin kezibetin hatıeh (96-16)

O yalancı, o günahkâr alını.

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ

Felyed'u nadiyehu. (96-17)

Hadi çağırsın derneğini/kurultayını!

سَنَدُّعُ الزَّبَانِيَّةِ

Sened'uzzebaniyete (96-18)

Biz de çağıracağız zebanileri!

كَأَلَّا لَا تُطِعُهُ وَأَسْجُدْ وَأُقْتَرَبْ

Kella la tüti'hü vescüd vakterib (96-19)

Sakin, sakın! Ona boyun eğme; secde et ve yaklaş!

Kadir Suresi (97/5), İniş sırası: 25

Sayfa 598, Kadir 1-5 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

İnna enzelnahü fiy leyletilkadr (97-1)

Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

Ve ma edrake ma leyletülkadr (97-2)

Kadir Gecesi'nin niteliğini sana gösteren nedir?

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ

Leyletülkadri hayrün min elfi şehr (97-3)

Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır!

تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ

Tenezzelülmelaiketü verruhu fiyha biizni rabbihim min külli emr (97-4)

Melekler ve Rûh, Rablerinin izniyle o gecede her iş için iner de iner!

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

Selamün hiye hatta matle'lfecr (97-5)

Bir esenlik ve huzur vardır; sürüp gider o, tan yeri ağarıncaya kadar!

Beyyine Suresi (98/8), İniş sırası: 101
Sayfa 598, Beyyine 1-8 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ

Lem yekünillezine keferu min ehli kitabi velmüşrikine münfekkıyne hatta te'tiye
hümülbeyyineh (98-1)

*Ehlikitap'tan küfre sapanlarla müşrikler, kendilerine beyyine/açık kanıt
gelinceye kadar çözülp ayrılacak değillerdi.*

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً

Rasulüm minallahi yetlu suhufem mütahherah (98-2)

Allah tarafından gönderilen, tertemiz sayfalar okuyan bir resul gelinceye dek.

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ

Fiha kütübün kayyimeh (98-3)

O sayfalar içindedir dosdoğru, eskimez kitaplar.

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ

Ve ma teferrekallezine utül kitabe illa min ba'di ma caethümül beyyineh (98-4)

*Kitap verilmiş olanlar, kendilerine beyyine/açık delil geldikten sonradır ki
parçalanıp bölündüler.*

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ ۚ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

Ve ma ümiru illa liya'büdüllaha muhlısıyne lehüd din hunefae ve
yükıymussalate ve yü'tüzzekane ve zalike diynülkayyimeh (98-5)

*Oysa ki onlara, dini yalnız O'na özgüleyerek, dosdoğru yürüyen kişiler halinde
sadece Allah'a ibadet etmeleri, namazı kılmaları, zekâtı vermeleri emredilmişti.
İşte budur doğru, eskimez ve aşınmaz din.*

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ

أُولَٰئِكَ هُم شَرُّ الْبَرِيَّةِ

İnnelleziyne keferu min ehli kitabi vel müşrikiyne fiy nari cehenneme halidiyne fiyha ülaike hüm şerrülberiiyyeh (98-6)

Ehlikıtap'ın küfre sapanlarıyla müşrikler, içinde sürekli kalıcılar olarak cehennem ateşindedirler. İşte onlardır yaratılmışların en şerlisi.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُم خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

İnnelleziyne amenu ve 'amilussalihati ülaike hüm hayrülberiiyyeh (98-7)

İman edip hayra ve barışa yönelik fiiller sergileyenlere gelince, işte onlardır yaratılmışların en hayırlısı.

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

Cezaühüm 'inde rabbihim cennatü 'adnin tecriy min tahtihel'enharü halidiyne fiyha ebeden radiyallahü 'anhüm ve radu 'anhü zalike limen haşıye rabbeh (98-8)

Onların, Rableri katındaki ödülleri, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri/sürekli yeşilliklerdeki temizlik/bereketli bahçelerdir. Sonsuza dek kalacaklardır orada. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte bu, içi ürpererek Rabbine saygı duyan kişi içindir.

Zilzal Suresi (99/8), İniş sırası: 91

Sayfa 599, Zilzal 1-8 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

İza zülziletil erdu zilzaleha (99-1)

Yerküre, o sarsıntıyla sarsıldığı zaman,

وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

Ve ahracetilerdu eskaleha (99-2)

Ve toprak, ağırlıklarını çıkardığı zaman,

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

Ve kalel insanü ma leha (99-3)

Ve insan: "Ne oluyor buna?" dediği zaman,

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

Yevmeizin tühaddisü ahbaraha (99-4)

İşte o gün yerküre, tüm haberlerini söyler/anlatır.

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

Bienne rabbeke evha leha (99-5)

Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir.

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ

Yevmeiziy yasdürun nasü eştatel li yürav a'malehüm (99-6)

O gün insanlar, yapıp ettikleri kendilerine gösterilsin diye kümeler halinde ortaya fırlayacaklardır.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

Fe mey ya'mel miskale zerratin hayray yerah (99-7)

Artık, kim bir zerre miktarı hayır üretmişse onu görür.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

Ve mey ya'mel miskale şerray yerah (99-8)

Ve kim bir zerre miktarı şer üretmişse onu görür.

Adiyat Suresi (100/11), İniş sırası: 14

Sayfa 599, Adiyat 1-11 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالْعَدِيَّاتِ ضَبَجًا

Vel adiyati dabha (100-1)

Yemin olsun soluyuşlarıyla ses çıkararak koşanlara/nefes nefese saldıranlara,

فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحًا

Fel muriyati kadha (100-2)

Çakıp çakıp ateş çıkaranlara,

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

Fel muğırati subha (100-3)

Sabahleyin akın edenlere/baskın yapıp toprak fethedenlere,

فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا

Fe eserne bihi nak'a (100-4)

Derken, onunla toz duman çıkaranlara,

فَوْسَطُنَ بِهِ جَمْعًا

Fe vesatne bihi cem'a (100-5)

Derken, onunla bir topluluğun ortasına dalanlara ki,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

İnnelinsane li rabbihi le kenud (100-6)

İnsan, Rabbine karşı gerçekten çok nankördür!

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

Ve innehu ala zalike le şehid (100-7)

Ve kendisi de buna iyiden iyiye tanıktır.

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

Ve innehu li hubbil hayri le şedid (100-8)

O, mal ve servet arzusu yüzünden alabildiğine katıdır.

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

E fe la ya'lemü iza bu'sira ma fil kubur (100-9)

Bilmez mi ki o, kabirler içindekiler dışarı fırlatıldığında,

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

Ve hussile ma fis sudur (100-10)

Göğüslerin içindekiler derlenip toplandığında,

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

İnne rabbehüm bihim yevmeizin le habir (100-11)
Hiç kuşkusuz, o gün, Rableri onlardan iyice haberdar olacaktır.

Karia Suresi (101/11), İniş sırası: 30
Sayfa 600, Karia 1-11 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

الْقَارِعَةُ
El kariah (101-1)
O Kaaria, o şiddetli ses çıkararak çarpan.

مَا الْقَارِعَةُ
Mel kariah (101-2)
Nedir Kaaria?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ
Ve ma edrake mel kariah (101-3)
Kaaria'nın ne olduğunu sana bildiren nedir?

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ
Yevme yekunün nasü kelferaşil mebsus (101-4)
O gün insanlar, çırpınarak yayılmış pervaneler gibi olurlar.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ
Ve tekunül cibalü kelihnil menfuş (101-5)
Dağlar, didilmiş renkli yün gibi olur.

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
Fe emma men sekulet mevazınüh (101-6)
İşte o gün, tartıları ağır basan kişi,

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
Fe hüve fi iyşetir radiyeh (101-7)

Evet o kişi, hoşnutluk verici bir yaşayış içindedir.

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

Ve emma men haffet mevazınüh (101-8)

Tartıları hafif çekeninse,

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

Fe ümmühu haviyeh (101-9)

Anası, Hâviye'dir.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهٗ

Ve ma edrake mahiyeh (101-10)

Onun ne olduğunu sana bildiren nedir?

نَارٌ حَامِيَةٌ

Narun hamiyeh (101-11)

Kızışmış bir ateştir o!

Tekasür Suresi (102/8), İniş sırası: 16

Sayfa 600, Tekasür 1-8 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

الْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ

Elhakümüt tekasür (102-1)

Aldatıp oyaladı o çokluk yarışı sizleri,

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

Hatta zürtümülmekabir (102-2)

Öyle ki, ziyaret edip saydınız kabirleri.

كَأَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

Kella sevfe ta'lemun (102-3)

Ama iş öyle değil; yakında bileceksiniz!

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

Sümme kella sevfe ta'lemun (102-4)

Hayır, hayır! İş öyle değil! Yakında bileceksiniz.

كَأَلَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

Kella lev ta'lemune ilmel yekıyn (102-5)

İş, sizin bildiğiniz gibi değil! Ne olurdu, şaşmaz ve aldatmaz bir bilgiyle bilseydiniz!

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

Le teravünnelcehiym (102-6)

Yemin olsun, o cehennemi mutlaka göreceksiniz!

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

Sümme leteravünneha aynelyakıyn (102-7)

Yine yemin olsun, onu gözünüzle apaçık göreceksiniz!

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

Sümme le tüs'elünne yevmeizin anin neıym (102-8)

Sonra o gün, nimetten kesinlikle sorguya çekileceksiniz!

Asr Suresi (103/3), İniş sırası: 13

Sayfa 601, Asr 1-3 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَالْعَصْرِ

Vel asr (103-1)

Yemin olsun zamana/çağa/gündüzün iki ucuna/sabah namazına/ikindi vaktine/Asr-ı saadet'e ki,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ

İnnel insane le fi husr (103-2)

İnsan, gerçekten tam bir hüsrân içindedir!

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
İllellezine amenu ve amilus salihati ve tevasav bil hakkı ve tevasav bis sabr
(103-3)

İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, birbirlerine hakkı önerenler, birbirlerine sabrı önerenler müstesnadır.

Hümeze Suresi (104/9), İniş sırası: 32
Sayfa 601, Hümeze 1-9 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

Veylül li külli hümezetil lümezeh (104-1)

Yazıklar olsun arkadan çekiştirenlerin, kaş göz işareti yapıp alay edenlerin tümüne!

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

Ellezicemea malev ve addedeh (104-2)

O ki, mal biriktirdi, onu saydı da saydı,

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

Yahsebü enne malehu ahledeh (104-3)

Sanır ki, malı sonsuzlaştıracaktır kendisini.

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

Kella le yümbezenne fil hutameh (104-4)

Hayır, iş, sandığı gibi değil! Yemin olsun ki fırlatılıp atılacaktır o kırıp geçirene, yalayıp yutana/Hutame'ye.

وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحُطَمَةُ

Ve ma edrake mel hutameh (104-5)

Hutame'nin ne olduğunu sana öğreten nedir?

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

Narullahil mukadeh (104-6)
Allah'ın, tutuşturulmuş ateşidir o,

الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ
Elleti tettaliu alel ef'ideh (104-7)
Ki tırmanıp işler yüreklerle.

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوْصَدَةٌ
İnneha aleyhim mü'sadeh (104-8)
O, onların üzerine kilitlenecektir.

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ
Fi amedim mümeddedeh (104-9)
Uzatılmış sütunlar arasında...

Fil Suresi (105/5), İniş sırası: 19
Sayfa 601, Fil 1-5 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ
E lem tera keyfe feale rabbüke bi ashabil fıl (105-1)
Görmedin mi ne yaptı Rabbin fil yâranına!

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ
E lem yec'al keydehüm fı tatlıl (105-2)
Tuzaklarını boşa çıkarmadı mı onların?

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ
Ve ersele aleyhim tayran ebabil (105-3)
Gönderdi üzerlerine sürüler halinde kuş,

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ
Termihim bi hıcaratin min siccıl (105-4)

Atıyorlardı onlara kurumuş çamurdan damgalı taş.

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

Fecealehüm keasfin me'kul (105-5)

Nihayet, onları yenik ekin yaprağına çevirdi.

Kureyş Suresi (106/4), İniş sırası: 29

Sayfa 602, Kureyş 1-4 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

لِيَلْفِ قُرَيْشٍ

Li iylafi kurayş (106-1)

Kureyş'i alıştırıp ısındırdığı için,

إِلْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

İylafihim rihleteş şitai ves sayf (106-2)

Onları kış ve yaz yolculuğuna alıştırdığı için,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

Felya'büdu rabbe hazelbeyt (106-3)

Bu evin Rabbine ibadet etsinler!

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

Ellezı at'amehüm min cuiv ve amenehüm min havf (106-4)

O ki, onları doyurup kurtardı açlıktan ve kendilerini güvene çıkardı korkudan.

Maun Suresi (107/7), İniş sırası: 17

Sayfa 602, Maun 1-7 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ

E raeytellezi yükezzibü bid din (107-1)
Gördün mü o, dini yalan sayanı?

فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ

Fe zalikellezi yedu'ul yetim (107-2)
İşte odur yetimi itip kakan;

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ

Ve la yehuddu ala taamil miskin (107-3)
Yoksulu doyurmayı özendirmez o.

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

Fe veylün lil müsallin (107-4)
Vay haline o namaz kılanların ki,

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

Ellezine hüm an salatihim sahun (107-5)
Namazlarından gaflet içindedir onlar!

الَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ

Ellezine hüm yüraun (107-6)
Riyaya sapandır onlar/gösteriş yaparlar.

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

Ve yemneunel maun (107-7)
Ve onlar, kamu hakkına/yardıma/zekâta/iyiliğe engel olurlar.

Kevser Suresi (108/3), İniş sırası: 15
Sayfa 602, Kevser 1-3 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ

İnna a'taynakel kevser (108-1)

Hiç kuşkusuz, biz verdik sana Kevser'i/iyilik, bereket, mutluluk, güzellik, soy ve aydınlığın tükenmezini.

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ

Fe salli li rabbike venhar (108-2)

O halde, sen de Rabbin için namaz kıl ve göğsünü gererek dimdik dur/sağ elini sol elinin üzerine koyup kıyam et/namazı vakti girer girmez kıl/kavrayışını bilgi ile derinleştir/eti yenecek hayvan kes!

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

İnne şanieke hüvel'ebter (108-3)

Kuşkun olmasın ki ebter/soyu kesik, seni kötüleyenin ta kendisidir!

Kafirun Suresi (109/6), İniş sırası: 18

Sayfa 603, Kafirun 1-6 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ

Kul ya eyyühel kafirun (109-1)

De ki: "Ey nankör kâfirler!"

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

La a'büdü ma ta'büdun (109-2)

Kulluk etmem sizin kulluk ettiğinize.

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

Ve la entüm abidune ma a'büd (109-3)

Siz de ibadet etmezsiniz benim ibadet ettiğime.

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ

Ve la ene abidün ma abedtüm (109-4)

Kul değilim sizin taptığınıza,

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

Ve la entüm abidune ma a'büd (109-5)

Ve ibadet edenler değilsiniz benim ibadet ettiğime.

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

Leküm diynüküm ve liye din (109-6)

Sizin dininiz size, benim dinim bana!"

Nasr Suresi (110/3), İniş sırası: 114

Sayfa 603, Nasr 1-3 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

İza cae nasrullahi velfeth(110-1)

Allah'ın yardımı ve fetih geldiğinde,

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

Veraeytennase yedhulune fiy diynillahi efvace(110-2)

Ve insanları kitleler halinde Allah'ın dinine girerken gördüğünde,

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

Fesebbih bihamdi rabbike vestağfirh* innehu kane tevvaba(110-3)

Tespîh et Rabbini O'na hamt ile! Ve O'ndan af dile! Çünkü O, Tevvâb'dır, günahları affeder sınırsız bir şekilde

Tebbet Suresi (111-5), İniş sırası: 6

Sayfa 603, Tebbet 1-5 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

Tebbet yeda Ebiy Lehebi ve tebb (111-1)
Elleri kurusun Ebu Leheb'in; zaten kurudu ya.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

Ma ağna'anhü malühu ve ma keseb (111-2)
Ne malı kurtardı onu ne de kazandığı.

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

Seyasla narân zate leheb (111-3)
Alevli bir ateşe yaslanacaktır o.

وَأَمْرًا تُهْ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

Vemraetuhü hammaletel hatab (111-4)
Karısı da öyle. Odun hamalı olarak.

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

Fi cidiha hablüm min mesed (111-5)
Gerdanında bir ip olacaktır onun, en sağlam fitillisinden.

İhlas Suresi (112/4), İniş sırası: 22
Sayfa 604, İhlas 1-4 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

Kul hüvallahü ehad (112-1)
De ki: O Allah'tır; Ahad'dır, tektir.

اللَّهُ الصَّمَدُ

Allahüs samed (112-2)
Allah'tır; Samed'dir.

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

Lem yelid ve lem yuled (112-3)
Ne doğurmuştur O, Ne doğurulmuştur.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

Ve lem yekün lehu küfüven ehad (112-4)
Hiç kimse onun dengi ve benzeri olmamıştır, olamaz.

Felak Suresi (113/5), İniş sırası: 20
Sayfa 604, Felak 1-5 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim
Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

Kul e'üzü birabbilfelak (113-1)
De ki: Yarılan karanlıktan çıkan sabahın Rabbine sığınırım

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

Min şerri ma halak (113-2)
Yarattıklarının şerrinden

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

Ve min şerri ğasikin iza vekab (113-3)
Karanlık çöktüğü zaman gecenin şerrinden

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

Ve min şerrinneffasati fiyl'ukad (113-4)
Düğümlere üfleyin tüküren üfürükçülerin şerrinden

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

Ve min şerri hasidin iza hased (113-5)
Kıskandığı zaman hasetçinin şerrinden

Nas Suresi (114/6), İniş sırası: 21
Sayfa 604, Nas 1-6 Ayetler, Cüz 30

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirahim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

Kul e'üzü birabbinnas (114-1)

De ki: İnsanların Rabbine sığınırım

مَلِكِ النَّاسِ

Melikinnas (114-2)

İnsanların yöneticisine, yönlendiricisine

إِلَهِ النَّاسِ

İlahinnas (114-3)

İnsanların ilahına

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

Min şerrilvesvasil hannas (114-4)

Vesveseci sinsi o aldatıcı şeytanın şerrinden

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

Elleziy yüvesvisü fiysudurinnas (114-5)

İnsanların göğüslerine kuşkular, kuruntular sokar o;

مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

Minel cinnetivennas (114-6)

Cinlerden de olur, insanlardan da

Türkçe Çeviri: Yaşar Nuri Öztürk